

Oversikt over antatt EØS-relevante vedtatte EF-rettsakter– mai 2005

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32003 D 0322 Kommisjonsvedtak 2003/322/EF av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om fôring av enkelte arter av åtselsfugler med kategori 1-materiale

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler unntak fra biproduktsforordningens krav og åpner for at visse medlemsstater som holder utryddingstruede åtseletende fugler, kan benytte potensielt TSE-smittefarlige kadaver til fôring. Det er satt strenge betingelser for kontroll, og det er antydnet at alternative fôringsmetoder må utforskes. Vedtaket er rettet til Hellas, Spania, Frankrike, Italia og Portugal.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0324 Kommisjonsvedtak 2003/324/EF av 12. mai 2003 om unntak fra forbud mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler unntak fra biproduktsforordningens krav til antikannibalisme hos pelsdyr (rev og mårhund) på strenge overvåkingsvilkår. Vedtaket er rettet til Finland.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0325 Kommisjonsvedtak 2003/325/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om atskillelse av behandlingsanlegg for kategori 1-, 2- og 3-materiale

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til kun å godkjenne helt atskilte anlegg for behandling av materiale av forskjellige kategorier. Vedtaket er rettet til Frankrike og Finland og gjelder henholdsvis til 30. april 2004 og 31. oktober 2005.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0326 Kommisjonsvedtak 2003/326/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om atskillelse av oleokjemiske behandlingsanlegg i kategori 2 og 3

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra deler av biproduktsforordningens krav til godkjenning av oleokjemiske anlegg. Rettsakten er rettet til Belgia, Tyskland, Spania, Italia, Nederland, Sverige og Storbritannia og gjelder til 31. oktober 2005.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0328 Kommisjonsvedtak 2003/328/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om bruk av kategori 3-kjøkkenavfall i fôr til svin og om forbud mot artsresirkulering ved skyllefôring av svin

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra forbud mot fôring av svin med kjøkkenavfall, herunder kjøkkenavfall som kan inneholde avfall fra svin. Matvarer fra butikk og industri kan ikke inkluderes i unntaket. Rettsakten er rettet til Tyskland og Østerrike og gjelder til 31. oktober 2006.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Norge har bedt om tilpasningstekst til rettsakten, slik at den norske næringen kan få den samme overgangsordning som Tyskland og Østerrike, og dermed mer tid til omstilling.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0329 Kommisjonsvedtak 2003/329/EF av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om varmebehandlingskrav for gjødsel

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til godkjenning av anlegg som varmebehandler gjødsel. Inntil 31. desember 2004 kunne Belgia, Frankrike, Nederland og Finland godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjonen er tilfredsstillende og under streng kontroll fra myndighetene. Rettsaktens gyldighet er forlenget til 31. desember 2005 ved vedtak 2005/14/EF (se omtale av dette).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Statens dyrehelsetilsyn og Statens landbrukstilsyn (begge nå Mattilsynet) har gitt uttrykk for at det er behov for overgangsperiode for at også norske anlegg kan tilpasse seg forordningens krav, og ønsker samme unntak som de fire medlemsstatene har fått, og den samme forlengelse av unntaket.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0334 Kommisjonsvedtak 2003/334/EF av 13. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om materiale oppsamlet under behandling av avløpsvann

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til silåpning ved behandling av avløpsvann fra slakterier og foredlingsanlegg. Vedtaket er rettet til Danmark, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Østerrike, Portugal, Finland og Sverige og gjelder til 31.12.2003. I tillegg fikk Danmark ytterligere unntak fra krav om forbehandling av materiale før biogassbehandling frem til 30. april 2005.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0724 Kommisjonsvedtak 2003/724/EF av 10. oktober 2003 om midlertidig unntak fra direktiv 82/894/EØF vedrørende frekvensen av rapport om primærutbrudd av bovin spongiform encefalopati

Sammendrag av innholdet

Rettsakten unntar fra plikten nedfelt i direktiv 82/894/EØF om å rapportere primærutbrudd av BSE til Kommisjonen og andre medlemsstater innen 24 timer etter bekreftet tilfelle. Tilfellene skal rapporteres i samsvar med direktiv 82/894/EØF artikkel 4, dvs. ukentlig (mandager). Bakgrunnen er det relativt store omfanget av tilfeller, og at ukentlig rapportering er tilstrekkelig. Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 D 0803 Kommisjonsvedtak 2003/803/EF av 26. november 2003 om et standardpass til bruk ved transport av hund, katt og ilder innenfor Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten viderefører en bestemmelse i forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen) om at hund, katt og ilder fra den 3. juli 2004 skal ha med pass når de transporteres mellom medlemsstater. Rettsakten gir detaljert beskrivelse av hvordan passet skal se ut.

Merknader

Rettsakten er gjennomført på nasjonalt grunnlag ved forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessig betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0216 Kommisjonsvedtak 2004/216/EF av 1. mars 2004 om endring av rådsdirektiv 82/894/EØF om rapportering av dyresykdommer innen Fellesskapet for å inkludere visse hestesykdommer og visse sykdommer hos bier på listen over rapporteringspliktige sykdommer

Sammendrag av innholdet

Rettsakten føyer en del hestesykdommer til listen over meldepliktige sykdommer. Endringen gjøres for å få tilsvarende liste innen EU som den OIE (Det internasjonale kontor for epizootier) har. I tillegg føres bisykdommene liten kubebille og *Tropilaelaps-midd* opp på listen.

Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven for så vidt gjelder bisykdommene. De hestesykdommene som rettsakten omfatter, er allerede tatt inn i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0301 Kommisjonsvedtak 2004/301/EF av 30. mars 2004 om unntak fra vedtakene 2003/803/EF og 2004/203/EF når det gjelder formatet på de attester og pass som skal benyttes ved ikke-kommersiell transport av hund, katt og ilder og om endring av vedtak 2004/203/EF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten inneholder bestemmelser om at rabiesattestasjoner for hund, katt og ilder, utstedt før 3. juli 2004, hvis gyldighetsperiode ikke er utløpt og som godtgjør at bestemmelsene i forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen) er oppfylt, skal være gyldige for ikke-kommersiell transport mellom medlemsstatene og fra tredjestater selv om ikke attesten er i samsvar med kravene i kommisjonsvedtak 2003/803/EF og 2004/203/EF (dette siste vedtaket er senere opphevet og erstattet av vedtak 2004/824/EF, se omtale av dette).

Irland, Sverige og Storbritannia kan opprettholde sine nasjonale krav til rabies-antistofftesting som gjaldt før 3. juli 2004.

Det blir også stadfestet at antistofftesting foretatt i henhold til nasjonale bestemmelser, utført før vedtak 2001/296/EF (med oppstilling av liste overgodkjente laboratorier) trådte i kraft, skal anses for gyldige.

Endringen av vedtak 2004/203/EF går ut på at medlemsstatene vil tillate ikke-kommersiell transport av hund, katt og ilder fra land som er listet i seksjon 2, del B i vedlegg II til forordning (EF) nr. 998/2003 hvis de ledsages av et pass (slik det er beskrevet i kommisjonsvedtak 2003/809/EF) i stedet for en tredjestatsattest, såfremt landet har meddelt Kommisjonen og medlemsstatene at man akter å bruke pass i stedet for attester.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0407 Kommisjonsvedtak 2004/407/EF av 26. april 2004 om midlertidige hygiene- og attestasjonsregler i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import fra visse tredjestater av gelatin til fremstilling av fotografisk materiale

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) for import av gelatin, produsert av kategori 1-materiale, til fremstilling av fotografisk materiale i godkjente bedrifter i Frankrike, Nederland og Storbritannia. Gelatinet kan, etter direkte import til bestemmelseslandet, ikke markedsføres til andre medlemsstater, men utelukkende benyttes til fremstilling av fotografisk materiale ved de godkjente bedrifter som er oppført i rettsaktens vedlegg I.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0434 Kommisjonsvedtak 2004/434/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/324/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot artsresirkulering hos pelsdyr etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 som følge av Estlands tiltredelse til EU

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder unntak for Estland fra biproduktsforordningens krav til antikannibalisme hos pelsdyr (rev og mårhund). Vedtaket er en utvidelse av listen over medlemsstater som tillates å føre pelsdyr med bearbeidet animalsk protein fra samme dyreart. Gjennom vedtak 2003/324/EF er Finland tidligere innvilget unntak fra forbudet om artsresirkulering hos pelsdyr. Nå innvilges Estland det samme unntaket.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0455 Kommisjonsvedtak 2004/455/EF av 29. april 2004 om tilpasning av vedtak 2003/322/EF om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder føring av visse åtseletende fugler med visse kategori 1-materialer som følge av Kypros' tiltredelse til EU

Sammendrag av innholdet

Rettsakten føyer Kypros til de land, oppført i vedtak 2003/322/EF, som kan benytte kategori 1-materiale til føring av åtseletende fugler. I vedtak 2003/322/EF er slik tillatelse gitt til Hellas, Spania, Frankrike, Italia og Portugal. Kypros blir gjennom rettsakten også innvilget slik tillatelse til føring av svartgribb og griffongribb.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0475 Kommisjonsvedtak 2004/475/EF av 29. april 2004 om fastsettelse av overgangsordninger for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir fire kjøttbedrifter og en melkeforedlingsbedrift i Slovenia unntak fra fellesskapskrav som gjelder produksjon og markedsføring av kjøttprodukter og melkeprodukter. Grunnen er at disse virksomhetene, som ikke oppfyller relevante strukturelle krav i direktivene 64/433/EØF, 77/99/EØF og 92/46/EØF og har gjort mye for å utbedre anleggene, likevel trenger mer tid for å bli i full overensstemmelse med kravene. De gis frist til 31. desember 2004. Inntil denne datoen

kan produktene kun omsettes på det nasjonale markedet eller brukes som råvare for videre bearbeiding innen samme bedrift. Det er i rettsakten presisert at overgangsordningen ikke bør forlenges, jf. likevel omtale av 2005/193/EF.

Merknader

Rettsakten gjelder overgangsordninger for en ny medlemsstat og er allerede gjennomført ved forskrift 20. mai 2004 nr. 756 om tekniske tilpasninger og overgangsordninger på matområdet i forbindelse med EØS-utvidelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0539 Kommisjonsvedtak 2004/539/EF av 1. juli 2004 om en overgangsordning for innføringen av forordning (EF) nr. 998/2003 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler et vedtak om at transport av kjæledyr mellom medlemsstatene frem til den 1.10.2004 kan skje enten i henhold til forordning (EF) nr. 998/2003 eller i henhold til nasjonale bestemmelser som var gjeldende per 3. juli 2004. Rettsakten utsetter i realiteten den endelige dato for ikrafttredelse av kjæledyrforordningen.

Rettsakten endrer også datoen (3. juli 2004) som er fastsatt i artikkel 1 bokstav a i kommisjonsvedtak 2004/321/EF. Ny dato skal være 1. oktober 2004. Attestasjoner vedrørende rabies der gyldighetsperioden ikke er utløpt, vil derved være gjeldende hvis de er utstedt før den 1. oktober 2004.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring, da den utsatte datoen for ikrafttreden av forordning (EF) nr. 998/2003 og vedtak 2004/321/EF er passert. Forordningen og vedtaket er gjennomført på nasjonalt grunnlag ved forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr. Forskriften trådte i kraft 3. juli 2004.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0557 Kommisjonsvedtak 2004/557/EF av 2. juli 2004 om fastsettelse av unntak fra overgangsbestemmelsene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 998/2003, vedrørende transitt av kjæledyr over Sveriges territorium mellom øya Bornholm og de andre delene av Danmarks territorium

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er rettet mot Danmark og Sverige. Den stadfester et unntak fra artikkel 6 i forordning (EF) nr. 998/2003 hvor det som en hovedregel, i en overgangsperiode på fem år fra forordningens ikrafttredelse, er fastsatt at ikke-kommersiell innførsel av hund og katt fra andre medlemsstater til Sverige skal være betinget av at dyrene er identifisert, har et pass, er rabiesvaksinert og testet med hensyn til nøytraliserende rabies-antistoffer. Inntil overgangsperiodens utløp gir rettsakten unntak fra disse bestemmelsene for hund og katt som i ikke-kommersiell øyemed blir transportert i transitt gjennom Sverige mellom Bornholm og øvrig dansk territorium. Betingelsene for slik transitt skal være i henhold til en bilateral avtale mellom de to land.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0595 Kommisjonsvedtak 2004/595/EF av 29. juli 2004 om fastsettelse av modell for helsesertifikat ved innførsel av hunder, katter og ilder til Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er en konsekvens av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr (kjæledyrforordningen), som endrer artiklene 10 og 16 i direktiv 92/65/EØF, dvs. de dyrehelsemessige betingelsene for handel med hund, katt og ilder innenfor EU og for kommersiell innførsel av hund, katt og ilder fra land utenfor EU. Hensikten er å harmonisere betingelsene for handel og ikke-kommersiell innførsel og på den måten å redusere faren for urettmessigheter ved at dyr det handles med, blir innført som private kjæledyr.

Rettsakten fastsetter det helsesertifikat som skal ledsage hund, katt og ilder ved kommersiell innførsel fra tredjestater, samtidig som den kort oppsummerer betingelser for innførselen og fra hvilke land den kan finne sted.

I tillegg opphever rettsakten vedtak 94/273/EF om veterinærattest for markedsføring i UK og Irland av hunder og katter som ikke har opprinnelse i disse landene. Vedtak 94/273/E er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier og bier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0650 Rådsvedtak 2004/650/EF av 13. september 2004 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 om dyrehelsekrav ved ikke-kommersiell import av kjæledyr for å ta hensyn til Maltas tiltredelse til EU

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør de nødvendige endringer i forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen) for at Malta skal kunne gjennomføre forordningen. Malta har samme helsemessige status for hund, katt og ilder som Irland, UK og Sverige, og blir satt i samme kategori som disse tre landene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0693 Kommisjonsvedtak 2004/693/EF av 8. oktober 2004 om endring av vedtak 2004/233/EF når det gjelder liste over laboratorier som er godkjent for kontroll av effekten av vaksiner mot rabies hos enkelte domestiserte kjøttetere

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer selve listen (vedlegg I til vedtak 2004/233/EF) over de laboratorier som er godkjente for kontroll av rabiesantistoffer i blodet på rovdyr som skal innføres til land som krever

titerkontroll av dyrene før de kan innføres. Vedtak 2004/233/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 26/2005 av 11. mars 2005).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0700 Kommisjonsvedtak 2004/700/EF av 13. oktober 2004 om endring av vedtak 2004/280/EF om overgangsordninger for omsetning av visse animalske produkter fremstilt i Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten forlenger fristene som er satt i kommisjonsvedtak 2004/280/EF frem til 30. april 2005. Bakgrunnen er at fra 1. mai 2004 skal animalske produkter produsert i EUs nye medlemsstater markedsføres i overensstemmelse med relevante EU-bestemmelser. I henhold til kommisjonsvedtak 2004/280/EF skal produkter som er produsert før 1. mai 2004, men enda ikke omsatt, bare kunne omsettes i opprinnelseslandet og ikke lenger enn til 31. desember 2004. Det er et vilkår at produktene er påført nasjonalt merke. Virksomheter som oppfylte kravene for eksport til EU før 1. mai 2004, kan fortsatt omsette sine produkter i Fellesskapet forutsatt at produktene merkes med virksomhetsnummer og følges av et dokument som attesterer produksjon før 1. mai 2004.

Merknader

Rettsakten er allerede gjennomført i norsk rett ved forskrift 20. mai 2004 nr. 756 om tekniske tilpasninger og overgangsordninger på matområdet i forbindelse med EØS-utvidelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0762 Kommisjonsvedtak 2004/762/EF av 12. november 2004 om endring av vedtak 2003/828/EF angående forflytning av dyr fra og innenfor restriksjonssone i Spania og Portugal i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Spania

Sammendrag av innholdet

Rettsakten har bakgrunn i at det er oppdaget sirkulerende bluetongue-virus i Andalucia og Estremadure i Sør-Spania. Som følge av dette foretas det derfor en utvidelse av overvåkings- og kontrollsonene i Spania. Pga. den epidemiologiske situasjonen utvides restriksjonsområdet til også å inkludere områder i Portugal. Vedtak 2003/828/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 119/2004 av 24. september 2004).

Merknader

Rettsakten er allerede gjennomført den i norsk rett ved forskrift 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0764 Kommisjonsvedtak 2004/764/EF av 22. oktober 2004 angående utvidelse av maksimumsperioden for merking av storfe i naturreservater i Nederland

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir Nederland tillatelse til å utvide den maksimumsperioden på 20 dager etter fødsel før øremerking av dyr skal være foretatt, som er gitt i artikkel 4(2) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000. Utvidelsen gjelder kalver i naturreservater i Nederland, og maksimumsperioden er satt til 12 måneder. Rettsakten forutsetter at Nederland ivaretar alle de krav til sporbarhet som er satt i forordningen.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0775 Kommisjonsvedtak 2004/775/EF av 18. november 2004 om tillatelse for Slovakia til å benytte det unntak som er angitt i artikkel 3.2 i rådsdirektiv 92/102/EØF om identifikasjon og registrering av dyr

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir Slovakia tillatelse til å unnlate å registrere dyrehold med opptil tre småfe eller én gris for bruk i egen husholdning inntil 30. juni 2005. Direktiv 92/102/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0824 Kommisjonsvedtak 2004/824/EF av 1. desember 2004 om fastsettelse av en mal for helsesertifikat til bruk ved ikke-kommersiell transport av hunder, katter og ildrer fra tredjestater til Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten har sammenheng med forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen) og setter opp en ny modell for helsesertifikat som skal ledsage hund, katt og ilder som innføres til medlemsstatene fra tredjestater. Det nye sertifikatet erstatter det som vedtak 2004/203/EF tidligere fastsatte; endring av sertifikatet er nødvendig fordi Malta er gitt status som rabiesfritt land, jf. vedtak 2004/650/EF.

Det nye sertifikatet skiller seg fra det gamle ved at Malta er ført opp sammen med de statene som allerede tidligere var oppført som rabiesfrie. Det gjelder særskilte bestemmelser i forhold til rabiesvaksinering og blodprøvetesting av dyr som innføres til disse landene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0832 Kommisjonsvedtak 2004/832/EF av 3. desember 2004 om godkjenning av planene for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin og nødvaksinering av slike dyr i Nord-Vosgesene i Frankrike

Sammendrag av innholdet

Rettsakten godkjenner saneringsplanen for klassisk svinepest, samt nødvaksinering av villsvin i Nord-Vosgesene, Frankrike. Rettsakten er rettet til Frankrike

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0835 Kommisjonsvedtak 2004/835/EF av 3. desember 2004 om godkjenning av planer for godkjenning av virksomheter med henblikk på samhandel innenfor Fellesskapet med fjørfe og rugeegg

Sammendrag av innholdet

Rettsakten godkjenner de planene/endrede planene for godkjenning av virksomheter med henblikk på samhandel med fjørfe og rugeegg innenfor Fellesskapet som Østerrike, Belgia, Kypros, Den tsjekkiske republikk, Tyskland, Danmark, Estland, Hellas, Spania, Finland, Frankrike, Ungarn, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Malta, Nederland, Polen, Portugal, Sverige, Slovenia, Slovakia og Storbritannia har sendt Kommisjonen.

Rettsakten opphever og erstatter tidligere vedtak om godkjenning av slike planer.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0839 Kommisjonsvedtak 2004/839/EF av 3. desember 2004 om fastsettelse av vilkår for ikke-kommersiell transport av unge hunder og katter fra tredjestater til Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten må ses i sammenheng med forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen). I forordningen blir det fastslått at medlemsstatene i særlige tilfeller kan tillate innførsel fra tredjestater av valper og kattunger som er yngre enn tre måneder gamle og ikke vaksinert mot rabies, og at det skal fastsettes regler for slik innførsel senere. Det er disse betingelsene som er vedtatt med rettsakten.

Rettsakten slår fast at innførsel av unge, uvaksinerte dyr bare kan finne sted fra tredjestater som er oppført i vedlegg II, del B og C til forordning (EF) nr. 998/2003, og at en eventuell videreforsendelse av dyret til en annen medlemsstat bare kan finne sted dersom dyret har pass, er ID-merket og rabiesvaksinert. Skal dyret videresendes til en medlemsstat som er rabiesfri, må det i tillegg oppfylle de krav mottakerlandet stiller i forhold til rabiesvaksinering og blodprøvetesting. UK, Irland, Sverige og Malta er rabiesfrie land i denne sammenheng.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0850 Kommisjonsvedtak 2004/850/EF av 3. desember 2004 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2002/308/EF som lister opp godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn til en eller flere av fiskesykdommene hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir en oppdatert liste over soner og anlegg som er godkjent som fri for sykdommene VHS og/eller IHN. Vedlegg I gir en samlet liste over soner som er godkjent som fri for VHS og/eller IHN. Vedlegg II gir en samlet liste over anlegg som er godkjent som fri for VHS og/eller IHN. Vedtak 2002/308/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 29/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste er til enhver tid tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0898 Kommisjonsvedtak 2004/898/EF av 23. desember 2004 om endring av vedtak 2003/828/EF angående forflytning av dyr fra og innenfor restriksjonssone i Spania og Portugal i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Spania

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever restriksjonene når det gjelder bluetongue i noen områder i Spania. Pga. nye epidemiologiske, økologiske og geografiske data har Kommisjonen vurdert situasjonen slik at restriksjonene kan oppheves i noen områder i Spania. Vedtak 2003/828/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 119/2004 av 24. september 2004).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0013 Kommisjonsvedtak 2005/13/EF av 13. januar 2005 om endring av vedtak 2001/881/EF som setter opp liste over grensekontrollstasjoner som er godkjente for veterinærkontroll av dyr og animalske produkter fra tredjestater og oppdatering av detaljerte regler for kontroller som skal utføres av eksperter fra Kommisjonen

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedtak 2001/881/EF, som i tillegg til å oppdatere listen over alle godkjente veterinære grensekontrollstasjoner (BIP'er) i Fellesskapet, også har regler om at alle BIP'er skal kontrolleres av Kommisjonens veterinære eksperter (Food and Veterinary Office, FVO) hvert år. Det kan etter vurdering besluttes å redusere kontrollen, men hver BIP skal kontrolleres minst hvert tredje år.

Etter forordning (EF) nr. 745/2004 ("håndkjøttforordningen") som gjelder for import av animalske produkter til personlig forbruk, kan medlemsstatene opprette kontrollpunkter utenom de veterinære grensekontrollstasjonene for å utføre kontroll med animalske produkter som reisende bringer med seg. Kommisjonen mener at også denne kontrollen bør overvåkes av FVO.

Rettsakten endrer derfor artikkel 2 i vedtak 2001/881/EF for å gi regler også om inspeksjon av kontrollpunkter (andre utpekte grenseinnganger for varer og personer fra tredjestater enn grensekontrollstasjonene). Det fastsettes detaljerte regler om hvordan FVOs inspeksjoner både på grensekontrollstasjonene og kontrollpunktene skal være. Inspeksjonene skal ta utgangspunkt i vurdering av bl.a. potensiell risiko og konsekvensene av en rekke faktorer for folke- og dyrehelsen i Fellesskapet. Kommisjonen bestemmer hvor og hvor ofte det skal kontrolleres ut fra erfaring fra tidligere inspeksjoner, opplysninger som samles inn gjennom Traces-systemet (Trade Control and Export System), opplysninger som den enkelte medlemsstat skal sende inn etter forordning (EF) nr. 745/2004 og følgende elementer:

- kvalitative og kvantitative handelsmønstre i medlemsstatene, herunder hva som importeres og opprinnelsesland
- relevante opplysninger om eventuell ulovlig import og potensiell risiko for innførsel av sykdom
- meldinger gjennom RASFF-systemet (Rapid Alert System for Food and Feed, et hurtigvarslingssystem for helsefarlige næringsmidler og fôrvarer, jf. forordning (EF) nr. 178/2002
- andre relevant opplysninger

Kommisjonen skal som tidligere årlig sende medlemsstatene kontrollrapporten for alle grensekontrollstedene som er inspisert, sammen med en rapport om utviklingen av den generelle situasjonen på de godkjente kontrollstedene (både grensekontrollstasjoner og kontrollpunkter). Vedtak 2001/881/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 157/2002 av 6. desember 2002).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0014 Kommisjonsvedtak 2005/14/EF av 6. januar 2005 om endring av vedtak 2003/329/EF når det gjelder forlengelse av gyldigheten av overgangstiltak for *Sammendrag av innholdet*

Rettsakten forlenger overgangstiden i vedtak 2003/329/EF til 31. desember 2005. Rettsakten som får forlenget gyldighet, omhandler midlertidig unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) om visse konkrete krav vedrørende godkjenning av anlegg som varmebehandler husdyrgjødsel. Belgia, Frankrike, Nederland og Finland kan godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjon er tilfredsstillende og under streng kontroll fra myndighetene.

Bakgrunnen for forlengelse av gyldigheten av det opprinnelige vedtaket er at Kommisjonen har bedt EFSA om å vurdere tids- og temperaturkravene som er gitt i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Vurderingen er ventet lagt fram tidlig i 2005, og overgangstiden, som var til 31. desember 2004, må forlenges.

Merknader

Det er behov for en forlengelse av overgangsperioden for norske anlegg slik at de kan tilpasse seg kravene i forordning (EF) nr. 1774/2002. Det blir derfor fremmet forslag om tilpasningstekst.

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Utkast til gjennomføringsforskrift har vært på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0028 Kommisjonsvedtak 2005/28/EF av 12. januar 2005 om endring av vedtak 93/52/EØF angående erklæring om at visse provinser i Italia er fri for brucellose (*B. melitensis*) og vedtak 2003/467/EF angående erklæring om at visse provinser i Italia er fri for bovin tuberkulose, bovin brucellose og enzootisk bovin leukose

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedlegg II til vedtak 93/52/EØF og vedlegg I, II og III til vedtak 2003/467. Endringene består i en opplisting av visse italienske provinser som er offisielt fri for henholdsvis brucellose (*B. melitensis*) og bovin tuberkulose/bovin brucellose/enzootisk bovin leukose.

Vedtaketene 93/52/EØF og 2003/467/EF er begge en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94 og EØS-komiteens beslutning nr. 93/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0034 Kommisjonsvedtak 2005/34/EF av 11. januar 2005 om fastsettelse av harmoniserte standarder for analyse av visse reststoffer i produkter av animalsk opprinnelse importert fra tredjestater

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter tiltaksgrenser for stoffer med fastsatt MRPL (minimum required performance limit) i henhold til vedtak 2002/657/EF ved påvisning av rester av slike stoffer i animalske næringsmidler importert fra tredjestater. Analysene skal være utført i henhold til direktiv 97/78/EF. Rettsakten angir også hvilke virkemidler som skal anvendes ved funn.

MRPLene som er fastsett i vedlegg II til vedtak 2002/657/EF skal brukes som tiltaksgrense uavhengig av hvilken matriks som er undersøkt.

Dersom analyseresultatene er ved eller over den fastsatte MRPL, er den aktuelle forsendelsen i strid med gjeldende regelverk. Ved funn skal kontrollmyndighetene holde forsendelsen tilbake. Myndighetene skal kreve at forsendelsen destrueres eller enten sendes tilbake til opprinnelsesland eller videre til en annen tredjestat. Dersom myndighetene tillater videresendelse, skal alle parter være enige om nytt bestemmelsesland. Den ansvarlige for forsendelsen skal gjøre det nye mottakerlandet oppmerksom på hvorfor forsendelsen er blitt avvist. Det nye bestemmelseslandet må melde at de er villige til å ta imot forsendelsen. Videresendelse skal finne sted ikke mindre enn 60 dager etter at myndighetene har bestemt nytt bestemmelsesland, med mindre rettslige tiltak er igangsatt. Dersom forsendelsen ikke videresendes etter 60 dager, skal forsendelsen destrueres, med mindre myndighetene finner at utsettelsen er berettiget. Hvis partiet allerede befinner seg ute på markedet, skal partiet tilbakekalles.

Når analyseresultatene er under MRPLene skal næringsmidlene ikke hindres fra å inngå i næringskjeden. Myndighetene skal føre journal over funnene i tilfelle gjentakelse. Dersom resultatene fra samme opprinnelse gjentatte ganger viser seg å overskride MRPLene i løpet av en seks-månedersperiode, skal myndighetene informere Kommisjonen og de andre medlemsstatene.

Den ansvarlige for forsendelsen skal være forpliktet til å dekke utgiftene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengde av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessige trygge næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0043 Kommisjonsvedtak 2005/43/EF av 30. desember 2004 om endring av vedtak 95/388/EF når det gjelder oppdatering av modellen for helsesertifikat for handel innenfor Fellesskapet med sæd, eggceller og embryo fra sau og geit

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder oppdatering av helsesertifikater som skal følge med ved handel med sæd, eggceller og embryoer fra sau og geit innenfor Fellesskapet.

Den generelle utformingen av sertifikatet skal fra 1. januar 2005 samsvare med modellen for samhandelssertifikat som brukes i meldesystemet Traces (Trade Control and Export System). I sertifikatet skal offentlig veterinær fortsatt attestere at vilkårene i direktiv 92/65/EØF er oppfylt. Det nye er at det i tillegg skal attesteres at sæden, eggcellene eller embryoene oppfyller vilkårene i kapittel A(I) i vedlegg VIII til forordning (EF) nr. 999/2001 (TSE-forordningen).

Vedtak 95/388/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0058 Kommisjonsvedtak 2005/58/EF 26. januar 2005 om endring av vedtak 2003/135/EF når det gjelder avslutning av utryddelses- og vaksinasjonsplanene i delstatene Niedersachsen og Nordrhein-Westfalen samt utryddelsesplanen i delstaten Saarland (Tyskland)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er rettet til Tyskland og Frankrike. Tyske myndigheter har underrettet Kommisjonen om at klassisk svinepest er utryddet hos villlevende svin i Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen og Saarland, og at det derfor ikke lenger er behov for de godkjente utryddelses- og vaksinasjonsplanene i de angitte delstatene. Rettsakten stadfester at de tre delstatene ikke lenger skal omfattes av de områder som er nevnt i vedlegget til vedtak 2003/135/EF.

Vedtak 2003/135/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 137/2003 av 7. november 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0059 Kommisjonsvedtak 2005/59/EF av 26. januar 2005 om godkjenning av planene for utryddelse av klassisk svinepest og nødvaksinering av villsvin i Slovakia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten godkjenner planen for utryddelse av klassisk svinepest, samt nødvaksinering av villsvin i visse distrikter i Slovakia. Rettsakten er rettet til Slovakia.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0062 Kommisjonsvedtak 2005/62/EF av 27. januar 2005 om fastsettelse av overgangsbestemmelser for Kypros med hensyn til brenning eller nedgraving på virksomheter av animalske biprodukter regulert av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innholdet

Rettsakten tillater at Kypros i en overgangsperiode fra 1. januar 2005 til 1. november 2005 brenner eller graver ned animalske biprodukter på virksomheter. Nedgraving eller brenning på virksomheten tillates ikke for animalske biprodukter fra dyr som mistenkes for å være eller er bekreftet infisert med overførbart spongiform encefalopati (TSE).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0064 Kommisjonsvedtak 2005/64/EF av 26. januar 2005 om gjennomføring av rådsdirektiv 92/65/EØF angående importvilkår for katter, hunder og ildrer som skal til godkjente institusjoner, institutter eller sentra

Sammendrag av innholdet

Rettsakten angår kommersiell import og lister opp de betingelser som skal gjelde ved innførsel av katter, hunder og ildrer til institusjoner, institutter eller sentra som er godkjent i henhold til direktiv 92/65/EØF. Import vil bare være tillatt fra listeførte land. Vedlegg til rettsakten angir mal for helsesertifikat som skal følge dyrene ved import.

Rettsakten innebærer at reglene for handel med katter, hunder og ildrer minst tilsvarer reglene som gjelder ved privat import av de samme dyreslagene, jf. forordning (EF) nr. 998/2003. Dette er for å kunne forhindre at kommersiell import av dyr, i bedragerisk øyemed, kamoufleres som privat import.

Direktiv 92/65/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige vilkår for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier og bier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0065 Kommisjonsvedtak 2005/65/EF av 28. januar 2005 om visse tilleggsgarantier i en overgangsperiode for Danmark i forbindelse med endring i landets ikke-vaksinerende status mot Newcastle disease

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever kommisjonsvedtak 1991/552/EØF. Ved vedtak 1991/552/EØF fikk Danmark status som en medlemsstat som i forbindelse med handel innenfor Felleskapet og ved import fra tredjestater av levende fjørfe, ikke vaksinerer mot Newcastle disease. Forholdene i Danmark har imidlertid endret seg, og nå ønsker Danmark å vaksinere fjørfe mot sykdommen. Følgelig må landets status som ikke-vaksinerende medlemsstat opphøre.

Rettsakten fastsetter også bestemmelser som i en overgangsperiode frem til 28. februar 2006, gir Danmark rett til å kreve visse tilleggsgarantier ved forsendelser av fjørfe som kommer fra medlemsstater som ikke har status som ikke-vaksinerende stater eller fra tredjestater.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0066 Kommisjonsvedtak 2005/66/EF av 28. januar 2005 om oppheving av vedtak 2003/363/EF om godkjenning av planene for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin i visse områder i Belgia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever vedtak 2003/363/EF som godkjenner saneringsplanen for klassisk svinepest i villsvinpopulasjonen i visse områder i Belgia. Belgia har nå gitt informasjon som indikerer en vellykket bekjempelse av klassisk svinepest i villsvinpopulasjonen, og det er derfor ikke behov for å følge den godkjente planen lenger. Rettsakten er rettet til Belgia.

Vedtak 2003/363/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 92/2004 av 9. juli 2004).

n får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0067 Kommisjonsvedtak 2005/67/EF av 28. januar 2005 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2003/634/EF om godkjenning av programmer for å oppnå status som godkjent sone eller godkjent anlegg i ikke-godkjent sone, når det gjelder hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og infeksiøs hematopoietisk nekrose (IHN) hos fisk

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer liste i vedtak 2003/634/EF over soner og anlegg med programmer for å oppnå status som godkjent sone eller godkjent anlegg, i soner som ikke er godkjent som fri for fiskesykdommene hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og/eller infeksiøs hematopoietisk nekrose (IHN). Vedlegg I gir en oppdatert liste over programmer for å oppnå status som sone godkjent som fri for VHS og/eller IHN. Vedlegg II gir en oppdatert liste over programmer for å oppnå status som godkjent anlegg i en sone som ikke er godkjent som fri for VHS og/eller IHN.

Vedtak 2003/634/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 94/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste er til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0091 Kommisjonsvedtak 2005/91/EF av 2. februar 2005 om fastsettelse av tidspunkt for når rabiesvaksinering regnes som gyldig

Sammendrag av innholdet

Rettsakten må ses i sammenheng med forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen), som krever at ikke-kommersiell transport av hund, katt og ilder mellom medlemsstatene ikke kan finne sted uten at dyrets pass viser at dyret har en gyldig vaksinasjon/revaksinasjon mot rabies. I rettsakten fastsettes tidspunktet for når vaksinasjonen kan regnes som gyldig.

Vaksinasjon mot rabies skal anses som gyldig fra 21 dager etter det tidspunkt den er utført i henhold til produsentens vaksinasjonsanbefaling i det land hvor vaksineringsen har funnet sted. Hvis det dreier seg om revaksinering, skal vaksineringsen anses som gyldig fra den dag revaksinering har funnet sted, såfremt denne er foretatt innenfor den gyldighetsperiode som produsenten i landet hvor den forrige vaksineringsen fant sted, har anbefalt.

Merknader

Rettsakten krever endring forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0092 Kommisjonsvedtak 2005/92/EF av 2. februar 2005 om dyrehelsemessige vilkår, sertifiseringskrav og overgangsbestemmelser angående innlegging og lagringstid for varepartier av visse produkter av animalsk opprinnelse i frisoner, på frilager og hos leverandører til skip som utfører grenseoverskridende transport, innen Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten stiller krav om at varepartier som introduseres til frisoner, frilager og til leverandører til skip som utfører grenseoverskridende transport, fra 1. januar 2005 skal følges av passende dyrehelsesertifikat for å sikre at de oppfyller EUs dyrehelsemessige vilkår. Dette gjelder kjøtt, inkludert vilt og fjørfe, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter til human konsum. Etter rådsdirektiv 97/78/EF har slike produkter kunnet legges inn på lager i frisoner, frilager eller hos leverandører til skip i utenriksfart selv om de ikke oppfyller EUs dyrehelsemessige vilkår, dersom de skal føres ut igjen til en tredjestat. Nå ønsker EU å sikre at alle varer som legges inn, oppfyller de dyrehelsemessige vilkårene.

En overgangsordning tillater at de varepartier som før 1. januar 2005 ble introdusert for denne type lagring, kan leveres til bestemmelsesstedet i sin helhet eller oppsplittet frem til 31. desember 2005.

Etter 1. januar 2006 skal alle gjenværende varepartier som ikke har vært fulgt av passende dyrehelsesertifikat for denne type lagring, destrueres under tilsynsmyndighetens oppsyn. Alle kostnader vedrørende destruksjon skal belastes eier av varepartiet.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0093 Kommisjonsvedtak 2005/93/EF av 2. februar 2005 om overgangsbestemmelser vedrørende innlegging på lager og lagringsperiode for varepartier av visse animalske produkter på tollager i Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter overgangsperiode for visse animalske produkter som er innført til godkjente tollagre før 1. januar 2005 og som ikke oppfyller de dyrehelsemessige vilkårene som er fastsatt i rådsdirektiv 2002/99/EF. Etter direktivet kreves det at medlemsstatene sikrer at dyrehelsemessige vilkår oppfylles ved produksjon, tilvirkning, distribusjon og import av varer av animalsk opprinnelse fra tredjestater til humant konsum. De samme vilkårene skal være ivarettatt ved innlegging på tollager. Overgangsperioden tillater at visse animalske produkter inntil 31. desember 2005 går fra et tollager uten krav om å være ledsaget av foreskrevet dyrehelsesertifikat. Fra 1. januar 2006 skal slike varer som fortsatt finnes på lager, destrueres.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0102 Kommisjonsvedtak 2005/102/EF av 26. januar 2005 om endring av vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder listen over grensekontrollstasjoner

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF. Vedtak 2001/881/EF lister de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene i Fellesskapet, og har bestemmelser om den kontrollen som Kommisjonen eksperter skal utføre med grensekontrollstasjonene. Med bakgrunn i utviklingen i enkelte medlemsstater og inspeksjoner utført i henhold til 2001/881/EF er det behov for å oppdatere listen over grensekontrollstasjoner. Endringene inkluderer oppføring av fire grensekontrollstasjoner i Latvia, en i Spania og tre i Ungarn på listen. En stasjon i UK og to i Frankrike strykes fra listen. Listen ajourføres når det gjelder hvilke kategorier dyr og produkter den enkelte grensekontrollstasjon er godkjent for. Listen inkluderer videre Traces-enhetsnumrene

for alle grensekontrollstasjonene. Da listen har blitt endret flere ganger, erstattes nå hele listen med vedlegg I til denne rettsakten.

Vedtak 2002/459/EF lister alle enhetene i Animo-nettverket, som senere er erstattet av Traces (Trade Control and Export System). Også denne listen må oppdateres på bakgrunn av endringene i listen over grensekontrollstasjoner. Vedlegget til 2002/459/EF endres derfor i samsvar med vedlegg II til denne rettsakten.

Vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 157/2002 av 6. desember 2002 og nr. 23/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Det sendes ut orientering til de norske grensekontrollstasjonene om oppdatert liste over godkjente grensekontrollstasjoner og enheter i Traces.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0104 Kommisjonsvedtak 2005/104/EF av 3. februar 2005 om endring av vedtak 2002/300/EF som setter opp liste over godkjente soner med hensyn til *Bonamia ostreae* og/eller *Marteilia refringens*

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer liste i vedtak 2002/300/EF over soner som er godkjent som fri for fiskesykdommene *Bonamia ostreae* og/eller *Marteilia refringens*. Vedtak 2002/300/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 29/2003 av 4. juni 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste er til enhver tid tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0107 Kommisjonsvedtak 2005/107/EF av 2. februar 2005 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2002/308/EF som setter opp lister over godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn til en eller flere av fiskesykdommene hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og infeksjons hematopoietisk nekrose (IHN)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer listene i vedtak 2002/308/EF over soner og anlegg som er godkjente som fri for fiskesykdommene hemorhagisk virusseptikemi (VHS) og/eller infeksjons hematopoietisk nekrose (IHN). Vedlegg I gir en oppdatert liste over soner som er godkjent som fri for VHS og/eller IHN. Vedlegg II gir en oppdatert liste over anlegg som er godkjent som fri for VHS og/eller IHN.

Vedtak 2002/308/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 29/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Listen gis ikke som del av norsk forskrift, men oppdatert liste er til enhver tid tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0123 Kommisjonsvedtak 2005/123/EF av 9. februar 2005 om endring av vedtak 2004/292/EF om innføring av Traces-systemet og endring av vedtak 92/486/EØF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten utsetter fristen som medlemsstatene hadde for å innføre det integrerte databaserte veterinærinformasjonssystemet, Traces (Trade Control and Export System). Etter vedtak 2004/292/EF skulle det tas i bruk fra 1. april 2004, og ingen informasjon skulle lenger formidles via ANIMO (system for melding om forflytning av dyr). Forpliktelsene ble utvidet fra 31. desember 2004.

Det har vist seg å være et svært omfattende arbeid for medlemsstatene å ta i bruk Traces, og i noen medlemsstater er det nødvendig med en lengre testingsfase. Datoene for å ta Traces i bruk endres derfor i rettsakten. Innen 31. desember 2004 skal Traces tas i bruk for alle levende dyr, for alle produkter som avvises og produkter som går i transitt, legges inn på frisone, frilager eller tollager eller går til forsyning av skip i utenriksfart. Fra 30. juni 2005 skal Traces brukes for alle typer produkter.

Vedtak 92/486/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Norge har vært med i ANIMO-nettverket og har gått over til å bruke Traces.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0138 Kommisjonsvedtak 2005/138/EF av 16. februar 2005 om endring av vedtak 2003/828/EF når det gjelder flytting av dyr fra og innen restriksjonssone i Portugal i forbindelse med utbrudd av bluetongue i medlemsstaten

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er foranlediget av et utbrudd av bluetongue i kommunen (concelho) Idanha-a-Nova i Portugal. Bestemmelsene i vedtak 2003/828/EF om unntak fra forbudet mot flytting av dyr ut av sperresoner bør derfor også omfatte Portugal. Dette gjøres i denne rettsakten ved å utvide og avgrense sone F i overensstemmelse med de geografiske, økologiske og epidemiologiske faktorer relatert til bluetonguesituasjonen i de berørte områder i Portugal. De berørte områdene i Portugal beskrives i vedlegg I, under sone F.

Vedtak 2003/828/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 119/2004 av 24. september 2004).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. februar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal. Gjeldende forskrift er feilaktig benevnt som beskyttelsestiltak, men rettsakten den bygger på følger ikke forenklet prosedyre og bør derfor så snart som mulig fastsettes som vanlig forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0176 Kommisjonsvedtak 2005/176/EF av 1. mars 2005 om fastsettelse av måten å kode på og kodene for rapportering av dyresykdommer etter rådsdirektiv 82/894/EØF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten oppdaterer kodesystemet for rapportering av dyresykdommer etter at det ble 10 nye medlemsstater i EU fra 1. mai 2004. De nye medlemsstatene har brukt ADNS-systemet (Animal Disease Notification System) uformelt, og nå blir det formalisert. I tillegg har det vært en del endringer i de øvrige medlemsstatene når det gjelder regioner, slik at dette må rettes opp. Kart over landene tas inn i bestemmelsene. Det har også vært tatt inn en del nye sykdommer i vedlegg I til direktiv 82/894/EØF, og disse må tas inn på listene i ADNS. Det tidligere vedtaket 2000/807/EF oppheves og erstattes av gjeldende rettsakt. Hensikten med kodingen er at landene skal kunne rapportere konfidensielt, og kodelistene offentliggjøres ikke.

Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er 2000/807/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 148/2001 av 11. desember 2001).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0177 Kommisjonsvedtak 2005/177/EF av 7. mars 2005 når det gjelder transitt av levende storfe gjennom Det forente kongerike

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter vilkårene for transitt av levende storfe fra Irland gjennom Det forente kongerike (UK) til andre medlemsstater. Det har blitt behov for slik transitt fordi ingen fergeselskaper lenger transporterer dyr direkte fra Irland til Kontinentet. Rettsakten er nødvendig fordi det etter rådsvedtak 98/256/EF om beskyttelse mot bovin spongiform encefalopati (BSE) er forbudt å føre levende storfe fra UK til andre medlemsstater eller tredjestater.

Ved transitt skal det være en tilføyelse i helsesertifikatet som dokumenterer at det er dyr som er i transitt fra Irland. Transportmidlet skal forsegles av irske myndigheter og nummeret på forseglingen skal gå fram av helsesertifikatet. Forseglingen kan bare brytes under oppholdet i UK hvis det er nødvendig å inspiseres dyrene av dyreverngrunner.

Vedtak 98/256/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 26. mai 2000 nr. 548 om særskilte beskyttelsestiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) ved innførsel fra Det forente kongerike (UK).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0179 Kommisjonsvedtak 2005/179/EF av 4. mars 2005 om endring av vedtakene 93/52/EØF og 2003/467/EF når det gjelder erklæring om at Slovenia er fri for brucellose (*B. melitensis*) og enzootisk bovin leukose og Slovakia for storfetuberkulose og bovin brucellose

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter at Slovenia er fri for småfebrucellose og enzootisk bovin leukose og Slovakia er fri for tuberkulose og brucellose hos storfe. Landene oppfyller kravene i henholdsvis direktiv 91/68/EØF og 64/432/EØF for å oppnå slik status. Rettsakten gjør endringer i vedtak 93/52/EØF som har lister over medlemsstater eller regioner i medlemsstater som er fri for småfebrucellose og 2003/467/EF som har lister over medlemsstater eller regioner i medlemsstater som er fri for tuberkulose, enzootisk bovin leukose og brucellose i storfebesetninger.

Vedtak 93/52/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er 2003/467/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 93/2004 av 9. juli 2004).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0193 Kommisjonsvedtak 2005/193/EF av 8. mars 2005 om endring av vedtak 2004/475/EF som fastsetter overgangsbestemmelser for visse virksomheter i kjøtt- og melkesektoren i Slovenia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør endringer i listen over virksomheter i Slovenia som har overgangsbestemmelser før de må oppfylle fellesskapsbestemmelser helt ut. En kjøttbedrift er lagt ned. En melkefabrikk vil redusere produksjonen for å kunne oppfylle bestemmelsene for virksomheter med begrenset kapasitet. Tre virksomheter har gjort mye for å bygge nytt. De klarer imidlertid ikke å bli ferdige

innen den fristen de hadde, og de gis utvidet frist til 1. oktober 2005 med å oppfylle fellesskapskravene. I overgangsperioden kan virksomhetene bare omsette produktene på det nasjonale markedet.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0209 Kommisjonsvedtak 2005/209/EF av 11. mars 2005 om endring av vedtak 2004/288/EF når det gjelder forlengelse av den midlertidige tilgangen som Australia og New Zealand har til Fellesskapets lager av munn- og klovsyke-antigener gjennom dette vedtaket

Sammendrag av innholdet

Rettsakten forlenger gyldigheten av vedtak 2004/288/EF til 31. desember 2005. Australia arbeider med en avtale om annen tilgang til antigener, men trenger mer tid. New Zealand vil bygge opp sin egen antigenreserve, men det har blitt uforutsette forsinkelser.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0216 Kommisjonsvedtak 2005/216/EF av 9. mars 2005 om endring av vedtak 2003/828/EF når det gjelder unntak fra forbudet mot å flytte dyr innen et land

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter unntak fra forbudet mot flytting av dyr pga. bluetongue innen et land i den tiden av året da det ikke er vektoraktivitet og viruset derfor ikke kan spres. Det fastsettes hvilke

vilkår som må oppfylles for å kunne flytte dyr, bl.a. må dyrene være virusnegative. Det stilles ikke krav når det gjelder dyr som er født etter at vektoraktiviteten er slutt. Unntaket oppheves når det igjen er vektoraktivitet.

Vedtak 2003/828/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 119/2004 av 24. september 2004).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. februar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Hellas, Spania og Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0224 Kommisjonsvedtak 2005/224/EF av 14. mars 2005 om endring av vedtak 2003/136/EF når det gjelder avslutning av planen for nødvaksinasjon av villsvin mot klassisk svinepest i Luxembourg

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedtak 2003/136/EF når det gjelder den godkjente planen for Luxembourg når det gjelder utryddelse av klassisk svinepest (KSP) hos villsvin og nødvaksinasjon av villsvin mot KSP. Bakgrunnen er at Luxembourg har meddelt at arbeidet med å bekjempe KSP hos villsvin har vært så vellykket at det ikke lenger er nødvendig å ha en plan for vaksinasjon.

Vedtak 2003/136/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 137/2003 av 7. november 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0226 Kommisjonsvedtak 2005/226/EF av 14. mars 2005 om endring av vedtak 2005/59/EF når det gjelder områdene hvor planene for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin og nødvaksinering av villsvin mot klassisk svinepest skal gjennomføres i Slovakia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer liste over de områdene i Slovakia hvor utryddelsesplanen skal gjennomføres og hvor det skal foretas nødvaksinering. Bakgrunnen er at de slovakiske myndighetene har meddelt Kommisjonen at svinepest er utryddet i en del områder, og det er ikke lenger behov for å ha plan for disse områdene. På den annen side gjør den epidemiologiske situasjonen at det er nødvendig å utvide områdene der det skal vaksineres.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0235 Kommisjonsvedtak 2005/235/EF av 15. mars 2005 om oppheving av vedtak 2002/626/EF som godkjenner planen lagt fram av Frankrike for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin i Moselle og Meurthe-et-Moselle

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever vedtak 2002/626/EF. Bakgrunnen er at Frankrike har meddelt Kommisjonen at klassisk svinepest nå er utryddet hos villsvin i de to departementene planen gjaldt, og det er ikke lenger behov for den. Vedtak 2002/626/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 100/2003 av 26. september 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0236 Kommisjonsvedtak 2005/236/EF av 15. mars 2005 om endring av vedtak 2003/135/EF når det gjelder avslutning av planen for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin og nødvaksinering av villsvin mot klassisk svinepest i visse områder av delstaten Rheinland-Pfalz (Tyskland)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedlegget til vedtak 2003/135/EF. Bakgrunnen er at tyske myndigheter har meddelt Kommisjonen at klassisk svinepest er utryddet i enkelte deler av Rheinland-Pfalz, slik at det ikke lenger er behov for at den godkjente planen skal gjelde disse områdene. Vedtak 2003/135/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 137/2003 av 7. november 2003).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0264 Kommisjonsvedtak 2005/264/EF av 23. mars 2005 om endring av vedtak 2004/832/EF når det gjelder utryddelses- og nødvaksinasjonsplanen for villsvin mot klassisk svinepest i Nord-Vosgesene, Frankrike

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedtak 2004/832/EF når det gjelder det området som godkjent plan for utryddelse av klassisk svinepest (KSP) og nødvaksinasjon av villsvin mot KSP skal gjelde for. Bakgrunnen er at de franske myndighetene har meddelt Kommisjonen at utviklingen når det gjelder KSP hos villsvin i området, gjør det nødvendig å utvide området som planen gjelder for.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF av 21. oktober 2002 om endring av rådsdirektivene 90/425/EØF og 92/118/EØF med hensyn til helsekrav for animalske biprodukter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer virkeområdet til direktiv 92/118/EØF (balai-direktivet, dvs. direktivet om produkter som ikke er omhandlet i noe særdirektiv) til bare å gjelde for de animalske produktene som skal brukes til humant konsum. Dette er en konsekvens av at forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) i fremtiden vil regulere omsetning og innførsel av animalske biprodukter. Henvisningen i direktiv 90/425/EØF til balai-direktivet endres til forordning (EF) nr. 1774/2002. Rådsdirektiv 90/425/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er rådsdirektiv 92/118/EØF (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall og forskrift 18. oktober 2002 nr. 1180 om fra hvilke tredjestater det kan importeres egg, eggprodukter, snegler, froskelår, gelatin, honning, melk og melkebaserte produkter samt visse kjøttprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/41/EF av 21. april 2004 om oppheving av visse direktiver om næringsmiddelhygiene og helseaspekter ved produksjon og omsetning av visse produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum, og endring av rådsdirektivene 89/662/EØF og 92/118/EØF og rådsvedtak 95/408/EF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever i alt 16 direktiver på næringsmiddelhygieneområdet som en følge av at disse erstattes av tre forordninger og ett direktiv, kort nevnt som hygienepakken:

- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (H1)
- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2)

- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om nærmere bestemmelser for tilretteleggelse av den offentlige kontrollen av animalske næringsmidler (H3)
- Rådskonklusjon 2002/99/EF av 16. desember 2002 om dyrehelsebestemmelser for produksjon, tilvirkning, distribusjon og innførsel av animalske produkter til konsum (H4)

I tillegg gjøres det endringer i rådskonklusjonene 89/662/EØF og 92/118/EØF og rådskonklusjon 95/408/EF, slik at henvisninger til de rettsaktene som oppheves, erstattes med henvisninger til relevante bestemmelser i hygienepakken.

Direktivene 89/662/EØF og 92/118/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er vedtak 95/408/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998). Også direktiv 2002/99/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 166/2003 av 5. desember 2003).

Merknader

Rettsakten krever at følgende forskrifter og instruksjoner oppheves, samtidig med at de nye forordningene gjennomføres som norske forskrifter:

- Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter
- Instruks 25. mai 1999 nr. 4238 om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter
- Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum
- Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter
- Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.
- Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt
- Forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt.
- Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåkning av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt
- Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt
- Forskrift 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr
- Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse

- Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer
- Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland
- Forskrift 18. oktober nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland
- Forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 Generell forskrift for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler
- Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen
- Forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene
- Instruks 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen
- Instruks 15. januar 1976 nr. 9630 for bakteriologisk kjøttkontroll
- Instruks 8. november 1995 nr. 962 for trikinkontroll
- Instruks 20. februar 1996 nr. 1474 til det kommunale næringsmiddeltilsynet om overvåkning av og tiltak mot salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt
- Instruks 15. april 1996 nr. 393 for kaninkjøttkontroll
- Instruks 15. april 1996 nr. 394 for viltkjøttkontroll
- Instruks 6. juli 1998 nr. 800 om overvåkning av og tiltak mot enterohemorragisk E. coli (EHEC) i ferskt storfe- og småfekjøtt
- Instruks 3. april 1999 nr. 289 for tilsyn og kontroll med virksomheter som produserer kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse
- Instruks 6. juni 2001 nr. 628 til tilsynsveterinæren/det kommunale næringsmiddeltilsynet for kartlegging av og tiltak mot campylobacter i fjørfe og ferskt fjørfekjøtt i fjørfekjøttslakterier
- Instruks 13. mars 2003 nr. 292 for selvkjøttkontroll
- Instruks 8. mai 2003 nr. 594 for hvalkjøttkontroll
- Instruks 14. februar 2003 nr. 253 om grensekontrollstasjoner mv
- Instruks 10. januar 2003 nr. 28 for transport av varepartier til veterinær grensekontrollstasjon som er ulovlig innført
- Instruks 29. mars 2001 nr. 423 om utstedelse av sertifikater for levende dyr og animalske næringsmidler mv.
- Instruks 27. oktober nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0024 Rådsdirektiv 2005/24/EF av 14. mars 2005 når det gjelder bruk av egg og embryo og sædlager fra renavlede dyr av storfe

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer direktiv 87/328/EØF slik at sæd fra renavlede okser i tillegg til å lagres på godkjent oksestasjon, også kan lagres på godkjent sædlager. Endringen gjøres for å få samme bestemmelser i direktivene 87/328/EØF og 88/407/EØF. Det presiseres i rettsakten at godkjenning av raserene hunndyr av storfe, raserene okser til bruk i naturlig bedekning og bruk av egg og embryoer fra raserene hunndyr ikke kan forbys, begrenses eller hindres med mindre dyrehelsemessige hensyn tilsier det.

Rettsakten har mer omfattende regler om melding til Kommisjonen av nasjonale bestemmelser for å gjennomføre direktivet, enn det som er vanlig i rettsakter. Det er krav om henvisning til direktivet i nasjonale bestemmelser, og at det ved melding legges ved en tabell som viser samsvar mellom nasjonale bestemmelser og direktivet.

Direktiv 87/328/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 1774 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om fastsettelse av helsekravene når det gjelder animalske biprodukter som ikke er beregnet til humant konsum

Sammendrag av innholdet

I rådsdirektiv 90/667/EØF, som er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 (1991-92) bind 8 s. 479), er det fastsatt regler for behandling av animalsk avfall slik at patogener blir ødelagt, og avfallet omdannet til tjenlig dyrefôr. Animalsk avfall er døde dyr og deler av dem og produkter av animalsk opprinnelse som ikke er beregnet for humant konsum. Sykdomsutviklingen i Europa de senere år har vist at det kan være sammenheng mellom bruk av animalsk avfall til fôr og spredning av sykdom (bovin spongiform encefalopati/BSE/kugalskap). I rettsakten er det tatt konsekvensen av dette, og det forbys gjenbruk i førkjeden av selvdøde dyr

og kassert animalsk materiale. Det eneste råmaterialet som kan anvendes til fôr, vil være avfall av slakt som er godkjent til humant konsum.

Rettsakten fastsetter krav til transport, lagring, behandling, handel og regler for bruk av materiale som er av animalsk opprinnelse og som ikke skal benyttes til humant konsum. Forordningen tar opp i seg og samler flere forvaltningsområder som har vært delt. Virkeområdet spenner relativt vidt (helkjedetenkning), og omfatter tradisjonelt animalsk avfall (slakteri-biprodukter, kadaver etc. fra både landdyr og oppdrettsfisk), fisk fanget i åpent hav som blir ført til land, husdyrgjødsel, balai-produkter (animalske produkter som ikke er regulert i andre bestemmelser) og i visse tilfeller matrester fra kjøkkenvirksomhet. Vesentlige endringer som innføres i forhold til dagens regelverk er:

- Animalske biprodukter klassifiseres i tre kategorier, hvorav kun materiale fra kategori 3 kan benyttes i dyrefôr. Kategori 2-materiale kan bl.a. tilbakeføres til jord via kompost/jordforbedringsmiddel, og kategori 1 skal destrueres gjennom forbrenning eller deponering
- Det fastsettes forbud mot bruk av bearbeidede animalske proteiner til fôr til samme dyreart (dvs. forbud mot kannibalisme)
- Det fastsettes forbud mot bruk av matrester fra kjøkkenvirksomhet til fôr til produksjonsdyr unntatt pelsdyr, og stilles nye krav til komposterings- og biogassanlegg som behandler animalske biprodukter
- Det fastsettes forbud mot spredning på beitemark av organisk gjødsel og jordforbedringsmiddel basert på animalske biprodukter
- Det stilles krav til produksjon av fiskemel og andre fiskebaserte produkter
- Avløpsvann, herunder partikler, slam og fett som samles opp på slakterier og fra anlegg som behandler kategori 1- og 2-materiale, vil omfattes av forordningen, og det stilles krav til behandling
- Det settes krav til behandling av husdyrgjødsel som skal pakkes og omsettes
- Det innføres et krav om egenkontrollprogrammet HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points - prosedyrer for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter) på nye områder
- Det stilles i noen grad krav ved transitt og ved eksport til tredjeland.

Merknader

Statens dyrehelsetilsyn, Statens landbrukstilsyn, Fiskeridirektoratet (disse tre er nå Mattilsynet) og Statens forurensningstilsyn har foretatt en vurdering av rettsakten og hvilken virkning gjennomføring av den i norsk rett vil ha. De anfører at innføring av en tredelt kategorisering av animalsk avfall, forbudet mot resirkulering til fôr til samme dyreart og forbudet mot bruk av matavfall til fôr til gris vil ha en nytteverdi som "føre-var-tiltak" mot overføring og spredning av dyresykdommer og vil bidra til en etisk ramme for fôr- og matproduksjon.

Forordningen vil likevel medføre betydelige praktiske konsekvenser:

1. Den muliggjør produksjon av et "høykvalitets kjøttbeinmel" (foredlede animalske proteiner) fra kategori 3-materiale, som vil kunne benyttes i fôr til produksjonsdyr i Norge eller kunne eksporteres. Hoveddelen av norsk slakteavfall vil komme i kategori 3 (ca. 145 000 tonn/år), mens kategori 1 og 2 samlet vil utgjøre ca. 20-30 000 tonn/år (matavfall ikke omfattet). Dette er en vesentlig positiv mulighet i forhold til dagens totalforbud mot bruk i fôr til produksjonsdyr. Dette er også gunstig ut fra et forurensnings-/avfallssynspunkt
2. De fleste norske komposteringsanlegg er basert på rankekompostering, som ikke vil kunne oppfylle forordningens krav til tid og temperatur. Rask innføring av disse kravene kan medføre problemer for anleggene og gi kapasitetsproblemer. Overgangsbestemmelser fram til 30.12.2004 tillot andre prosessparametere benyttet ved kompostering og

biogassbehandling av kategori 3-materiale. Dette vil være dekkende også for Norges hensyn.

3. I Norge går matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon for en stor grad i dag til sterilisering til fôr til svin og pelsdyr. GAM (Norsk forening for gjenvinning av matrester) opplyser at det utgjør 2/3 av volumet, mens matrester fra kjøkkenvirksomhet utgjør 1/3 av råvarevolumet til steriliseringsindustrien. Forordningen definerer matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon, med innhold av animalske biprodukter, som animalske biprodukter omfattet av forordningen. Det er strenge krav til innsamling, transport og sluttbehandling. Det er nå fastsatt overgangsordning på disse punkter fram til 30.12.2005, se omtale av forordning (EF) nr. 813/2003.
4. Rettsakten forbyr matrester fra kjøkkenvirksomhet til fôr, med unntak av som fôr til pelsdyr, og med anledning til overgangstid for bruk til fôr til svin. Det er fastsatt overgangsbestemmelser fram til 30.10.2006 som skal gjelde bruk til fôr til svin i Østerrike og Tyskland (vedtak 2003/328/EF, se dette). Spesielt kan nevnes at steriliseringsanleggene ikke kan være lokalisert der det holdes dyr, at fôret kun kan benyttes i rene slaktegrisbesetninger, at bruk som fôr i dyrehold hvor det finnes storfe krever dispensasjon fra kompetent myndighet, at matvarer fra butikk og industriell matvareproduksjon spesifikt forbys benyttet, og at dersom samme transportmidler benyttes til inngående og utgående vare, så må vask og desinfeksjon av disse skje under tilsyn av kompetent myndighet. Overgangsbestemmelsene er relevante for Norge.
5. Klassifiseringen er uklar hva angår blod fra drøvtyggere. Slakteblod fra andre arter og som har passert ante mortem-kontroll er kategori 3, og fra drøvtyggere kategori 2.
6. Avfalls- og avløpsvann fra virksomheter hvor spesifisert risikomateriale (SRM) fjernes (slakterier og nedskjæringsvirksomheter) vil defineres som kategori 1. Det er gjort endringer/tilføyelser i vedleggene med den virkning at det vil innføres krav om sil på avløpet, med enten 2 eller 4 millimeter silåpning, og at materiale nedstrøms for dette skal behandles i henhold til annet EU-regelverk. Norske slakterier, inkludert oppdrettsfiskslakterier, har i hovedsak 1 millimeter silåpning og vil kunne oppfylle kravene. Problemet med krav om sterilisering av slam med lav tørrstoffprosent vil løses gjennom endringene, også for Norges del.
7. Rettsakten krever at kategori 1- og kategori 2-anlegg skal være atskilte. Med Norges geografiske situasjon (spredt bosetning, landbruk og industri) vil det i noen tilfeller være hensiktsmessig å kunne tillate at de legges til samme anlegg, forutsatt helt atskilte produksjonslinjer
8. Rettsakten kan få store konsekvenser for håndtering av oppdrettsfisk som i krisesituasjoner avlives uten slaktning til humant konsum, dersom dette medfører at fisken blir kategori 2-materiale.

Fiskeavfall fra havfiske omfattes bare dersom det tas i land til kommersiell produksjon, og medfører i praksis ikke noen økning i omfang eller virkeområde i forhold til det som i dag allerede går til fiskemellproduksjon.

Rettsaktens krav om destruksjon av matavfall fra internasjonal transport, i dag nedfelt i rådsdirektiv 2001/89/EF, er nødvendig ut fra risiko for overføring av epizootier, og plasseres med dette inn i en mer riktig regelverkskontekst.

Rettsakten innfører vesentlige endringer i et vidt spektrum av virksomheter angående animalsk avfall og bruk av dette, og den vil medføre tilsvarende behov for omdirigering av avfallet, prosessendringer, ombygging, nyinvesteringer og eventuelt nedlegging av bedrifter. Det er vanskelig å gi noen gode estimater over hva dette kan beløpe seg til, men det vil bli meget kostnadskrevende i og med at det spenner over så mange næringssektorer.

I tiden etter at forordningen ble vedtatt, har Kommisjonen lagt ned mye arbeid i å få til utfyllende bestemmelser. Norge har deltatt i en arbeidsgruppe der mye av dette arbeidet er gjort. Det er funnet løsninger på mange av de områdene som Norge betraktet som problemområder, jf. vedtakene 2003/320 – 329/EF og 2003/334/EF og forordningene (EF) nr. 808-813/2003.

Rettsakten krever endring i og/eller oppheving av følgende forskrifter:

Forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall

Forskrift 15. mars 1979 nr. 3 om sterilisering av avfall til dyrefôr

Forskrift 22. desember 2000 nr. 1416 om forbud mot bruk av foredlede animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr

Forskrift 16. mai 2001 nr. 514 om forbud mot bruk av visse animalske avfallsprodukter i fôr til produksjonsdyr

Forskrift 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall

Forskrift 16. april 1997 nr. 409 om forbud mot omsetning av tyggeben

Forskrift 2. februar 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander

Forskrift 14. oktober 2003 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og innførsel av akvakulturdyr og akvatiske produkter

Forskrift 18 oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland

Forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved innførsel av levende dyr fra land utenfor EØS

Forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer

Forskrift 27. juni 2002 nr. 723 om bekjempelse av dyresykdommer

Forskrift 4. mars 2001 nr. 161 om forbud mot bruk av matrester fra egen privathusholdning til dyrefôr

Forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v.

Forskrift 18. desember 1998 nr. 1409 om etablering, drift og sykdomsforebyggende tiltak ved oppdrettsanlegg.

Forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v.

Forskrift 27. april 2001 nr. 437 om tiltak mot sykdommer på bier

Forskrift 21. februar 2001 nr. 170 om import og eksport av biavlsprodukter og brukt bimateriell

Forskrift 24. januar 2002 nr. 63 om begrensninger for bruk av gjødsel, jordforbedringsmidler, dyrkningsmedier m.v. som inneholder kompostert animalske biprodukter eller foredlede animalske proteiner

Lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall. Ajourført med endringer ved lov 21. juni 1996 nr. 36. (Forurensningsloven)

Forskrift 2. januar 1995 om avløpsslam

Forskrift 11. februar 2002 om husdyrgjødsel

Forskrift 21. mars 2002 nr. 375 om deponering av avfall

Forskrift av 12. april 2000 nr. 352 om utslipp fra mindre avløpsanlegg

Forskrift av 4. desember 1997 nr. 1442 om regulering av mudring og dumping i sjø og vassdrag

Forskrift 20. desember 2002 nr. 1816 om forbrenning av avfall

I tillegg må rettsakten gjelde som norsk forskrift. Mattilsynet har hatt utkast til forskrift på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0808 Kommisjonsforordning (EF) nr. 808/2003 av 12. mai 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om fastsettelse av helseregler om animalske biprodukter ikke beregnet til humant konsum

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler varige unntak fra kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) til behandling av potensielt TSE-smittede døde dyr, ved at den åpner for at de kan håndteres ved lavkapasitets forbrenningsanlegg. I tillegg blir vedleggene til biproduktsforordningen korrigert, regler for behandling av avløpsvann fra visse produksjonsanlegg blir innført og hensyn til fôringsforbudet i TSE-regelverket åpner for at bearbeidet animalske proteiner som uansett blir ansett som avfall, kan behandles noe mindre strengt før destruksjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall og forskrift 21. februar 2001 nr. 170 om import og eksport av biavlprodukter og brukt biomateriell, samt at den må gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i komposteringsanlegg

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til behandling av kategori 3-materiale og husdyrgjødsel (kat. 2) i komposteringsanlegg. Inntil 31. desember 2004 kan det benyttes nasjonale regler på betingelse av strenge overvåkingsvilkår. Overgangstiden er forlenget til 31. desember 2005 i forordning (EF) nr. 12/2005 (se omtale av denne).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v. og vil bli tatt hensyn til i forbindelse med implementering av biproduktsforordningen. Den må også gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0810 Kommisjonsforordning (EF) nr. 810/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om behandlingskrav for kategori 3-materiale og gjødsel i biogassanlegg

Sammendrag av innholdet

– Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til behandling av kategori 3-materiale og husdyrgjødsel (kategori 2) i biogassanlegg. Inntil 31. desember 2004 kan det benyttes nasjonale regler på betingelse av strenge overvåkingsvilkår. Overgangstiden er forlenget til 31. desember 2005 i forordning (EF) nr. 12/2005 (se omtale av denne).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler m.v. og vil bli tatt hensyn til i forbindelse med implementering av biproduktsforordningen. Den må også gjelde som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0811 Kommisjonsforordning (EF) nr. 811/2003 av 12. mai 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om forbud mot artsresirkulering hos fisk, forbrenning og nedgraving av animalske biprodukter og visse overgangstiltak

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidige og varige unntak fra biproduktsforordningens krav til:

- antikannibalisme hos fisk
- håndtering av animalske biprodukter ved godkjent forbrenningsanlegg eller produksjonsanlegg

Unntakene gjelder for alle medlemslandene.

Når det gjelder antikannibalisme hos fisk:

- tillates medlemsstatene å fortsette gammel fôringspraksis av fisk frem til 31. desember 2003 uten å implementere forbud mot kannibalisme på fisk
- innføres varig unntak fra antikannibalisme-kravet hos fisk når det gjelder bearbeidet fiskeprotein, uten at lempningen skal gjelde behandlet protein av oppdrettsfisk til fiskefôr
- innføres krav til råvarer til fiskefôr, produksjon av fôr til oppdrettsfisk og krav til kontroll av produksjonen og til kontroll av fisken som spiser fôret

Når det gjelder håndtering av animalske biprodukter ved forbrenningsanlegg eller produksjonsanlegg:

- innføres varig mulighet til å tillate nedgraving eller forbrenning av animalske biprodukter på gård, annen godkjent område eller nedgraving i godkjent deponeringsanlegg ved utbrudd av smittsom dyresykdom som forhindrer transport til forbrennings- eller produksjonsanlegg
- innføres varig mulighet til å tillate nedgraving eller forbrenning av produkter fra apikultur (bihold) på gården

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer, forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v., samt at den må gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens dyrehelsetilsyn og Fiskeridirektoratet (begge nå Mattilsynet) har bemerket at en i forbindelse med norsk vurdering av rettsakten, bør merke seg "Scientific Steering Committee's Opinion on the feeding of wild fishmeal to farmed fish and recycling of fish with regard to the risk of TSE og Report by the Scientific Committee on Animal Health and Welfare on the use of fish by-products in aquaculture".

De to direktoratene er fornøyd med at antikannibalismekravet for fisk avvikes, slik at villfanget fisk og biprodukter av disse kan benyttes til fiskefôrproduksjon for oppdrettsfisk. Unntaket fra antikannibalismekravet oppfattes å gjelde også for fôring av annen fisk, men uten ytterligere krav til produksjonen. Det vil antakelig gjelde for akvariefisk, men muligens også fôring av stengsatt torsk.

De viser til at det er slått fast av EUs vitenskapskomité at **det** ikke finnes bevis for TSE-overføring fra fisk til menneske og at risikoen for dette kun er teoretisk.

Videre presiserer de at for å sikre mot spredning av fiskepatogener, må oppdrettsfisk ikke brukes til oppdrettsfisk. Vitenskapskomiteen i EU fraråder også dette under punkt 11 i sin rapport datert

26. februar 2003. Direktoratene er derfor betenkt over antydninger om at Kommisjonen tolker det dithen at rettsakten åpner for slikt unntak. I tillegg er det viktig å påpeke at kontrollmetodene som er beskrevet i biproduktsforordningen og dermed i vedlegg I til rettsakten, ikke tar høyde for fiskepatogener. Det er primært overføring av fiskepatogener mellom fisk som representerer en reell risiko og som regelverket må sørge for å forebygge.

De to direktoratene er også fornøyd med et unntak som gir mulighet for å prioritere andre smittebeskyttende tiltak i en situasjon med utbrudd av smittsom dyresykdom. Det er også ønskelig å kunne håndtere avfall fra apikulturproduksjonen på en smidig måte.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0813 Kommisjonsforordning (EF) nr. 813/2003 av 12. mai 2003 om midlertidige tiltak etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om innsamling, transport og bortskaffelse av tidligere matvarer

Sammendrag av innholdet

– Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra biproduktsforordningens krav til innsamling, transport og bortskaffelse av matvarer fra butikk og matvareindustri. Inntil 31.12.2005 kan det benyttes nasjonale regler forutsatt at matvarene ikke blandes med kategori 1- og 2-materiale og på betingelse av strenge overvåkingsvilkår.

Merknader

Rettsaktens bestemmelser er ikke regulert i norsk rett i dag, men vil bli tatt hensyn til i forbindelse med implementering av biproduktsforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0998 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 av 26. mai 2003 om dyrehelsekrav ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og endring av direktiv 92/65/EØF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten tar sikte på å harmonisere dyrehelsemessige krav ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr innen EU og for slik forflytning av kjæledyr til EU fra tredjestater. Forordningen skal ikke overstyre gjeldende regelverk som hindrer/forbyr innførsel av spesielle dyr eller raser av andre årsaker enn de dyrehelsemessige.

Rettsakten endrer dessuten artiklene 10 og 16 i direktiv 92/65/EØF, dvs. de dyrehelsemessige betingelsene for handel med hund, katt og ilder innenfor EØS og for kommersiell innførsel av hund, katt og ilder fra land utenfor EØS. Hensikten er å harmonisere betingelsene for kommersiell handel/import og ikke-kommersiell forflytning. Direktiv 92/65/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94).

Rettsakten omhandler følgende kjæledyr:

A. Hund, katt og ilder

B. Virvelløse dyr (unntatt bier og skalldyr), tropiske akvariefisker, amfibier, reptiler, alle typer fugl (unntatt fjørfe), gnagere og tamkanin

Hund, katt og ilder

Det stilles følgende krav for ikke-kommersiell forflytning innen EU og til EU fra listeførte tredjestater, deriblant Norge

Dyrene skal være merket med tatovering eller mikrochips. I en overgangsperiode på 8 år fra forordningens ikrafttredelse vil begge tillates, deretter bare mikrochips. Dyrene skal følges av et reisedokument (pass) utstedt av autorisert veterinær som bekrefter dyrenes identitet og at de er vaksinerte mot rabies. Dyrene skal være vaksinerte med en inaktivert rabiesvaksine inneholdende minimum 1 antigen enhet per dose (WHO-standard). Førstegangsvaksinasjon og eventuelle revaksinasjoner skal være foretatt i henhold til vaksineprodusentens anbefalinger. Medlemsstatene kan tillate innførsel av uvaksinerte dyr dersom de er yngre enn tre måneder og kommer fra et sted hvor de har oppholdt seg siden fødselen og hvor de ikke har hatt kontakt med ville dyr som kan være smittet med rabies, eller er i følge med moren som de fortsatt dier.

Det stilles særskilte krav ved reise til Sverige, Irland og Det forente kongerike (UK) fra andre medlemsstater. De tre landene kan i tillegg stille krav om at hund og katt fra andre medlemsstater skal være undersøkt for antistoffer mot rabies (minimum 0,5 IE/ml). Tidspunkt for undersøkelsen skal være i henhold til de nasjonale bestemmelser som gjelder ved ikrafttredelsen av forordningen. At undersøkelsen er foretatt, skal være attestert av autorisert veterinær i det nevnte passet. Antistoffundersøkelsen skal utføres av godkjente laboratorier i henhold til vedtak 2000/258/EF. Undersøkelsen behøver ikke gjentas når dyrene revaksineres etter vaksineprodusentens anbefaling.

Med mindre myndighetene i de tre landene tillater det, kan uvaksinerte hunder og katter yngre enn tre måneder ikke innføres til deres områder.

Sverige, Irland og UK kan i henhold til nasjonalt regelverk som gjelder ved ikrafttredelse av forordningen, gjøre unntak fra de nevnte krav til vaksinasjon og antistoffundersøkelse for hunder og katter som reiser mellom disse tre land.

Innførsel fra ikke-listeførte tredjestater

Ved innførsel av hund, katt eller ilder fra ikke listeførte tredjestater stilles krav om identitetsmerking ved tatovering eller mikrochip, samt rabiesvaksinasjon og undersøkelse for antistoffer (min. 0,5 IE/ml). Antistoffundersøkelsen skal utføres tidligst 30 dager etter vaksinasjon og minimum tre måneder før innførsel til EU-området. Dyrene skal følges av en attest undertegnet av offentlig veterinær. Antistoffundersøkelsen behøver ikke gjentas om dyrene revaksineres regelmessig i henhold til vaksineprodusentens anvisning. Fristen på tre måneder gjelder ikke for dyr fra EU som gjeninnføres etter opphold i tredjestat og som hadde godkjent antistoffundersøkelse før utreise.

Sverige, Irland og UK kan kreve at dyr innført fra ikke-listeførte tredjestater via andre medlemsstater skal oppfylle de kravene som stilles til dyr fra medlemsstatene.

Hvis hund, katt eller ilder innføres direkte fra en ikke-listeført tredjestat, kan Sverige, Irland og UK sette dyrene i karantene etter nasjonale bestemmelser som er meddelt Kommisjonen.

Annet

Rettsakten fastsetter at de nasjonale bestemmelsene som gjelder ved ikrafttredelse av forordningen, for reise med kjæledyr mellom San Marino, Vatikanet og Italia, Monaco og Frankrike, Andorra og Spania/Frankrike og mellom Norge og Sverige kan opprettholdes.

Medlemsstater som har spesielle bestemmelser med hensyn til bekjempelse av parasitter, kan i en overgangsperiode på 5 år opprettholde disse. Kommisjonen skal informeres om nasjonalt sykdomsbilde, og behovet for tilleggsgarantier må begrunnes. Kommisjonen skal sende alle medlemsstatene melding om slike tilleggsgarantier.

Reisedokument for dyr fra ikke-listeførte tredjestater skal utformes av en komité nedsatt av Kommisjonen.

Virvelløse dyr, akvariefisk og andre dyr nevnt under punkt B

Forflytning innen EU av kjæledyr av artene nevnt under punkt B kan ikke begrenses ut fra hensyn til rabies. Om nødvendig kan det stilles krav om helsesertifikat med hensyn til andre sykdommer, samt fastsettes begrensninger for hvor mange dyr som kan medbringes.

Betingelser for innførsel av de nevnte dyrearter fra ikke listeførte tredjestater skal utformes av en komité nedsatt av Kommisjonen.

Grensekontroll

Kjæledyr som innføres fra ikke-listeførte tredjestater, skal kontrolleres av kompetent myndighet. Medlemsstatene skal utpeke ansvarlig kontrollmyndighet, listeføre grensestasjoner hvor innførsel kan skje og meddele dette til Kommisjonen.

Dersom dyrene ikke tilfredsstiller de krav som forordningen stiller, kan dyrene returneres, isoleres inntil nødvendig dokumentasjon foreligger, eller avlives uten økonomisk kompensasjon.

Kommersiell innførsel (artikkel 10 og artikkel 16 i direktiv 92/65/EØF)

Det stilles samme krav til ID-merking, rabiesvaksinasjon og antistofftesting ved handel med hund, katt og ilder innenfor EU, som ved ikke-kommersiell forflytning av slike dyr innenfor EU. Videre forpliktes landene til ikke å tillate import av hund, katt og ilder fra tredjestater på lempeligere vilkår enn de som gjelder ved ikke-kommersiell innførsel.

Hund, katt og ilder som er gjenstand for handel/import, skal følges av helsesertifikat (ikke pass) som dokumenterer dyrets vaksinasjons- og antistoffstatus med hensyn til rabies. I sertifikatet må det også bekreftes at dyret i løpet av de siste 24 timer før avsendelse har blitt undersøkt av en autorisert veterinær og funnet klinisk friskt og i stand til å tåle transporten til mottakerstedet.

Merknader

Rettsakten er gjennomført på nasjonalt grunnlag ved forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr og gjort gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1053 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1053/2003 av 19. juni 2003 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende hurtigtester

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer Hellas' nasjonale referanse-laboratorium for TSE. Videre endres listen over hurtigtester som er godkjent for TSE-overvåking:

- En av hurtigtestene endrer markedsføringsnavn
- Vitenskapskomiteen anbefaler at to nye tester føyes til listen. Begge produsenter har fremlagt data som viser at testene også kan brukes for å overvåke TSE hos sau

Det tilføyes krav til hurtigtest-produsent for å sikre at godkjent hurtigtest holder samme prestasjonsnivå etter godkjenning. Videre tilføyes en prosedyre som må utføres før mulige modifikasjoner av testen eller testprotokollen kan gjøres.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever en mindre endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiform encefalopati (TSE). En del av bestemmelsene er gjennomført i Mattilsynets Tiltaks- og kommunikasjonsplan ved mistanke om påvisning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1082 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003 om bestemmelser for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1760/2000 angående minimumsnivå for kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe

Sammendrag av innholdet

Rettsakten tar sikte på å klargjøre minimumskrav for de kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe.

Rettsakten setter krav til hvor stor prosentandel besetninger som skal kontrolleres, på hvilket grunnlag besetninger skal utvelges til kontroll, varsling av kontroller, rapportering etter kontroll og årlig rapportering til Kommisjonen.

Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 2630/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift. Når forordning (EF) nr. 1760/2000 blir innlemmet i EØS-avtalen, vil det kunne innebære behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1128 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1128/2003 av 16. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående forlengelse av perioden for overgangsordningene

Sammendrag av innholdet

Rettsakten forlenger perioden for overgangsordningene i forordning (EF) nr. 999/2001, slik at de blir gjeldende til 1. juli 2005. Bakgrunnen for forlengelsen er at Kommisjonen ikke er ferdig med å avgjøre landenes BSE-status, eller fastsette hvilke kriterier som skal legges til grunn for en slik stadfestelse. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten får egentlig ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett. Den er allikevel gjennomført på nasjonalt grunnlag i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE), fordi det var ønskelig å bruke de overgangsordningene i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 som gjelder import av småfe.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1139 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1139/2003 av 27. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåkingsprogrammer og spesifisert risikomateriale

Sammendrag av innholdet

Rettsakten åpner for at land kan teste færre småfe enn det som er satt opp i tabell over antall dyr som skal testes for overførbar spongiform encefalopati (TSE). Antallet skal uansett ikke være færre enn 25% av antall avlivede søyer pr. år. Fra 1. oktober 2003 skal et visst antall småfe eldre enn 12 måneder fra infiserte flokker testes mhp. TSE.

Rettsakten endrer bestemmelsene om SRM (spesifisert risikomateriale) i vedlegg XI, blant annet:

- Ileum fra alle småfe uansett alder inkluderes som SRM.
- Tonsiller hos storfe uansett alder inkluderes som SRM, mot tidligere bare for storfe over 12 mndr.

Rettsakten gir spesifikke krav til nedskjæring av hodekjøtt av storfe over 12 mnd. enten det skjer umiddelbart etter slaktning på slakteri, eller etter evt. lagring og/eller evt. transport til annen virksomhet.

Rettsakten gir myndighetene anledning til å tillate:

- at ryggmarg fra småfe over 12 mnd. fjernes i nedskjæringsvirksomheter som har særskilt godkjenning til det
- at ryggsøylen fra storfe over 12 mnd. fjernes fra slaktet eller deler av slaktet i dertil særlig godkjente, kontrollerte og registrerte slakterforretninger
- at hodekjøtt fra storfe over 12 mnd. tas ut i nedskjæringsvirksomhet som har særlig godkjenning til det

Rettsakten åpner for at myndighetene i ett land kan tillate forsendelse av hoder og slakt som inneholder SRM til en annen medlemsstat, forutsatt at denne medlemsstaten har akseptert å motta dette og har godkjent de særlige betingelsene for slik forsendelse. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1234 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1234/2003 av 10. juli 2003 om endring av vedlegg I, IV og IX til forordning (EF) nr. 999/2001 og forordning (EF) nr. 1326/2001 angående overførbar spongiform encefalopati og fôring av dyr

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedleggene I, IV og XI til TSE-forordningen. Fôringsforbudet gjøres permanent og vil gjelde alle land, uavhengig av BSE-status. Det er gjort noen endringer i fôringsforbudet, bl.a.:

- fastsettelse av forbud mot eksport av bearbeidede animalske proteiner fra drøvtyggere. Innførsel av tilsvarende er tillatt
- åpning for bruk av fiskemel i fôr til andre produksjonsdyr enn drøvtyggere
- åpning for bruk av blodprodukter fra andre dyr enn drøvtyggere til fôr til fisk på visse vilkår

Vedtakene 2000/766/EF og 2001/9/EF oppheves. Forordningene (EF) nr. 999/2001 og 1326/2001 er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer og forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1809 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1809/2003 av 15. oktober 2003 om endring av forordning (EF) nr. 999/2001 angående vilkår for import av levende storfe og produkter av storfe, sau og geit fra Costa Rica og Ny-Kaledonia

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fjerner Costa Rica og føyer Ny-Kaledonia til listen over land som unntas visse TSE-relaterte handelsbegrensninger nedfelt i TSE-forordningen. Endringene baseres på råd fra den vitenskapelige styringskomité (SSC). Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1915 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/2003 av 30. oktober 2003 om endring av vedleggene VII, VIII og IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående handel og innførsel av småfe, og tiltak som følger av bekreftelse av overførbar spongiform encefalopati hos storfe og småfe

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer de vedleggene til forordning (EF) nr. 999/2001 som angår bekjempelse og handel:

- Ved funn av TSE hos småfe skal ikke lenger avkom etter positive hanndyr avlives
- Medlemsstatene kan tillate at seminokser som står på seminstasjoner og som omfattes av cohort-gruppe (gruppe dyr i forbindelse med funn av BSE som utgjør så stor risiko for å ha fått i seg smitte at de skal avlives og destrueres) ikke avlives og destrueres før etter endt produksjonsperiode
- Betingelsene som stilles til genotypestatus før restriksjoner kan oppheves i en sauebesetning hvor TSE er påvist, lempes under forutsetning at det i perioden er økt testing mhp. TSE
- Det tillates å forflytte semi-resistente søyer mellom besetninger pålagt restriksjoner pga. TSE
- Den perioden som medlemsstatene under gitte betingelser kan velge å utsette avlaving av dyr i forbindelse med TSE i en småfebesetning, økes fra to til tre år
- Vilkårene for handel med småfe presiseres

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten er i påvente av innlemming i EØS-avtalen gjennomført på nasjonalt grunnlag ved at det er gjort endring i forskrift 31. desember 1998 nr. 1480 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe, forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresykdommer og bekjempelsesplan for skrapesyke. Den delen som gjelder bekjempelse av skrapesyke er også tatt inn i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet,

Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 2245 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2245/2003 av 19. desember 2003 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking av overførbare spongiform encefalopati hos sau og geit

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder overvåking av TSE hos sau og geit. Det skal testes færre dyr i gruppen normal slakt og flere dyr i gruppen selvdøde/avlivede. Det skal ikke tas prøver av geit til normalslakt.

Ut fra det store antall prøver som er tatt av normalslaktet sau i 2003, har man kunnet beregne prevalensen for skrapesyke på en slik måte at det ikke er grunnlag for å opprettholde et så stort prøvetall. Norge har en sauepopulasjon på ca. 1 100 000 vinterfødte sauer. Dette tilsvarer antall "mordyr og bedekkede lam" som er definisjonen i forordningen. I henhold til forordningen kapittel A, II, 2 skal land med en populasjon av mordyr og bedekkede lam på over 750 000 dyr, årlig ta minst 10 000 stikkprøver av slakt beregnet til humant konsum. Norge skal dermed ta 10 000 TSE-prøver av normalslaktet sau årlig.

Overvåking av et stort antall normalslaktet geit for å finne prevalensen av TSE er vanskelig og upraktisk i de fleste medlemsstatene. Prøvetaking av normalslaktet geit vil derfor ikke videreføres.

Iht. kapittel A del II nr. 3 skal land med sauepopulasjon > 750 000 teste 10.000 selvdøde/avlivede sauer.

Norge har en liten geitepopulasjon på ca. 50 000 vinterfødte geiter. I henhold til skjema B i forordningen skal Norge dermed ta TSE-prøve av 500 selvdøde/avlivede geiter. Dersom det er vanskelig for en medlemsstat å få tak i et tilstrekkelig antall geiter i denne gruppen, kan medlemsstaten velge å supplere med prøver fra normalslaktede geiter over 18 måneder i forholdet tre normalslaktede geiter for hver død geit.

Medlemsstatene skal etablere et system som skal sikre at selvdøde/avlivede dyr faktisk blir tatt prøve av.

Bestemmelsene for antall genotypeprøver av sau som skal tas, er endret. Det skal tas et visst antall avhengig av populasjonen i landet. Dette kan enten gjøres av dyr som går til slakt eller av selvdøde/avlivede dyr.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i instruks 2. januar 2001 om overvåking av og tiltak mot overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) ved slaktning av nærmere bestemte grupper storfe og småfe og forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0446 Kommisjonsforordning (EF) nr. 446/2004 av 10. mars 2004 om oppheving av en rekke vedtak når det gjelder animalske biprodukter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten opphever vedtakene 92/562/EØF, 97/735/EF og 2001/25/EF for å gjøre regelverket klarere og mer konsistent etter at alt som gjelder animalske biprodukter er samlet under forordning (EF) nr. 1774/2002 og alt som gjelder produkter til humant konsum og patogener under direktiv 92/118/EØF. Vedtak 92/562/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 40 for 1993-94). Det samme er vedtak 97/735/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999) og vedtak 2001/25/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 71/2002 av 25. juni 2002).

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0499 Kommisjonsforordning (EF) nr. 499/2004 av 17. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder tidsfrister og skjemamodell for rapportering innen storfesektoren

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder bestemmelser om minstekrav til kontroll i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000. Frist for den årlige rapporten over kontrollaktiviteter blir satt samtidig med fristen for innsending av rapporten fastsatt i forordning (EF) nr. 2419/2001 for å få støtte etter rådsforordning (EØF) nr. 3508/92.

Medlemsstatene skal sende Kommisjonen rapport om resultatene av tilsynsbesøk i storfebesetninger vedrørende overholdelse av bestemmelsene for identifisering og registrering. Fristen endres fra 1. juli til 31. august.

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må gjennomføres i norsk rett som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0592 Kommisjonsforordning (EF) nr. 592/2004 av 30. mars 2004 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 998/2003 når det gjelder listen over land og områder

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter nytt vedlegg B til forordning (EF) nr. 998/2003 (kjæledyrforordningen) med liste over land og områder. Den nye listen erstatter den opprinnelige listen.

Merknader

Rettsakten er gjennomført på nasjonalt grunnlag gjennom forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr, som også gjennomfører hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0668 Kommisjonsforordning (EF) nr. 668/2004 av 10. mars 2004 om endring av visse vedlegg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder import av animalske biprodukter fra tredjestater

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør tilføyelser til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) for nye animalske produkter som kollagen, egg og aromatisk innmat (som smakstilsetning av kjæledyrfôr) med hensyn til bearbeiding, bruk og import.

Det kan tillates import av blod og blodprodukter fra drøvtyggere fra land med bluetongue til teknisk, farmasøytisk eller diagnostisk bruk når mottaker er beliggende i samme medlemsstat som importen finner sted til.

Huder og skinn av hovdyr kan importeres fra tredjestater som har vært fri for munn- og klovsyke i 12 måneder; tidligere krav var 24 måneder.

Det stilles strengere krav til apikulturprodukter for å forebygge spredning av liten kubebille og Tropilaelaps-midd.

Rettsakten gir mer detaljerte betingelser for import av animalske biprodukter som skal anvendes til fôr til kjæledyr eller til farmasøytiske eller andre tekniske produkter.

Vedlegg X med sertifikatmodeller endres i henhold til nye produkter og vilkår. Det samme gjelder for vedlegg XI med fortegnelse over tredjestater som er godkjente for import.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0745 Kommisjonsforordning (EF) nr. 745/2004 av 16. april 2004 om fastsettelse av tiltakene med hensyn til import av produkter av animalsk opprinnelse til eget forbruk

Sammendrag av innholdet

Rettsakten erstatter vedtak 2002/995/EF, som er et sikkerhetsvedtak og dermed skal ha tidsbegrenset gyldighet. Det hadde bakgrunn i dyrehelsesituasjonen rundt i verden, den økende persontrafikken og erfaring med at animalske produkter medbrakt av reisende kan føre til utbrudd av alvorlige dyresykdommer. Det la strenge restriksjoner på hva reisende kan ta med seg eller hva privatpersoner kan motta i postpakker av kjøtt, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter. Erfaringen ut fra praktiseringen av sikkerhetsvedtaket tilsier at det nå bør fastsettes permanente regler.

Det settes krav om at det som reisende tar med seg av kjøtt, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter, i likhet med kommersiell import av slike produkter, må komme fra godkjent land/område og virksomhet, og det må følge med tilsvarende sertifikater/dokumenter som kreves ved kommersiell import. Ved ankomst til en medlemsstat skal produktene underkastes veterinær grensekontroll. Forordningen gjelder ikke forsendelser fra Andorra, Norge og San Marino. For å

gi informasjon til de reisende, skal det opplyses om dette unntaket i alt relevant informasjonsmateriale.

Det er unntak fra kravet om veterinær grensekontroll når det gjelder tørrmelk til barn, barnemat og spesiell medisinsk diettmat forutsatt at produktene ikke krever oppbevaring i kjøleskap før åpning av pakningen, at de er pakket i originalemballasje og at det er ubrutte pakninger. Det er også unntak for kjøtt, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter fra Færøyene, Grønland, Island, Liechtenstein og Sveits for mengder som ikke overstiger 5 kg.

Medlemsstatene pålegges å gi omfattende informasjon til reisende om bestemmelsene, og det skal settes opp plakater på grenseoverganger, på flyplasser og i havner. Det er fastsatt hvordan plakaten skal utformes. Også selskaper som frakter passasjerer, pålegges plikt til å informere om bestemmelsene. Kompetent myndighet skal sørge for kontroll med at bestemmelsene følges. Kontrollene skal utføres sammen med havne- og lufthavnmyndigheter og myndigheter som har ansvaret ved andre innfartssteder. Varer som forsøkes tatt inn i strid med bestemmelsene, skal destrueres.

Medlemsstatene skal sende rapport til Kommisjonen hvert år om hvordan forordningen er gjennomført i den enkelte medlemsstat. Vedlegg IV til rettsakten gir mal for rapporten.

Merknader

Rettsakten krever gjennomføring som egen forskrift og oppheving av forskrift 30. desember 2002 nr. 1842 om særskilte beskyttelsestiltak ved privat innførsel av kjøtt, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter fra land utenfor EØS-området.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0780 Kommisjonsforordning (EF) nr. 780/2004 av 26 april 2004 om overgangsbestemmelser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import og transitt av visse produkter fra visse tredjestater

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør unntak fra bestemmelsene om at virksomheter som skal sende animalske biprodukter til EU som ikke er ment til humant konsum, må oppfylle kravet om atskillelse av bearbeidingsanlegg for materiale av kategori 1, 2 og 3 (jf. forordning (EF) nr. 1774/2002 artikkel 29 og vedlegg VII kap. 1 bokstav A nr. 1). Dette gjelder virksomheter i Australia, Canada, Kina og USA. Unntaket er tidsbegrenset fra og med 1. mai til og med 31. oktober 2004. Unntaket gjelder for følgende produkter:

- bearbeidet animalsk protein (ikke fôr til kjæledyr)
- blodprodukter som fôrmiddel
- fiskeolje som fôrmiddel eller til teknisk bruk
- utsmeltet fett som fôrmiddel eller til teknisk bruk

- hydrolysert protein, di- og trikalsiumfosfat som førmiddel eller til teknisk bruk
- eggprodukter som skulle kunne anvendes som førmiddel

Rettsakten har vedlegg med helsesertifikat for de nevnte produkter. Disse helsesertifikatene må følge med ved import til medlemsstatene.

Merknader

Rettsakten krever endring i den forskriften som skal gjennomføre forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0853 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for næringsmiddelhygiene

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er en (**H2**) av tre forordninger, som sammen med to direktiver om hhv. dyrehelse (direktiv 2002/99/EF, **H4**) og oppheving av eksisterende særordninger (direktiv 2004/41/EF, se omtale av dette) utgjør en samlet revisjon av regelverket for næringsmiddelhygiene. De to øvrige forordningene er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene (**H1**) og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilretteleggelsen av den offentlige kontroll av animalske næringsmidler (**H3**). I tillegg er prinsipper og definisjoner nedfelt i kontrollforordningen, forordning (EF) nr. 882/2004 og Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, relevante.

Rettsakten er en sammenslåing og forenkling av følgende 16 eksisterende (vertikale) direktiver på det veterinære folkehelseområdet:

Ferskt kjøtt, ferskt fjørfekjøtt, handel med ferskt kjøtt, trikinundersøkelser, kjøttprodukter, handel med kjøttprodukter, melkeproduksjonsvirksomheter, eggprodukter, skjell (levende toskallede bløddyr), fisk og fiskeprodukter, handel med fjørfekjøtt, kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt, viltkjøtt, melk og melkeprodukter, hygieneregler for fiskebåter, andre animalske produkter (balai) og kvernet kjøtt.

Rettsakten omhandler spesielle hygieneregler for animalske produkter som kommer i tillegg til de generelle reglene som gjelder for næringsmidler i sin alminnelighet, og som er gitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene (H1). Den fleksibiliteten som det er åpnet for i H1, ved at det innen visse rammer kan gis nasjonale regler for virksomheter i områder med geografiske vanskeligheter eller som gjør bruk av tradisjonelle produksjonsmetoder, er også gjort gjeldende for animalske produkter.

Nærmere om de enkelte bestemmelser

Rettsakten inneholder 15 artikler med 3 vedlegg. Hovedinnholdet fra de eksisterende direktivene ligger i vedleggene og i H1.

I **artikkel 1** fastslås at rettsakten gjelder animalske produkter og supplerer bestemmelsene i H1. Rettsakten gjelder ikke:

- næringsmidler som inneholder både vegetabiliske produkter og bearbeidede animalske produkter
- primærproduksjon til eller tilberedning av primærprodukter til private husholdninger
- direkte levering fra produsent av små mengder primærprodukter til forbruker eller lokale detaljister, herunder ferskt fjørfekjøtt og kaninkjøtt som er slaktet på bedriften
- direkte levering av små mengder vilt fra jeger til forbruker eller lokal detaljist

For de to siste alternativene skal det fastsettes nasjonale regler.

Rettsakten gjelder heller ikke detaljhandel, med mindre detaljisten omsetter til andre detaljister i et visst omfang og det ikke kun dreier seg om lagring eller transport. Forordningen kan likevel gjøres gjeldende på nasjonalt grunnlag for slik omsetning. For fiskevarer er visse bestemmelser i vedlegg III, avsnitt VIII gjort gjeldende også for detaljhandel (jf. avsnitt VIII nr. 2.).

Rettsakten viser i **artikkel 2** til definisjonene i forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) og H1, samt vedlegg I og vedlegg II og III (tekniske definisjoner). Food Law definerer detaljhandel til å omfatte omsetning direkte til endelig forbruker, og cateringvirksomhet, institusjonsskjøkken, kantiner, restauranter mv. vil være en del av denne definisjonen. Dette vil innebære en innskjerping i forhold til dagens tilsvarende definisjon som er gitt i de vertikale direktivene, og definisjonen av forbruker vil være begrenset til den endelige forbruker.

Virksomhetens ansvar til å overholde kravene i vedlegg II og III er presisert i **artikkel 3**. Det er videre gitt bestemmelse om at det ikke må anvendes annet enn drikkevann eller rent vann (jf. H1) til å fjerne overflateforurensning fra animalske produkter.

Artikkel 4 omhandler registrering og autorisasjon. Virksomheter som håndterer animalske produkter skal med noen unntak (primærprodusenter, transportvirksomheter, lagre uten temperaturkrav, detaljister utenfor forordningen) autoriseres. Bestemmelsen etablerer forbud mot oppstart uten at autorisasjon er på plass og henviser til at autorisasjon kun kan gis etter at myndighetene har vært på stedet. Virksomheter som allerede markedsfører animalske produkter, gis adgang til å fortsette virksomheten dersom de enten oppfylte gjeldende autorisasjonskrav eller ikke er omfattet av krav om autorisasjon i dag. Dette gjelder frem til den første inspeksjon etter at regelverket er trådt i kraft.

Etter **artikkel 5** skal animalske produkter fra en autorisasjonspliktig virksomhet enten være påført et stempelmerke i tråd med H3 eller et identifikasjonsmerke hvis det ikke er krav om stempelmerke. **Artikkel 6** inneholder bestemmelser om importerte produkter. Animalske produkter importert fra tredjestat må blant annet komme fra et land oppført på tredjelandsliste og fra en virksomhet oppført på virksomhetsliste. Produktene skal oppfylle kravene i denne forordningen samt kontrollforordningen for animalske produkter. Importørens ansvar for å fremstille produktene for kontroll er understreket. Import av ferske fiskevarer som landes direkte i EU fra et tredjestatsfartøy, skal likevel kontrolleres på lik linje med den offentlige kontroll av fiskevarer generelt.

Virksomheten skal etter **artikkel 7** sørge for at produkter følges av de nødvendige dokumenter og sertifikater der dette kreves etter vedlegg II og III. Etter egen prosedyre kan det utarbeides modeller for dokumentene, og det kan innføres bestemmelser om elektroniske dokumenter. Sverige og Finland kan etter **artikkel 8** for enkelte produktgrupper kreve garantier eller prøvetaking med hensyn til salmonella. Kravene som stilles kan ajourføres på bakgrunn av endringer i medlemsstatenes kontrollprogrammer eller vedtakelse av mikrobiologiske kriterier etter H1.

I **artiklene 9 – 15** er det avsluttende bestemmelser. Kommisjonen kan endre vedlegg II og III på bakgrunn av en rekke forhold som er opplistet. I tillegg er medlemsstatene gitt anledning til å fastsette nasjonale regler om tilpasning av kravene i vedlegg III. De nasjonale reglene skal ta

sikte på å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle metoder eller dekke behovene for virksomheter beliggende i regioner med særskilte geografiske begrensninger. Dersom disse alternativene ikke er dekkende, må de nasjonale reglene kun gjelde virksomhetens bygning og utstyr. De nasjonale reglene må uansett ikke være i strid med forordningens målsettinger, og skal vedtas av Kommisjonen etter nærmere bestemte saksbehandlingsregler (beskrivelse og begrunnelse, høring av andre medlemsstater, saksbehandlingstid (opptil 5 måneder etter oversendelsen)).

Medlemsstatene har anledning til å gi regler om forbud/begrensning av rå melk direkte til konsum og regler om at rå melk som ikke oppfyller kravene til kimtall og somatisk celletall, kan brukes til produksjon av ost med modningstid på minst 60 dager.

Rettsakten trer i kraft 1. januar 2006.

Vedlegg 1 inneholder definisjoner. Definisjonen av rå melk er utvidet slik at de spesielle bestemmelsen om melk og melkeprodukter gjelder for melk fra alle dyrearter.

Vedlegg 2 inneholder spesifikke bestemmelser om produkter av animalsk opprinnelse. Produkter av animalsk opprinnelse skal merkes med stempelmerke eller identifikasjonsmerke. Slakt og inntil halvdel delt i tre skal stempelmerkes fra kjøttkontrollen, slik som regelverket er i dag, mens produkter av animalsk opprinnelse skal identitetsmerkes med produksjonsland (forkortelse), virksomhetsnr. og landets tilknytning til EU i ovalt merke. Slik merking er ikke nødvendig for egg. Det nye regelverket gjør tydeligere at identitetsmerkingen er virksomhetslederens ansvar. Virksomhetslederene skal innføre systemer for å identifisere hvor varer kommer fra og til hvem varer leveres, i samsvar med Food Law artikkel 18.

Som angitt i generell hygieneforordning (H1) artikkel 5 skal virksomhetenes egenkontroll være basert på HACCP-prinsippene (Hazard Analysis Critical Control Points, prosedyre for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter). For slakterier er det angitt nærmere hva dette innebærer, nemlig dyreidentitet, relevante opplysninger fra besetning, at slaktedyret er rent og egnet til slakting og krav til dyrevelferd.

Det er lagt inn informasjon om matvarekjeden som et nytt krav i forhold til rødt kjøtt. På fjørfeområdet er det allerede et tilsvarende krav i dagens regelverk. Kravet innebærer en systematisk informasjon fra dyreeier til slakterileder om besetning, dyrene som leveres til slakt, medisinsk behandling av dyrene, forekomst av sykdommer i besetningen, resultater av undersøkelser/helseovervåking av dyrene mv. Informasjonen skal umiddelbart gjøres tilgjengelig for kjøttkontrollen på slakteriet. Det åpnes for ulike metoder for informasjonsutveksling.

Vedlegg 3 fastsetter de spesifikke hygienebestemmelsene som gjelder for virksomheter. Det er bestemmelser om inntransport av dyr, slakting, slaktehygiene, nedskjæring og nødslakting utenfor slakteri for de forskjellige dyrearter. Det er krav til jakt og håndtering av vilt. Videre bestemmelser om kjøtt og kjøttprodukter. Det er bestemmelser om toskallede bløtdyr, fiskevarer, melk og melkeprodukter, egg og eggprodukter, og snegler og froskelår. Avslutningsvis er det bestemmelser om utsmeltet fett, innvoller, gelatin og kollagen.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke av de eksisterende forskriftene må oppheves og/eller revideres. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Matloven med tilhørende forskrifter inneholder mange av prinsippene og majoriteten av de deskriptive detaljene, men er ikke organisert slik at de prinsippene som er nedfelt i Food Law, H1 og H2 er gjort gjeldende for hele det animalske næringsmiddelområdet. Følgende regelverk er omfattet:

Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland

Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt

Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt

Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse

Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåkning av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt

Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt

Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt

Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.

Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer

Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter

Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter

Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum

Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg

Forskrift 25. april 2002 nr. 769 om produksjon, omsetning og import mv. av snegler og froskelår

Forskrift 25. april 2002 nr. 508 om produksjon, omsetning og import mv. av gelatin

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har uttalt at etter dets vurdering vil rettsakten gi anledning til å forenkle og bedre det lovmessige grunnlaget for produksjon og omsetning av trygg mat i Norge. Den er en viktig og relevant del av arbeidet med modernisering, effektivisering, forenkling og horisontalisering av næringsmiddelregelverket og en nødvendig forutsetning for å realisere jord/fjord til bord-prinsippet. Samtidig legger forordningen opp til at behovet for fleksibilitet skal kunne ivaretas for virksomheter i fjerntliggende områder og for virksomheter som gjør bruk av tradisjonelle produksjonsmetoder.

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene er ikke ferdig med sin vurdering.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0854 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for organisering av den offentlige kontrollen av produkter av animalsk opprinnelse til humant konsum

Sammendrag av innholdet

Rettsakten inneholder regler om kontroll med animalske næringsmidler, spesielt kjøtt, men også fisk, melk og levende skjell og kommer i tillegg til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 som utføres for å sikre at den utføres i overensstemmelse med fôr- og næringsmiddellovgivning og dyrehelse- og dyrevernregelverk (kontrollforordningen).

Nærmere om de enkelte bestemmelser

Etter **artikkel 1** gjelder rettsakten for de personer og virksomheter som er omfattet av parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2). I tillegg til definisjonene i Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, er det gitt egne definisjoner i **artikkel 2**.

I **artikkel 3** angir rettsakten tottrinns saksbehandling ved autorisering. Først gis en betinget autorisasjon, under forutsetning av at det ved tilsyn i virksomheten konstateres at virksomheten overholder alle krav til infrastruktur og utstyr. Dernest gis full autorisasjon senest tre måneder deretter, under forutsetning av at det ved nytt tilsyn i virksomheten konstateres at alle andre relevante krav er dokumentert oppfylt.

Artikkel 4 gir anvisning på premisser for kontroll og tilsyn av virksomheter omfattet av forordningen for å verifisere at virksomhetene overholder bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (H1), parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2) og forordning (EF) nr. 1774/2002 om biprodukter. Revisjon av slakterier, viltbehandlingsvirksomheter og nedskjæringsvirksomheter skal utføres av tilsynsveterinær.

Etter **artikkel 5** skal det gjennomføres offentlig kontroll av ferskt kjøtt i henhold til vedlegg I. Godkjente slakt av tamme hov- og klovdyr, oppdrettet vilt av pattedyr unntatt kaniner, og viltlevende storvilt skal stempelmerkes i slakteri eller viltbehandlingsvirksomheter under tilsynsveterinærens ansvar. Kontrollteknikere kan bistå tilsynsveterinæren. Medlemsstatene sørger for at det er tilstrekkelig offentlig bemanning til å gjennomføre den offentlige kontrollen som er angitt i vedlegg I, med den hyppighet som er angitt i avsnitt III, kapittel II. Det skal benyttes en risikobasert metode for å fastsette den offentlige bemanningen på slaktelinja.

Slakteripersonalet kan bistå tilsynsveterinæren i den offentlige kontrollen ved å utføre spesifikke oppgaver i forbindelse med produksjon av kjøtt av fjørfe og kaniner i henhold til vedlegg I, avsnitt III, kapittel III, del A. Det forutsettes at dette personalet er kvalifisert til oppgavene, opptre uavhengig av produksjonspersonalet og innberetter enhver manglende kravsoppfyllelse til tilsynsveterinæren. Slakteripersonalet kan også foreta spesifikke prøveuttakings- og undersøkelsesoppgaver i henhold til vedlegg I, avsnitt III, kapittel III, del B.

Landene sørger for at tilsynsveterinærer og offentlige kontrollteknikere er kvalifiserte for oppgavene, og utdannes i henhold til vedlegg I, avsnitt III, kapittel IV.

Etter **artikkel 9** skal tilsynsmyndigheten ved manglende regelverksetterlevelse gjennomføre de tiltak som er nødvendig for at virksomheten skal bringe forholdene i orden. Det er listet opp en rekke typer av tiltak, og disse oppfattes å være en videreføring av dagens regelverk, og i overensstemmelse med matlovens bestemmelser om virkemidler. Artikkelen pålegger videre tilsynet å gjennomføre enkelte av de krav som allerede stilles i forvaltningslovens regler for enkeltvedtak. Tiltak som nevnt over skal begrunnes og gis ved skriftlig underretning og det skal gis opplysning om klagerett, klageprosedyre og klagefrist.

Artiklene 10 – 15 gjelder import og er en videreføring av dagens regler om listeføring av land, virksomheter for ulike typer animalske produkter, for produksjonsområder for bløtdyr, med spesielle regler for fiskefartøy som fører tredjelandsflagg.

I **artikkel 17** er det prosedyre for eventuelle endringer av vedleggene. I tillegg kan medlemsstatene i samsvar med punkt 4 – 7 vedta nasjonale tilpasninger i forhold til vedlegg I

forutsatt at de ikke setter tilside forordningens målsettinger om offentlig kontroll for å sikre regelverksetterlevelse.

Nasjonale tilpasninger skal ta sikte på

- å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle produksjons- og distribusjonsmetoder
- å tilgodese behovene i små matvirksomheter, eller i virksomheter som ligger i områder med særlige geografiske vansker eller
- å tillate pilotprosjekter for å prøve ut nye metoder for kjøttkontroll, særlig i forhold til opplysninger om næringsmiddelkjeden og tilsynsmyndighetenes tilstedeværelse i virksomheten

Medlemsstater som ønsker å vedta nasjonale tilpasninger etter dette, skal meddele dette til Kommisjonen, særlig i forhold til detaljert beskrivelse av aktuelle nasjonale bestemmelser og beskrivelse av aktuelle virksomheter. Videre begrunnelse for tilpasningen, for eksempel gjennomført risikoanalyse, og alle relevante tiltak for å oppfylle forordningens målsetting.

Artiklene 18 – 21 har bestemmelser om at Kommisjonen kan vedta særskilte utfyllende regler. Det er plikt til å høre EFSA når det er nødvendig, spesielt ved en del nærmere angitte forhold. Det skal rapporteres til Europaparlamentet og Rådet om erfaringene med forordningen.

I **Vedlegg I** som gjelder ferskt kjøtt, gis en beskrivelse av tilsynsveterinærens oppgaver ved tilsyn og kontroll med ferskt kjøtt-virksomheter, som anses å være en videreføring av dagens regler i forhold til at egenkontrollkravet allerede er gjennomført i slakteriforskriften og fjørfekjøttforskriften (HACCP).

Ved inspeksjon skal det tas hensyn til resultatene av revisjonene. Tilsynsveterinæren skal kontrollere og analysere næringsmiddelkjedeinformasjonen fra dyrebesetningen. Slaktedyrene skal inspiseres før slakting (AM-kontroll) som er en videreføring av dagens regler. Tilsynsveterinæren skal videre særlig foreta klinisk undersøkelse av slaktedyrr som slakteriets ansvarlige eller kontrollteknikeren (offentlig medhjelper) har tatt til side for nærmere undersøkelse.

For nødslakt og for vilt skal tilsynsveterinæren undersøke erklæringen fra hhv. veterinæren som har gjennomført ante mortem-kontroll (AM-kontroll) eller den kompetente personen som har vurdert viltet før skyting og etter slakting. I noen tilfeller kan AM-kontrollen gjennomføres i besetningen. Tilsynsveterinæren skal foreta tilsyn i forhold til relevante dyrevernbestemmelser (videreføring).

Bestemmelsene om post mortem-kontrollen er i stor grad en videreføring av dagens regler. Det skal særlig fokuseres på å påvise zoonoser, jf. OIEs liste A og, hvis relevant liste B. Tilsynet skal søke å sikre at kjøttet ikke forurenses under kontrollen ved for eksempel palpering, innsnitting mv.

Tilsynsveterinæren skal ha særlig fokus på spesifisert risikomateriale (SRM). Tilsynsveterinæren skal understøtte sine kontroller med stikkprøver for overvåking og kontroll med zoonoser og zoonotiske agens, TSE, medisinrester og fremmedstoffer.

Slakt (tamme hov- og klovdyr samt oppdrettet klauvvilt) som er kontrollert og godkjent, skal stempelmerkes. Det er ikke videreført krav om tilsvarende stempelmerking av vilt, kaniner og fjørfe (disse skal identitetsmerkes, jf. H2). For øvrig videreføres bestemmelsene om stempelmerking i dagens regelverk. Nødslakt skal merkes med stempel som atskiller seg klart fra det ovale merket.

Tilsynsveterinæren skal registrere og evaluere kontrollresultatene. Ved konstatering av sykdom eller tilstand som kan ha uheldige følger for menneskers eller dyrs helse eller negativ påvirkning på dyrs velferd, skal tilsynsveterinæren underrette slakteriledelsen. Dersom problemet har oppstått i forbindelse med primærproduksjonen, skal tilsynsveterinæren underrette veterinæren som er tilknyttet besetningen, besetningseieren og evt. annen relevant myndighet som er

ansvarlig for overvåkning av besetning eller jaktområde. Hvis dyrene kommer fra annen medlemsstat, skal relevante myndighetene i dette landet underrettes.

Resultatene av kontrollen skal registreres i relevante databaser. Ved mistanke om smittsom sykdom, jf. OIEs liste A evt. B, skal tilsynsveterinæren underrette kompetent myndighet, og de skal begge treffe nødvendige tiltak for å forhindre eventuell spredning av smittsom sykdom i henhold til fellesskapsregelverket.

Tilsynsveterinæren skal sørge for at dyr ikke slaktes uten at slakteriledelsen har mottatt og kontrollert informasjon som er relevant for næringsmiddelkjeden. Tilsynsveterinæren kan likevel tillate at dyr slaktes på slakteriet uten at slik informasjon foreligger, under forutsetning av at slik informasjon foreligger før slaktet godkjennes til konsum. Slik informasjon må foreligge innen 24 timer etter at dyret ankom slakteriet. Næringsmiddelkjedeinformasjonen skal være med på å danne grunnlag for vurderingen av om slaktet kan godkjennes til folkemat.

Tilsynsveterinæren skal forsikre seg om at slakteriledelsen overholder forpliktelsene om identifisering av slaktedyrene. Dersom dyrets identitet ikke med rimelig sikkerhet kan fastslås, skal dyret avlives og erklæres uegnet til konsum. Om nødvendig skal det gjennomføres offentlig tilsyn i besetningen hvor dyrene kommer fra.

Av dyreverngrunner kan hester slaktes på slakteriet selv om dyrets identitet ikke foreligger på slakteriet på avlivingsstidspunktet. Identitetsopplysningene må foreligge før slaktet kan godkjennes til folkemat. Dette gjelder også for nødslakt av hester utenom slakteri.

Tilsynsveterinæren skal forsikre seg om at slakteriledelsen overholder forpliktelsene om at slaktedyrene skal være tilstrekkelig rene før slakting, eventuelt etter rengjøring. Bare i spesielle tilfeller kan slaktedyr tas ut av slakteriet levende, og bare for å transporteres til annet slakteri for slakting der.

Det er en tydeliggjøring av dyrevernbestemmelsene som finnes i dagens dyrevernregelverk. Det angis tydelige krav om opptrappende virkemiddelbruk. Kontrolltekniker kan bistå i tilsynet med bestemmelsene om dyrevelferd.

Bestemmelser om bedømmelse om slaktedyr og kjøtt er egnet til mat for mennesker, er en videreføring av dagens bestemmelser. Tilsynsveterinæren kan stille betingelser for bruken av kjøtt fra nødslaktede dyr.

Offentlig ansatt kontrolltekniker kan bistå tilsynsveterinæren i kjøttkontrollarbeidet, i prinsippet på samme nivå som i dagens regelverk. På samme måte som i dagens regelverk er det i utgangspunktet krav om at tilsynsveterinæren skal være til stede ved kontroll før og etter slakting.

Ante mortem: Hovedregelen er at tilsynsveterinær er til stede i alle slakterier unntatt i viltbehandlingsanlegg. Myndighetene kan imidlertid tilpasse dette slik at ante mortem-kontrollen kan foretas i besetning. Dette skal skje etter en risikoanalyse, og i samsvar med eventuelle kriterier fastlagt av Kommisjonen.

Dersom AM-kontrollen utføres i besetningen, forutsettes det at:

- AM-kontroll utføres av godkjent veterinær, som har kontrollert næringsmiddelkjedeinformasjonen for slaktedyrene, og meddelt dette til offentlig ansatt kontrolltekniker på slakteriet
- Kontrollteknikeren konstaterer at informasjonen ikke tyder på problem for næringsmiddeltryggheten eller dyrevernet, og tilsynsveterinæren må regelmessig sikre seg at kontrollteknikeren gjennomfører denne delen av kjøttkontrollen korrekt

Post mortem: Hovedregelen er at tilsynsveterinær er til stede i alle slakterier og viltbehandlingsanlegg. Som for ante mortem-kontrollen kan myndighetene etter en risikoanalyse tilpasse kontrollen i overensstemmelse med eventuelle kriterier fastlagt av Kommisjonen. Tilsynsveterinæren må ikke være permanent til stede ved post mortem-kontrollen, forutsatt at:

- Kontrolltekniker foretar kontrollen og tar til side alle slakt som viser unormale funn, tilsynsveterinæren gjennomfører PM-kontroll på alle disse slaktene, og kontrollteknikeren legger fram dokumentasjon for sine prosedyrer og avgjørelser, slik at det godtgjøres overfor tilsynsveterinæren at normene for PM-kontrollen følges
- For fjørfe og kaniner kan kontrollteknikeren kassere kjøtt med unormale funn, og tilsynsveterinæren trenger ikke systematisk kontrollere dette. Det vises også til avsnitt IV

Denne fleksibiliteten kan ikke gjennomføres ved kontroll av nødslakt, i tillegg til i noen andre nærmere angitte situasjoner. I nedskjæringsvirksomheter for ferskt kjøtt skal tilsynsveterinæren eller kontrollteknikeren gjennomføre tilsyn med en hyppighet som sikrer at målene for forordningen nås.

Medlemsstatene kan tillate at slakteriets ansatte kan fungere som offentlige, fagutdannede kontrollteknikere ved kontrollen av produksjonen av kjøtt av fjørfe og kaniner under forutsetning av at produksjonen skjer i henhold til god hygienep praksis og at virksomheten har et fungerende egenkontrollprogram. De virksomhetsansatte kontrollteknikerne må ha gjennomført utdanning og prøving tilsvarende offentlige kontrollteknikere. Tilsynsveterinæren skal i slike tilfeller være til stede ved AM- og PM-kontrollen, overvåke kontrollen som teknikerne utfører og gjennomføre prestasjonstester av arbeidet i henhold til særskilte regler. Testresultatene skal dokumenteres. I slik virksomhet skal ansvaret for produksjon og for deltakelse i tilsynet være atskilt, og virksomheten skal være i besittelse av et internasjonalt anerkjent sertifikat.

Dette er en frivillig ordning for slakteriene, og myndighetene kan ikke pålegge virksomhetene å benytte denne. Myndighetene skal i hvert enkelt tilfelle etter en helhetsvurdering avgjøre om ordningen kan innføres i det aktuelle slakteri. Når denne ordningen benyttes, skal dette meddeles Kommisjonen sammen med betingelser for dette.

Personalet i slakteriet kan etter særlig opplæring under tilsyn av tilsynsveterinæren tillates å gjennomføre bestemte prøvetakinger og analyser på alle dyrearter.

Det stilles en lang rekke konkrete krav til kompetanse og kvalifikasjoner for tilsynsveterinæren. En del av kvalifikasjonene skal oppnås ved praktisk arbeid i 200 timer i kjøttkontroll. Kompetansen skal vedlikeholdes på hensiktsmessig måte ved etter- og videreutdanning. Slik kompetanse kan oppnås gjennom den grunnleggende veterinærutdannelsen, eller den kan oppnås ved tilleggstudium. Det legges opp til at det også skal gjennomføres prøve(r) for å dokumentere nødvendig kompetanse. Disse kravene anses å være en utvidelse i forhold til at Norge i dag ikke stiller spesifikke krav utover veterinær embetseksamen.

Medlemsstatene skal også fastsette særlige bestemmelser for tilsynsveterinærer som utøver funksjonen som bierverv, eller som er ansvarlig for kontrollen i små virksomheter.

Myndighetene skal kun utpeke personer som kontrollteknikere når de har dokumentert at de har nødvendig teoretisk og praktisk kunnskap og kompetanse. De skal ha gjennomført minst 500 timer teoretisk og 400 timer praktisk utdanning med nærmere beskrevet relevant innhold, og gjennomført og bestått prøve i overensstemmelse med angitt krav. Slik kompetanse skal vedlikeholdes ved regelmessig videreutdanning og faglitteratur. Myndighetene vurderer behov for etterutdanning av eksisterende personell. Disse kravene er noe mer omfattende enn dagens krav.

I avsnitt IV i vedlegget er det satt spesifikke krav til kontroll av de forskjellige dyreartene. For storfe, småfe og hest er det nær opp til en videreføring av dagens regler. For kontroll av svin er reglene endret. Myndighetene kan tillate at AM-kontrollen gjennomføres i besetningen forutsatt at partiet følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, og at bestemmelsene i punkt 2 – 5 er overholdt. Slik AM-kontroll skal omfatte kontroll av registre og dokumentasjon i besetningen inkludert næringsmiddelkjedeinformasjonen. Slaktedyrene skal undersøkes med henblikk på:

- sykdom eller tilstand som kan overføres til mennesker eller dyr
- om de har atferd eller sykdomstegn som kan gjøre kjøttet uegnet til konsum

- om det er grunn til mistanke om at de kan inneholde rester av medisiner høyere enn grenseverdier eller forbudte fremmedstoffer

Undersøkelsen skal gjennomføres av veterinær. Dyrene sendes direkte til slakteriet for slaktning, og de skal ikke blandes med andre slaktegriser. Ved slik AM-kontroll i besetningen skal AM-kontroll på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene, screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Denne screeningen kan utføres av kontrolltekniker.

Dersom dyrene ikke er slaktet senest tre dager etter at helsesertifikatet er utfyllt, skal dyrene undersøkes på nytt dersom de fortsatt er i besetningen, og nytt helsesertifikat skal utfylles. Dersom dyrene er på vei til slakteriet, skal det gjennomføres ny AM-kontroll i slakteriet før slaktning.

Post mortem-kontroll er en identisk videreføring av dagens regler. Myndighetene kan på grunnlag av epidemiologiske data eller andre opplysninger beslutte at det ved PM-kontrollen på slaktegriser som er oppdrettet under kontrollerte betingelser i integrerte produksjonssystemer, kun skal gjennomføres besiktigelse av slakt og organer.

For fjørfe kan myndighetene tillate at AM-kontrollen gjennomføres i besetningen forutsatt at partiet følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, og at bestemmelsene i punkt 2 – 5 er overholdt. Slik AM-kontroll skal omfatte kontroll av registre og dokumentasjon i besetningen inkludert næringsmiddelkjedeinformasjonen. Slaktedyrene skal undersøkes med henblikk på

- sykdom eller tilstand som kan overføres til mennesker eller dyr
- om de har atferd eller sykdomstegn som kan gjøre kjøttet uegnet til konsum
- om det er grunn til mistanke om at de kan inneholde rester av medisiner høyere enn grenseverdier eller forbudte fremmedstoffer

Undersøkelsen i besetningen skal gjennomføres av veterinær. Ved slik AM-kontroll i besetningen skal AM-kontroll på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene, screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Denne screeningen kan utføres av kontrolltekniker.

Dersom dyrene ikke er slaktet senest tre dager etter at helsesertifikatet er utfyllt, skal dyrene undersøkes på nytt dersom de fortsatt er i besetningen, og nytt helsesertifikat skal utfylles. Dersom dyrene er på vei til slakteriet, eller det ikke er gjennomført slik AM-kontroll i besetningen, skal det gjennomføres ny AM-kontroll i slakteriet før slaktning.

Dersom fjørfeet viser kliniske symptomer på sykdom, kan de ikke slaktes til konsum. Slike dyr kan imidlertid slaktes i slakteriet etter at de andre dyrene er ferdig slaktet, og det tas forholdsregler for å unngå risiko for spredning av patogene organismer, og lokalene rengjøres og desinfiseres umiddelbart etter slaktingen. Disse slaktene kan ikke nyttes til konsum.

For fjørfe som er oppdrettet til foie gras (gåselever) og som er slaktet på oppdrettsvirksomheten med utsatt uttak av organer, skal AM-kontrollen foretas i besetningen som angitt. Et sertifikat etter modell i del C skal følge slaktene til slakteri eller nedskjæringsvirksomheten.

Bestemmelsene om post mortem-kontroll er en tilnærmet identisk videreføring av dagens regler. For fjørfe som er oppdrettet til foie gras og som er slaktet på oppdrettsvirksomheten med utsatt uttak av organer, skal PM-kontrollen også omfatte kontroll av sertifikatet som følger med dyrene.

For oppdrettet vilt kan AM-kontrollen gjennomføres i besetningen under forutsetning av at denne drives i henhold til vedlegg III, avsnitt III i H2. Veterinær skal utføre kontrollen. Undersøkelsene før slaktning omfatter kontroll av registre og dokumentasjon ved besetningen, herunder næringsmiddelkjedeinformasjonen.

Dersom kontroll før slaktning skjer i besetningen mindre enn 72 timer før dyrene ankommer slakteriet, og dyrene kommer levende til slakteriet, skal AM-kontrollen på slakteriet kun omfatte identifikasjonskontroll av dyrene og screening for å fastslå om dyrevernbestemmelsene er

overholdt og om det er forhold som kan ha innvirkning på menneskers eller dyrs helse. Levende dyr til slakteriet skal følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del A, mens dyr som er avlivet i besetningen skal følges av helsesertifikat som angitt i kapittel X del B.

Bestemmelsene om post mortem-kontrollen er en tilnærmet identisk videreføring av dagens bestemmelser, med henvisning til det som gjelder for storfe.

For viltlevende vilt skal post mortem-kontroll foretas så snart som mulig etter ankomst til viltbehandlingsanlegget. Tilsynsveterinæren skal ta hensyn til den erklæring som utdannet jeger som har deltatt i avskyting av dyret, har forelagt i henhold til bestemmelsene i H2. Det skal gjennomføres en kontroll etter nærmere angitte krav, som anses å være mer spesifikk og omfattende enn dagens regler.

Det er særskilte bestemmelser om særlige farer, som er TSE, cysticerkose, trikinose, snive, tuberkulose og brucellose. Videre er det omfattende bestemmelser om kontroll av toskallede bløtdyr og fiskevarer, og til slutt melk og melkeprodukter.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke eksisterende forskrifter og instrukser må omarbeides. Det kreves først og fremst en endring i regelverkets organisering. Rettsakten retter seg i stor utstrekning til tilsynet og medfører behov for fastsettelse av både instrukser og veiledninger. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Følgende regelverk er omfattet:

Lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker

Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland

Forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland

Instruks 14. februar 2003 nr. 253 om grensekontrollstasjoner mv.

Instruks 10. januar 2003 nr. 28 for transport av varepartier til veterinær grensekontrollstasjon som er ulovlig innført

Instruks 29. mars 2001 nr. 423 om utstedelse av sertifikater for levende dyr og animalske næringsmidler m.v.

Instruks 27. oktober nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland

Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselager for ferskt kjøtt

Forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt

Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt

Forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåkning av og kontroll med forekomst av salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt

Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt

Forskrift 1996 2. februar nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt

Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt

Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.

Instruks 15. januar 1976 nr. 9630 for bakteriologisk kjøttkontroll Instruks 25. mai 1994 nr. 369 for kjøttkontrollen

Instruks 8. november 1995 nr. 962 for trikinkontroll

Instruks 20. februar 1996 nr. 1474 til det kommunale næringsmiddeltilsynet om overvåkning av og tiltak mot salmonella i ferskt kjøtt og ferskt fjørfekjøtt

Instruks 15. april 1996 nr. 393 for kaninkjøttkontroll

Instruks 15. april 1996 nr. 394 for viltkjøttkontroll

Instruks 6. juli 1998 nr. 800 om overvåkning av og tiltak mot enterohemorragisk E. coli (EHEC) i ferskt storfe- og småfekjøtt.

Instruks 3. april 1999 nr. 289 for tilsyn og kontroll med virksomheter som produserer kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.

Instruks 6. juni 2001 nr. 628 til tilsynsveterinæren/det kommunale næringsmiddeltilsynet for kartlegging av og tiltak mot campylobacter i fjørfe og ferskt fjørfekjøtt i fjørfekjøttslakterier

Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer

Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter

Instruks 25. mai 1999 nr. 4238 om tilsyn med virksomheter som produserer melk og melkebaserte produkter.

Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene er ikke ferdig med sin vurdering.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0876 Kommisjonsforordning (EF) nr. 876/2004 av 28. april 2004 om endring av vedlegg VIII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder handel med sau og geit til avl

Sammendrag av innholdet

Rettsakten viderefører bestemmelsene i vedlegg VIII til forordning (EF) nr. 999/2001 slik at det ikke legges restriksjoner på handel med avlsdyr av sau og geit som har prionproteingenotype ARR/ARR. Overvåkingskravene for besetninger som skal selge avlsdyr, endres, slik at de

avspeiler den nye sterkere innsatsen for å utrydde skrapesyke. Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE) og forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe, samt at rettsakten gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0878 Kommisjonsforordning (EF) nr. 878/2004 av 29. april 2004 om overgangsbestemmelser i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002 for visse animalske biprodukter klassifisert som kategori 1- og 2-materiale og beregnet på teknisk bruk

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), fordi det er behov for enkelte animalske biprodukter som tilhører kategori 1 og 2 til teknisk bruk.

Rettsakten gjelder for:

- 1) huder og skinn fra dyr som er blitt behandlet med visse substanser som er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF (stoffer med hormonell eller tyreostatisk virkning, samt beta-agonister)
- 2) utsmeltet fett fra kategori 1-materiale, produsert ved 133° C i min. 20 minutter ved 3 bar. Utsmeltet fett fra drøvtyggere skal ikke inneholde mer enn 0,15 vektprosent uløselige forurensninger. Fettderivater skal tilfredstille standarder i henhold til vedlegg VI, kapittel III til forordning (EF) nr. 1774/2002
- 3) innvoller fra drøvtyggere (med eller uten innhold)
- 4) ben og benprodukter inneholdende ryggrad og skolt, og storfehorn som er fjernet slik at kraniet (hodeskallen) er intakt

Den enkelte medlemsstat kan tillate at produktene markedsføres, importeres eller transitteres via medlemsstaten. Dette gjelder likevel ikke dersom produktene kommer fra dyr med påvist eller mistanke om BSE. Eksport av produkter nevnt under punktene 3 og 4 er ikke tillatt.

Importert vare skal følges av helsesertifikat i henhold til nasjonale bestemmelser.

Import og transitt skal overvåkes som angitt i forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland § 10.

Helsesertifikatmodeller som angitt i forordning (EF) nr. 812/2003 kan benyttes frem til 15. juni 2004 og for varer som er blitt sendt før denne dato frem til 15. august 2004.

Produktene skal være merket med "Forbudt i mat, fôr, gjødsel, kosmetikk, legemidler eller diagnostika". Ved bruk av produktet som råvare til farmasøytisk produkt kan varen merkes "Kun til medisinske produkter".

Produktene skal kun leveres til virksomheter som er registrerte tekniske anlegg, og skal behandles på en slik måte at de ikke utgjør noen fare for dyrs eller menneskers helse.

Myndigheten skal føre dokumentkontroll med import og transitt med jevne mellomrom og minimum to ganger per år. Markedsføringforsendelse til andre medlemsstater skal skje i henhold til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1774/2002 art. 7 og 8 for kategori 1 og 2 materiale.

Medlemsstatene skal gjennom Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse informere Kommisjonen om de unntak som gjøres i henhold til denne rettsakten og om hvilke kontrolltiltak som gjøres for å sikre at produktene kun benyttes til autorisert formål.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0882 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll som utføres for å sikre at den utføres i overensstemmelse med fôr- og næringsmiddelovgivning og dyrehelse- og dyrevernregelverk

Sammendrag av innholdet

Generelt om innholdet

Rettsakten inneholder nye regler og er ikke en omorganisering av eksisterende regelverkstekster. Teksten bygger imidlertid videre på viktige elementer fra rådsdirektiv 89/397/EØF og 93/99/EF om kontroll med næringsmidler. Rettsakten inneholder fellesskapsregler om alle relevante områder omfattet av begrepet offentlig kontroll med fôr og næringsmidler innenfor Fellesskapet med det formål å bidra til at disse er helsemessige trygge og sunne. Rettsakten omhandler krav til den offentlige kontrollen med levende planter, fisk og dyr, fôr og næringsmidler, drikkevann og innsatsmidler og dyrevern. Rettsakten ligger til grunn for, og gjelder som tillegg til forordning (EF) nr. 854/2004 (H3) om kontroll av animalske næringsmidler.

Rettsakten omhandler ikke den kontrollen ved import av animalske produkter fra tredjestater som er lagt til grensekontrollstasjonene (BIP'ene), men omhandler tilsvarende kontroll av ikke-animalske produkter. Den inneholder generelle krav til tredjestater som ønsker å eksportere til EU, og den omhandler tiltak overfor tredjestater som ikke overholder kravene i regelverket.

Rettsaktens bestemmelser dekker alle aspekter ved kontroll med matproduksjonen fra jord/fjord til bord. Herunder tilsyn med primærproduksjon, inkludert plantehelse, dyrehelse og dyrevern; kontroll med produksjon, foredling, lagring, transport og frambud av fôr eller næringsmidler, alle

typer virksomheter samt import- og eksportkontroll. Tilsynet dekker kontroll med innsatsfaktorer og stoffer i berøring med næringsmidler i alle ledd. Bestemmelsene omfatter også kjæledyr.

Rettsakten inneholder regler om samarbeid mellom landene innen EU, og mellom medlemsstatene og tredjestater og om koordinering fra Kommisjonen. Rettsakten inneholder regler om enhetlige flerårige planer for kontrollen i det enkelte land, årsrapporter og fellesskapskontroll i medlemsstatene og tredjestater.

Rettsakten inneholder regler om finansiering av kontrollen som vil gjelde fra 1/1-2008.

Nærmer om bestemmelsene i rettsakten

Artiklene 1 – 2 omhandler formål, anvendelsesområde og definisjoner. Reglene for formål og anvendelsesområder kommer i tillegg til reglene i forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) om virksomhetslederens ansvar for å oppfylle krav i regelverket. Definisjonene kommer i tillegg til de definisjoner som er gitt i Food Law.

Artiklene 3 – 31 omhandler medlemsstatenes offentlige kontroll, og er inndelt i 7 kapitler. Fra innholdet i avsnittet kan det nevnes at det er bestemmelser om hva som skal legges til grunn ved utpeking av kompetente myndigheter og regler som gir mulighet for delegering av spesielle tilsynsoppgaver til privateide kontrollorganer.

Det er krav til kompetanse hos tilsynspersonale som utfører offentlig kontroll og krav til at de holder seg oppdatert på sine kompetanseområder. Det er likeledes angitt krav om at det skal finnes prosedyrer for kontroll, verifisering og rapportering som skal følges, samt en ikke uttømmende fortegnelse over aktuelle kontrollaktiviteter, metoder og teknikker og hva det skal føres tilsyn med. Det er videre vist til kriterier for prøvetakings- og analysemetoder som skal være i henhold til bestemte kriterier, og offentlige laboratorier skal minst være akkreditert etter relevante EN-standarder. Det er bestemmelser om at det etter behov skal foreligge beredskapsplaner, og det skal holdes øvelser.

Import fra tredjestater skal kontrolleres som før i henhold til rådsdirektiv 97/78/EF om kontroll med animalske produkter, men kan også utvides til å omfatte spesielt listede vegetabilier. Det er gitt krav om at landene skal utpeke de steder der slike partier kan importeres. Det er angitt tiltak ved mistanke og tiltak etter påviste regelbrudd ved tredjestatsimport og regler om vilkår for retur av slike partier. Det er også angitt krav til kontroll i tredjestater og påfølgende verifisering og melding som gjelder før tredjestater kan eksportere til Fellesskapet. Det er krav om samarbeid mellom toll og kompetent myndighet ved tredjestatsimport.

Reglene om finansiering av offentlig kontroll pålegger landene å stille tilstrekkelige budsjetter til rådighet for den offentlige kontrollen samt detaljerte regler dersom statene velger å innkreve avgifter. Det påpekes at inntil 1. januar 2008 kan en fortsette å bruke dagens takster i henhold til rådsdirektiv 85/73/EØF. Det er hjemmel for å ta høyde for inflasjonen. Avgiftene som innkreves skal ikke overstige utgiftene. Det er hjemmel til innkreving til dekning av utgifter ved særlig omfattende kontroll. Det er regler om godkjenning av virksomheter.

Artiklene 32 – 33 har bestemmelser om EUs referanselaboratorier og nasjonale referanselaboratorier.

Artiklene 34 – 40 inneholder regler om administrativ bistand og samarbeid mellom medlemsstater og mellom medlemsstater og tredjestater.

Artiklene 41 – 44 omhandler regler om generelle og årlige kontrollplaner som er sentrale operative deler av rettsakten.

Artiklene 45 – 53 gjelder fellesskapsaktiviteter, blant annet fellesskapskontroll i medlemsstater og tredjestater, generelle og spesielle betingelser for import og for eventuell likestilling mellom kontrollordninger i ulike land. Her er det også regler om utdanning av kontrollpersonale og tredjestaters kontroll i medlemsstater. Dessuten omhandles koordinerte kontrollplaner.

Artiklene 54 – 56 har nasjonale håndhevelsestiltak og EUs håndhevelsestiltak, mens **artiklene 57 – 61** har regler om tilpasning av fellesskapslovgivningen.

I **artiklene 62 – 66** er det alminnelige bestemmelser, mens **artikkel 67** inneholder avsluttende bestemmelser.

I vedleggene er det bestemmelser om hvilke territorier rettsakten gjelder, om kompetente myndigheter, karakteristikk av analysemetoder som skal brukes, om beregning av gebyrer og referanselaboratorier.

Spesielle krav

Medlemsstatene skal utpeke kompetente myndigheter som skal ha et overordnet ansvar for kontrollen. Den offentlige kontroll skal være fullstendig uavhengig av alle næringsinteresser og skal ha tilstrekkelig og kompetent bemanning, adekvate ressurser, bygninger, utstyr og tilgang til laboratorieressurser som setter den i stand til å kontrollere at regelverket etterleves.

Kontrollen skal utføres regelmessig, prioriteringer skal gjøres ut fra identifisert risiko, kunnskap og erfaring fra tidligere kontroll, og ut fra internkontrollresultater samt ved mistanke. Kontrollen skal generelt gjennomføres uten forvarsel, på alle trinn i produksjon, foredling og distribusjon og det skal ikke føres diskriminerende kontroll av produkter fra andre medlemsstater.

Rettsakten stiller omfattende felles krav til overnasjonal og nasjonal styring gjennom å kreve utarbeidelse av en enkelt, integrert, flerårig nasjonal kontrollplan. Denne skal gjennomføres første gang senest 1. juli 2007. Planen skal inneholde generelle opplysninger om oppbygning av kontrollen, dens strategiske målsetting og hvordan denne kommer til uttrykk i prioriteringer og ressurstildelinger. Den skal videre inneholde konkrete opplysninger om de andre forholdene det er stilt krav om til myndighetene i andre avsnitt i forordningen. Dette omfatter blant annet:

- en klassifisering av de ulike aktiviteters risiko
- opplysninger om kompetente myndigheter på regionalt og lokalt nivå og deres oppbygning og forvaltning, herunder om kontrollen i den enkelte virksomhet
- opplysninger om kontrollordningene i de ulike sektorer og koordineringen av disse og eventuell delegering av myndighet til kontroll
- hvilke metoder som skal sikre oppfyllelse av kravene til myndighetene (om habilitet, bemanning, ressurser, beredskap og adgangs- og samarbeidshjemler)
- hvordan en sikrer kontrollpersonalets utdanning, kontrollens åpenhet, taushetsplikt
- krav om prosedyrer for kontroll og verifikasjon

Den flerårige planen kan justeres under gjennomføringen, for eksempel på bakgrunn av ny lovgivning, forekomst av nye sykdommer, vesentlige endringer av nasjonale myndigheters struktur, forvaltning eller drift, resultatet av overnasjonale inspeksjoner, eller endringer i retningslinjene for utarbeidelse av den flerårige planen. Det skal også angis hvilke kriterier som er fastsatt for gjennomføringen av revisjoner.

Fra 1. januar 2008 og deretter hvert år skal det sendes årsrapporter til Kommisjonen innen 6 måneder fra årsskiftet om de endringer som er gjort i den nasjonale kontrollplanen for å ta hensyn de justeringer som er nevnt foran. Dessuten om resultatene av den kontrollen og de revisjoner som er gjennomført, hvor mange regelbrudd som er påvist og hvilke håndhevelser som er gjort og med hvilken virkning. Det vil bli utarbeidet veiledning for hvordan en slik årsrapport skal se ut. Kommisjonen vil utarbeide en felles årsrapport for alle landene der det vil bli gitt anbefalinger om forbedringer, særlige kontrolltiltak eller koordinering av spørsmål av særlig interesse. De nasjonale kontrollplaner skal ta hensyn til konklusjonene i denne rapporten.

Merknader

Rettsakten krever utarbeidelse av gjennomføringsforskrift og at rettsakten blir gjennomført som norsk forskrift. Gjeldende norske generelle kontrollregler, som generell forskrift for produksjon og omsetning av næringsmidler, samt organisatoriske, bemanningsmessige og andre relevante

instrukser vil måtte gjennomgås og avvikles eller justeres i den grad de er i motstrid med teksten i forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene er ikke ferdig med sin vurdering.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0911 Kommisjonsforordning (EF) nr. 911/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder øremerker, pass og dyreholdsregister

Sammendrag av innholdet

Rettsakten inneholder utfyllende bestemmelser til merkeforordningen, forordning (EF) nr. 1760/2000. Den erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2629/97, som inneholder tilsvarende utfyllende bestemmelser til den tidligere merkeforordningen i EU, rådsforordning (EF) nr. 820/97, som nå er opphevet. Både forordning (EF) nr. 2629/97 og (EF) nr. 820/97 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

I tillegg til å gi tilsvarende utfyllende bestemmelser som forordning (EF) nr. 2629/97, tar rettsakten hensyn til de problemer som de 10 nye medlemsstatene fra 1. mai 2004 har med hensyn til pass for dyr som er født før 1. januar 2004.

Rettsakten inneholder detaljerte bestemmelser om øremerkene, opplysningene som skal gå fram av merkene, pass for dyrene og de forpliktelser som dyreholder har. Det er visse tilpasninger i forhold til når det skal rapporteres om dyrs fødsel.

Merknader

Rettsakten krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1471 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1471/2004 av 18. august 2004 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder import av hjorteprodukter fra Canada og USA

Sammendrag av innholdet

Rettsakten har bestemmelser som skal oppfylles for at det skal kunne importeres hjorteprodukter fra Canada og USA. Bakgrunnen for rettsakten er en uttalelse fra "Scientific Steering Committee" som anbefaler tiltak for beskyttelse av dyre- og folkehelsen pga. chronic wasting disease (CWD) hos amerikanske og kanadiske hjortedyr. For å kunne importere, må det være en tilføyelse i helsesertifikatet som godtgjør at det ikke er innvoller og ryggmarg med. Dyrene som produktene stammer fra, skal være undersøkt for CWD med negativt resultat. Det skal heller ikke ha forekommet noe tilfelle av CWD i besetningen eller området dyrene kommer fra.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 19. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 1993 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1993/2004 av 19. november 2004 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder Portugal

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 slik at det ikke lenger er særskilte regler for Portugal når det gjelder listen over vev som anses som spesifisert risikomateriale. Videre medfører endringen at Portugal ikke lenger kan unnta virvelsøyle fra dyr under 30 måneder som SRM. Rettsakten opphever også vedtak 2001/376/EF som fastsetter særskilte beskyttelsestiltak som følge av BSE i Portugal. I tillegg oppheves en rekke vedtak som fastsetter dato for når eksport av visse produkter fra Portugal kan skje. Bakgrunnen for endringene er at det har vært en nedgang i BSE-insidensen i Portugal, samt at Portugal nå gjennomfører tiltak i samsvar med forordning (EF) nr. 999/2001 tilfredsstillende; det er derfor ikke lenger behov for særskilte regler for Portugal.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), samt opphevelse av forskrift 1.

mars 1999 nr. 276 om særskilte beskyttelsestiltak som er nødvendige på grunn av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Portugal.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0001 Rådsforordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om beskyttelse av dyr under transport og liknende virksomhet og endring av direktivene 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder transport av dyr i næringsøyemed, og skal erstatte direktiv 91/628/EØF og forordning (EF) nr. 1255/97 og forordning (EF) nr. 411/98, som utgjør EUs transportregelverk i dag. Rettsakten er ment å tre i kraft 5. januar 2007. Virkeområdet er all næringsmessig transport av levende virveldyr, unntatt transport av dyr direkte til eller fra veterinær eller klinikk, eller etter anbefaling fra veterinær. Dette inkluderer spesifikke former for kontroll, som embetsmenn skal utføre, på sendinger til og fra Fellesskapet.

Direktiv 64/432/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er direktivene 91/628/EØF og 93/119/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 av 17. juli 1998) og forordningene (EF) nr. 1255/97 og (EF) nr. 411/98 (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Transportør er enhver fysisk eller juridisk person som transporterer dyr for egen eller tredjeparts regning. Transporttidene forblir uendret, men det er krav om 10 % større areal for drektig storfe under sjøtransport. Lastetettheten for svin på ca. 100 kg bør ikke overstige 235 kg/m² under jernbane- og vegtransport.

De viktigste endringene i regelverket er:

All transport:

- Deler av rettsakten gjelder også alle steder hvor dyr blir lastet, losset og håndtert, inkludert slaktehus og livdyrmarkeder. Personell som håndterer dyr i forbindelse med transport inklusive oppsamlingssteder/livdyrmarkeder, skal ha godkjente opplæringskurs
- EU-standardisert autorisasjon av transportører, utveksling av informasjon mellom medlemsstater: Transportører skal ha en EU-standardisert autorisasjon, som skal være tilgjengelig for tilsynsmyndigheten i den/de medlemsstater dyr transporteres. Transportører må ikke ha begått alvorlige brudd på dyrevernsbestemmelser de siste 3 år før eventuell autorisasjon, med mindre de kan vise til at de har utført alle nødvendige tiltak for å unngå nye overtredelser. Autorisasjonen skal revurderes hvert 5. år. Tilsynsmyndigheten skal meddele eventuelle overtredelser av regelverket til tilsynsmyndigheten i den medlemsstaten som gav transportøren autorisasjon. Brudd på regelverket kan føre til inndragning av autorisasjon, suspensjon, samt nekting av transitt gjennom enkelte medlemslands territorier
- Forbud mot transport av nyfødte dyr hvor navlestrengen ikke er helet. Forbud mot å transportere unge dyr mer enn 100 km: gris yngre enn 3 uker, lam yngre én uke, kalv yngre enn 10 dager, føll yngre enn 4 måneder (gjelder bare langtransport for føll)

- Forbud mot kommersiell transport av hunder og katter yngre enn 8 uker, dersom de ikke er i følge med moren
- Forbud mot å transportere dyr i siste 10 % av drektighetstiden og første uke etter fødsel.
- Dersom lasting eller lossing varer mer enn fire timer, stilles det krav til at dyrene ubundet skal kunne føres og vannes utenfor transportmidlet, samt at arbeidet overvåkes av en autorisert veterinær (gjelder ikke fjørfe)
- Dyr som er bundet og dyr som ikke er bundet må transporteres atskilt

Langtransport (over 8 timer):

- Oppgraderte krav til transportmidler, særlig når det gjelder mekanisk ventilasjon (temperaturovervåking, automatiserte registreringer, alarm i førerhus) og mulighet for tildeling av vann. Transportmidler som brukes til langtransport, skal være godkjent av tilsynsmyndigheten i henhold til materielle krav, og registreres i en elektronisk database for lastebiler, containere og sjøfartøy
- EU-standardisert autorisasjon av langtransporttransportører krever i tillegg gyldige kompetansebeviser for alle sjåfører og ledsagere, samt gyldig godkjenning av samtlige transportmidler som skal brukes til langtransport, detaljerte opplysninger om overvåking og sporing av det enkelte transportmiddel, samt beredskapsplaner for nødssituasjoner
- Overvåking av transportmidlenes bevegelser ved hjelp av obligatorisk satellittbasert navigeringssystem innen 1. januar 2007 (for nye lastebiler, og 1. januar 2009 for alle)
- Systematisk kontroll av langtransport: Reiseplan skal kontrolleres og underskrives av kompetent myndighet før transporten starter. Kompetent myndighet skal i form av kontroller underveis kunne etterprøve om rettsakten blir overholdt. Ved grensekryssing skal offentlige veterinærer sjekke transportørautorisasjon, dyretransportsjåførs og ledsagers kompetansebevis, transportmidlet og godkjent reiseplan, samt at dyrene er egnet for videre transport. Utvidet reise-log skal sjekkes på ankomststedet og dyrenes tilstand rapporteres. Skjemaene for kontroll er EU-standardisert
- Alle livdyrferjer som opererer fra Fellesskapets havner, skal godkjennes i henhold til spesielle kriterier og være sertifisert. Sertifiseringen gjelder for høyst 5 år om gangen. Krav til mekanisk ventilasjon i rom der dyr transporteres
- Kompetent myndighet skal kontrollere livdyrferjer før og under lasting og lossing av dyr for å se til at ferja er bygget og utstyrt i forhold til antall dyr og art som skal transporteres. I tillegg skal de kontrollere at dyrene er egnet for videre transport
- Fjørfe-transport: Fjørfe skal ha mat og vann hvis transporten varer mer enn 12 timer. Ved transport i container/kasse/bur stilles krav til at nødvendige tiltak gjennomføres for å begrense at dyr rammes av urin og ekskrementer fra dyr plassert høyere oppe
- Hester skal transporteres atskilt (i individuelle bokser) ved langtransport
- Forbud mot langtransport av ikke innridde, ikke innkjørte og utemmede hester
- Forbud mot transport av dyr i hestefamilien i kjøretøyer med flere dekk, med mindre det øverste dekket ikke brukes

Korttransport (under 8 timer):

- Ved transport av egne dyr i egne transportmidler til sesongbeite, eller på strekninger kortere enn 50 km fra egen bedrift, settes krav til kortest mulig transporttid, transportmidlets og på- og avlessingsfasilitetenes utforming og innredning, kvalifisert håndteringspersonell, samt at dyrene skal være egnet til transport. Det innføres kontroll og rapportering også for slik transport
- For transporter under 65 km stilles ikke krav om autorisasjon av transportør, eller kompetansebevis for dyretransportsjåfører eller ledsagere
- Utemmede dyr i hestefamilien må ikke transporteres i grupper på over 4 dyr

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr, forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe, forskrift

25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin og forskrift 28. august 1995 nr. 775 om dyrevern i slakterier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0012 Kommisjonsforordning (EF) nr. 12/2005 av 6. januar 2005 om endring av forordningene (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 når det gjelder forlengelse av gyldigheten for overgangsbestemmelsene for komposterings- og biogassanlegg etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler midlertidig unntak fra forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) om visse konkrete prosess- og virksomhetskrav når det gjelder godkjenning av komposterings- og biogassanlegg. Inntil 31. desember 2005 kan medlemstatene godkjenne anlegg som følger nasjonale krav på betingelse av at patogenreduksjonen er tilfredsstillende, at anleggene har kontrollsystemer som sikrer tilstrekkelig temperaturutvikling og er under streng kontroll fra myndighetene.

Rettsakten retter seg kun mot de anlegg som hadde godkjenning før 1. november 2002.

I kommisjonsforordningene (EF) nr. 809/2003 og 810/2003 er det gitt overgangsordninger for tilsvarende anlegg fram til 31. desember 2004. Kommisjonen har bedt EFSA om å komme med en vurdering av tid og temperaturkravene som er gitt i forordning (EF) nr. 1774/2002. I påvente av denne vurderingen har Kommisjonen funnet å forlenge den tidligere gitte overgangstiden.

Merknader

Rettsakten krever endring i den forskriften som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen). Utkast har vært på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0036 Kommisjonsforordning (EF) nr. 36/2005 av 12. januar 2005 om endring av vedleggene III og X til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående epidemiologisk overvåking for overførbare spongiforme encefalopatier hos storfe, sau og geit

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedleggene III og X til forordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til testingsmetoder og rapporteringsrutiner. Endringene innebærer at:

- Alle TSE-prøver fra småfe som er positive eller inkonklusive ved hurtigtest, skal testes videre ved en av tre mulig verifikasjonsmetoder. Dersom resultatet av verifikasjonsmetoden er negativt eller usikkert, skal det testes videre ved hjelp av de andre verifikasjonsmetodene. Dersom en av verifikasjonsmetodene er positiv, betraktes tilfellet som skrapesyke
- Alle positive skrapesyketilfeller skal testes for å ekskludere BSE (primær molekylær test). Denne testingen utføres av et laboratorium som har deltatt i opplæring i bruk av molekylære metoder, alternativt må materiale sendes for testing ved et av laboratoriene som er listeført i vedlegg X
- Avliving og destruksjon av øvrige dyr i flokken til et TSE-positivt småfe skal utsettes inntil resultatene av den primære molekylære testen foreligger
- Dersom BSE ikke kan utelukkes, må det utføres ringtest. Dersom resultatene fra ringtesten indikerer BSE eller resultatet er inkonklusivt, skal det testes videre i muse-bioassay

Rettsakten endrer også kravene til hva nasjonale myndigheter skal rapportere til Kommisjonen. Resultatet fra den primære molekylær-testen skal rapporteres. Nasjonale myndigheter skal også rapportere TSE-tilfeller som anses som atypiske. For storfe som undersøkes på grunnlag av mistanke om TSE-smitte, skal det rapporteres alder per 12 måneder fra fylte 24 måneder til og med 155 måneder.

Forordning (EF) nr. 999/2001 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 66/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har spilt inn behov for økt bevilgning i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0079 Kommisjonsforordning (EF) nr. 79/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder melk, melkebaserte produkter og melkederivater, definert som kategori 3-materiale i forordningen

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler endrede krav til bruk av melk og melkeprodukter som er klassifisert som kategori 3-materiale i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) som leveres ut fra meierier til fôring av dyr som kan smittes med munn- og klovsyke. Biproduktsforordningen angir at melk og bearbeidede melkeprodukter som skal brukes til fôring, må ha blitt pasteurisert ved 72°C i 15 sekunder eller annen kombinasjon av temperatur og tid som har tilsvarende effekt med hensyn til å gi en negativ reaksjon i fosfatasetesten. Behandlingen skal etterfølges av en tørkingsprosess eller en syrnings-prosess som i minimum en time har en surhetsgrad lavere enn 6. Det angis videre at råvaren (upasteurisert melk) skal behandles ved en virksomhet som er godkjent i henhold til biproduktsforordningens artikkel 17 eller etter en komitologiprosess (artikkel 6 punkt 2 bokstav i).

Rettsakten gjennomfører følgende endringer:

- 1) Melk og melkeprodukter som skal brukes til fôring av produksjonsdyr, kan bearbeides ved virksomheter som er godkjent etter direktiv 92/46/EØF
- 2) Melk, melkeprodukter og produkter som har vært i kontakt med upasteurisert/pasteurisert melk (f.eks. rengjøringsvann), kan ubegrenset anvendes som nasjonalt fôrmiddel og etter bilateral avtale også i grenseområde i tiliggende medlemsstat etter følgende behandling:
 - a) ultrahøy temperatur
 - b) sterilisering med en F_0 -verdi lik/større enn 3, oppvarmet til 115°C i 20 minutter, eller tilsvarende
 - c) pasteurisert med 72°C i 15 sekunder, eller tilsvarende behandling som gir negativ reaksjon i fosfatasetest, etterfulgt av tørking eller syrningsprosess (pH verdi < 6 i minimum 1 time).
- 3) Følgende produkter kan, etter en risikovurdering basert på "best/worst case scenario" i henhold til beredskapsplaner for bekjempelse av epizootier (spesielt munn- og klovsyke) benyttes som fôrmiddel på et begrenset antall godkjente gårder:
 - (i) melk som kun er pasteurisert ved 72°C i 15 sekunder og produkter, inkl. rengjøringsvann, som har vært i kontakt med slik melk
 - (ii) myse, fremstilt av ikke-varmebehandlede melkeprodukter, med en pH-verdi lavere enn 6,0 og som skal sendes til gården minst 16 timer etter melkekoagulering
 - (iii) ikke-varmebehandlede produkter, inkl. rengjøringsvann

Det forutsettes at produktene i 3 (i), (ii) og (iii) kan spores fra meieri til gårdsbruk og at de kun brukes i eget land. Produkter i kategori (iii) skal kun anvendes i besetninger som leverer slaktedyr, enten direkte til slakteri eller til oppfôringsbesetninger. Fra sistnevnte besetning kan det tillates at dyr videreføres til andre besetninger som ikke fører med kategori (iii)-produkter. Det forutsettes imidlertid at avsenderbesetningen i løpet av de siste 21 dagene før levering ikke har mottatt nye dyr eller har brukt fôrmidler av kategori (iii).

Produktene, uansett bearbeidingsstatus, som utleveres til fôring av hov- og klovdyr skal tilfredsstillende de mikrobiologiske kravene i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002, vedlegg VII avsnitt D punkt 10.

Rettsaktens forord angir at Kommisjonen skal anmode EFSA om råd om hvorvidt utfôring med vanlige konsumprodukter vil være tilfredsstillende med hensyn til å minimalisert risiko for smitte. Inntil slik rådgivning foreligger bør kravene angitt i rettsakten til bruk og kontroll med melk, melkeprodukter og produkter som har vært i kontakt med slike, følges opp med nasjonale kontrollordninger.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som implementerer forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0092 Kommisjonsforordning (EF) nr. 92/2005 av 19. januar 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder fjerning eller bruk av animalske biprodukter og endring av vedlegg VI med hensyn til omdanning til biogass og foredling av utsmeltet fett

Sammendrag av innholdet

Rettsakten åpner for følgende nye behandlingsmetoder av animalske biprodukter:

1. alkalisk hydrolyse
2. hydrolyse ved høy temperatur og trykk
3. biogassfremstilling ved hydrolyse og høyt trykk
4. produksjon av biodiesel
5. destruksjon etter "Brookes gassprosess"

Rettsakten gir detaljert teknisk beskrivelse av de ulike behandlings-metodene. Kategori 1-materiale kan, for en prøveperiode på to år, behandles etter metodene 1, 3 og 4. I prøveperioden skal leverandører av teknisk utstyr eller operatører av anlegg for slik behandling utpeke et forsøksanlegg hvor behandlingen skal finne sted. Minst én gang i året skal det utføres tester for å bekrefte behandlingsmetodenes effektivitet relatert til folke- og dyrehelsen. Tilsynsmyndighet skal påse at det utføres egnede tester på forsøksanlegget på alle trinn i omdanningen av avfallet. Myndigheten skal ved månedlige inspeksjoner verifisere at produksjonen foregår i henhold til fastsatte parametere og betingelser. I prøveperioden skal tilsynsmyndighet årlig rapportere til Kommisjonen om resultatet av overvåkingen og eventuelle praktiske problem som kan ha oppstått.

For animalske biprodukter i kategori 2 og 3 kan alle fem behandlingsmetoder benyttes.

Som en naturlig konsekvens av at nye metoder kan benyttes, gjøres det endringer i forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen) vedlegg VI kapitlene II og III om at alternative metoder kan tillates.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0093 Kommisjonsforordning (EF) nr. 93/2005 av 19. januar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 når det gjelder animalske biprodukter fra fisk og handelsdokumenter for transport av animalske biprodukter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler endring av vedlegg V kapittel III til forordning (EF) nr. 1774/2002. Det blir for metode 6 anført bestemte krav til bearbeiding av fiskebiprodukter som er kategori 3-materiale. En slik spesifisering var tidligere ikke gitt.

Rettsakten tilføyer et nytt kapittel til vedlegg II. Det nye kapitlet omhandler dokumentasjon og dokumentformular (handelsdokument) som skal benyttes ved transport av animalske biprodukter i eget land og ved samhandel innen EØS-området. Ved transport i eget land kan dokumentet ha en annen utforming, men det skal være angitt mengde, og hensynet til sporbarhet etc. skal være ivarettatt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktsforordningen), samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0214 Kommisjonsforordning (EF) nr. 214/2005 av 9. februar 2005 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 angående overvåking for overførbare spongiforme encefalopatier hos geiter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten utvider TSE-overvåkingen av geiter. Bakgrunnen er påvisning av det første naturlige BSE-tilfellet hos småfe. Det innføres økt overvåking av både normalslaktede og selvdøde/avlivede geiter. Overvåkingsprogrammet skal revurderes etter 6 måneders effektiv overvåking og når EFSA har gitt en uttalelse vedrørende en kvantitativ risikovurdering av geitekjøtt og geiteprodukter.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) samt at den gjennomføres som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har pekt på at det er behov for tilpasningstekst som presiserer prøvetallet av normalslaktende geiter særskilt for Norge. På bakgrunn av størrelsen på den norske geitepopulasjonen, samt BSE-prevalensen i Norge, må det spesifiseres at Norge skal ta ut 5 000 TSE-prøver fra normalslaktende geiter. Det er foreslått at det i vedlegg III, kapittel A, del II punkt 2 b), føres opp: "Norge 5 000" i tabell A. Videre har Mattilsynet spilt inn behov for økt bevilgning i forbindelse med revidert nasjonal budsjett.

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0260 Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2005 av 16. februar 2005 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 når det gjelder hurtigtester

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer vedlegg X til forordning (EF) nr. 999/2001 slik at det skilles mellom TSE-hurtigtester som er godkjent for bruk til storfe og TSE-hurtigtester som er godkjent for bruk til småfe. I tillegg føres det opp syv nye hurtigtester på listen over tester som er godkjent for bruk til storfe.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) og gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel II Fôrvarer

32004 D 0478 Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om godkjenning av en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser

Sammendrag av innholdet

Rettsakten beskriver innføring av en kriseplan ved næringsmiddel-/fôrkriser. Hjemmel for planen er forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) artikkel 55, som bestemmer at Kommisjonen i samarbeid med EFSA og medlemsstatene skal fastsette en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser.

Artikkel 56 fastslår at Kommisjonen skal opprette en særskilt "kriseenhet", og artikkel 57 omhandler enhetens oppgaver. Kriseenheten skal rapportere til Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, som vil kunne ta overordnede avgjørelser.

Planen er ikke ment å erstatte nasjonale planer/myndigheter – kriseenheten skal være koordineringsmyndighet og ikke fatte beslutninger. Planen er ikke detaljert – detaljene må nødvendigvis avklares/beslutes under en krisesituasjon.

Planen er nærmere beskrevet i vedlegget. Der beskrives omfanget, definisjon av krisen, prosedyrer for anvendelsen, etablering av et nettverk av krisekoordinatorer, prosedyrer for krisehåndtering ved direkte eller indirekte risiko for menneskets helse; rutiner for håndtering av en potensiell risiko, kommunikasjonsstrategier og prinsipper for åpenhet.

Alle medlemsstatene, EFSA og Kommisjonen skal oppnevne en krisekoordinator m/vararepresentant til nettverket. Oppnevningen skal meldes til Kommisjonen.

Merknader

Rettsakten kan få praktiske konsekvenser for Norge som krever gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene har ikke avsluttet sin vurdering, da vurderingen er avhengig av hvilke tilpasningstekster Norge får til Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0116 Kommisjonsdirektiv 2004/116/EF av 23. desember 2004 om endring av vedlegget til rådsdirektiv 82/471/EØF til å omfatte *Candida guilliermondii*

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder godkjenning av et restprodukt fra produksjon av sitronsyre. Syren fremstilles ved fermentering av melasse med gjærsoppen *Candida guilliermondii*. Restproduktet består av døde celler, har et tørrstoffinnhold på min. 16% og skal brukes som fôr til slaktegris. Godkjenningen medfører endring i vedlegget til rådsdirektiv 82/471/EØF. Dette direktivet omhandler proteinholdige gjæringsprodukter, aminosyrer, proteinerstatninger m.v. Direktiv 82/471/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr.1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 L 0006 Kommisjonsdirektiv 2005/6/EF av 26. januar 2005 om endring av direktiv 71/250/EØF om rapportering og tolking av analyseresultatene som kreves etter direktiv 2002/32/EF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten endrer direktiv 71/250/EØF når det gjelder rapportering og tolking av analyseresultatene for uønskede stoffer, inkludert dioksin og dioksinliknende PCB'er, som beskrevet i direktiv 2002/32/EF. Et analyseresultat som skal sammenliknes med en maksimumsgrense, skal inkludere utvidet analyseusikkerhet og være korrigert for gjenvinning. Denne prosedyren er bare egnet for analysemetoder som det er mulig å estimere analyseusikkerhet for og analysemetoder der det er mulig å korrigere for gjenvinning. Det er for eksempel ikke mulig ved mikroskopiske analyser.

Toleransegrensene for uønskede stoffer i fôrvarer vil bli tatt ut og erstattet med vurdering av analyseresultater som nevnt nedenfor.

Analyseresultater skal rapporteres som:

- a) korrigert eller ukorrigert for gjenvinning der rapporteringsmetoden og gjenfinningsnivået er gitt
- b) Som $X \pm U$, der X er analyseresultat og U er utvidet måleusikkerhet, og det brukes faktor 2 x måleusikkerheten for å få sikkerhet på 95%-nivå

En råvare som er bestemt til dyrefôr anses ikke i overensstemmelse med maksimumsgrensen dersom analyseresultatet overskrider maksimumsgrensen, når det er tatt hensyn til utvidet usikkerhet og gjenvinning.

Direktiv 71/250/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er direktiv 2002/32/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 67/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0007 Kommisjonsdirektiv 2005/7/EF av 27. januar 2005 om endring av direktiv 2002/70/EF om fastsettelse av krav for bestemmelse av innhold av dioksiner og dioksinliknende PCB i fôrvarer

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter nærmere krav som må være oppfylt når en skal avgjøre om gjeldende maksimumsgrenser for dioksiner og dioksinliknende PCB er overskredet. Rådsdirektiv 70/373/EØF setter krav til prøvetaking og analyser av fôrvarer. Som en følge av økende krav ble det laget utfyllende bestemmelser ved kommisjonsdirektiv 2002/70/EF om analysemetoder for dioksiner og dioksinliknende PCB. Det er samtidig viktig å samordne dette med kravene til prøvetaking som er fastsatt iht. direktiv 76/371/EØF.

For hver prøve skal det utføres to uavhengige analyser. Overskridelsen må være hevet over tvil når det tas hensyn til analyseusikkerhet. Det er angitt to ulike metoder for å beregne denne.

Rettsakten fastsetter også krav til kvantifiseringsgrense for bestemmelse av de enkelte forbindelser som til sammen utgjør totalinnhold av dioksiner og PCB. Det er tidligere vedtatt tilsvarende endringer for metoder som brukes for analyser av matvarer i kommisjonsdirektiv 2004/44/EF.

Direktiv 70/373/EØF og direktiv 76/371/EØF er begge en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92). Det samme er direktiv 2002/70/EF (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 39/2003 av 16. mai 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0008 Kommisjonsdirektiv 2005/8/EF av 27. januar 2005 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF om uønskede stoffer i dyrefôr

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør endring i vedlegg I til direktiv 2002/32/EF som fastsetter maksimumsgrenser for innhold av tungmetaller, dioksiner, plantevernmidler osv. i fôrvarer. Endringene gjelder:

- Definisjon av grønnfôr
- Krav til innhold av fluor
- Maksimumsgrenser for innhold av kvikksølv

Direktiv 2002/32/EF er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 67/2003 av 20. juni 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 2148 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2148/2004 av 16. desember 2004 om henholdsvis varig og foreløpig godkjenning av visse tilsetningsstoffer og godkjenning av ny bruk av et tilsetningsstoff som allerede er godkjent til bruk i fôr

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir varig eller midlertidig godkjenning av fem typer tilsetningsstoffer. Det er sendt søknad om godkjenning før forordning (EF) nr. 1831/2003, som er den nye hovedforordningen på området, trådte i kraft i EU 18. oktober 2004. Dokumentasjon som er lagt fram har vist at kravene i tidligere direktiv 70/524/EØF for godkjenning er oppfylt for samtlige. Rettsakten gjelder:

- Clinoptilolit av vulkansk opprinnelse (E 567), som har hatt midlertidig godkjenning som tilsetningsstoff i gruppen "bindemidler, antiklumpemidler og koaguleringsmidler", gis varig godkjenning for bruk i fôr til gris, kaniner og fjørfe.
- De tre mikroorganismepreparatene *Bacillus licheniformis* og *Bacillus subtilis* i forholdet 1:1 som E 1700, *Saccharomyces cerevisiae* (E 1702) og *Enterococcus faecium* og *Lactobacillus rhamnosus* (E 1706) gis varig godkjenning for bruk til avvent smågris, det første også til slaktegris. Tilsetningsstoffene har tidligere vært midlertidig godkjent.
- Mikroorganismepreparatet *Kluyveromyces marxianus* var. *lactis* K1 gis midlertidig godkjenning for bruk til melkeku fram til 20. desember 2008.
- Enzympreparatene endo-1,3(4)-beta-glucanase (E 1615), endo-1,4-beta-glucanase (E 1616) og endo-1,4-beta-xylanase (E 1617) gis varig godkjenning for bruk til slaktekylling. Tilsetningsstoffene har tidligere vært midlertidig godkjent.
- En blanding av enzymene endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase (30 eller E 1604) gis midlertidig godkjenning for bruk til avvent smågris og slakteender fram til 20. desember 2008. Dette er en utvidelse av gjeldende bruksområde.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0183 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om krav til fôrhygiene

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler generelle regler om fôrhygiene (fôrmidler, fôrblandinger, tilsetningsstoffer og premikser) som skal brukes til matproduserende dyr. Videre gir rettsakten vilkår og ordninger som skal sikre sporbarhet av fôr samt vilkår og ordninger for registrering og godkjenning av virksomheter. Rettsakten trer i kraft i EU fra 1. januar 2006 og opphever direktiv 95/69/EF og direktiv 98/51/EF fra samme tidspunkt.

Rettsakten bygger på Food Law-forordningen (forordning (EF) nr. 178/2002) og legger blant annet Food Laws definisjoner til grunn. Særlig viktig er definisjonen av "Feed business operators", som er angitt som pliktsubjekt for de fleste av de materielle forpliktelsene rettsakten inneholder. Rettsakten gir videre bestemmelser om import av fôrvarer, og har dermed også et grensesnitt til den generelle kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004).

Rettsakten gir "Feed business operators" samt bønder som bruker fôr en rekke generelle og spesielle forpliktelser. "Feed business operators" skal blant annet sikre at alle stadier i produksjon, bearbeiding og distribusjon av fôr, som de har kontroll over, skal være i overensstemmelse med regelverket og god praksis. Bønder skal ved fôring av matproduserende dyr iverksette alle nødvendige tiltak og etablere prosedyrer for å holde risikoen for biologisk, kjemisk og fysisk forurensning av fôvarene, dyrene og animalske produkter så lav som mulig.

"Feed business operators" skal etablere, implementere og opprettholde en permanent, skriftlig prosedyre eller prosedyrer basert på HACCP-prinsippene, og kunne dokumentere overfor tilsynsmyndigheten (Mattilsynet) at plikten til å holde denne prosedyren er oppfylt.

Kommisjonen skal utrede et system for økonomisk garanti innen fôvaresektoren. Denne utredningen skal følges av et utkast til lovgivning om et hensiktsmessig system for garanti på fellesskapsplan. Garantien skal gi dekning for de totale kostnader som "feed business operators" kan bli holdt ansvarlige for som en direkte følge av tilbaketrekking fra markedet, behandling eller destruksjon av en hvilken som helst fôvare og dyr eller næringsmiddel som er produsert fra fôret.

Videre sier rettsakten at "feed business operators" skal holdes ansvarlig ("liable") for enhver overtredelse av relevant regelverk, og skal bevise at de er dekket av de økonomiske garantiene som er krevet etter den lovgivningen som skal utarbeides av Kommisjonen.

"Feed business operators" skal underlegges offentlig kontroll og må godkjennes/registreres. De direktivene som rettsakten opphever inneholder godkjenningsplikt for en del av de virksomhetene som rettsakten krever godkjenning av, mens en del virksomheter ikke er godkjennings/registreringspliktige. Rettsakten inneholder overgangsregler som tillater at dersom virksomhetene sender søknad om godkjenning til tilsynsmyndigheten innen 1. januar 2006, kan de drive etter det gamle regelverket inntil ny godkjenning er gitt.

Det skal utarbeides retningslinjer for god praksis. I stedet for at alle bestemmelser blir detaljregulert i rettsakten, legges det opp til at konkrete virksomhetskrav blir etablert i retningslinjer for god praksis. Det skal oppmuntres til at det etableres retningslinjer for god praksis, både på nasjonalt nivå og på Felleskapsnivå. Disse retningslinjene skal utarbeides av bransjen selv og skal vurderes av henholdsvis nasjonale myndigheter og av Kommisjonen.

Det gis bestemmelser om import og eksport av fôrvarer fra tredjestater.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer og muligens også forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (satser for godkjenning av virksomheter).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget har ikke avsluttet sin behandling, bl.a. må det vurderes nærmere de økonomiske virkningene av rettsakten. Rettsakten må ses i sammenheng med "hygienepakken" og kontrollforordningen (forordningene (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004).

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0255 forordning (EF) nr. 255/2005 av 15. februar 2005 om varig godkjenning av visse tilsetningsstoffer til fôrvarer

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir varig godkjenning for to produkter som inneholder mikroorganismer og tre produkter som inneholder enzymer. Godkjenningen gjelder:

- Mikroorganismen *Bacillus cereus* var. *Toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012 (E 1701), handelsnavn Toyocerin, til slaktedyr
- Mikroorganismen *Enterococcus faecium* DSM 10663/NCIMB 10415 (E 1707), handelsnavn Oralin, til kalv
- Enzymblandingen endo-1,3(4)-beta-glucanase, endo-1,4-beta-xylanase (EE 1601), handelsnavn Endofeed, til verpehøns
- Enzymet 6-fytase(E 1614(ii)), handelsnavn Biofeed fytase, til slaktekylling, verpehøns, slaktekalkun, smågris, slaktegris og purke
- Enzymet endo-1,4-beta-xylanase, (E1618), handelsnavn Natugrain kveite, til slaktekylling og slaktekalkun

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32004 D 0842 Kommisjonsvedtak 2004/842/EF av 1. desember 2004 om gjennomføringsbestemmelser om medlemsstatenes anledning til å tillate omsetning med frø av sorter som er søkt oppført på nasjonal sortsliste for jordbruksvekster eller grønnsaker

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir detaljbestemmelser om anledningen til å tillate omsetning av såvarer av sorter som det er søkt om opptak på nasjonale sortslistene for, men som ennå ikke er endelig behandlet. Bakgrunnen for denne rettsakten finnes i hoveddirektivene om omsetning av såvarer (direktivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF) som blant annet gir en generell bestemmelse om anledningen til å gi slike tillatelser. I henhold til disse rettsaktene kan den enkelte medlemsstat gi denne type tillatelse til foredlere (for grønnsaksfrø) og produsenter (for alle typer frø) av frø av jordbruksvekster og grønnsaker.

I rettsakten beskrives blant annet nærmere til hvilke formål og på hvilke betingelser tillatelsene kan gis. Det gis videre bestemmelser om søknad, merking og kontroll, og om de mengder som tillates omsatt (gjelder jordbruksfrø).

I rettsakten presiseres at en tillatelse til omsetning for genmodifiserte sorter også forutsetter at det er gitt godkjenning av den genmodifiserte sorten i henhold til bestemmelser gitt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003.

I tillegg viser rettsakten til direktiv 2002/56/EF som gjelder handel med settepoteter.

Direktivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF er alle en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og EØS-komiteens beslutning nr. 40/2003 av 16. mai 2003).

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0893 Kommisjonsvedtak 2004/893/EF av 20. desember 2004 om midlertidig omsetning av såkorn av arten *Secale cereale* som ikke oppfyller kravene i rådsdirektiv 66/402/EØF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir med utgangspunkt i såkornsituasjonen i Latvia tillatelse til at medlemsstatene kan omsette såkorn av nærmere angitte sorter av *Secale cereale* (rug) med høyere innhold av skadegjøreren *Claviceps purpurea* (mjøldrøye) enn det rådsdirektiv 66/402/EØF fastsetter. Rettsakten har sin bakgrunn i vanskeligheter med å fremskaffe tilstrekkelige mengder såkorn som tilfredsstiller det maksimumskrav til innhold av mjøldrøye som er bestemt i rådsdirektiv 66/402/EØF. Rettsakten fastsetter en maksimumsgrense på 15 sklerotier eller fragmenter av sklerotier pr. 500 g, mens direktivet setter 3 sklerotier pr. 500 g som øvre grense. Rettsakten fastsetter også krav til særlig merking ved omsetning av slik såvare. Tillatelsen gjaldt til og med 30. november 2004.

Direktiv 66/402/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0894 Kommisjonsvedtak 2004/894/EF av 20. desember 2004 om midlertidig omsetning av såkorn av arten *Triticum aestivum* som ikke oppfyller kravene i rådsdirektiv 66/402/EØF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir med utgangspunkt i såkornsituasjonen i Danmark tillatelse til at medlemsstatene kan omsette såkorn av nærmere angitte sorter av hvete (*Triticum aestivum*) med lavere spireevne (75 %) enn det direktiv 66/402/EØF fastsetter (85 %). Rettsakten har sin bakgrunn i vanskeligheter med å fremskaffe tilstrekkelige mengder frø med det minimumskrav til spireevne som er bestemt i rådsdirektiv 66/402/EØF. Rettsakten fastsetter også krav til særlig merking ved omsetning av slik såvare. Tillatelsen gjaldt til og med 30. november 2004.

Direktiv 66/402/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0005 Kommisjonsvedtak 2005/5/EF av 27. desember 2004 om ordningen med sammenliknende EU-prøver på og analyser av frø og formeringsmateriale av visse jord- og hagebruksvekster og vin etter rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 92/33/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF for årene 2005 til 2009

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder gjennomføring av sammenliknende prøver og analyser i medlemsstatene i perioden 2005-2009 av frøpartier, settepoteter og plante- og formeringsmateriale av diverse jord- og hagebruksvekster. Medlemsstatene deltar med frø m.v. av de arter som normalt produseres og omsettes i det enkelte land. Rettsakten fastsetter budsjett, ansvarlig prøvingsinstans og egenskaper som det skal analyseres for ved prøvene.

Direktivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF er alle en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og EØS-komiteens beslutning nr. 40/2003 av 16. mai 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 D 0114 Kommisjonsvedtak 2005/114/EF av 7. februar 2005 om videreføring i 2005 av de sammenliknende EU-prøver og -analyser av frø og formeringsmateriale av Gramineae, *Medicago sativa* L. og *Beta* etter rådsdirektiv 66/401/EØF og 2002/54/EF som startet i 2004

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter bestemmelser om videreføring av sammenliknende prøver og analyser i medlemsstatene i 2005 av frø og formeringsmateriale av Gramineae (gras), *Medicago sativa* (luserne) og *Beta* (bete) som ble påbegynt i 2004. Denne prøve- og analyseserien ble opprinnelig fastsatt ved kommisjonsvedtak 2004/11/EF. Serien skal fortsette for alle aktuelle arter.

Medlemsstatene deltar med frø m.v. av de artene som normalt produseres og omsettes i det enkelte land.

Direktivene 66/401/EØF og 2002/54/EF er begge en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og EØS-komiteens beslutning nr. 40/2003 av 16. mai 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0117 Rådskdirektiv 2004/117/EF av 22. desember 2004 om endring av direktivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF når det gjelder undersøkelser utført under offentlig kontroll og likestilling av såvarer produsert i tredjestater

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter mer eller mindre likelydende endringer i de fem hoveddirektivene om produksjon og omsetning av såvarer som gjelder for de respektive artsgruppene fôrvekster (66/401/EØF), såkorn (66/402/EØF), betes (2002/54/EF), grønnsaker (2002/55/EF) og olje- og fibervekster (2002/57/EF). Direktivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF er alle en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92 og EØS-komiteens beslutning nr. 40/2003 av 16. mai 2003).

Endringene kan deles i to hovedkategorier:

- Produksjon av sertifisert såvare er basert på ulike former for kontroll med produksjonen gjennom flere ledd og nivåer fram til sertifisert vare. Konkrete krav er fastsatt for de ulike kontroller og analyser som foretas. I all hovedsak har det hittil vært myndighetenes ansvar å gjennomføre kontrolloppgavene. Det har imidlertid over en lengre periode vært ønsket å redusere myndighetenes innsats med denne kontrollen, og heller overlate den til personer / virksomheter som kan autoriseres av myndighetene til slike oppgaver. Det er blant annet gjennomført en frivillig forsøksordning i medlemsstatene, jf. kommisjonsvedtak 98/320/EF, for å se effekten av å la autoriserte prøvetakere og laboratorier utføre prøvetaking og analyser. Resultatene har vært positive og med rettsakten fastsettes bestemmelser om at vekstkontroll, prøvetaking og frøanalyser ved såvareproduksjon kan utføres av personer og virksomheter som autoriseres for dette av myndighetene. Rettsakten fastsetter detaljerte vilkår for slike autorisasjoner. Det slås også fast at myndighetene i medlemsstatene er forpliktet til å gjennomføre en viss andel stikkprøver m.v. for å etterprøve den kontroll som de autoriserte personer og virksomheter utfører. Selve sertifiseringen av de enkelte såvarepartier skal fortsatt utføres av offentlig myndighet
- EU har gjennom tidligere rettsakter fastsatt likestilling av såvarer produsert innen EU og såvarer produsert i tredjestater. Denne likestillingen har hittil vært begrenset til enkelte

såvarekategorier. Med denne rettsakten gjøres prinsippet om likestilling gjeldende for alle kategorier av såvarer som omfattes av disse hoveddirektiver, forutsatt at bestemmelsene i EUs såvaredirektiver er oppfylt

I tillegg er det er tatt inn i direktiv 2002/54/EF om betefrø en bestemmelse om at den enkelte medlemsstat kan få unntak fra deler av direktivet dersom omsetningen av betefrø i landet er meget begrenset. Dette er tilsvarende det som er fastsatt i de andre hoveddirektivene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32005 L 0011 Kommissjonsdirektiv 2005/11/EF av 16. februar 2005 om dekk for motorvogner og deres Sammendrag av innholdet

Direktiv 2005/11/EF endrer direktiv 92/23/EØF om dekk for motorvogner og deres tilhengere og montering av dekk, som sist ble endret ved direktiv 2001/43/EF.

I direktiv 2001/43/EF gis det frem til 31. desember 2005 anledning for godkjenningsmyndigheten til å godta dekkprodusentens laboratorier som godkjente prøvingslaboratorier. Erfaringene med denne ordningen har vært positive og det er derfor vedtatt at denne ordningen skal kunne fortsette også etter 31. desember 2005.

Ikrafttreden i EU:

Reglene skal komme til anvendelse fra 1. januar 2006, og medlemslandene må derfor vedta de nødvendige regelendringer innen 31. desember 2005.

Merknader

Direktiv 92/23/EØF som endret ved direktiv 2001/43/EF er implementert gjennom § 13-2 i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften). Direktiv 2005/11/EF må innarbeides her.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel X Elektrisk utstyr

32004 L 0108 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/108/EF av 15. desember 2004 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) og opphevelse av direktiv 89/336/EØF

Sammendrag av innholdet

Formålet med EMC-direktivet er å garantere fri bevegelighet for elektrisk utstyr og samtidig skape et akseptabelt elektromagnetisk miljø i EU. Direktivet skal derfor sikre at elektromagnetiske forstyrrelser fremkalt av elektrisk utstyr ikke forhindrer annet elektrisk utstyr i å fungere korrekt, herunder telekommunikasjonsnett og el-nett, og at elektrisk utstyr har tilstrekkelig immunitet overfor elektromagnetiske forstyrrelser, slik at det kan fungere etter hensikten.

Direktivet er innført som følge av flere hensyn, bl.a. behovet for mer presise definisjoner og formuleringer, enklere prosedyrer for produsenter i forbindelse med samsvarsvurderinger og inkludering av faste anlegg i direktivets virkeområde. Flere momenter som er omtalt i retningslinjer til direktiv 89/336/EØF er nå tatt inn i direktiv 2004/108/EF ordlyd, og det nye direktivet er således en tilpassing til dagens situasjon.

En del områder som var omfattet i det tidligere EMC-direktivet er nå tydelig tatt ut (artikkel 1 pkt. 2-4) Dette gjelder særlig R&TTE-direktivet (99/5/EF), luftfartøysmateriell som omtalt i forordning (EF) nr. 1592/2002, radioamatørustyr innen rammene for ITU og direktiver for spesielle typer utstyr som spesifiserer egne krav til elektromagnetisk forenlighet. Et eksempel på dette er medisinsk utstyr (93/42/EØF).

Det fremgår tydelig av direktivet (artikkel 1 pkt.5) at det ikke berører den generelle sikkerheten ved utstyret, men kun utstyrets funksjonalitet. I forbindelse med samsvarsvurderinger av apparater er bruken av tredjepart (teknisk kontrollorgan) gjort frivillig.

Merknader

Direktiv 89/336/EØF, med senere endringer, er en del av EØS-avtalen og ble gjennomført i norsk rett ved forskrift om elektrisk utstyr av 15.10.1995 og forskrift om elektriske lavspenningsanlegg av 6.11.1998 samt forskrift 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teleutstyr. De to første forskriftene forvaltes av Justisdepartementet / Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og den tredje av Samferdselsdepartementet/Post- og teletilsynet.

Det nye direktivet innebærer små administrative, økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser. Direktivet må gjennomføres i norsk rett ved endringer i forskrift om elektrisk utstyr

og forskrift om elektriske lavspenningsanlegg gitt med hjemmel i lov av 24. mai 1923 om elektriske anlegg og elektrisk utstyr, samt forskrift 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teleutstyr med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XII Næringsmidler

32000 D 0195 Kommisjonsvedtak 2000/195/EF av 22. februar 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av fosfolipider fra eggeplomme som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Dette er den første godkjenningen av et nytt næringsmiddel i EU etter at ny mat-forordningen (rådsforordning (EF) nr. 258/97) trådte i kraft.

Søknaden om godkjenning av produktet som ny mat i henhold til ny mat-forordningen ble sendt EU i januar 1998. Søknaden gjelder bruk av nye prosesser til fremstilling av fosfolipider fra eggeplomme. Produktet er ikke genmodifisert. Da noen medlemsland hadde begrunnede innvendinger mot prosessene, ble saken oversendt til EUs vitenskapskomité for næringsmidler for vurdering. Komiteen avga sin uttalelse i juni 1999, hvor de konkluderte med at produktet er trygt for inntak av mennesker.

Merknader

Norge har pr. i dag ikke gjennomført ny mat-forordningen som vedtaket er knyttet til. Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler. Ingen har pr dato søkt Statens næringsmiddeltilsyn/Mattilsynet om godkjenning av den aktuelle ingrediensen i vedtak 2000/195/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har sammenheng med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (se omtale nedenfor), som er til vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen. Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 D 0196 Kommisjonsvedtak 2000/196/EF av 22. februar 2000 vedrørende avslag på søknad om godkjenning av markedsføring av Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørkede blader som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Dette er det første avslaget på søknad om godkjenning av et nytt næringsmiddel etter at ny mat-forordningen (258/97) trådte i kraft. Produktet er en plante som har vært i bruk som søtningsmiddel i ulike deler av verden, men ikke i utstrakt grad i Europa. Produktet er tenkt benyttet som friske blader eller pulver som et "alternativt" søtningsmiddel.

Søknaden om godkjenning av produktet som ny mat i henhold til ny mat-forordningen ble sendt EU v/belgiske myndigheter i november 1997. Produktet er ikke genmodifisert, men er karakterisert som et nytt næringsmiddel på EUs marked. Belgia produserte en første vurderingsrapport i august 1998, som ble sendt medlemslandene for kommentarer. Rapporten konkluderte med at produktet ikke bør godkjennes. Søkerfirmaet svarte på rapporten med å sende inn tilleggsdokumentasjon til Kommisjonen, som sendte denne videre til medlemslandene og til EUs vitenskapskomité for næringsmidler. Vitenskapskomiteen kom i juni 1999 til en lignende konklusjon som Belgia.

Merknader

Norge har pr. i dag ikke gjennomført ny mat-forordningen som vedtaket er knyttet til.

Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler, § 16 a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har sammenheng med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 (se omtale nedenfor), som er til vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen. Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 D 0500 Kommisjonsvedtak 2000/500/EF av 24. juli 2000 vedrørende godkjenning av markedsføring av gult smørbart fett tilsatt fytosterolestere som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Dette er den andre godkjenningen av et nytt næringsmiddel etter at ny mat-forordningen (EF) nr. 258/97 trådte i kraft.

Produktet er et margarinlignende produkt som er tilsatt fytosterolestere (en type plante-komponenter) for å redusere kolesterolnivået hos forbrukere. Det aktuelle produktet godkjennes solgt i EU som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddel-ingrediens, forutsatt at en del krav oppfylles. De tilsatte fytosterolestere skal ikke overstige 8 %, og det er gitt ytterligere tekniske spesifikasjonskrav til sammensetningen av fytosterolene.

Hvorvidt dette innebærer at andre produsenter kan framby lignende produkter som oppfyller kravene i dette vedtaket, er ikke omtalt i selve vedtaket. Kommisjonen uttrykte imidlertid på møtet i EUs faste komité for næringsmidler 26. juni 2000 at godkjenningen er eksklusiv for dette produktet og at det ikke omfatter fytosterolestere i andre produkter.

Merknader

Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i §16a i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler.

Det er ikke tillatt i Norge å merke eller markedsføre næringsmidler med medisinske påstander (kolesterolnedsettende), jf forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler § 5 annet ledd pkt 3.

Det er ikke tillatt å tilsette vitaminer, mineraler og lignende til næringsmidler med mindre det foreligger særskilt tillatelse fra Mattilsynet, jf generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud mv av næringsmidler § 10.2.

Vedtak 2000/500/EF er knyttet til EUs ny mat-forordning 258/97, et regelverk som Norge pr. dato ikke har gjennomført, jf. egen omtale.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten og har følgende kommentarer:

Produktet hører inn under en gruppe matvarer som omtales som "functional food". Kommisjonen har flere søknader inne til behandling angående tilsetning av fytosteroler til flere andre typer matvarer. Godkjenningen i dette vedtaket innebærer krav om advarselsmerking av produkter i vanlig salg. I tillegg er et av kravene at produktet skal merkes "kolesterolreduserende", en påstand som i dag vurderes som en medisinsk påstand i Norge. Medisinske påstander er ikke tillatt i merking og markedsføring av matvarer, jf. merkeforskriftens § 5 punkt 3.

Det skal i forbindelse med gjennomføringen av EUs ny mat-forordning (EF) nr. 258/97 foretas en vurdering av produktet.

Når det gjelder vurdering av fytosterolestere i forhold til generell forskrift § 10.2 om tilsetning av næringsstoffer til næringsmidler, vil det være aktuelt å vurdere denne type tilsetning som berikning selv om dette ikke er gjort så langt. EU legger i kommende direktiv om tilsetning av næringsstoffer til næringsmidler i første omgang opp til at direktivet kun skal omfatte tilsetning av vitaminer og mineraler.

Rettsakten vurderes i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Vedtaket er knyttet til ny mat-forordningen som pr. dato ikke er innlemmet i EØS-avtalen (se egen omtale).

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 D 0721 Kommisjonsvedtak 2001/721/EF av 25. september 2001 vedrørende godkjenning av markedsføring av "trehalose" som nytt næringsmiddel eller ny næringsmiddelingsrediens under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Vedtaket godkjenner bruken av produktet trehalose etter ny mat-forordningen (EF) nr. 258/97, som er under vurdering i EFTA/EØS-landene. Produktet har vært i salg på EUs marked siden 1991, men ble likevel definert som ny mat da det ikke har vært solgt i vesentlige mengder.

Trehalose er halvparten så søtt som sukker og kan derfor anvendes i produkter der man vil ha sukkerets teknologiske egenskaper, men ikke en så søt smak, for eksempel i visse frukt-produkter. Fremstillingsmåten innebærer bruk av visse (ikke genmodifiserte) enzymer.

Merknader

Norge har nasjonale godkjenningskrav for ny mat i § 16 a i Generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler. Ingen har per dato søkt Statens næringsmiddeltilsyn/Mattilsynet om godkjenning av det aktuelle produktet.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel, og vedtaket kan innlemmes i norsk regelverk når ny mat-forordningen tas inn i EØS-avtalen.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 0478 Kommisjonsvedtak 2004/478/EF av 29. april 2004 om godkjenning av en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser

Sammendrag av innholdet

Rettsakten beskriver innføring av en kriseplan ved næringsmiddel-/fôrkriser. Hjemmel for planen er forordning (EF) nr. 178/2002 (Food Law) artikkel 55, som bestemmer at Kommisjonen i samarbeid med EFSA og medlemsstatene skal fastsette en generell plan for håndtering av næringsmiddel-/fôrkriser.

Artikkel 56 fastslår at Kommisjonen skal opprette en særskilt "kriseenhet", og artikkel 57 omhandler enhetens oppgaver. Kriseenheten skal rapportere til Den faste komiteen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, som vil kunne ta overordnede avgjørelser.

Planen er ikke ment å erstatte nasjonale planer/myndigheter – kriseenheten skal være koordineringsmyndighet og ikke fatte beslutninger. Planen er ikke detaljert – detaljene må nødvendigvis avklares/beslutes under en krisesituasjon.

Planen er nærmere beskrevet i vedlegget. Der beskrives omfanget, definisjon av krisen, prosedyrer for anvendelsen, etablering av et nettverk av krisekoordinatorer, prosedyrer for krisehåndtering ved direkte eller indirekte risiko for menneskets helse; rutiner for håndtering av en potensiell risiko, kommunikasjonsstrategier og prinsipper for åpenhet.

Alle medlemsstatene, EFSA og Kommisjonen skal oppnevne en krisekoordinator m/vararepresentant til nettverket. Oppnevningen skal meldes til Kommisjonen.

Merknader

Rettsakten kan få praktiske konsekvenser for Norge som krever gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vurderes av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene har ikke avsluttet sin vurdering, da vurderingen er avhengig av hvilke tilpasningstekster Norge får til Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0085 Kommisjonsvedtak 2005/85/EF av 26. januar 2005 om spesielle betingelser for import av pistasienøtter og produkter hvor pistasienøtter inngår sendt fra Iran eller med opprinnelse i Iran

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsvedtak 97/830/EF er et vernevedtak som innebærer at alle partier av pistasienøtter sendt fra Iran eller med opprinnelse i Iran skal følges av et helsesertifikat og analysebevis mht. aflatoksininnhold fra Iran ved import til EØS-land. I tillegg skal alle importpartier kontrolleres mht. aflatoksin ved ankomst til EØS-området.

I henhold til kommisjonsvedtak 85/2005/EF, som erstatter kommisjonsvedtak 97/830/EF, skal alle kostnader knyttet til prøvetaking, analyser, lagring og utforming av et medfølgende offisielt dokument over analyseresultater pluss kopier av helsesertifikat og analyseresultater fra Iran, dekkes av importør.

I tillegg skal alle kostnader for tiltak som tilkommer når varepartiet overskrider gjeldende grenseverdier for aflatoksininnhold, dekkes av importør

Merknader

Mattilsynet har implementert det vernevedtak som EU har innført mht. pistasienøtter fra Iran og i tillegg flere andre vernevedtak mot import av varer fra andre tredjeland mht. aflatoksininnhold. Rettsakten krever endring i Forskrift, nr 70 av 16. januar 1998, om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med import og omsetning av pistasienøtter fra Iran. Endringen pålegger importør kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0115 Kommisjonsdirektiv 2004/115 av 15. desember 2004 om endring av vedleggene til direktiv 90/642/EØF om fastsettelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker.

Sammendrag av innholdet

Direktivet endrer enkelte grenseverdier for en rekke plantevernmidler: metomyl, tiodikarb, ditiokarbamater, metalaksyl, penkonazol, iprovalikarb, azoksystrobin og fenheksamid. Alle disse stoffene har fått nye bruksområder, eller ny dokumentasjon som viser behov for nye grenseverdier er levert inn til vurdering. Denne dokumentasjonen medfører at en del grenseverdier endres fra deteksjonsgrensen til en verdi som ivaretar riktig bruk av middelet i den aktuelle kulturen. I ett tilfelle er grenseverdien satt ned (fenheksamid i plommer, fra 2 mg/kg til 1 mg/kg).

Merknader

Inntaket av disse midlene i mengder tilsvarende de fastsatte grenseverdiene er vurdert å være godt innenfor grensen av det som er helsemessig akseptabelt (overskrider ikke ADI, akseptabelt daglig inntak, eller ARfD, akutt referensedose).

Da nesten alle grenseverdier settes opp, vil ikke dette ha negative konsekvenser for norske dyrkere. Den ene grenseverdien som settes ned, er i tråd med norske behov og vil heller ikke ha negative konsekvenser.

Rettsakten krever endring i vedlegg II til forskrift 21. desember 1993 nr 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 L 0004 Kommissjonsdirektiv 2005/4/EF av 19. januar 2005 om endring av direktiv 2001/22/EF om metoder for prøvetaking og analyser ved offentlig kontroll av nivåer av bly, kadmium, kvikksølv og 3-MCPD i næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir retningslinjer for prøvetaking og analyse ved offentlig kontroll av nivåer av bly, kadmium, kvikksølv og 3-MCPD i næringsmidler. Forordning (EF) nr. 466/2001 gir grenseverdier for disse forbindelsene i en rekke næringsmidler og refererer til metodene for prøvetaking og analyse i direktiv 2001/22/EF som nå endres gjennom direktiv 2005/4/EF.

Formålet med rettsakten er å sikre at de laboratoriene som står for kontrollen, anvender analysemetoder med samme yteevne. I tillegg er det viktig at analyseresultatene rapporteres og fortolkes likt for å bidra til ensartet håndhevelse i hele EØS-området. Derfor er det nødvendig å inkludere ny informasjon om analyse av forurensende stoffer i næringsmidler, først og fremst om måleusikkerhet.

Merknader

Norge har ikke hatt innvendinger mot rettsakten under utarbeidelsen i EU-kommisjonens arbeidsgruppe eller i Standing Committee. Rettsakten er tilfredsstillende etter norsk syn og vil være svært nyttig ved utøvelse av tilsyn og kartlegging på dette området. Noen nordiske land har hatt mindre kommentarer av teknisk art underveis i arbeidet med rettsakten.

Rettsakten krever regelverksendring ved at direktivet innlemmes i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 L 0005 Kommissjonsdirektiv 2005/5/EF av 26. januar 2005 om endring av direktiv 2002/26/EF om prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåer av okratoksin A i visse næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Direktiv 2005/5/EF innebærer et tillegg til og noen endringer i beskrivelse av prøvetakingsmetoder og analysemetoder for offentlig kontroll av okratoksin A i matvarer som tidligere er beskrevet i direktiv 2002/26/EF.

Direktiv 2005/5/EF innfører prøvetakingsregler også for følgende matvarer:

Rostede kaffebønner, malt rostet kaffe, pulverkaffe, vin og druejuice.

Merknader

Direktiv 2002/26/EF er implementert i Forskrift, nr 1028 av 27 september 2002 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Norge har ikke spesielle regler for matvarene som direktiv 2005/5/EF innfører. Ved gjennomføring av foreliggende direktiv må forskriften endres. Norske myndigheter må sende ut informasjon om innholdet i direktivet til berørte og det må lages en norsk veileder for prøvetaking og analyse med hensyn til okratoksin A.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 L 0010 Kommissjonsdirektiv 2005/10/EF av 4. februar 2005 om prøvetakings- og analysemetoder ved offentlig kontroll av nivåer av benzo(a)pyren i næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir retningslinjer for prøvetaking og analyse ved offentlig kontroll av nivåer av benzo(a)pyren i næringsmidler. Kommissjonsforordning (EF) nr. 208/2005 endrer forordning (EF) nr. 466/2001 og gir grenseverdier for PAH-forbindelsen benzo(a)pyren i en rekke næringsmidler. Denne nye kommissjonsforordningen refererer til metodene for prøvetaking og analyse i direktiv 2005/10/EF.

Formålet med rettsakten er å sikre at de laboratoriene som står for kontrollen, anvender analysemetoder med samme yteevne. I tillegg er det viktig at analyseresultatene rapporteres og fortolkes likt for å bidra til ensartet håndhevelse i hele EØS-området.

Offentlig kontroll av benzo(a)pyren i næringsmidler skal følge de kravene som er oppført i rettsaktens ulike vedlegg. Vedleggene omhandler definisjoner, prøvetakingsplaner, tolking av prøveresultater og veiledning for laboratoriet ved analyse av benzo(a)pyren.

Merknader

Norge har i dag en nasjonal forskrift med grenseverdi for benzo(a)pyren i olivenrestolje (forskrift 10. september 2003 nr. 1158 om polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) i olivenrestolje (pomace-olje)). Denne forskriften oppheves når kommisjonsforordning (EF) nr. 208/2005 i gjennomføres i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Norge har ingen nasjonale retningslinjer for prøvetaking av benzo(a)pyren i næringsmidler. Rettsakten krever regelverksendring ved at direktivet innlemmes i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

31997 R 0258 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 av 27. januar 1997 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser

Sammendrag av innholdet

Forordningen omhandler nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, dvs. næringsmidler som ikke har blitt brukt i betydelig grad innen fellesmarkedet inntil ikrafttredelsen av forordningen (15. mai 1997). Næringsmidlene eller næringsmiddelingsrediensene må i tillegg falle inn under en av følgende kategorier:

Næringsmidler og næringsmiddelingsredienser med en ny eller tilsiktet modifisert struktur.

Næringsmidler som består av eller er isolert fra mikroorganismer, fungi (sopp) eller alger.

Næringsmidler og ingredienser som består av eller er isolert fra planter eller dyr med unntak av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som er framstilt ved tradisjonell formering eller avlingspraksis, og som har vært trygt anvendt tidligere.

Næringsmidler eller næringsmiddelingsredienser som er blitt produsert ved en framstillingsprosess som hittil ikke har vært brukt og hvor prosessen medfører betydelig endring i sammensetning, struktur eller næringsmiddelingsredienser som har betydning for næringsinnhold, metabolisme eller mengde uønskede stoffer.

Nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser skal godkjennes før de kan omsettes på markedet (pre-market approval). Godkjenningsprosedyren innbefatter vurdering av helserisiko, og for næringsmidler som inneholder eller består av genmodifiserte organismer skal også miljørisiko bedømmes. Miljørisikovurderingen skal være i overensstemmelse med det sikkerhetsnivå som er gitt i 90/220-direktivet (endret ved 2001/18-direktivet, som er under gjennomføring i Norge).

Produktet skal merkes dersom det nye næringsmiddelet eller den nye næringsmiddelingsrediensen etter en vitenskapelig vurdering anses forskjellig fra et tilsvarende eksisterende produkt med hensyn til næringsinnhold, sammensetning eller tilsiktet bruk av produktet.

Merknader

Det er fastsatt et nasjonalt godkjenningskrav til nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser i generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler § 16 a. Bestemmelsen trådte i kraft 1. januar 1999.

Bestemmelsen innebærer at Mattilsynet skal gi særskilt samtykke før nye produkter kan markedsføres. Mattilsynet avgjør i tvilstilfelle hva som er å anse som et nytt næringsmiddel eller en ny næringsmiddelingsrediens.

Det er godkjent ett produkt i henhold til det nasjonale godkjenningskravet (Quorn mykoprotein). Produktet er ikke definert som ny mat i EU siden det var på det europeiske markedet før ny matforordningen trådte i kraft.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er til behandling i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

– Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

–

32000 R 1760 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

Sammendrag av innholdet

Forordningen er delt i tre avdelinger. Avdeling I gjelder identifikasjon og registrering av storfe, avdeling II gjelder merking av storfekjøtt og -produkter, og avdeling III gir generelle bestemmelser.

Bak forordningen ligger betraktningen om at for å bevare og øke forbrukernes tillit til storfekjøtt, og for å unngå å villedde forbrukerne, er det nødvendig med regler om merking med forbrukeropplysninger. Det er lagt vekt på å innføre en mer effektiv ordning for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet, og en ordning for merking av storfekjøtt basert på objektive kriterier. Det er vist til at dette har betydning for beskyttelse av folke- og dyrehelse, og at det vil øke forbrukernes tillit til kvaliteten av storfekjøtt, samt styrke stabiliteten på markedet.

Rådsforordning (EF) nr. 820/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999), innførte en ordning for identifikasjon og registrering av storfe, og regulerte merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter. Denne forordningen forutsatte at det skulle innføres en obligatorisk merkeordning fra 1. januar 2000. I rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 ble det fastsatt generelle regler for en obligatorisk merkeordning som skulle gjelde fra 1. januar til 31. august 2000, og at reglene om frivillig merking i rådsforordning (EF) nr. 820/97 skulle anvendes i samme tidsrom. Europaparlaments- og rådsforordning 1760/2000 erstatter rådsforordning (EF) nr. 820/97.

Avdeling I setter de kravene til merking og registrering av storfe som legger grunnlag for at det er mulig å gjennomføre opprinnelsesmerking av storfekjøtt. Det er av største betydning for

opprinnelsesmerkingen av kjøttet at dyrene har vært identifisert på fullgod måte. Dette innebærer:

- Det etableres en elektronisk database og dyrene utstyres med dyrepass
- Alle dyr skal identifiseres ved øremerke i hvert øre med kode som angir dyrets identitet og hvor det er født
- Dyret skal merkes innen 20 dager og uansett før det flyttes fra dyreholdet hvor det er født. Dyr importert fra tredjestater identifiseres senest 20 dager etter gjennomført veterinær grensekontroll, men er ikke påkrevet hvis dyret går rett til slakt
- Dyr fra andre medlemsstater beholder de opprinnelige øremerkene
- Øremerker må ikke skiftes uten tillatelse fra myndighetene, som også bestemmer hvordan øremerkene skal festes
- Det skal utstedes pass for hvert enkelt dyr. Det skal følge dyret ved flytting og leveres inn når dyret dør
- Når Kommisjonen har vurdert den elektroniske databasen som fullt ut operasjonell, kan en medlemsstat bestemme at pass bare skal utstedes til dyr som det skal handles med innen Fellesskapet
- Dyreeier/-holder, bortsett fra transportører, skal føre liste over dyr i dyreholdet og melde fra til den myndighet som fører registeret i databasen om all flytting av dyr til og fra dyreholdet, fødsler og død med datoer
- Hvis det er relevant, skal dyreeier/-holder fylle ut passet ved hvert dyrs ankomst til dyreholdet

Avdeling II fastsetter krav til obligatorisk og frivillig merking av storfekjøtt. Storfekjøtt som faller inn under forordningen, er definert gjennom henvisning til nummer i EUs tolltariff, og omfatter ferskt storfekjøtt, kjølt eller frosset, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv. Kjøttprodukter som for eksempel saltet, tørket varmebehandlet eller konservert kjøtt, omfattes ikke. Ved siden av å merke kjøttstykker eller emballasje, omfatter definisjonen av merking skriftlig forbrukerinformasjon på salgsstedet.

Det gjøres obligatorisk å merke storfekjøtt med referansekode som kan fastslå sammenhengen mellom kjøttet og dyret eller dyrene, land og virksomhet for slakting og land og virksomhet for nedskjæring. Fra 1. januar 2002 skal kjøttet i tillegg merkes med hvilket land dyret er født i, og hvilket land det er oppdrettet i. Dersom dyret er født, oppdrettet og slaktet i samme land, kan opprinnelsen angis med landets navn.

Frem til 31. desember 2001 kunne en medlemsstat beslutte at kjøtt fra dyr født, oppdrettet og slaktet i medlemsstaten, skal merkes med ytterligere opplysninger, forutsatt at registreringsordningen gir tilstrekkelige opplysninger.

For kvernet eller hakket storfekjøtt er det gjort unntak, slik at den som fremstiller dette, skal merke det med navn på land for fremstilling, og navn på land for opprinnelse når dette ikke er fremstillingslandet. Korrekt merking vil omfatte referansenummer, slakteland og land hvor kjøttet er kvernet. Virksomhetsnummer er ikke obligatorisk å angi for denne varegruppen. Fra 1. januar 2002 skal kvernet kjøtt også merkes med land der dyret er født og oppdrettet.

Kjøtt importert fra tredjestater, hvor de nødvendige opplysninger ikke foreligger, skal merkes med "opprinnelse i tredjestater" og navn på slakteland.

Det er mulig å merke med andre opplysninger enn de obligatoriske, for eksempel om hvordan dyret er føret, eller andre spesifikke opplysninger om kjøttet. Dette skal i så fall skje i henhold til en spesifikasjon som må være godkjent eller utarbeidet av medlemsstatens myndigheter. Spesifikasjonen skal angi hvilke opplysninger det skal merkes med, opplysninger om kontrollordningen og opplysninger om bruk av sanksjoner mot virksomheter som er tilknyttet en

merkeordning. Både enkeltvirksomheter og sammenslutninger av aktører kan søke om godkjenning av spesifikasjon. Kontrolloppgavene kan utøves av et uavhengig organ med tilstrekkelig kvalifisert personell og tilstrekkelige ressurser, eller hvis medlemsstaten bestemmer det, av et myndighetsorgan.

Godkjenning av spesifikasjonen forutsetter at merkeordningen og kontrollen er pålitelig. Spesifikasjoner som ikke gjør det mulig å fastslå sammenhengen mellom kjøttet og det eller de enkelte dyr, eller som gir mulighet for merking med misvisende eller uklare opplysninger, skal avvises. Dersom produksjon og salg skjer i flere medlemsstater, skal de godkjennende myndigheter i berørte stater undersøke de elementer som angår tiltak innenfor de respektive territorier. Kommisjonen kan i særlige tilfelle fastsette en forenklet godkjenningsprosedyre.

Anvendelse av frivillig merking skal meldes.

For frivillig merking av storfekjøtt fra tredjestater må spesifikasjonene i tillegg godkjennes av tredjestatens myndigheter. Gyldigheten av godkjenninger utstedt av en myndighet i tredjestater forutsetter blant annet at tredjestaten har gitt Kommisjonen meddelelse om prosedyrer og kriterier for myndighetens undersøkelse av spesifikasjonen. Kommisjonen kan etter samråd med tredjelandet beslutte at landets godkjenninger ikke er gyldige.

Dersom en virksomhet eller sammenslutning av aktører ikke overholder en godkjent spesifikasjon, kan medlemsstaten trekke retten til å merke kjøttet med opplysningene, eller stille ytterligere krav for at godkjennelsen skal opprettholdes.

Avdeling III gir fellesbestemmelser, blant annet om medlemsstatenes tiltak for å sikre at forordningen overholdes.

Merknader

Gjennomføring av hoveddelene i forordningen (avd. II og III) ligger under Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet. Avdeling I hører under Landbruks- og matdepartementet.

Forordningens avd. I og deler av avd. III krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at de deler av forordningen som gjelder merking, registrering og rapportering av levende storfe, gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Forordningens bestemmelser om merking av storfekjøtt kan gjennomføres i norsk rett med hjemmel i lov 23. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). Definisjonen av merking i forordningen er en annen enn i merkedirektivet (rådsdirektiv 79/112/EØF), og merkeforskriften påvirkes ikke. Storfekjøtt som omfattes av forordningen er definert ved henvisning til varenummer og posisjoner i EUs tolltariff. Disse er ikke identiske med varenummer og posisjoner i norsk tolltariff.

Forordningens avd. II om merking av storfekjøtt og -kjøttprodukter, med unntak av bestemmelsene om frivillig merking, og de relevante delene av avd. III er allerede inntatt på nasjonalt grunnlag i norsk rett gjennom forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten avd. I har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og

handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning til rettsakten.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 1825 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825/2000 av 25. august 2000 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Sammendrag av innholdet

Forordningen gir gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000, som vurderes for innlemmelse i EØS-avtalen (se omtale ovenfor).

Forordning (EF) nr. 1825/2000 gir bestemmelser om en identifikasjonsordning og registreringsordning, godkjenningssprosedyrer, kontroll og sanksjoner, herunder om at medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000.

Det er videre bestemmelser om hvordan opprinnelsesmerking skal skje der slakteriet verken har autorisasjonsnummer eller nasjonalt registreringsnummer, og der opplysninger om fødested og oppdrettssted mangler.

Merknader

Forordning (EF) nr. 1825/2000 opphever forordning (EF) nr. 1141/97 som gav gjennomføringsbestemmelser for forordning (EF) nr. 820/97. Forordning (EF) nr. 820/97 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 26. juni 1999), selv om den er opphevet, mens forordning (EF) nr. 1141/97/EF ikke ble innlemmet i EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 1825/2000 kan gjennomføres i norsk rett ved forskrift med hjemmel i næringsmiddeloven og kjøttproduksjonsloven. Forordningen er allerede tatt inn i norsk rett på nasjonalt grunnlag gjennom forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 R 1852 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1852/2001 av 20. september 2001 om fastsettelse av regler for offentliggjøring av informasjon til forbruker og beskyttelse av informasjon gitt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Forordningen endrer forordning (EF) nr. 258/97 om nye næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (ny mat) med hensyn til offentliggjøring av informasjon ved vurdering av søknader om nye næringsmidler/næringsmiddelingsredienser. Endringsforordningen gir bestemmelser som skal hindre Kommisjonen og medlemslandene i å kunngjøre informasjon om søknader som er vurdert som konfidensielle i henhold til artikkel 3 i forordning 258/97, samt gir bestemmelser som tillater offentliggjøring av deler av søknaden.

Merknader

Norge har pr dato ikke gjennomført forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen) som denne endringen er knyttet til, jf. omtale ovenfor.

Endringsforordningen vil bli gjeldende i Norge når forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen) blir gjennomført i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant bare hvis forordning (EF) 258/97 (ny mat-forordningen) blir gjennomført i norsk regelverk.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 0178 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet

Sammendrag av innholdet

Den første delen av forordning (EF) nr. 178/2002 består av materielle regler som blant annet fastsetter hva som skal til for at fôr og næringsmidler skal anses som helsemessig trygge, og legger ansvaret for dette både på den virksomheten som produserer og den virksomheten som omsetter fôret og næringsmidlene. Forordningen innfører et hurtig varslingssystem for helsefarlige næringsmidler og fôr. Forordningens andre del oppretter Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (European Food Safety Authority) - EFSA, og stiller krav til dens organisering, oppgaver og ansvar.

Hovedformålet med forordningen er å sikre at det indre marked fungerer effektivt, samt å sørge for et høyt beskyttelsesnivå for forbrukernes helse. I erkjennelsen av at det alltid vil være en rekke ulike faktorer som vil kunne ha en direkte eller indirekte innvirkning på næringsmiddeltryggheten, er forordningen gitt et bredt anvendelsesområde fra primærproduksjonen av næringsmidler og fôr og helt frem til overlevering av næringsmidler til forbrukerne. Regelverket er basert på et helhetssyn, som dekker hele spekteret fra jord/fjord til bord. Et grunnleggende prinsipp er at regelverket skal baseres på vitenskapelige vurderinger av høy kvalitet, som utarbeides av uavhengige eksperter etter en risikoanalyse. Ved innføring av midlertidige tiltak skal det legges vekt på føre-var-prinsippet (forsiktighetsprinsippet). Det skal også sikres sporbarhet av fôr og næringsmidler, samt av ingredienser, dyr og innsatsvarer som benyttes i fôr- og næringsmiddelproduksjonen. Det primære ansvaret for næringsmiddel- og fôrtryggheten ligger hos virksomhetene, mens medlemsstatene har ansvaret for å sikre håndhevelse av

næringsmiddelovgivningen. Prinsippene i forordningen skal gjøres gjeldende i næringsmiddelovgivningen så snart som mulig og senest innen 1. januar 2007. Kommisjonen vurderer forordningen som en slags overordnet forordning på matområder, som ved sine definisjoner og materielle regler legger føringer for alt nytt regelverk på matområdet. EU har som nevnt valgt å opprette en europeisk myndighet for næringsmiddeltrygghet, kalt European Food Safety Authority (EFSA). EFSA's hovedoppgave er å være et vitenskapelig sentrum for fremskaffelse av uavhengige vitenskapelige risikovurderinger i saker som har en direkte eller indirekte virkning på næringsmiddeltryggheten; herunder risikovurderinger knyttet til dyrehelse, dyrevelferd og plantehelse. I tillegg skal EFSA også foreta risikovurderinger knyttet til genmodifisert mat, på generell basis, og på ernæringsmessige spørsmål knyttet til fellesskapslovgivningen.

EFSA er organisert med et styre, en daglig leder med et sekretariat, et rådgivende utvalg (som skal gi daglig leder råd, tjene som et system for informasjonsutveksling om potensielle risikoer og felles anvendelse av kunnskap, samt sikre et tett samarbeid mellom organet og vedkommende organer i medlemsstatene), en vitenskapskomité og flere faglige vitenskapspaneler. EFSA skal finansieres av et bidrag fra EU og fra enhver annen stat som EU har inngått avtaler med.

Merknader

Norske fagmiljøer og myndigheter ser svært positivt på den helkjedetankegangen og de faglige prinsippene som ligger til grunn for forordningen, noe som er tatt hensyn til under utformingen av den nye matloven som ble vedtatt i 2003. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift hjemlet i matloven.

Det er viktig at Norge får anledning til å delta i EFSA for å kunne være med å påvirke i fora som bidrar til regelverksutvikling. Det er utarbeidet et forslag til tilpasningstekst som blant annet regulerer EFTA-landenes deltakelse i myndigheten, samt regulerer videre hvilke prosedyrer som skal gjelde for EFTA-landene i krisesituasjoner og konfliktilfeller.

Deltakelse i EFSA innebærer en forpliktelse for Norge til å bidra økonomisk til myndigheten. Kostnadsrammen for 2005 vil være om lag 6 mill. NOK.

Det legges opp til at myndigheten skal være fullt ut operativ fra 2006, med en total årlig kostnadsramme på om lag 67,2 millioner euro, noe som vil innebære et norsk bidrag på om lag 10,6 millioner NOK.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel med tilpasningstekst.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 R 1304 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1304/2003 av 11. juli 2003 om prosedyrer som skal anvendes ved forespørsler om vitenskapelige uttalelser fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA)

Sammendrag av innholdet

Forordningen inneholder prosedyrer for hvordan spørsmål til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) fra ulike interessenter (EU-parlamentet, EU-kommisjonen, EUs medlemsstater og EFSA selv) skal fremmes og håndteres.

Merknader

I henhold til utkast til EØS-komitébeslutning skal forepørsler fra EØS/EFTA-landene gi via Kommisjonen til EFSA.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er til vurdering i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1642 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 av 22. juli 2003 om endring av forordning (EF) nr. 178/2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet

Sammendrag av innholdet

Forordningen inneholder prosedyrer for hvordan budsjettforslagene for European Food Safety Authority (EFSA) skal forberedes og behandles av EFSA og ulike interessenter (EU-parlamentet, EU-kommisjonen, EUs medlemsstater og EFSA selv)

Merknader

Forordningen vil endre deler av forordning (EF) nr. 178/2002 ("Food Law") ved at den integrerer rutinene for EFSA i de generelle rutinene for EUs organer på områdene som angår budsjettbehandling, adgang til dokumenter og implementeringen av EFSA's budsjett. Norges rolle for så vidt gjelder budsjett vil avhenge av tilpasningsteksten til Food Law med hensyn til form for deltakelse i EFSA og eventuelt krav om norsk finansielt bidrag.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er til vurdering i spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1829 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og forvarer

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir i all hovedsak regler for godkjenning og merking av genmodifiserte (GM) næringsmidler og fôrvarer. Rettsakten skal danne grunnlag for å sikre et høyt beskyttelsesnivå for menneskers liv og helse, dyrehelse, dyrevelferd, miljø og forbrukerinteresser i forhold til genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer.

Rettsaktens virkeområde er næringsmidler/fôrvarer som inneholder, består av, eller er fremstilt fra genmodifiserte organismer (GMO). Prosesserte/avledete GM-fôrvarer har ikke hatt spesifikke godkjennings- og merkekrav i EU tidligere. Produkter som er "fremstilt ved hjelp av GMO" er ikke omfattet. Sistnevnte kategori omfatter produkter som er fremstilt ved hjelp av GMO, men uten at noe av materialet fra GMOen er til stede i sluttproduktet. Dette blir eksemplifisert ved oster som er produsert ved hjelp av GM-enzymet hvor enzymet ikke er tilstede i sluttproduktet, ved produkter fra dyr som er fôret med GM-fôrvarer eller behandlet med GM-medisiner.

Forordningen legger opp til en sentralisert godkjenningsprosedyre hvor "European Food Safety Authority" (EFSA) innstiller og Kommisjonen tar beslutninger, og hvor medlemslandene kan reise innvendinger og innlede en såkalt komitologiprosedyre. Forenklet prosedyre for godkjenning av genmodifiserte næringsmidler opphører. Det er lagt opp til større krav til søkere, da de må levere blant annet analyseverktøy og prøvemateriale.

Unntak fra godkjenningskravet vil gjelde for utilsiktet eller teknisk uunngåelig tilstedeværelse av GM-materiale opp til 1 % eller lavere terskel som blir fastsatt av medlemslandene på en sak til sak-basis. Dette gjelder forutsatt at aktørene kan vise at tilstedeværelsen virkelig er utilsiktet eller teknisk uunngåelig, og forutsatt at GM-materialet er vurdert av relevante vitenskapskomiteer eller EFSA og ikke innebærer noen risiko for helse og miljø.

Rettsakten omtaler GM-produkter som allerede finnes på markedet som godkjent under EUs vedtatte regelverk, blant annet forordning (EF) nr. 258/97 (ny mat-forordningen, se omtale ovenfor) og notifikasjoner (forenklede godkjenninger) under ny mat-forordningen. Slike produkter kan fortsatt omsettes, forutsatt at EFSA innen 6 måneder etter at regelverket har trådt i kraft, skaffes informasjon vedrørende risikovurderingen av produktene, metoder for prøvetaking og analyser, prøver og kontrollprøver. Innen 9 år etter at produktene først kom på markedet, må søknadene fornyes.

Merkekravene omfatter alle genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer, også der hvor DNA og protein ikke kan påvises (såkalt prosessmerking). Merkekravene omfatter ikke næringsmidler og fôrvarer som inneholder, består av eller er fremstilt fra GMO-er i en mengde som ikke er høyere enn terskler som er etablert i overensstemmelse med prosedyrer i artikkel 36 (2), forutsatt at tilstedeværelsen er utilsiktet eller teknisk uunngåelig, noe som frambyder må bevise. Det antydes ingen konkret maksimum terskelverdi. Produkter framstilt ved hjelp av GMO, men hvor GMO ikke er til stede i sluttproduktet, tilleggsmerkes med "men inneholder ikke genmodifiserte organismer".

Artikkel 35 omfatter muligheten til å bruke sikkerhetsklausul i forbindelse med genmodifiserte næringsmidler og fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i bestemmelsene i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer om merking av genmodifiserte fôrvarer.

Dagens norske merkekrav på 2% andel GM-materiale i næringsmidler må endres.

Norsk forbud mot GMO-er som inneholder gener som koder for antibiotikaresistens når disse er satt inn ved genmodifisering, er i dag strengere enn EUs regler.

Norge har utarbeidet kommentarer til Kommisjonenes forslag, oversendt som EFTA-kommentarer i april 2002. En nasjonal høring er gjennomført i et samarbeid mellom landbruks-, fiskeri-, miljø- og helse/mat myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er til vurdering i Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1830 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1830/2003 av 22. september 2003 om sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer (GMO) og sporbarhet av avledede genmodifiserte (GM) næringsmidler og GM-fôrvarer, og endring av direktiv 2001/18/EF

Sammendrag av innholdet

Formålet er å få enhetlige og klare regler for sporbarhet av levende GMO og avledede GM-produkter inkludert næringsmidler og fôrvarer, for derved å tilrettelegge for korrekt merking, miljømessig overvåkning, samt tilbakekalling av produkter.

Rettsakten vil gjelde for alle ledd i omsetning av produkter godkjent etter EU-regelverk. Dette gjelder produkter som består av eller inneholder GMO, inkludert GM-såvarer og andre GMO som er godkjent omsatt til dyrking eller annen utsetting i miljøet, næringsmidler og næringsmiddelingsredienser, inkludert tilsetnings- og aromastoffer produsert fra GMO og fôrvarer og fôrvare-ingredienser inkludert tilsetningsstoffer produsert fra GMO.

Sporbarhet defineres som evnen til å spore GMO og produkter avledet fra GMO i alle ledd i produksjon og omsetning. Emballerte produkter som består av eller inneholder GMO, skal merkes "Dette produktet inneholder genmodifiserte organismer" når de omsettes. Fra første ledd i omsetningskjeden skal frambyder overbringe til neste ledd informasjon om at produktet (både emballerte og i bulk) inneholder eller består av GMO, sammen med de(n) unike koden(e). Sporbarhet- og merkesystemet omfatter også GM-såvarer og andre GMO som er godkjent for omsetning til dyrking og utsetting i miljøet.

Angivelse av unik kode kan imidlertid erstattes med en erklæring fra frambyder om at produktet bare skal brukes til næringsmidler, fôrvarer eller til bearbeiding, i tillegg til de unike kodene for de GMO som produktet kan inneholde.

Krav til sporbarhet for avledede produkter er at frambydere av genmodifiserte næringsmidler eller fôrvarer skal videreformidle til neste ledd i kjeden informasjon om hver ingrediens som er produsert fra GMO, eller at produktet er produsert fra GMO dersom det ikke finnes noen ingrediensliste.

Det er også visse krav i rettsakten som gjelder både GMO og avledede produkter: Frambyder er forpliktet til å påse at denne informasjonen følger produktet til neste ledd i omsetningskjeden. Frambyder skal ha systemer og prosedyrer for å identifisere hvem produktene kommer fra og hvem de videresendes til. Denne informasjonen skal oppbevares i en periode på 5 år.

Kravene til merking og sporbarhet tilsidesetter ikke andre spesifikke krav i EF-regelverket for øvrig. Dette innebærer blant annet at rettsakter som regulerer GMO-produkter av ulike slag, kan fastsette ytterligere krav om merking, for eksempel hvor og hvordan produktene skal brukes. Kravene i rettsakten må ses i sammenheng med kravene til registrering av steder for dyrking av, og overvåkingsprogrammer for GMO som markedsføres iht. direktiv 2001/18/EF, og den tidsbegrensede godkjenningsperioden i dette direktivet (10 år). Dersom overvåkingen avdekker negative helse- eller miljøvirkninger skal overvåkingen og sporbarhetskravene til sammen gjøre det mulig å tilbakekalle produkter som består av eller inneholder den aktuelle GMO.

Blant annet produkter som inneholder eller består av inntil 1 % GMO, og som skal brukes direkte som næringsmidler, fôrvarer eller til videreforedling, unntas fra kravene om sporbarhet og merking. Forutsetningen er at frambydne kan dokumentere at sporforurensningen er utilsiktet og teknisk unngåelig og at GM-materialet er vurdert av en vitenskapelig komité eller "European Food Safety Authority" (EFSA) og funnet å ikke representere noen helse- eller miljørisiko. Næringsmidler og fôrvarer produsert fra GMO er unntatt på samme vilkår som i forrige punkt fra kravet om sporbarhet dersom sporforurensningen av GM-materiale i ingrediensene ikke overstiger 1 %.

Merknader

Genteknologiloven gir hjemmel for forskrift om merking av GMO. I samsvar med loven kan også krav om merking stilles som vilkår i det enkelte vedtak om godkjenning av alle typer GMO. Arbeid med forskrift om merking etter genteknologiloven er igangsatt, men miljømyndighetene har inntil nå avventet de nye reglene fra EU.

Gjeldende norske merkeregler krever spesifikk merking som "genmodifisert" når næringsmidler, fôrmidler og fôrblandinger for fisk (akvatiske organismer) og dyr som lever på land, inneholder over 2% GM-materiale. For fôrvarer er dette fastsatt i forskrift av 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

For næringsmidler ga Statens næringsmiddeltilsyn i 1997 et rundskriv (nr. 4039) med midlertidige retningslinjer for merking av emballerte genmodifiserte næringsmidler og næringsmiddelingsredienser, unntatt tilsetningsstoffer, aromastoffer og ekstraksjonsmidler.

Merkekravene utløses når næringsmiddelet/næringsmiddelingsrediensen inneholder over 2% andel GM-materiale. Retningslinjene omfatter også levende organismer til næringsmidler som godkjennes for omsetning under direktiv 90/220/EØF om utsetting av GMO og genteknologiloven.

Det er ingen norske spesifikke sporbarhetskrav for genmodifiserte næringsmidler. Lot-merking er omtalt i EUs regelverksforslag. Næringsmiddelregelverket har en egen forskrift om lotmerking, jf forskrift av 21 desember 1993, hvor formålet er å identifisere hvilket parti et næringsmiddel kommer fra, i tilfeller der det er gjenstand for tvist hvorvidt dette kan utgjøre en helsefare. Det er dog nedfelt vidtrekkende unntak, blant annet for landbruksprodukter som videreselges for bearbeiding mv.

Norge utarbeidet kommentarer til Kommisjonens forslag, oversendt som EFTA-kommentarer i november 2002, hvor EFTA/EØS-statene støttet rettsakten i hovedtrekk. I kommentarene påpekte man imidlertid enkelte uklarheter med hensyn til forordningens anvendelsesområde og argumenterte for at en terskelverdi for krav om merking og sporbarhet på 0,5 % eller lavere både var teknisk mulig og mer passende ut fra helse og miljøhensyn. En nasjonal høring er gjennomført i et samarbeid mellom landbruks-, fiskeri-, miljø- og helse/mat myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal vurderes av Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0065 Kommisjonsforordning (EF) nr. 65/2004 av 14. januar 2004 om etablering av et system for utvikling og tildeling av unike koder for genmodifiserte organismer

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordningen regulerer etableringen av et system for utvikling av og tildeling av unike koder for hver enkelt GMO. Formålet med de unike kodene er å kunne identifisere ulike GMOer og å finne frem til informasjon om dem fra ulike kilder. De unike kodene er et sentralt element i systemet for sporbarhet og merking som er regulert i forordning (EF) nr. 1831/2003 om sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer og sporbarhet av næringsmidler og fôr produsert fra genmodifiserte organismer med mer (sporbarhets- og merkeforordningen). Etableringen av et system for unike koder er en forutsetning for at sporbarhets- og merkeforordningen kommer til anvendelse, jf. art. 13 jr. § 8 a.

Alle søknader i EU om godkjenning av en GMO, skal inneholde opplysninger om en unik kode for den omsøkte GMO. Den unike koden skal utvikles etter at OECDs database over bioteknologiske produkter (BioTrack) og Biosafety Clearing House (BCH) under Cartagenaprotokollen er konsultert for å hindre at det ikke blir nyttet en kode som allerede finnes. Alle unike koder skal bli registrert i et register drevet av Kommisjonen og informasjon skal også sendes BCH.

GMOer som allerede er godkjent skal også tildeles unike koder. Forordningen inneholder detaljerte regler om hvordan dette skal gjøres, som langt på vei tilsvarer de som gjelder for omsøkte GMOer.

I et vedlegg til forordningen går det fram hvordan de (alfanumeriske) unike kodene skal utformes.

Merknader

Rettsakten krever gjennomføring i forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeridepartementet, Landbruksdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helsedepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0641 Kommisjonsforordning (EF) nr. 641/2004 av 6. april 2004 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 for så vidt gjelder tillatelse til nye genmodifiserte matvarer og fôrstoffer, meldinger om eksisterende produkter og utilsiktet eller teknisk uunngåelig forekomst av genmodifisert materiale der det er foretatt en gunstig risikovurdering

Sammendrag av innholdet

Formålet med forordningen er å veilede søkere og tilrettelegge for EFSA's vurdering av søknader om genmodifisert mat og fôr. I tillegg til denne forordningen skal EFSA utarbeide en detaljert veiledning til søkere om hvordan søkerne skal utarbeide og presentere risikovurderingen av produktene.

Forordningen inneholder detaljerte regler om innholdet i bl.a. søknader og meldinger, og om innholdet i en liste over genmodifisert materiale hvor det allerede er foretatt en gunstig risikovurdering. Denne listen ble offentliggjort 18. april 2004 og skal ajourføres av Kommisjonen. Listen skal bl.a. skille mellom produkter hvor det finnes en offentlig tilgjengelig analysemetode og produkter hvor slik metode ikke finnes. Aksept av spormengder på en terskelverdi 0.5% gjelder kun for de produkter hvor det finnes analysemetode

Forordning (EF) nr. 1829/2003 fastlegger fellesskapsprosedyrer for godkjenning, merking og overvåkning av genmodifiserte næringsmidler og fôr.

Det er nødvendig å fastsette nærmere bestemmelser for søknader om tillatelse som skal leveres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1829/2003.

Forordning (EF) nr. 1829/2003 fastsetter videre at Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) skal offentliggjøre en detaljert veiledning for å hjelpe søkeren med å utarbeide søknaden, bl.a. vedrørende de opplysninger og data som skal fremlegges for å dokumentere at produktet oppfyller kravene i artikkel 4 og artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1829/2003.

For å sikre en smidig overgang til ordningen omhandlet i forordning (EF) nr. 1829/2003 bør det fastsettes gjennomføringsbestemmelser til de overgangstiltak som er fastsatt i forordningen, om søknader og meldinger vedrørende produkter som er omfattet av annen fellesskapslovgivning. Det er videre nødvendig å fastsette nærmere bestemmelser om utarbeidelse og levering av meldinger om eksisterende produkter som leveres til Kommisjonen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1829/2003 for så vidt angår produkter som ble markedsført i Fellesskapet før 18. april 2004.

Slike bestemmelser bør gjøre det lettere for virksomhetsledere å utarbeide søknader om tillatelser og meldinger om eksisterende produkter og for myndigheten å evaluere slike søknader og verifisere slike meldinger. Ifølge forordning (EF) nr. 1829/2003 skal det fastsettes nærmere gjennomføringsbestemmelser vedrørende overgangstiltak for utilsiktet eller teknisk uunngåelig forekomst av genmodifisert materialer der det er foretatt en gunstig risikovurdering. Av hensyn til sammenhengen i fellesskapslovgivningen bør det særlig fremgå klart hvilket genmodifisert materiale som er omfattet av slike overgangstiltak, og hvordan terskelverdien på 0,5 % skal anvendes.

Merknader

Rettsakten krever gjennomføring i forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeridepartementet, Landbruksdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helsedepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0852 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er en av tre forordninger som sammen med to direktiver om hhv. dyrehelse og oppheving av eksisterende særdirktiver, utgjør en samlet revisjon av regelverket for næringsmiddelhygiene. De to øvrige forordningene er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygienebestemmelser for animalske næringsmidler (H2) og parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilretteleggelsen av den offentlige kontroll av animalske næringsmidler (H3). I tillegg er prinsipper og definisjoner nedfelt i kontrollforordningen (EF) nr. 882/2004 og Food Law, forordning (EF) nr. 178/2002, relevante.

Hovedformålet er å etablere et høyt beskyttelsesnivå for forbrukerne mht. næringsmiddeltrygghet, og like regler for å oppnå fri omsetning av næringsmidler. Samlet vil disse bestemmelsene utgjøre et felles grunnlag for hygienisk produksjon av alle matvarer gjennom hele kjeden, herunder også matvarer av animalsk opprinnelse.

Rettsakten bygger på tidligere rådsdirektiv 93/43/EØF om næringsmiddelhygiene og fastsetter generelle regler som vil gjelde for alle typer av næringsmidler og næringsmiddelvirksomheter. Enkelte prinsipper og bestemmelser er likevel nye eller mer omfattende enn tidligere. Spesielt nevnes:

Virksomhetenes ansvar for mattryggheten tydeliggjøres

Krav om utarbeidelse og gjennomføring av prosedyrer for egenkontroll basert på prinsippene i HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points, prosedyre for risikoanalyse og kritiske kontrollpunkter) skal gjelde alle virksomheter, unntatt i primærproduksjonen

Kravet til HACCP skal være så fleksibelt at de kan anvendes i alle situasjoner, også i små virksomheter

I primærproduksjon må alle relevante risikoer av betydning for mattryggheten identifiseres og kontrolleres, med sikte på nasjonale regler for etablering av akseptabelt beskyttelsesnivå

Det skal oppfordres til utarbeidelse av retningslinjer for god hygienep praksis og for anvendelse av HACCP-prinsippene

Ved behov kan Kommisjonen gi nærmere regler på særskilte områder, for eksempel innenfor HACCP, mikrobiologiske kriterier og temperaturkontrollkrav

Alle virksomheter, også primærprodusenter, pålegges meldeplikt med sikte på registrering

Virksomheter skal autoriseres når det fremgår av nasjonal lovgivning, krav i forordningen eller beslutning i Kommisjonen

Behovet for fleksibilitet for virksomheter som bruker tradisjonelle metoder i produksjon, bearbeiding og distribusjon eller som ligger i områder med særlige geografiske vanskeligheter er ivarettatt ved at det åpnes for å etablere nasjonale regler innen visse rammer.

Nærmere om de enkelte artikler/bestemmelser i forordningen

Forordningen inneholder 18 artikler og to vedlegg.

Av **artikkel 1** går omfanget frem. Forordningen bygger på prinsippene og definisjonene i Food Law og gjelder for hele kjeden fra primærproduksjon til og med markedsføring og eksport. Unntatt er primærproduksjon av mat til bruk i private husholdninger og tilberedning, håndtering, oppbevaring for bruk i privat husholdning. Også innsamlingsentraler og garverier som kun håndterer råvarer til fremstilling av gelatin eller kollagen, er unntatt. I tillegg er direkte levering av små mengder primærprodukter til forbruker eller lokal detaljist unntatt fra forordningen, men her

er det forutsatt at medlemsstatene fastsetter nasjonale regler som skal sikre at forordningens mål nås.

Artikkel 2 og 3 gir definisjoner og generelle forpliktelser. Det er egne definisjoner av sentrale begreper. For øvrig vises til definisjoner i Food Law. Lederen av næringsmiddelvirksomheter har ansvar for næringsmiddelsikkerheten i alle ledd som er under virksomhetens kontroll.

Artikkel 4 inneholder generelle og spesielle hygienebestemmelser. Leder av virksomheten skal sørge for å overholde de generelle og spesielle hygienekrav til produksjonen, med blant annet krav om overholdelse av: kjølekjeden, gjeldende mikrobiologiske krav, gjeldende temperaturkrav i produkter, gjeldende prøvetakings- og analysekrav, standarder og mål for utførelse. Kriterier og mål for dette skal fastsettes av Kommisjonen etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF. Dersom slike ikke blir fastsatt eller H2 ikke gir nærmere regler om prøveuttaking eller analysemetoder, kan metoder fastsatt i annen EU-lovgivning eller nasjonal lovgivning anvendes.

I **artikkel 5** er fareanalyse og kritiske kontrollpunkter omtalt. Bestemmelsene innfører krav om å ha kontroll med alle potensielle farer i hele matvarekjeden gjennom rutiner og prosedyrer basert på prinsippene i HACCP. Kravet gjelder imidlertid ikke for primærproduksjon. Det kan vedtas nærmere bestemmelser for anvendelsen av artikkel 5 etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF. Begrunnelsen for at det kan gis nærmere regler er blant annet behovet for tilpasning av kravene for små virksomheter.

Artikkel 6 har krav til offentlig kontroll, registrering og autorisasjon. Virksomhetene har plikt til å samarbeide med offentlig myndighet, opplysningsplikt og ansvar for å sørge for registrering eller autorisasjon av virksomheten når det kreves. Registreringsplikten omfatter alle virksomheter, også primærproduksjonen. Det er forutsatt i bestemmelsen at det kan gis nasjonale regler for autorisasjon av andre virksomheter enn de som omfattes av H2.

I **artikkel 7** etableres en plikt for medlemsstatene til å støtte utvikling av nasjonale retningslinjer for god hygienepraksis og for anvendelse av HACCP-prinsippene til å oppfordre til bruk av både nasjonale og EU-retningslinjer som skal gis. Virksomhetenes bruk av retningslinjer er frivillig.

Artikkel 8 fastsetter at når nasjonale retningslinjer for god praksis utvikles, skal det skje i samråd med berørte parter. Medlemsstatene har plikt til å vurdere nasjonale retningslinjer i forhold til bestemte kriterier. Nasjonale retningslinjer skal sendes EU-kommisjonen til orientering og føres inn i et register av Kommisjonen.

Før EU-retningslinjer utarbeides (**artikkel 9**) skal Den faste komitéen for næringsmiddelkjeden og dyrehelse (SCoFAH) høres. Dersom retningslinjer utarbeides, skal det skje i samråd med relevante representanter, og under hensyntagen til spesielle forhold. Retningslinjene skal revideres. Det understrekes i **artiklene 10 og 11** at det skal gjelde samme krav til importerte og eksporterte varer som de som produseres i EØS-området.

I sluttbestemmelsene (**artikkel 12 – 18**) fastslås at gjennomførings- og overgangsordninger kan vedtas av Kommisjonen etter prosedyren i vedtak 1999/468/EF.

Kommisjonen kan tilpasse hygienebestemmelsene i forordningens vedlegg I og II, blant annet på bakgrunn av erfaringer med HACCP eller for å fastsette mikrobiologiske kriterier og temperaturkrav. Vedlegg I og II kan fravikes for å lette gjennomføringen av HACCP-kravet for små virksomheter. I tillegg er medlemsstatene gitt anledning til å fastsette nasjonale regler om tilpasning av kravene i vedlegg II. De nasjonale reglene skal ta sikte på å muliggjøre fortsatt bruk av tradisjonelle metoder eller dekke behovene for virksomheter beliggende i regioner med særskilte geografiske begrensninger. I andre tilfeller kan det gis nasjonale regler vedrørende krav til lokaler og utstyr. Reglene må uansett ikke være i strid med forordningens målsettinger og skal vedtas av Kommisjonen etter nærmere bestemte saksbehandlingsregler (beskrivelse og begrunnelse, høring til andre medlemsstater, saksbehandlingstid (opptil 5 måneder etter oversendelsen)

Rettsakten trer i kraft 1. januar 2006.

Vedlegg I omhandler primærproduksjonen. Med primærproduksjon menes også transport, oppbevaring og håndtering av produkter fra primærproduksjonen, herunder jordbruks- og husdyrprodukter og produkter fra jakt og fiske, når deres karakter ikke er vesentlig endret.

Del A inneholder bestemmelser om hygiene med særlig vekt på å treffe tiltak som fremmer god dyre- og plantehelse av betydning for folkehelsen og som beskytter produktene mot kontaminering. I den forbindelse stilles det både krav til renhold av lokaler og utstyr og at personer har nødvendig opplæring i hygiene. Det skal iverksettes tiltak for å forhindre introduksjon og spredning av smittsomme sykdommer og smittestoffer som kan overføres til mennesker. Det skal tas hensyn til analyseresultater av dyreprøver, planteprøver eller andre prøver av folkehelsemessig betydning. Det skal iverksettes forebyggende tiltak ved introduksjon av nye dyr og syke dyr. Dyr som er mistenkt for å være syke, skal isoleres. Ved mistanke om utbrudd av smittsom sykdom som kan overføres til mennesker gjennom mat, skal myndighetene varsles. Fôrtilsetninger og veterinært forskrevne medisiner skal brukes i henhold til forskrivning eller retningslinjer. Plantevernmidler og biocider skal behandles korrekt. Del A inneholder også krav til å føre journaler for å dokumentere virksomhetens egne tiltak for kontroll med fare, og for primærprodusenter av primærprodukter av animalsk opprinnelse: en konkret opplisting over spesifiserte opplysninger.

Del B gir en anbefaling til medlemsstatene om innholdet i retningslinjer for god hygienepraksis for kontroll med risiko innen primærproduksjon, bør inneholde.

Vedlegg II som inneholder de generelle hygienebestemmelsene, fastsetter generelle krav til alle næringsmiddelvirksomheter unntatt primærproduksjon. Vedlegget er inndelt i tolv kapitler. Dette er i all hovedsak en utvikling og videreføring av vedlegg I til rådsdirektiv 93/43/EØF (og for øvrig i større eller mindre grad bestemmelser om hygiene i særdiriktivene), som er implementert i forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene. Oppbygging og kapitteinndeling er gjennomgående den samme, men det er tilkommet nye kapitler om henholdsvis innpakning og emballering og om utdanning. Lederen av virksomheten skal fortsatt ha hovedansvaret for at personer som håndterer matvarer gis relevant opplæring i matvarehygiene, men det påhviler et særlig ansvar for å gi nødvendig opplæring til den eller de personer som er ansvarlig for utvikling og overholdelse av HACCP. For øvrig skal alle nasjonale krav om opplæring og utdanning av personer som arbeider med mat, være oppfylt.

Merknader

Rettsakten betinger at en rekke av de eksisterende forskriftene må oppheves og/eller revideres. I tillegg må det utarbeides gjennomføringsforskrift og forordningen gjøres gjeldende som norsk forskrift. Følgende regelverk er omfattet:

Lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.

Forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 Generell forskrift for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler

Forskrift 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen

Forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland.

Forskrift 18. august 1994 nr. 833 for produksjon m.v. av eggprodukter

Forskrift 9. mai 1996 nr. 489 om overvåking og forebygging av salmonella i egg til konsum

Forskrift 22. desember 1999 nr. 1544 om særskilte vilkår for håndtering og merking mv. av egg

Forskrift 30. juni 1995 nr. 636 om produksjon og omsetning mv. av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter

Forskrift 18. februar 1994 nr. 137 om hygiene mv i slakterier, nedskjæringsvirksomheter og kjøle- og fryselerer for ferskt kjøtt

Forskrift 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av ferskt fjørfekjøtt

Forskrift 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud m.v. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse.

Forskrift 28. august 1995 nr. 776 om hygiene i slakterier mv for rein og oppdrettsvilt

Forskrift 2. februar 1996 nr. 132 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning mv. av kaninkjøtt og kjøtt av oppdrettsvilt

Forskrift 2. februar 1996 nr. 133 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og omsetning av viltkjøtt

Forskrift 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.

Forskrift 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr

Forskrift 14. juni 1996 nr. 667 Kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer

Forskrift 25. april 2002 nr. 769 om produksjon, omsetning og import mv av snegler og froskelår

Forskrift 25. april 2002 nr. 508 om produksjon, omsetning og import mv. av gelatin

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for landbruk, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene er ikke ferdig med sin vurdering.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1935 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1935/2004 av 27. oktober 2004 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Ny rammeordning innebærer en rekke endringer sammenliknet med det tidligere rammedirektiv 89/109/EØF om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler. Ved ikrafttredelse av denne rammeordningen, vil rammedirektivet bli opphevet.

Forordningen viderefører glass- gaffelsymbol som et alternativ til å angi at produktet er egnet for kontakt med næringsmidler og opphever følgelig direktiv 80/590/EØF som introduserer symbolet som angir at materialer og gjenstander er egnet for kontakt med næringsmidler.

Ny rammeordning for materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler viderefører viktige elementer i eksisterende regelverk så som:

- Generelle bestemmelser om at produktene ikke skal utgjøre en helsefare eller endre næringsmidlene på en uakseptabel måte
- Prinsippet om positiv merking
- Krav om skriftlige erklæringer

- Sikkerhetsklausul – som innebærer at produkter kan trekkes fra markedet uansett om de oppfyller alle bestemmelser i forordningen hvis myndighetene kan vise til dokumentert helsefare

Viktigste endringer i rammeforordning for materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler, sett i forhold til direktiv 89/109/EØF:

- Hjemmel for regulering av nye materialer. En liste over materialer som kan underlegges spesifikke reguleringer er listet i forordningens vedlegg I
- Tar høyde for teknologisk utvikling – regulering av aktive og intelligente materialer
- Prosedyrer for autorisering av stoffer og prosesser
- Krav til sporbarhet
- Dokumentasjonskrav
- Det skal etableres et referanselaboratorium i EU, samt nasjonale referanselaboratorier i samsvar med forslaget til kontrollforordning for mat og fôr

Regelverk eller forslag fra andre internasjonale organer: Codex arbeider ikke med næringsmiddel-emballasje. De har verken standarder eller umiddelbare planer om å utarbeide slike på emballasje-området

Europarådet arbeider med materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler og har utarbeidet retningslinjer og resolusjoner på flere områder, så som metaller og papp/papir.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler 21. desember 1993 nr. 1381 (matemballasjeforskriften). Forskriften er harmonisert med EUs regelverk. Rettsakten krever endring i forskrift.

For stoffer som ikke er godkjent stiller rammeforordningen opp visse søknads-prosedyrer i artikkel 8-11. Kompetent nasjonal myndighet er Mattilsynet. Søknader med dokumentasjon skal sendes til EFSA for vurdering. Mattilsynet skal ta imot søknaden og har et ansvar for å videregjøre dette til EFSA.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 2230 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2230/2004 av 23. desember 2004 om fastsettelse av bestemmelser om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 angående nettverk av organisasjoner som er virksomme på de områdene som hører inn under oppdraget til EFSA

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler gjennomføringsbestemmelser for nettverkssamarbeid mellom organisasjoner som er virksomme på de områdene som hører inn under Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA). Dette nettverkssamarbeidet skal være et av grunnprinsippene for EFSAs arbeid. Det vises til at visse medlemsstatsorganisasjoner på nasjonalt plan ivaretar oppgaver tilsvarende EFSA, og at nettverkssamarbeid bør gi mulighet for å fremme en ramme for vitenskapelig samarbeid og optimal utnyttelse av ressurser og ekspertise.

Da disse kompetente organisasjonene (KO) kan få pålagt visse oppgaver hvor de kan bistå EFSA, skal de utpekes av medlemslandene på grunnlag av visse kriterier. Forordningen angir hvilke kriterier KO skal oppfylle for å kunne utpekes av medlemslandene til å delta i nettverket, hvordan dette skal meddeles EFSA, samt hvordan EFSA skal utarbeide en kvalitetssikret liste over KO. Forordningen angir hvordan samarbeidet mellom EFSA og KO skal fungere, og hvilke oppgaver EFSA kan gi KO. Mulighet for økonomisk støtte til KO i forbindelse med spesielle oppgaver omtales, samt harmoniserende kvalitetskriterier og betingelser for gjennomføring av oppgaver som gis til KO.

Merknader

Den norske vitenskapskomiteen for mattrygghet er enig med Mattilsynet i at forordningen er svært relevant. Det er imidlertid ingen gjeldende regler på området i Norge, da dette er en rettsakt som gis som utfyllende bestemmelser til " Food Law" (forordning (EF) nr. 178/2002). " Food Law" er ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen, og vårt forhold til EFSA er heller ikke klarlagt.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0037 Kommisjonsforordning (EF) nr. 37/2005 av 12. januar 2004 om krav til temperaturkontroll i forbindelse med transport, oppbevaring og lagring av dypfrysede næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Bestemmelser om dypfrysede næringsmidler og temperaturkontroll ved lagring og transport av slike, er gitt i rådsdirektiv 89/108/EØF (dypfrysingsdirektivet) og i kommisjonsdirektiv 92/1/EØF (krav til temperaturmålinger), som begge er implementert i forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene (hygieneforskriften).

Kommisjonen la i juni 2003 frem et utkast til endringer i 92/1/EØF der det ble foreslått at kontroll av temperatur skjer i henhold til standardene:

EN12830, 13485 og 13486:

- Temperaturmålere for transport, lagring og distribusjon av kjølt, frossen, dypfrost/hurtigfrost mat og iskrem (prøving, ytelse og egnethet)
 - Termometre for måling av luft- og produkttemperatur under transport, lagring og distribusjon av avkjølt, frossen, dypfrossen/hurtigfrossen mat og iskrem (prøver, funksjon, egnethet)
 - Temperaturregistratorer og termometre for transport, lagring og distribusjon av avkjølt, frossen, dypfrossen/hurtigfrossen mat og iskrem (periodisk verifisering).
- Standardene beskriver tekniske og funksjonelle krav til luftmålere bestående av selve måleenhetene og sensorene og spesifiserer testmetoder for å kunne etablere sanne verdier ved måling av temperatur.

Kravet er rettet mot konstruksjon og tilvirkning av slikt utstyr, og til anskaffelse og til periodisk vedlikehold, som er de materielle forpliktelsene for virksomheter omfattet av matlovgivningen. Kommisjonens begrunnelse for å vedta slike regler, er

1. Behovet for sikre bedre harmonisering av bestemmelsene om temperaturkontroll generelt
2. Gi forbrukerne bedre beskyttelse med hensyn til produksjon, lagring, omsetning og markedsføring av dypfrysede næringsmidler.

Kommisjonens forslag til forordning ble behandlet i SANCO D2 arbeidsgruppen for generell næringsmiddelhygiene henholdsvis 20.6.2003 og 19.1.2004. Kommisjonens første forslag var at bestemmelsene kun skulle gjelde transport, men er i endelig versjon endret til å gjelde all temperaturovervåking i henhold til rådsdirektiv 89/108/EØF, også transport på jernbane. I arbeidsgruppen har medlemslandene gjennomgående gitt uttrykk for støtte til forslaget. Kommentarene har i det vesentlige dreid seg om at kravet i utgangspunktet kun bør gjelde nytt utstyr, og at det settes en rimelig overgangstid for utstyr som allerede er i bruk. Dette har Kommisjonen tatt hensyn til og fastsatt at utstyr som er i bruk, kan benyttes frem til utgangen av 2009.

Merknader

Gjeldende regelverk på området er forskrift 12. november 1997 nr. 1239 om næringsmiddelhygiene § 39. Forskriften vil måtte endres ved gjennomføring av forordning (EF) nr. 37/2005.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0078 Kommisjonsforordning (EF) nr. 78/2005 av 19. januar 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 når det gjelder tungmetaller

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjør endringer i grenseverdiene for tungmetallene bly, kadmium og kvikksølv

For bly er endringene følgende:

- Sardinops (Sardinops sp.) legges til listen over fiskearter som har en grenseverdi på 0,4 mg/kg. (Den generelle grensen for bly i fisk er 0,2 mg/kg).
- Man unntar innmat fra hode og thorax på hummer og andre lignende store krepsdyr fra regelverket. Fra før av er brunmat fra krabbe unntatt.

For kadmium er endringene følgende:

- Ansjos (Engraulis species), bonito (Sarda sarda), sardinops (sardinops sp.), tunfisk (Thunnus sp., Euthunnus sp., Katsuwonus sp.) og wedge sole (Dicologlossa cuneata) legges til listen over fiskearter som har en grenseverdi på 0,10 mg/kg. (Den generelle grensen for kadmium i fisk er 0,05 mg/kg).

- Sverdfisk (Xiphias gladius) får en egen, høyere grenseverdi på 0,30 mg/kg.

For kvikksølv er endringene følgende:

- det spesifiseres at grenseverdien for kvikksølv gjelder fiskekjøtt muskel, i tillegg til eksisterende lovtekst som gjelder fiskerprodukter.
- Emperor (Hoplostethus sp.), grenadier (Coryphaenoides rupestris), megrim (Lepidorhombus sp.), mullet (Mullus sp.) poor cod (Tricopterus minutes) og seabream

pandora (Pagellus sp.) legges til listen over fiskearter som har en grenseverdi på 1,0 mg/kg (den generelle grensen er på 0,5 mg/kg). Til den samme listen legges også flere arter av tunfisk. Det foreligger forslag til grenseverdier for bly i fisk i Codex Alimentarius. Det vurderes hvorvidt det skal lages en liste også her, men så langt har det ikke vært mulig å bli enige om hvilke fiskearter som skal omfattes.

For kvikksølv foreligger det forslag om veiledende nivåer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0123 Kommisjonsforordning (EF) nr. 123/2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 om fastsettelse av grenseverdier for okratoksin A i visse næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Forordning (EF) nr. 123/2005 innebærer et tillegg til og noen endringer i den konsoliderte forordning (EF) nr. 466/2001, som har til formål å gi en bedre oversikt over de bestemmelser som gjelder for mykotoksiner og forurensende stoffer i næringsmidler.

Endringen som foreliggende rettsakt medfører er følgende:

Det er innført grenseverdier for mykotoksinet okratoksin A i følgende matvarer i tillegg: Rostede kaffebønner og malt rostet kaffe 5,0 mikrogram per kilo. For pulverkaffe 10 mikrogram per kilo. For vin (rød, hvit, rosé og andre viner og/eller druemostbaserte drikker), druejuice, druejuiceingredienser i andre drikkevarer, inklusive druenektar, og rekonstituert druekonsentrat for direkte konsum, 2,0 mikrogram per kilo.

Merknader

Forordning (EF) nr. 466/2001 er implementert i Forskrift nr 1028 av 27. september 2001 om forurensende stoffer i næringsmidler. Norge har ingen spesielle regler for disse tilleggsmatvarene som foreliggende forordning omfatter.

Foreliggende rettsakt krever endringer mht. mykotoksiner i Forskrift nr 1028 av 27. september 2001, om forurensende stoffer i næringsmidler.

Kontrollen med okratoksin A i Mattilsynet må utvides til også å gjelde rostede kaffebønner, malt rostet kaffe, pulverkaffe, vin (rød, hvit, rosé og andre viner og/eller druemostbaserte drikker), druejuice, druejuiceingredienser i andre drikkevarer, inklusive druenektar, og rekonstituert druekonsentrat for direkte konsum. Kontrollen med okratoksin A vil bli dyrere fordi flere varer skal kontrolleres og analyseres av Mattilsynet

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

31997 X 0618 Kommisjonsrekommandasjon 97/618/EF av 29. juli 1997 om de vitenskapelige aspektene ved og de nødvendige opplysninger som skal vedlegges søknader om markedsføring av nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser, og om utarbeiding av førstegangsvurderinger iht. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97

Sammendrag av innholdet

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 258/97 er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen (jf. omtale ovenfor). Kommisjonsrekommandasjon 97/618/EF gir retningslinjer for hvilke opplysninger som skal vedlegges en søknad om markedsføring og for utarbeiding av førstegangsvurdering av produkter.

Merknader

Endring av generell forskrift av 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud mv. av næringsmidler, fastsatt 18. juni 1998 med ikrafttredelse 1. oktober 1998, fastlegger at genmodifiserte og nye næringsmidler skal godkjennes før frambud. Retningslinjer som i hovedtrekk er i samsvar med kommisjonsrekommandasjon 97/618/EF er utarbeidet (Statens næringsmiddeltilsyns retningslinjer for helserisikovurdering av ny mat, mai 1998).

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 H 0787 Kommisjonsrekommandasjon 2004/787/EF av 4. oktober 2004 om tekniske retningslinjer for prøvetaking og påvisning av genmodifiserte organismer og materiale fremstilt av genmodifiserte organismer, som utgjør eller inngår i produkter, innenfor rammene av forordning (EF) nr. 1830/2004

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsrekommandasjonen gir råd om tekniske retningslinjer for prøvetaking og påvisning av genmodifiserte organismer og materiale fremstilt av genmodifiserte organismer som utgjør eller inngår i produkter, innenfor rammen av forordning (EF) nr. 1830/2003. Formålet er å få utført inspeksjoner og andre kontrolltiltak for å sikre overholdelse av reglene om sporbarhet og merking av GMO og genmodifisert mat og fôr.

Forordningen om sporbarhet og merking samt endringene i utsetningsdirektivet krever et system for overføring og oppbevaring av dokumentasjon hos de forskjellige aktører i alle ledd i produksjonskjeden fram til frambud, for produkter som består av eller inneholder GMO og mat- og fôrprodukter produsert fra GMO. Det kreves imidlertid ikke at operatørene selv foretar prøveuttak og tester på hvert ledd i kjeden for tilstedeværelse av GMO eller materiale produsert fra GMO. Medlemsstatene må derfor selv (art. 9(1)) forsikre seg om at inspeksjoner og andre kontrollmålinger inkludert prøvetaking og kvalitativ/kvantitativ testing blir foretatt for etterlevelse av denne forordningen.

For å forenkle en koordinert tilnærmingssåte for slike inspeksjoner og kontrollmålinger, krever forordningen (art. 9(2)) derfor at det lages tekniske veiledninger om prøvetaking og testing/analysering av GMO og materiale produsert fra GMO.

Prøvetaking og testing/analysering skal foretas med anerkjente vitenskapelige og statistiske protokoller for å oppnå et tilstrekkelig sikkerhetsnivå for påvisning av GMO eller materiale produsert fra GMO.

I utviklingen av disse retningslinjene har komitéen etablert etter 2001/18 (art. 30) vært konsultert og det er tatt i betraktning arbeidet til de nasjonale kompetente myndigheter, Standing Committee on the Food Chain and Animal Health og Kommisjonens referanselaboratorium (JRC med deltakere fra ENGL).

Retningslinjene består av tre deler: generelle prinsipper (I), prinsipper for samplingsprotokoller (II) og analyseprotokoller (III).

Del I Generelle prinsipper. For å oppfylle kravene i forordningen, må medlemsstatene ta med i betraktningen forhistorien til aktørene ift. overholdelse av relevant lovgivning, påliteligheten ved kontroller aktøren selv har foretatt, situasjoner hvor det er mistanke om lovbrudd samt virkemidler tilpasset hensikten med kontrollen, særlig sett i lys av risiko og erfaring. Offisielle kontroller skal utføres uten forhåndsvarsel, på et hvilket som helst sted i kjeden av produksjon, prosessering og oppbevaring og skal ikke skille mellom produkter ment for eksport utenfor EU og produkter ment for markedet innen EU. Aktører som får sine produkter kontrollert og analysert, kan anmode om en ny vurdering. De kompetente myndigheter skal fastsette hensiktsmessige prosedyrer som sikrer aktørens rett til anke.

Del II Prinsipper for prøvetakingsprotokoller. Denne delen er meget spesifikk og detaljert og består av 8 hovedpunkter. The Community Reference Laboratory (JRL) etablert under 1830/2003 og medlemmene av ENGL vil skaffe veiledning og gi assistanse mht. metoder for prøvetaking, inkludert bl.a. statistisk analyse. Det vises videre under de enkelte punktene til forskjellig ISO-standarder og dokumenter/programmer laget av ENGL.

Del III Analyseprotokoller/metoder. Denne delen er også relativt detaljert, med stor vekt på henvisninger til ISO/CEN-standarder og utført og fremtidig arbeid av CRL/ENGL.

Merknader

Norge har deltatt på møter i komiteen og støttet retningslinjene på forslagsstadiet. De gjelder GMO som godkjennes etter direktiv 2001/18/EF, dvs. GMO som godkjennes etter genteknologiloven i Norge. De gjelder også materiale til mat og fôr som er fremstilt av GMO som reguleres under matloven i Norge. Rettsakten har følgende relevans for Miljøverndepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet.

Rekommandasjonen utfyller forordning (EF) nr. 1830/2003, som er under vurdering for innlemmelse i EØS-avtalen.

Det er myndighetene i det enkelte land som skal utføre kontrolltiltakene og som skal sørge for at disse skjer etter retningslinjene for prøvetaking og analyse. Siden Norge allerede bruker angitte, tilsvarende eller muligens bedre analysemetoder enn angitt i EUs retningslinjer, er det først og fremst på området prøvetaking at Norge må sette inn mer ressurser for å kunne følge de svært detaljerte retningslinjene. Det økte ressursbehovet er knyttet opp til gjennomføringen av basisrettsakten og skal dekkes innenfor rammen til Mattilsynet. Det kreves ingen lov- eller forskriftsendringer.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 H 0108 Kommisjonsrekommandasjon 2005/108/EF av 4. februar 2005 om videre undersøkelser av nivåer av polysykliske aromatiske hydrokarboner i visse typer mat

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er en anbefaling til medlemslandene om å undersøke nivåene av polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) i visse typer næringsmidler. Forordning (EF) nr. 466/2001 fastsetter grenseverdier for PAH-forbindelsen benzo(a)pyren i ulike næringsmidler. Disse grenseverdiene vil også bli gjeldende i Norge gjennom forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Grenseverdiene skal vurderes på nytt i 2007, og til da er det nødvendig å framskaffe mer kunnskap om PAH i mat. EUs vitenskapskomité for mat (SCF, nå EFSA) konkluderte i en rapport fra 2002 med at en rekke PAH-forbindelser er gentoksiske karsinogener. I lys av dette bør nivåene av disse stoffene i mat være så lave som mulig. Komiteen vurderte videre benzo(a)pyren til å være en egnet markørforbindelse for forekomsten og effekten av PAH i mat. Mer kunnskap om mengdeforholdet mellom de ulike PAH-forbindelsene er nødvendig for å kunne vurdere om benzo(a)pyren i framtiden fortsatt vil være egnet som indikatorforbindelse.

PAH kan være en såkalt prosessframkalt forurensning og dannes i mat som følge av oppvarming, røyking og tørking. Derfor er det også viktig med mer informasjon om produksjonsmetodene for de matvarene hvor det påvises PAH. EU-kommisjonen ber medlemslandene undersøke metodene som benyttes i industrien og rapportere dette sammen med informasjon om hva som gjøres for å finne alternative, mindre forurensende metoder.

EU-kommisjonen ber også om ny informasjon om kilder til PAH som miljøforurensning.

PAH i mat er på dagsordenen til Codex Committee on Food Additives and Contaminants (CCFAC), men det foreligger ingen konkrete forslag til håndtering per i dag.

Merknader

Grenseverdier for PAH i mat må fastsettes i Norge i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler som følge av endringer i forordning EF/466/2001. Nasjonalt regelverk på området er forskrift 10. september 2003 nr. 1158 om polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) i olivenrestolje (pomace-olje). Denne forskriften gir en grenseverdi på 2 mikrogram/l for benzo(a)pyren i olivenrestolje, men vil oppheves når endringen i forordning 466/2001 gjennomføres. De nye grenseverdiene vil gjelde for olje og fett (med unntak av kakaosmør), barnemat, røykte kjøtt- og fiskeprodukter, ikke-røkt fisk og skaldyr samt skjell. Foreliggende rettsakt medfører ikke behov for regelverksendring.

Dersom Norge velger å følge anbefalingen, vil Mattilsynet måtte gjennomføre et kartleggingsprosjekt i 2005 og/eller 2006. Kartlegging vil medføre økonomiske konsekvenser, først og fremst i form av analysekostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel XIII Legemidler

32004 L 0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/24/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83 ved å innføre regler om en forenklet godkjenningsprosedyre for tradisjonelle plantelegemidler

Sammendrag av innholdet

Industrifremstilte legemidler skal ha markedsføringstillatelse før de omsettes. Tillatelse gis på grunnlag av søknad som i henhold til regelverket skal vedlegges omfattende dokumentasjon vedrørende kvalitet, sikkerhet og effekt. For en rekke tradisjonelle plantelegemidler er det ikke praktisk å fremskaffe slik dokumentasjon. EU har derfor vedtatt en forenklet søknadsprosedyre for slike legemidler.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/24/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved endring av forskrift om legemidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene

32004 L 0027 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/83/EF om innføring av et fellesskapsregelverk til legemidler for mennesker

Sammendrag av innholdet

Direktiv 2001/83/EØF gir regler om godkjenning av legemidler til mennesker, og er en konsolidering av tidligere direktiver på legemiddelområdet.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF inneholder en rekke justeringer av mer teknisk art, i tillegg til noen bestemmelser som materielt endrer gjeldende regelverk. Definisjonen av et legemiddel er presisert, for å klargjøre direktivets virkeområde i forhold til tilgrensende regelverk. Endringen vil ikke medføre noen utvidelse av området for legemiddelregelverket, men er utelukkende ment å tydeliggjøre skillet mellom legemidler og tilgrensende produkter.

Vilkårene for å benytte en såkalt forenklet søknad for generiske kopier av originale legemidler endres, ved at perioden fra første godkjenning av det originale legemidlet og den generiske versjonen harmoniseres og forlenges noe.

For å kompensere for en forsinket markedsadgang for generiske legemidler, åpner direktivet for at generiske produsenter skal kunne utføre nødvendig tester som involverer patenterte legemidler uten at dette skal anses som et inngrep i patentinnehaverens rettigheter etter patentet (Bolar).

Direktivet inneholder også enkelte endringer som er ment å styrke allmenhetens tillit til de beslutninger som tas i forhold til godkjenning av legemidler, spesielt større åpenhet rundt de evalueringer som gjøres i den enkelte legemiddelforvaltning.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/27/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved ny forskrift om legemidler samt ny forskrift om legemiddelklassifisering. Det vil i tillegg være behov for en endring i Patentloven for å gjennomføre den ovenfor omtalte Bolar-bestemmelsen, og en endring i Legemiddeloven i forhold til fornyelser av markedsføringstillatelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene.

32004 L 0028 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF av 31. mars 2004 om endring av direktiv 2001/82/EF om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler til dyr

Sammendrag av innholdet

Direktiv 2001/82/EØF gir regler om godkjenning av legemidler til mennesker, og er en konsolidering av tidligere direktiver på legemiddelområdet.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF inneholder en rekke justeringer av mer teknisk art, i tillegg til noen bestemmelser som materielt endrer gjeldende regelverk. Definisjonen av et legemiddel er presisert, for å klargjøre direktivets virkeområde i forhold til tilgrensende regelverk. Endringen vil ikke medføre noen utvidelse av området for legemiddelregelverket, men er utelukkende ment å tydeliggjøre skillet mellom legemidler og tilgrensende produkter.

Vilkårene for å benytte en såkalt forenklet søknad for generiske kopier av originale legemidler endres, ved at perioden fra første godkjenning av det originale legemidlet og den generiske versjonen harmoniseres og forlenges noe.

For å stimulere interessen for å utvikle legemidler til dyr til spesielle arter hvor det ikke er mange legemidler med markedsføringstillatelse, har man utvidet dokumentbeskyttelsesperioden til 13 år. Dette gjelder i første omgang legemidler til fisk og bier, men regelverket åpner for at flere arter kan inkluderes.

For å kompensere for en forsinket markedsadgang for generiske legemidler, åpner direktivet for at generiske produsenter skal kunne utføre nødvendig tester som involverer patenterte legemidler uten at dette skal anses som et inngrep i patentinnehaverens rettigheter etter patentet (Bolar).

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/28/EF vil i all hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved ny forskrift om legemidler. Det vil i tillegg være behov for en endring i Patentloven for å gjennomføre den ovenfor omtalte Bolar-bestemmelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og

kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene

32004 R 0273 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 273/2004 av 11. februar 2004 om narkotikaprekursorer

Sammendrag av innholdet

Forordningen erstatter rådsdirektiv 92/109/EØF. Det nevnte direktivet regulerer den rettslige tilvirkning og handel med prekursorer i det indre marked. Rådsdirektivet er publisert i vedlegg nr. 2 bind 2A/3A s. 172 jf. St.prp 40 (1993-94).

Med prekursorer menes visse kjemiske stoffer som kan anvendes til ulovlig fremstilling av narkotika. Direktivet og forordningen bygger på FN-konvensjonen om bekjempelse av ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (1988-konvensjonen).

Formålet med forordningen er at man skal kunne gjennomføre endringer i EU-lovgivningen raskere og mer harmonisert, og å forenkle lovgivningen og gjøre den mer brukervennlig ved kontroll og overvåking av prekursorer.

Der er foretatt enkelte endringer i forhold til gjeldende rett, som for eksempel plikt for vedkommende myndigheter i medlemslandene til å gi næringsdrivende veiledning om hvordan de identifiserer mistenkelige transaksjoner og rapporterer til myndighetene. Videre er det oppstilt krav om registreringsplikt for næringsdrivende, som må utpeke en medarbeider som ansvarlig for handelen med registrerte stoffer.

Merknader

Forordningen fører til at tidligere regler må revideres. Hjemmel for dette finnes i legemiddeloven § 25 a. Den någjeldende forskrift er: "Forskrift om stoffer som kan brukes ved ulovlig fremstilling av narkotika og psykotrope stoffer" av 1997-12-19 nr. 1330. Forskriften er ansett for å være vanskelig å praktisere både i forvaltningen og for eksterne brukere. Det er således et behov for mer detaljerte og oversiktlige regler. Forordningen danner et godt utgangspunkt for dette arbeidet. Arbeidet med en ny forskrift er kommet i gang, og utkast har vært på høring.

Forordningen vil føre til små administrative konsekvenser for Legemiddelverket. Det knytter seg imidlertid noen økonomiske konsekvenser til å følge opp veiledningsplikten og driften av et system for registrering av medarbeidere. Forordningen kan også muligens medføre økt ressursbehov for Toll- og avgiftsdirektoratet (TAD) og Kriminalpolitisen (KRIPOS).

Statens legemiddelverk samarbeider med Toll- og avgiftsdirektoratet (TAD) og Kriminalpolitisen (KRIPOS) i arbeidet med utarbeidelsen av en ny prekursorforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens legemiddelverk har vurdert forslaget, og har få merknader. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0726 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler til mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk kontor for legemiddelvurdering

Sammendrag av innholdet

Rådsforordning (EØF) nr. 2309/93 opprettet en sentral prosedyre for godkjenning av legemidler og etablerte et europeisk kontor for legemiddelvurdering. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 endrer rådsforordning (EØF) nr. 2309/93, men for å tydeliggjøre endringene har en funnet det nødvendig å erstatte forordningen med en ny.

Forordningen gjør visse endringer i sammensetningen av styret og de ulike vitenskapelige komiteene tilknyttet Det europeiske kontor for legemiddelvurdering. Hovedintensjonen med endringene er å gjøre kontoret effektivt også etter utvidelsen av EU, og innebærer at landenes deltakelse i de vitenskapelige komiteene reduseres fra 2 til 1 i hver komite. Også i kontorets styre begrenses deltakelsen fra 2 til 1 representant.

Forordningen utvider omfanget av legemidler der den sentrale godkjenningsprosedyren er obligatorisk. Legemidler som inneholder en ny aktiv substans til behandling innen sykdomsområdene aids, kreft, nevrodegenerativ disorder og diabetes, må etter 20. november 2005 søkes godkjent gjennom den sentrale prosedyren. Dette gjelder også legemidler til sjeldne sykdommer, og en ytterligere utvidelse med to sykdomsområder vil skje fra 20. mai 2008.

Det europeiske kontoret (EMA) har fått et større ansvar for koordinering av blant annet bivirkningsovervåkning innen EU, samt den vitenskapelige rådgivning til søkere. Samtidig har en justert enkelte administrative frister for å gjøre saksflyten i den sentrale godkjenningsprosedyren mer effektiv.

Merknader

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 vil kunne gjennomføres i norsk rett ved endring av forskrift om legemidler av 22. desember 1999 nr. 1559.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS- landene

32004 R 1646 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1646/2004 av 20. september 2004 som endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sammendrag av innholdet

Rettsakten supplerer/ender vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/1990 som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning. Parasittmidlene albendazol, febantel, fenbendazol, oksfendazol, tiabendazol, oksyklozanid, amitraz, cypermetrin, deltametrin og glukokortikoidet deksametason er tilført vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL.

Merknader

Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse har gjennomført rammeforordning (EØF) nr. 2377/1990 og senere endringer til denne i norsk rett.

Albendazol finnes i preparater som har markedsføringstillatelse (MT) for storfe, sau og geit.

Fenbendazol finnes i preparater som har MT for storfe, sau, geit, gris og hest.

Oksfendazol finnes i preparater som har MT for storfe.

Deltametrin finnes i preparater som har MT for storfe og sau.

Deksametazon finnes i preparater som har MT for storfe, gris og hest.

Cypermetrin finnes ikke i preparater som har MT, men brukes på særskilt godkjenningss fritak til fisk.

Febantel, tiabendazol, oksyklozanid og amitraz finnes ikke i preparater med MT.

Codex har fastsatt tilsvarende eller høyere grenseverdier for albendazol, febantel, fenbendazol, oksfendazol og tiabendazol. Det foreligger forslag om tilsvarende grenseverdier for cypermetrin (step 4), samt høyere grenseverdier for deltametrin (step 8).

Den vitenskapelige dokumentasjonen som ligger til grunn for fastsettelsen av grenseverdiene er vurdert av Statens legemiddelverk, Norges Veterinærhøyskole, Kjøttbransjens Landsforbund, Landbrukssamvirkets felleskontor, Den norske veterinærforening og Fagsenteret for fjørfe. Det er ikke kommet innsigelser fra disse. Sverige, Finland og Danmark følger EUs regelverk.

Rettsakten krever endring i forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2232 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2232/ 2004 av 23. desember 2004 om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr 2377/90 om framgangsmåten i Felleskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Rettsakten supplerer/ender vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/1990 som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning. Progestagenet altrenogest er tilført vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL.

Beclometasone dipropionat er tilført vedlegg II som omfatter liste over stoffer som ikke trenger MRL. Stoffet kan brukes ved behandling av hest, men kun ved inhalasjon.
Kloprostenol og r-kloprostenol som står i vedlegg II, for storfe, svin og hest skal nå også omfatte geit.
Sorbitol sesquioleate er tilført vedlegg II.
Toltrazuril er tilført vedlegg III som omfatter liste over stoffer med midlertidige grenseverdier. Stoffet kan brukes ved behandling av kylling, kalkun og svin, men kan med dette også brukes til behandling av storfe unntatt melkeproduserende kyr.

Merknader

Gjeldende norske regler på området: Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse har gjennomført rammeforordning (EØF) nr. 2377/1990 og senere endringer til denne i norsk rett.
Status for de aktuelle stoffene i Norge pr 17.01.05 er: Altrenogest: Ingen preparater har MT (markedsføringstillatelse) til dyr. Brukes noe på godkjenningssfritak til hest og gris.
Beklometason dipropionat: Ingen preparater har MT til dyr.
Kloprostenol: Ett preparat har MT til storfe, gris og hest.
R-kloprostenol: Ingen preparater har MT til dyr.
Sorbitan sesquioleat: Hjelpstoff, kan finnes i veterinærpreparater.
Toltrazuril: Ett preparat har MT til gris. Brukes i tillegg "off label" til lam
Rettsakten krever endring i forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0075 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2005/75 av 18. januar 2005 om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler

Sammendrag av innholdet

Rettsakten supplerer/ender vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/1990 som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning.
Moxidectin som står i vedlegg I, som omfatter liste over stoffer med fastsatt MRL, skal nå også omfatte melk fra sau.
Lineært alkylbensensulfonsyre med alkyl kjedelengder på C9 til C13, som inneholder mindre enn 2,5 % av kjeder som er lenger enn C13 og som står i vedlegg II (omfatter liste over stoffer som ikke trenger MRL) skal nå også omfatte sau, men kun til utvortes bruk. Acetylisovaleryltylosin er tilført vedlegg III som omfatter liste over stoffer med midlertidige grenseverdier. Stoffet kan brukes ved behandling av kylling, unntatt dyr som produserer egg til humant konsum.

Merknader

Gjeldende regelverk, Forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, har gjennomført rammeforordning (EØF) nr. 2377/1990 og senere endringer til denne i norsk rett.

Status for de aktuelle stoffene i Norge pr 9.2.05 er:

Moksidektin: Ingen preparater med moksidektin har MT (markedsføringstillatelse) i Norge nå. Er imidlertid et mye brukt middel i Europa, så det er ikke usannsynlig at det vil kunne komme på markedet her.

Lineært alkylbenzensulfonsyre med alkylkjedelengder på C9 til C13, som inneholder mindre enn 2,5 % av kjeder som er lenger enn C13: Ingen preparater med MT.

Acetylisovaleryltylosin: Ett preparat til gris har MT i Norge (felleseuropeisk sentral prosedyre).

Rettsakten krever endring i forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel XV Farlige stoffer

32003 R 0304 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 304/2003 av 28. januar 2003 om eksport og import av visse farlige kjemikalier

Sammendrag av innholdet

I 1998 undertegnet EU Rotterdamkonvensjonen om forhåndsgodkjenning av eksport og import av farlige kjemikalier (The Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (PIC)).

Forordning (EF) nr. 304/2003 er en gjennomføring av denne og går også på enkelte punkter lenger enn det som følger av konvensjonen. Forordningen opphever og erstatter forordning (EF) nr. 2455/92 om eksport og import av visse farlige stoffer.

Regelverket inkluderer PIC-systemet («prior informed consent» - forhåndsgodkjenning). PIC-prosedyren innebærer at eksport av kjemikalier som står oppført på PIC-listen utarbeidet under Rotterdamkonvensjonen, ikke må finne sted i strid med et lands importbeslutning slik den er referert i PIC-listen.

Regelverket er i hovedsak av betydning for tredjestater, fordi meldesystemet muliggjør en bedre kontroll med kjemikalier. I tillegg får disse statene en bedre informasjon om bruksbegrensninger i industrialiserte land, og kan dermed vurdere tilsvarende restriksjoner i eget land.

Forordningen skal også sikre at bestemmelser i hhv. direktivene 67/548/EØF (klassifisering og merking av farlige stoffer) og 1999/45/EF (klassifisering og merking av farlige stoffblandinger) skal gjelde for alle slike kjemikalier når de eksporteres fra medlemsstatene til andre land.

Merknader

Forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier av 24. oktober 1995 gjennomfører forordning (EF) nr. 2455/92 med senere endringer. Denne forordningen er nå opphevet og erstattet med den nye forordningen som først og fremst gjennomfører Rotterdamkonvensjonen på fellesskapsnivå.

Norge har ratifisert Rotterdamkonvensjonen og har dermed også forpliktet seg til å følge opp denne. Bestemmelsene i forordning (EF) nr. 304/2003 vil sannsynligvis måtte gjennomføres ved endring i forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier, eventuelt gjennom en helt ny forskrift som erstatter den eksisterende forskriften. I lys av at forordningen er en gjennomføring av en konvensjon Norge er en selvstendig part til, er det behov for å foreta en grundig vurdering av hvordan de ulike artiklene i forordningen skal gjennomføres i norsk rett. Det vil sannsynligvis være behov for tilpasningstekst. Implementering av forordning 304/2003 anses ikke å ha økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0775 Kommisjonsforordning (EF) nr. 775/2004 av 26. april 2004 om tillegg til vedlegg I til forordning 304/2003

32003 R 1213 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1213/2003 av 7. juli 2003 om tillegg til vedlegg I til forordning 304/2003

32003 D 0508 Kommisjonsbeslutning 2003/508/EF av 7. juli 2003 om vedtak av importbeslutninger for visse kjemikalier i tilknytning til forordning 304/2003

Sammendrag av innholdet

I 1998 undertegnet Fellesskapet Rotterdamkonvensjonen om forhåndsgodkjenning av eksport og import av farlige kjemikalier (The Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (PIC)). Forordning (EF) nr. 304/2003 av 28. januar 2003 er en implementering av denne og går også på enkelte punkter lenger enn det som følger av konvensjonen. (Forordningen opphever og erstatter forordning (EØF) nr. 2455/92 om eksport og import av visse farlige stoffer.)

Regelverket inkluderer PIC-systemet («prior informed consent» - forhåndsgodkjenning). PIC-prosedyren innebærer at eksport av kjemikalier som står oppført på PIC-listen (jf. forordningens anneks 1, del 3) ikke må finne sted i strid med et lands importbeslutning slik den er referert i PIC-listen som blir fremforhandlet under Rotterdamkonvensjonen. Forordningen innebærer at kommisjonen skal notisere til konvensjonssekretariatet stoffer som er forbudt eller strengt regulert innen fellesskapet (anneks 1, del 2). Forordningen innebærer videre at en eksportør av et kjemikalie som er omfattet av anneks I, del 1, skal notisere medlemstaten der vedkommende er etablert om den planlagte eksporten. Kompetent myndighet i medlemstaten videresender deretter informasjonen til kommisjonen som deretter sørger for å notisere den importerende tredjestaten.

Regelverket er i hovedsak av betydning for tredjestater, fordi meldesystemet muliggjør en bedre kontroll med kjemikalier. I tillegg får disse statene en bedre informasjon om forbud i andre land, og kan dermed vurdere tilsvarende restriksjoner i eget land.

Forordningen skal også sikre at bestemmelser i hhv. direktivene 67/548/EØF (klassifisering og merking av farlige stoffer) og 1999/45/EF (klassifisering og merking av farlige stoffblandinger) skal gjelde for alle slike kjemikalier når de eksporteres fra medlemsstatene til andre land. Forordning (EF) nr. 304/2003 ble publisert i Official Journal 6. mars 2003 L 63. Utkast til rammenotat for forordning 304/2003 ble behandlet 6. oktober 2003.

Vedlegg I til forordning 304/2003 består av tre deler som inneholder følgende lister:

- listen over kjemikalier som er underlagt eksportnotifikasjonsprosedyren,
- listen over kjemikalier som kvalifiserer til PIC notifisering, og
- listen over kjemikalier underlagt PIC prosedyren i samsvar med Rotterdamkonvensjonen.

Gjennom kommisjonsforordningene (EF) nr. 775/2004 og nr. 1213/2003 innlemmes flere nye stoffer på de omtalte listene i vedlegg I til forordning 304/2003. Gjennom kommisjonsbeslutning 2003/508/EF angis importbeslutninger for stoffene 2,4,5-T, chlorobenzilate, methyl parathion, monocrotophos og phosphamidon, noe som innebærer at disse erstatter tidligere importbeslutning i beslutning 2000/657/EF.

Merknader

Forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier av 24. oktober 1995 implementerer forordning 2455/92 og endringsforordningene 41/94 og 3135/94. Forskriften ble endret 27. juli 1999 for å implementere forordningene 1492/96, 1237/97 og 2247/98. Forskriften ble sist endret 31. mars 2003 for å implementere forordning 300/2002.

Norge har ratifisert Rotterdamkonvensjonen og har dermed også forpliktet seg til å følge opp denne. Bestemmelsene vil sannsynligvis måtte gjennomføres ved endring i forskrift om eksport og import av visse farlige kjemikalier, eventuelt gjennom en helt ny forskrift som erstatter den eksisterende forskriften. I lys av at forordningen er en implementering av en konvensjon Norge er en selvstendig part til, er det behov for å foreta en grundig vurdering av hvordan de ulike artiklene i forordningen skal implementeres i norsk rett. Bl.a. skal de enkelte medlemslands notifikasjoner om forbud/streng regulering av kjemikalier sendes til sekretariatet til Rotterdamkonvensjonen, via Kommisjonen. Det vil sannsynligvis være behov for tilpasningstekst. Implementering anses ikke å ha økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser.

Sakkyndige instansers merkander

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsaktene er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0684 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 648/2004 av 31. mars 2004 om vaskemidler

Sammendrag av innholdet

Bakgrunnen for forordningen er behovet for en modernisering av gjeldende regler og et ønske om å samle alle krav til vaskemidler i ett regelverk, inkludert spesielle krav til merking som kommer i tillegg til krav om merking etter gjeldende regelverk om klassifisering og merking av kjemiske stoffer og produkter. Forordningen inneholder nye krav om fullstendig nedbryning (mineralisering) av tensider, og testmetoder som fanger opp alle typer tensider. Forordningen inneholder ikke begrensninger på bruk av fosfater i vaskemidler på EU-nivå. Under behandlingen av forslaget ble det fra Kommisjonen uttalt at det ikke er intensjonen å hindre nasjonal regulering av fosfater.

Merknader

Forskrift om begrensninger i bruk av helse- og miljøfarligefarlige kjemikalier og andre produkter inneholder gjeldende krav til vaske- og rengjøringsmidler. Det forventes ikke at de nye kravene vil skape spesielle problemer for norske vaskemiddelprodusenter. Det forventes som for EU, at hovedparten av tensidene på det norske markedet allerede tilfredsstiller kravene til nedbrytbarhet. Forordningen anses som positiv da det vil medføre økt beskyttelse av miljøet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helsedepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0850 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs)

Sammendrag av innholdet

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs) er et nytt regelverk samtidig som det endrer direktiv 79/117/EØF om forbud mot markedsføring og bruk av plantevernmidler som inneholder visse aktive stoffer.

Formålet med forordningen er å gjennomføre krav i den globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser (POPs) og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransportert grensekryssende luftforurensing. Forordningen har regler om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling for stoffer som omfattes av disse internasjonale avtalene. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand.

Rettsakten er en oppfølging av de ovennevnte avtalene, men går samtidig noe lenger enn eksisterende krav i protokoller og konvensjoner. Rettslig basis er art 175 (miljø). Kommisjonen ønsket i tillegg å hjemle forordningen i artikkel 95 siden rettsakten også regulerer handel, men fikk ikke støtte for dette i Rådet og Parlamentet. Kommisjonen vil muligens bringe spørsmålet inn for EF-domstolen.

Forordningen inneholder noen mindre materielle avvik fra norsk regelverk og praksis. Blant annet forbyr ikke forordningen forskning rettet mot ny bruk av stoffene slik tilfellet er i norsk rett. Samtidig klargjør forordningen et eksplisitt forbud også i faste bearbeidede produkter. Forordningen forbyr også eksplisitt gjenvinning/gjenbruk av POPs-avfall samt POP-holdig avfall.

Forordningen krever også spesifikt at det etableres kvantitative utslippsoversikter for bestemte stoffer, herunder PCB, fra prosesser.

Rammenotat for forordning 850/2004 har tidligere vært behandlet i Spesialutvalget for miljø. Miljøverndepartementet og Nærings- og handelsdepartementet ble imidlertid enige om at denne forordningen burde overføres til Spesialutvalget for handelsforenkling i NHD, siden den vil bli omfattet av Vedlegg II kapittel XV Farlige stoffer i EØS-avtalen.

Merknader

Norges politikk er å stanse utslipp av POPs. Plantevernmidlene er regulert gjennom en egen godkjenningsordning i Norge, og ingen av de aktuelle stoffene er godkjent for bruk som plantevernmiddel her. Det er i tillegg forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette eller bruke stoff som omfattes av forordningens artikkel 3 i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) §§ 2-2 og 4-1. Eventuelle endringer i norsk regelverk som følge av forordningen vil bli vurdert gjennomført i forhold til ovennevnte forskrift.

Statens forurensningstilsyn (SFT) har tidligere gjennomgått kravene i de internasjonale avtalene og konkludert med at de ikke vil føre til krav ut over det regelverk og den praksis som eksisterer i Norge. Forordningen vil likevel føre til økt tydelighet ved mer eksplisitte forbud og reguleringer. Forordningen inneholder noen mindre materielle avvik fra norsk regelverk og praksis. På enkelte områder kan dette innbære et mer presist og strengt regelverk. Forordningen tiltar imidlertid forskning rettet mot ny bruk av POPs, noe som er forbudt i norsk rett. Norge er selvstendig part til de aktuelle internasjonale avtalene. POPs-protokollen trådte i kraft 23. oktober 2004. I lys av dette er det behov for en vurdering av hvordan de ulike artiklene skal implementeres i norsk rett. Etter forordningen skal bl.a. rapportering foregå via Kommisjonen og ikke direkte fra de ulike medlemslandene.

Eventuelle endringer i norsk regelverk som følge av forordningen vil bli vurdert gjennomført i produktforskriften. Forordningen er relevant og akseptabel, men behov for tilpasningstekst må vurderes.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XVI Kosmetikk

32005 L 0009 Kommisjonsdirektiv 2005/9/EF av 28. januar 2005 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten godkjenner et nytt UV-filter til bruk i kosmetiske produkter. Det dreier seg om den kjemiske forbindelsen "Benzoic acid, 2-(4-(diethylamino)-2-hydroxybenzoyl)-, hexylester" (CAS No 302776-68-7) (COLIPA S83) INCI: Diethylamino Hydroxybenzoyl Hexyl Benzoate ; Godkjenningen er uten tidsbegrensning. Filteret føres inn på vedlegg VII til EUs kosmetikkdirektiv (76/768/EØF) som er en positiv-liste for denne typen ingredienser. Det er bare de filtre som er nevnt på denne listen som er tillatt å anvende som middel til å skjerme mot skadelig UV stråling for å beskytte forbrukerne.

Merknader

EUs vitenskapskomité SCCNFP, som hadde som oppgave å utføre sikkerhetsvurderinger også på kosmetikkområdet, la frem en uttalelse 20. oktober 2003. SCCNFP konkluderte med at stoffet er trygt i bruk.

Mattilsynet har ikke hatt innvendinger mot denne sikkerhetsvurderingen og har ikke gitt uttrykk for reservasjoner i EUs arbeidsgruppe.

Ved Mattilsynets brev til Kommisjonen 8. juni 2004 sluttet Norge seg til den reguleringen som nå er vedtatt.

Rettsakten krever endring i Generell forskrift nr. 871 av 26. oktober 1995 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspeieprodukter (kosmetikkforskriften) .

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant. og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XVII Miljøvern

32005 H 0027 Kommisjonsrekommendasjon 2005/27/EF av 12. januar 2005 om forståelsen av "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av drivstoff med et visst maksimalt svovelinnhold, ifølge europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF vedrørende bensin og diesellole

Sammendrag av innholdet

Kommisjonens anbefaling (Commission Recommendation) 2005/27/EF av 12. januar 2005 gir en nærmere redegjørelse for hva som skal forstås ved "passende geografisk balansert tilgjengelighet" av bensin og autodiesel med maksimalt svovelinnhold på 10 mg/kg (svovelfritt drivstoff) fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/17/EF av 3. mars 2003 om endring av direktiv 98/70/EF mht. kvaliteten på bensin og autodiesel. Direktiv 2003/17/EF er innlemmet i EØS-avtalen.

I henhold til direktiv 98/70/EF skal medlemslandene fremskaffe informasjon om nasjonale salgsvolum av svovelfri bensin og autodiesel. I anbefalingens vedlegg gis generell veiledning for fremskaffelse av denne informasjonen.

Kommisjonen identifiserer fire evalueringskriterier som er egnet til bruk for å definere geografisk tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff. Det foreslås to hovedkriterier (A og B) der A angir antall utsalgssteder som omsetter svovelfritt drivstoff i en region, mens B angir gjennomsnittlig avstand mellom utsalgssteder som omsetter svovelfritt. I tillegg gis to mindre detaljerte kriterier (C og D) som er egnet til å gi opplysning om adgangen til svovelfritt drivstoff i nærmere avgrensede/spesifikke områder.

I de tilfellene der det er stor tilgjengelighet av svovelfritt drivstoff (60-80 % av alle stasjonene), mener Kommisjonen at det ikke er nødvendig å evaluere forholdene regionalt. Opplysninger om andelen av omsatt svovelfritt drivstoff i forhold til det totale nasjonale salgsvolum av drivstoff vil her være tilstrekkelig.

Merknader

Det ble i Statsbudsjettet for 2005 vedtatt innføring av avgiftsincentiv for innføring av svovelfritt drivstoff. Det er forventet at dette avgiftsincentivet vil være tilstrekkelig til at oljeselskapene kan tilby svovelfritt drivstoff i hele landet i et omfang som oppfyller kravene i EU-direktivet (jf. direktiv 98/70/EF artikkel 3, pkt. 2, d og artikkel 4, pkt. 1, d). Norsk petroleumsinstitutt har bekreftet at en landsomfattende distribusjon av svovelfri bensin og autodiesel allerede er igangsatt og vil føre til at de lavsvovlete drivstoffkvaliteter er erstattet med svovelfrie kvaliteter ved alle utsalgsstedene i Norge i løpet av 2005.

På denne bakgrunn vil det være tilstrekkelig at det i rapporteringen til EU vises til andelen av omsatt volum svovelfritt drivstoff i forhold til det totale drivstoffsalget. Det vil derfor ikke være nødvendig å evaluere forholdene regionalt (kriterier A-D).

Det vurderes ikke behov for å sende kommisjonsanbefalingen på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsrekommandasjonen har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert, og funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XXV Tobakk

32003 L 0033 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/33/EF av 26. mai 2003 om tilnærming av medlemsstatenes regulering av reklame og sponning av tobakksprodukter

Sammendrag av innholdet

Direktivet omhandler forbud mot tobakksreklame i trykket media, radio og sponning av tobakksprodukter på tilstelninger og andre aktiviteter (for eksempel sportsarrangementer).

Merknader

Direktivet suppleres av rådsrekommendasjon 2003/54/EF av 2. desember 2002, som anbefaler at statene innfører strengere regler enn det de blir pålagt.

Det er tillatt med strengere reguleringer nasjonalt. Direktivet er betydelig snevrere enn det norske regelverket. Rettsakten nødvendiggjør således ikke regelverksendringer i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet er ikke forelagt sakkyndige instanser, da det norske regelverket ikke behøver å endres som følge av direktivet. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk

32004 D 0388 Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF av 15. april 2004 om et dokument vedrørende overføring av eksplosiver innen Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Direktiv 93/15 EØF av 5. april 1993 om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk gir de grunnleggende sikkerhetskrav for hvordan hver eksplosiv vare skal utformes, framstilles og leveres slik at den utgjør en minst mulig fare for menneskers liv og helse, og at skade på eiendom og miljø unngås. Direktivets kapittel III omtaler reglene for hvordan overføring av eksplosive varer innen Fellesskapet skal finne sted.

For å lette overføring av eksplosive varer innen Fellesskapet, samtidig som at sikkerhetskravet for overføring av slike varer skal opprettholdes, har Kommisjonen i samråd med forvaltningskomiteen jf. artikkel 13 fattet beslutning om bruk av et felles dokument som skal godtas av de kompetente myndigheter som det overførings-dokumentet som følger de eksplosive varene frem til bestemmelsesstedet. Dokumentet skal gi en lettfattet fremstilling av de opplysninger som kreves i direktivets artikkel 9 pkt. 5 og 6. Dokumentet gjelder ikke for overføring av ammunisjon.

Merknader

Fra norsk side er det uproblematisk å følge Kommisjonens beslutning om bruk av et omforent overføringsdokument. Beslutningen innebærer kun en liten administrativ konsekvens, hvor det nye skjemaet vil bli gjort tilgjengelig på DSBs hjemmeside.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet,

Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0057 Kommisjonsdirektiv 2004/57/EF av 23. april 2004 om identifisering av pyrotekniske artikler og visse former for ammunisjon iht. rådsdirektiv 93/15/EØF om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk

Sammendrag av innholdet

Direktiv 93/15 EØF av 5.april 1993 om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk, gir de grunnleggende sikkerhetskrav for hvordan hver eksplosiv vare skal utformes, framstilles og leveres slik at den utgjør en minst mulig fare for menneskers liv og helse, og at skade på eiendom og miljø unngås.

Artikkel 1 pkt. 3 omtaler unntakene fra direktivet. Pyrotekniske gjenstander (fyrverkeri, pyroteknisk leketøy, fyrstikker m.m.) er unntatt. Det samme er ammunisjon, med unntak av reglene for kontroll med overføringer. Siden vedtakelsen av direktivet har det vært en tilbakevendende diskusjon om hva som er unntatt som "pyrotekniske gjenstander" eller "ammunisjon".

For å sikre en ensartet anvendelse av direktiv 93/15/EØF i hele Fellesskapet har det vært nødvendig å identifisere hvilke artikler som skal betraktes som pyrotekniske eller som ammunisjon. I tillegg kan noen artikler betraktes både som eksplosiver og som pyroteknisk artikkel. Direktiv 2004/57/EF identifiserer i vedlegg I hvilke gjenstander som er unntatt fra direktiv 93/15/EØF, og i vedlegg II hvilke gjenstander som må gjennom en nærmere vurdering for om de skal betraktes som pyrotekniske artikler eller som eksplosivstoffer.

Merknader

Direktiv 93/15 EØF er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff, kap.4 om overføringer og forskrift av 25. januar 1963 nr. 9722 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon. Den første forskriften forvaltes av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og den andre av Politidirektoratet (POD). Direktivet innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32004 L 0023 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF av 31. mars 2004 om fastsettelse av standarder for kvaliteten og sikkerheten ved donasjon, uttak, testing, behandling, preservering, oppbevaring og distribusjon av humane vev og celler

Sammendrag av innholdet

Direktivet må ses i sammenheng med direktivet om blod mv. (direktiv 2004/33/EF, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 32/2005) Direktiv 2004/23/EF omfatter standarder for kvalitet og sikkerhet i forbindelse med bruk av humane vev og celler til behandlingsformål på mennesker. For å beskytte folkehelsen og unngå overføring av infeksjonssykdommer, fastsetter direktivet strenge regler om uttak, behandling, preservering, oppbevaring, distribusjon og anvendelse av humane celler og vev på mennesker. Det legges bla. opp til strengere krav til vev- og celledonors egnethet, til nasjonale institusjoner som arbeider innen feltet, til register over godkjente institusjoner og til utdanning av personell. Det er opp til hvert enkelt medlemsland å bestemme hvilke celler de tillater brukt.

Merknader

Hjemmel for forslaget er traktaten om opprettelsen av Det europeiske fellesskap (Amsterdam-traktaten) art. 152, 4 litra a. Rettsakten vil i hovedsak kunne gjennomføres i norsk rett ved ny forskrift som fastsettes ved kgl.res.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært forelagt Sosial- og helsedirektoratet. Direktoratet har uttalt at det, på bakgrunn av at det ikke foreligger noe enhetlig norsk lovverk på området, vil være nødvendig med en rekke nye bestemmelser i norsk rett. Rettsakten har vært til vurdering i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg IV Energi

32003 D 0796 Kommisjonsbeslutning 2003/796/EF av 11. november 2003 om etablering av den europeiske regulatorgruppen for elektrisitet og gass

Sammendrag av innholdet

Beslutningen etablerer en rådgivende gruppe av europeiske regulatorer for elektrisitet og gass, ERGEG. Gruppen skal fungere som rådgiver for Kommisjonen i videreutviklingen av det indre energimarked. Dette gjelder både å sikre en enhetlig implementering av allerede vedtatte

rettsakter og ved utarbeidelse av eventuelle nye forslag til rettsakter. En inkorporering av rettsakten i EØS-avtalen vil sikre det rettslige grunnlaget for norsk deltakelse i ERGEG.

Merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 L 0077 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/77/EF av 10. september 2001 om fremme av elektrisitet fra fornybare energikilder i det indre elektrisitetsmarked

Sammendrag av innholdet

Direktivets overordnede mål er å øke bruken av elektrisitet fra fornybare kilder i EU. Fornybar energi inkluderer i henhold til direktivet alle nye fornybare energikilder og vannkraft. Direktivet gjenspeiler at EU har ønsket å legge opp til rammer for videre satsing på økt produksjon og forbruk av fornybar energi.

EU-landene har et mål om at fornybare kilder skal dekke 12 % av samlet energikonsum i 2010. Det er i den sammenheng anslått at fornybare kilder må stå for om lag 22 % av elproduksjonen mot 13,9 % i dag. Bakgrunnen for målene er i stor grad EUs Kyoto-forpliktelse.

I et vedlegg til direktivet er det satt referanseverdier for indikative mål for hvert medlemsland i forhold til anvendelse av elektrisitet fra fornybare kilder. Medlemslandene skal innen et år etter at direktivet har trådt i kraft rapportere til Kommisjonen om nasjonale mål for økningen i bruk av fornybare energikilder de neste 10 årene. Rapportene skal oppdateres hvert 5. år. De nasjonale målene er indikative, men dersom oppnådde resultater ikke samsvarer med disse kan innføring av bindende mål senere bli aktuelt.

Elektrisitet fra anlegg som benytter fornybar energi, skal utstyres med en opprinnelsesgaranti som viser elektrisitetens fornybare opprinnelse. Myndighetene skal peke ut en eller flere aktører, som selv ikke driver produksjons- eller distribusjonsvirksomhet, til å overvåke utstedelsen av opprinnelsesgarantiene. Opprinnelsesgarantiene er ikke det samme som såkalte "grønne sertifikater" som en del land har innført.

Det legges i første omgang ikke opp til harmonisering på EU-nivå av ulike nasjonale støtteordninger, eller et felles sertifikatmarked. Kommisjonen forbeholder seg imidlertid rett til å foreslå harmoniserte regler på et senere tidspunkt. Direktivet legger opp til at elektrisitet fra fornybare kilder under visse forutsetninger skal kunne gis prioritert nettilgang.

Merknader

Direktivet er hjemlet i artikkel 175 i EU-traktaten. Denne artikkelen legger grunnlaget for EUs miljøpolitikk. Direktiver med et slikt utgangspunkt er generelt sett EØS-relevante. Det vises til St. meld nr. 9 (2002-2003) Om innenlands bruk av naturgass mv. og innstilling S.nr. 167 (2002-2003). I innstillingen sies det: "Komiteen ser på EUs direktiv om fremme av elektrisitet basert på fornybare energikilder i det indre elektrisitetsmarkeder, som ble vedtatt 27. november 2001, som en viktig drivkraft for økt satsing på fornybar energi i Europa. I direktivet er det satt som mål at produksjon av fornybar elektrisitet skal øke fra 13,9 i 1997 til 22,1% i 2010 for EU-landene samlet sett. Direktivet åpner for bilateral sertifikathandel for å oppfylle nasjonale målsettinger om forbruk av fornybar energi. Komiteen peker på at norsk tilslutning til direktivet er en grunnleggende forutsetning for norsk deltakelse i et internasjonalt sertifikatmarked. Dette er også nødvendig for

at norske aktører skal kunne finansiere utbyggingsprosjekter gjennom internasjonal sertifikathandel.”

Direktivet vil bli gjennomført i ny forskrift med hjemmel i energiloven.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet er sendt på høring til Norsk Hydro, Statkraft SF, ENFO, Statnett SF, NVE og Landssamanslutninga av vasskraftkommuner. Høringsinstansene er av den oppfatning at direktivet bør innlemmes i EØS-avtalen. Direktivet har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 L 0054 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/54/EF av 26. juni 2003 om felles regler for det indre marked for elektrisitet og

32003 L 0055 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/55/EF av 26. juni 2003 om felles regler for det indre marked for gass

Sammendrag av innholdet

Hovedmålet med direktivene er å skape et grunnlag for en harmonisert videreutvikling av markedsåpningen i el- og gassmarkedene i Europa. Direktivene erstatter gjeldende el-direktiv (96/92/EF) og gassdirektiv (98/30/EF). De viktigste endringene i forhold til disse direktivene er som følger:

Styringen av overføringssystemene for el og gass skal som et minimumskrav være juridisk og funksjonelt atskilt fra produksjons- og salgsaktiviteter ("legal unbundling"). Minimumsstandarder for organiseringen av overføringssystemene innføres.

For både el og gass (ikke oppstrøms) skal det være et uavhengig styrende organ med fullmakt til å fastsette det metodiske grunnlaget for beregning av tariffer, godkjenne tariffer eller i siste instans fastsette selve tariffene i overførings- og distribusjonsnettet i hvert medlemsland. Det styrende organet skal også fastsette vilkårene for adgang til overførings- og distribusjonsnettet.

Tariffene for adgang til nettet skal publiseres og være allment tilgjengelige og baseres på regulert tredjepartsadgang (TPA). Hovedmodellen for adgang til nettverkene skal være regulert TPA, men det kan etter visse kriterier anmodes om å legge til grunn andre systemadgangsregler.

Myndighetene skal sikre rettighetene til alle forbrukere når det gjelder leveranser av elektrisitet og gass, herunder pålegge selskapene forpliktelser til å yte offentlige tjenester for å ivareta forsyningssikkerhet og vern av forbrukere og miljø. Selskaper som selger kraft til sluttbruker, skal også pålegges å gjøre rede for hvilke energikilder som er benyttet i kraftproduksjonen. Der kraft er handlet på en børs, skal gjennomsnittsandelen for ulike energikilder på denne kraftbørsen oppgis.

Liberaliseringen av el- og gassmarkedene skal være gjennomført innen 1. juli 2004 for bedriftskunder og 1. juli 2007 for alle husholdningskunder. Det er dog unntaksregler i særtilfeller knyttet til begge energiområdene. Det er ikke foreslått endringer i reglene for oppstrøms gasstransportsystem.

Merknader

Direktivene vil trolig kun innebære mindre endringer i norsk regelverk, som gjennom eksisterende regelverk har oppfylt de fleste av kravene fra EU. Direktivene er sendt på ekstern høring.

Sakkyndige instansers merknad

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene relevante og akseptable.

Status

Rettsaktene er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0008 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/8/EF av 11. februar 2004 om fremme av kraftvarme basert på etterspørsel etter nyttevarme i det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EØF

Sammendrag av innholdet

Direktivet er hjemlet i EU-traktatens artikkel 175 som omhandler miljø. Direktivet har som formål å forbedre energieffektivitet og forsyningssikkerhet ved å fremme høyeffektiv kombinert kraft- og varmeproduksjon (kogenerering) der det er en nyttbar varmeetterspørsel. Direktivet inneholder også endringer i direktiv 92/42/EØF om effektivitetskrav for nye varmtvannskjeler, fyrt med flytende eller gassformig brensel.

I bakgrunnen for direktivet pekes det på at det finnes et betydelig potensial for økt bruk av effektive kogenereringsenheter der det eksisterer et varme- eller kjølebehov. Realisering av dette potensialet kan føre til økt energieffektivitet, redusert utslipp av klimagasser, reduserte nettap og økt forsyningssikkerhet. Økt kraft/varme produksjon representerer et politisk svar på denne utfordring. Direktivet stiller seg nøytralt i forhold til valg av primærenergikilde for kombinerte kraft/varmeverk. Det vil si at kombinert kraft/varme fra både gass, kull og fornybar energi kan være fornuftige alternativer i en miljø- og forsyningssikkerhetssammenheng.

Direktivet har til hensikt å øke andelen av el som produseres i kombinerte kraftvarmeanlegg, blant annet gjennom å gjøre det lettere å installere slike anlegg i områder der man kan få avsetning på den varmen ("useful heat demand") som blir produsert. Det legges til grunn at kombinert kraftvarmeproduksjon kan føre til vesentlig energieffektivisering i forhold til atskilt produksjon av kraft og varme og dermed også medvirke til reduksjon i klimagassutslipp. Direktivet utfyller de direktivforslag som allerede er fremmet om biobrensel og energieffektivitet i bygninger. Direktivet pålegger medlemslandene å utstede opprinnelsesgarantier for elektrisitetsproduksjon fra høy-effektive kogenereringsanlegg. Opprinnelsesgarantiene skal bl.a. inneholde informasjon om brenselet, utnyttelse av varmen og energieffektiviseringsgevinsten. Hvert land skal også kartlegge det nasjonale potensialet for høy-effektive kraftvarmeanlegg, samt hvilke barrierer som eksisterer for økt bruk av slike anlegg. I tillegg skal medlemslandene hvert fjerde år rapportere om utviklingen i bruken av kogenereringsanlegg i henhold til det nasjonale potensial.

Merknader

Direktivet er sendt på høring eksternt. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1228 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1228/03 av 26. juni 2003 om betingelsene for adgang til nettverk for grensehandel med elektrisitet

Sammendrag av innholdet

Hensikten med forordningen er å stimulere til en åpnere krafthandel mellom land og økt konkurranse innenfor det indre markedet. Dette skal gjøres gjennom 1) etablering av en kompensasjonsordning for kostnader knyttet til kraftutveksling mellom land, 2) harmoniserte prinsipper for tariffier og 3) prinsipper for og organisering av overføringskapasiteten mellom land. Forordningen må ses i sammenheng med de nye el- og gassmarkedsdirektivene.

Merknader

Innholdet i forordningen samsvarer i stor grad med gjeldende norsk praksis, og vil i utgangspunktet trolig bare kreve mindre endringer av norsk regelverk. Forordningen legger opp til en videre prosedyre for å fastsette mer detaljerte regler som kan påvirke norsk regelverk på sikt. Forordningen har vært sendt på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Utenriksdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg V Fri bevegelighet for arbeidstakere

32004 L 0038 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å bevege seg og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og oppheving av direktivene 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF

Sammendrag av innholdet

Direktivet er i hovedsak en samling og kodifisering av gjeldende rett for fri bevegelighet for unionsborgere og deres familiemedlemmer på medlemslandenes territorium, men går lengre på en del punkter.

Direktivet utvider for det første familiebegrepet ved at partnere som unionsborgeren har inngått registrert partnerskap med, kan anses som familiemedlemmer etter direktivet, dersom vertslandets lovgivning likestiller disse med gifte par. Når det gjelder ugifte par, uansett kjønn, følger det av direktivet at medlemsstatene skal, i overensstemmelse med nasjonal rett, gjøre det enklere for denne gruppen å komme inn og oppholde seg i et vertsland. De ugifte parene må imidlertid bevise at forholdet har vært av en viss varighet. Videre innebærer direktivet at

unionsborgere og deres familiemedlemmer uten tillatelse har rett til å reise inn i et annet medlemsland og ta opphold eller arbeid i inntil 3 måneder. For opphold lengre enn tre måneder kan det kreves registrering (for unionsborgere) eller oppholdstillatelse (for familiemedlemmer som er tredjelandsborgere). Direktivet innebærer at unionsborgere skal gis et "registreringssertifikat" umiddelbart ved registrering. Utstedelse skjer etter nærmere vilkår avhengig av om vedkommende er for eksempel arbeidstaker, student, selvstendig næringsdrivende eller har tilstrekkelige midler til å ikke bli en byrde for vertslandets velferdsordninger. Medlemsstatene kan ikke kreve at unionsborgerens økonomiske midler overstiger en på forhånd fastsatt sum, men må se hen til vedkommendes personlige situasjon. Medlemslandene kan uansett ikke kreve en sum høyere enn terskelen som oppstilles før retten til sosial støtte inntreffer for medlemslandenes innbyggere. Familiemedlemmer som er tredjelandsborgere, skal gis et sertifikat som bevis på at de har søkt om oppholdstillatelse når søknad fremmes, og i tillegg et "oppholdskort" hvis søknaden om oppholdstillatelse innvilges.

– Familiemedlemmer gis oppholdstillatelse på selvstendig grunnlag. Når hovedpersonen dør eller ekteskapet blir oppløst, faller tillatelsen til familiemedlemmer som er unionsborgere ikke bort. Når hovedpersonen dør og familiemedlemmet er tredjelandsborger, består tillatelsen dersom tredjelandsborgeren har bodd i vertslandet som familiemedlem i minst ett år før unionsborgerens død, er yrkesaktiv eller ikke er til noen økonomisk belastning for oppholdslandet. Ved oppløsning av ekteskap er det i tillegg et vilkår for at tillatelsen skal bestå at ekteskapet har vart i 3 år og minst ett år i oppholdslandet, eller at det foreligger særlige vanskelige omstendigheter (for eksempel fysisk eller psykisk vold).

Barn av unionsborgere som dør, mister uansett ikke retten til opphold så lenge de er under utdanning.

– Etter fem års sammenhengende opphold har unionsborgere og deres familiemedlemmer rett til permanent oppholdstillatelse. Dersom personen sammenhengende har oppholdt seg utenfor oppholdslandet i minst to år, vil vedkommende miste sin permanente oppholdstillatelse. Direktivet gir for øvrig et styrket utvisningsvern bl.a. ved at EU-borgere eller deres familiemedlemmer, uansett nasjonalitet, ikke kan utvises dersom de har permanent oppholdstillatelse, med mindre hensynet til offentlig orden eller nasjonal sikkerhet tilsier det. Unionsborger som har oppholdt seg i vertslandet i 10 tidligere år, kan heller ikke utvises, unntatt når nasjonal sikkerhet tilsier det. Overfor mindreårige unionsborgere kan ikke utvisning skje, unntatt når nasjonal sikkerhet tilsier det og når utvisning er nødvendig for å ivareta barnets beste i henhold til FNs barnekonvensjon.

Endelig innebærer direktivet at prinsippet om likebehandling i forhold til landets egne borgere utvides til å også omfatte familiemedlemmer som er tredjelandsborgere.

Merknader

Det vurderes i hvilken utstrekning direktivet er EØS-relevant. Gjennomføring av direktivet vil kreve flere endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften. Endringene kan få visse økonomiske og administrative konsekvenser.

Direktivet innebærer på en del punkter en liberalisering sammenlignet med dagens regelverk.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg VI Trygd

32005 D 0204 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 199 av 13. oktober 2004 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 300-serien)

Sammendrag av innholdet

Beslutningen endrer de blanketter som skal benyttes i forbindelse med ytelser ved arbeidsløshet etter forordningens avdeling III, kapittel 6. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0859 Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 av 14. mai 2003 om utvidelse av bestemmelsene i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 til tredjelandsborgere som ikke allerede er omfattet av disse bestemmelsene utelukkende på grunn av sin nasjonalitet

Sammendrag av innholdet

Forordning (EØF) nr. 1408/71 gjelder for EU-borgere og visse andre kategorier (flyktninger, statsløse og EU-statsborgeres familiemedlemmer og etterlatte som selv ikke er EU-borgere i den utstrekning det er fastsatt i forordningen). Ovennevnte forordning utvider rekkevidden av bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 til å omfatte tredjelandsstatsborgere som utelukkende på grunn av sin nasjonalitet ikke er omfattet av forordningen i henhold til artikkel 2 og 22a, og som har lovlig opphold i og er omfattet av trygdlovgivningen i en medlemsstat. Herved sikres rettigheter vedkommende har opptjent i et medlemsland ved flytting til et annet medlemsland. Vedkommende vil også komme inn under reglene som forhindrer dobbelt tryggedekning og avgiftsplikt i forordningen. Et annet formål er å forenkle reglene ved å redusere antallet supplerende bilaterale trygdeavtaler for den nevnte gruppen og derved redusere administrasjonsomkostningene.

Rådsforordning (EF) nr. 859/2003 bygger på forslaget fra Kommisjonen (2002)59 av 6.02.2002, som erstattet et forslag av 12. november 1997 KOM(97)561. Den nye forordningen innebærer ikke en endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 som sådan (det er med andre ord ikke en endringsforordning til denne), men en egen forordning om utstrekning av dens anvendelsesområde (personkrets). Henvisningen til bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1408/71 er imidlertid dynamisk, dvs. at det er de til enhver tid gjeldende bestemmelser/utgaver av denne, inkludert eventuelle senere endringer, som fremover automatisk også vil gjelde for den personkrets det er tale om her.

Tyskland og Østerrike har reservasjoner i vedlegg VI når det gjelder barnetrygd og andre familieytelser. Forbeholdene gjelder i forhold til likebehandling av tredjelandsborgere som kommer direkte til disse landene fra land utenfor EU. De har derimot ikke reservert seg mot likebehandling i forhold til tredjelandsborgere som kommer fra andre EU-land, og heller ikke mot eksport av ytelser når slike personer bor i eller flytter til andre EU-land.

Merknader

Når det gjelder rettsgrunnlaget, er utvidelsen/forordning nr. 859/2003 hjemlet i traktatens avdeling IV (Visa, asyl, innvandring m.v.), artikkel 63 nr. 4 vedrørende betingelsene for tredjelandsstatsborgeres innvandring og opphold, og ikke som for rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 i artikkel 51 og 235, de nåværende artikler 42 og 308.

Avdeling IV i EF-traktaten (visa, asyl, innvandring m.v.), herunder artikkel 63 nr. 4, får ikke anvendelse for Danmark. Disse bestemmelsene er heller ikke en del av EØS-avtalen.

Status

Rettsakten og spørsmålet om forholdet til EØS-avtalen er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0883 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger

Sammendrag av innholdet

Forordningen opphever og erstatter rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet. Formålet med den nye og moderniserte forordningen er å gjøre regelverket enklere, lettere tilgjengelig, mer brukervennlig, effektivt og moderne. Begreper, regler og prosedyrer er forenklet og rasjonalisert slik at de skal bli mer håndterlige for dem som skal administrere dem. Fremstillingen er gjort enklere for den vanlige bruker og teksten er redusert med nærmere to tredeler i forhold til forordning 1408/71. Prosjektet startet som en oppfølging av rådsresolusjon av 7. desember 1992 om den praktiske gjennomføring av det indre marked, hvor Kommisjonen og medlemsstatene ble oppfordret til å øke klarheten i regelverket bl.a. gjennom konsolidering av eksisterende regler. Det var dessuten også en del av SLIM-initiativet (Simpler Legislation for the Internal Market). Under dette initiativet har det vært nedsatt arbeidsgrupper for å vurdere forenkling av EFs regelverk på ulike områder, herunder trygdeområdet.

Det dreier seg altså ikke om en grunnleggende eller gjennomgripende substansiell omlegging av selve koordineringssystemet. Grunnprinsippene for koordineringen og de viktigste trekkene i systemet er i all hovedsak de samme som før.

Det generelle utgangspunktet for koordineringen vil fortsatt være at en person som har rett til trygdeytelser i en medlemsstat, ikke skal tape sin rett ved å flytte til en annen medlemsstat. Koordineringsreglene innebærer ikke harmonisering av medlemsstatenes trygdelovgivning.

Regelverket får anvendelse på alle tradisjonelle trygdeytelser som er nevnt i ILO-konvensjon nr. 102, uavhengig av hvordan ordningene er utformet. Regelverket bestemmer også hvilken

lovgivning en person skal være omfattet av. Vedkommende skal bare være omfattet av én stats lovgivning av gangen, i utgangspunktet lovgivningen i staten der vedkommende arbeider, mens personer som ikke er yrkesaktive skal være omfattet av lovgivningen i bostedslandet.

Koordineringsreglene skal bygge på fire hovedprinsipper:

Likebehandling i forhold til statsborgerskap,

likestilling av faktiske hendelser inntruffet i medlemsstatene,

sammenlegging av trygdetid og

bevaring av opptjente rettigheter (eksport av ytelser).

På tre områder er det viktigere endringer som innebærer nye rettigheter og plikter:

1. Omfangsmessig utvidelse til personer som er trygdet i en medlemsstat, men som ikke har vært yrkesaktive.
2. Utvidelse til særskilte førtidspensjonsordninger som fra en bestemt alder gir ytelser til arbeidstakere som permitteres eller som etter eget valg frivillig forlater arbeidslivet.
3. Koordineringen av ytelser ved arbeidsløshet utvides til selvstendig næringsdrivende. Retten til ytelser under opphold i andre medlemsstater for å søke arbeid gjelder i utgangspunktet fortsatt for en periode på tre måneder regnet fra det tidspunkt vedkommende opphørte å stå til rådighet for arbeidsformidlingen i det opprinnelige land, men den kompetente institusjonen der kan forelenge perioden til seks måneder.

Når det gjelder det opprinnelige forslaget om likestilling av statsborgere fra tredjeland med lovlig opphold i området, er dette punktet i løpet av prosessen blitt tatt ut og behandlet for seg selv, jf rådsforordning nr. 859/2003 av 14. mai 2003, i kraft fra 1. juni 2003.

Den nye og moderniserte forordningen trådte i kraft i mai 2004, men vil først få virkning fra tidspunktet for den nye gjennomføringsforordningens ikrafttreden (artikkel 91). Dessuten må alle vedleggene på plass (vedlegg II, X og XI er ikke klare). Kommisjonen tar sikte på å ha et tekstutkast ferdig i slutten av oktober d.å. Etter intern høring i arbeidsgrupper og delegasjoner vil man forhåpentligvis være klar i løpet av november slik at forslaget kan fremmes av kommisjonen i begynnelsen av 2006.

Merknader

Gjeldende koordineringsinstrumenter for trygdeordninger (forordning nr. 1408/71 og 574/72) er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Den nye forordningen vil kunne inkorporeres i norsk rett ved forskrift på samme hjemmelsgrunnlag og vil ikke medføre behov for andre endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Arbeids- og sosialdepartementet finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0077 Kommisjonsforordning (EF) nr. 77/2005 av 13. januar 2005 om endring av forordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Ved rådsforordning (EF) nr. 1399/1999 (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 9/2000 av 28. januar 2000) ble artikkel 122 i forordning (EØF) nr. 574/72 endret slik at det ble mulig å endre alle vedleggene til forordning (EØF) nr. 574/72 ved en forordning utstedt av Kommisjonen etter anmodning fra den eller de aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter etter uttalelse fra Den administrative kommisjon; endringene av vedleggene innebærer således bare at avgjørelser truffet av de aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter innlemmes i en fellesskapsrettsakt. Artikkel 122 (Særlige bestemmelser vedrørende endring av vedlegg) lyder etter dette således: "Etter anmodning fra den eller de pågjeldende medlemsstater eller deres kompetente myndigheter kan vedleggene til gjennomføringsforordningen endres ved en forordning utstedt av Kommisjonen etter enstemmig uttalelse fra Den administrative kommisjon." Kommisjonsforordning (EF) nr. 77/2005 om endring av forordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71 endrer vedlegg 1 til 5, 7, 9 og 10 til rådsforordning (EØF) nr. 574/72. Vedleggene gjelder navn på utpekte nasjonale institusjoner, forbindelsesorganer m.v.

Merknader

Forordningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 122. Rådsforordning (EØF) nr. 574/72 er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Rettsakten krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Arbeids- og sosialdepartementet og Rikstrygdeverket uten at det har fremkommet merknader. Den krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 200 av 15. desember 2004 om arbeidsmåten for og sammensetningen av Den tekniske kommisjon for databehandling under Den administrative kommisjon

Sammendrag av innholdet

Beslutningen gjelder endring av reglene for sammensetningen og arbeidsmåten for Den tekniske kommisjon for databehandling, jf. beslutning nr. 169 av 11. juni 1998. Bakgrunnen er at utvidelsen med 10 nye medlemsstater forsterker behovet for strukturerte og rasjonelle arbeidsmåter for å sikre god fremdrift både i og mellom møtene. Den tekniske kommisjon gis også mandat til etter eget tiltak å opprette ad hoc-arbeidsgrupper ved behov. Den skal fortsatt utarbeide årlige handlingsplaner og rapportere om gjennomføringen av disse planene til Den administrative kommisjon.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav d) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 117c nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204

med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 201 av 15. desember 2004 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 400-serien)

Sammendrag av innholdet

Beslutningen endrer de blanketter som skal benyttes i forbindelse med familieytelser etter forordningens avdeling III, kapittel 7. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

XXXX Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 202 av 17. mars 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 og E 127)

Sammendrag av innholdet

Beslutningen endrer de blanketter som skal benyttes i forbindelse med lovvalg, innhenting av og avgivelse av opplysninger og dokumentasjon i forbindelse med helsetjenester m.v. etter

forordningens avdeling II og III. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 1. desember 2000 nr. 1204 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel I Forsikring

32003 L 0041 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med yrkesbaserte pensjonskasser

Sammendrag av innholdet

Direktivet har regler om virksomheten til institusjoner for yrkesbaserte pensjoner (pensjonsinnretninger). Direktivet omfatter i utgangspunktet pensjonskasser, både private og kommunale. Det enkelte medlemsland kan imidlertid velge å la institusjoner som omfattes av EUs livsforsikringsdirektiv (direktiv 2002/83/EF) underlegges deler av direktivet.

Direktivet fastsetter at institusjonene bare kan drive virksomhet som består i å drive en eller flere kollektive pensjonsordninger, og i tillegg tilknyttet virksomhet. Videre oppstilles det krav om at det skal være et juridisk skille mellom institusjonen og annen institusjon som har etablert pensjonsordningen.

For øvrig har direktivet alminnelige regler for institusjonens virksomhet, kapitalforvaltning, informasjonsplikt overfor medlemmene og de forsikrede, tilsyn med institusjonen, samt enkelte forsikringstekniske regler.

Direktivet har også regler om grensekryssende virksomhet, samt om samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen hva angår gjennomføringen av direktivet.

Direktivets gjennomføringsfrist er satt til 23. september 2005.

Formålet med direktivet er å skape et rammeregelverk for å sikre en høy grad av beskyttelse for rettighetene til fremtidens pensjonister og å legge forholdene til rette for fri flyt av kapital innen det indre marked. Direktivet inneholder harmoniserte krav til betryggende kapitalforvaltning, samtidig som institusjonene sikres tilstrekkelig frihet til å utvikle en effektiv investeringsstrategi. Direktivets bestemmelser om grenseoverskridende virksomhet legger således opp til at det skal være mulig for en institusjon i en medlemsstat å forvalte pensjonsordninger for foretak i andre medlemsstater.

Merknader

Gjeldende norsk rett innebærer at pensjonskasser i hovedsak er underlagt samme regler som forsikringsselskaper. Reglene for pensjonskasser følger av forskrift 19. februar 1997 nr. 117 om forsikringsvirksomhetslovens anvendelse på pensjonskasser og pensjonsfond ("pensjonskasseforskriften"), som gir en rekke bestemmelser i lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven) tilsvarende anvendelse på pensjonskasser. Dette innebærer at direktivets regler om virksomhetsbegrensning, vilkår for drift, alminnelige regler for pensjonskassens virksomhet, kapitalkrav, tekniske avsetninger og kapitalforvaltning er gjennomført i norsk rett.

Pensjonskasser er videre omfattet av lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven), jf. § 1 første ledd nr. 15. Kredittilsynslovens bestemmelser anses for å gjennomføre direktivets bestemmelser om tilsynsvirksomhet og tilsynskompetanse.

Direktivets bestemmelse om rettslig atskillelse mellom det oppdragsgivende foretaket og pensjonskassen krever imidlertid lovendring for å gjennomføres i norsk rett, ved at forsikringsvirksomhetsloven endres slik at det inntas en bestemmelse om at pensjonskassens virksomhet skal være rettslig atskilt fra det foretaket som har opprettet pensjonskassen.

Artikkel 11 om opplysninger som skal gis til medlemmer og pensjonsmottakere fastsetter at medlemslandene skal sikre at institusjonen informerer om i det minste følgende opplysninger:

- årsregnskaper og årsberetning,
- relevante opplysninger om endringer i regelverket for pensjonsordningen,
- redegjørelsen for prinsippene i pensjonskassens investeringspolitikk,
- forventet nivå på pensjonsytelsene, e) pensjonsytelsenes størrelse i tilfelle arbeidsforholdet opphører,
- opplysninger om investeringsmuligheter dersom medlemmet har individuelt investeringsvalg,
- vilkår for overføring av pensjonsrettigheter dersom arbeidsforholdet opphører,
- årlig informasjon om pensjonskassens institusjon og det enkelte medlemmets opptjente rettigheter, og
- informasjon om ytelsene og alternativer for utbetaling i det rett til ytelsene oppstår.

Artikkel 20 om grensekryssende virksomhet pålegger medlemsstatene å tillate at foretak etablert på deres territorium gir oppdrag til pensjonskasser som er etablert i andre medlemsstater, samt at pensjonskasser som er etablert på deres territorium påtar seg oppdrag fra foretak etablert i andre medlemsstater. Videre krever artikkel 20 at pensjonskasser som driver grensekryssende virksomhet skal forhåndsgodkjennes av hjemstaten, samt fremlegge opplysninger om vertsstat, oppdragsgivende foretak og pensjonsordningen som skal forvaltes. For øvrig har artikkel 20 nærmere regler om prosedyren ved utveksling av opplysninger mellom myndighetene i hjemlandet og vertsstaten og tilsyn.

Artikkel 11 og 20 motsvares ikke av tilsvarende bestemmelser i forsikringsvirksomhetsloven, og norsk rett kan således ikke anses for å være i samsvar med direktivet på disse punktene. Gjennomføring av disse bestemmelsene vil således kreve at forsikringsvirksomhetsloven endres

slik at 1) pensjonskassen pålegges å informere pensjonskassens medlemmer og pensjonsmottakerne de opplysninger som følger av direktivets artikkel 11, og 2) det gis regler om grensekryssende virksomhet for pensjonskasser i samsvar med direktivets artikkel 20.

Pensjonsinnretninger for tjenestepensjonsordninger forekommer i et stort antall og er av meget stor betydning i mange av EUs medlemsland. Den nasjonale reguleringen av slik virksomhet er til dels ulik, og formålet med dette direktivet er å samordne og harmonisere reglene for pensjonskassevirksomhet i EU. Slik harmonisering vil også bidra til å sikre at pensjonskassevirksomhet tilpasses målsetningen om det indre finansmarkedet. Dette må anses for å være positivt. Det antas også å være viktig at direktivet har konkrete bestemmelser om fondssikring av opptjente rettigheter.

Pensjonskasser/pensjonsinnretninger som opererer på såkalt "pay-as-you-go"-basis (på grunnlag av løpende utligning av utgifter), samt pensjonsordninger som finansieres med utbetalinger direkte fra foretaket, er ikke omfattet. Dette innebærer at for eksempel Statens Pensjonskasse ikke omfattes av direktivets bestemmelser.

Sakkyndige instansers merknader

Banklovkommisjonen har blant annet vurdert gjennomføring av pensjonskassedirektivet i norsk rett i sin 12. utredning (NOU 2004: 24), som ble avgitt 11. november 2004. Banklovkommisjonen har foreslått at regler om pensjonskasser tas inn som et eget kapittel i forsikringsvirksomhetsloven, og at det i lovforslaget tas høyde for pensjonskassedirektivets bestemmelser. Finansdepartementet har i Ot.prp. nr. 68 (2004-2005) fulgt opp Banklovkommisjonens forslag på dette punktet. Odelstingsproposisjonen ble fremmet fredag 18. mars 2005.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel III Børs og verdipapirer

32004 L 0109 Europaparlaments og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om periodisk og løpende rapportering

Sammendrag av innholdet

Direktivet tar sikte på å harmonisere kravene til hvilke opplysninger utstederne og eierne av verdipapirer som er notert på et regulert marked, må gi til markedet. Direktivet endrer direktiv 2001/34/EØF om samordning av vilkårene for opptak av verdipapirer til offisiell notering på en fondsbørs.

Formålet med direktivet er å bedre investorenes trygghet, forbedre de europeiske kapitalmarkedenes effektivitet, åpenhet og integritet og ved dette tiltrekke investorer til det europeiske verdipapirmarkedet. Det er også presisert i direktivet at det er ment å være et passende svar på regelverksutviklingen i USA, herunder Sarbanes-Oxley Act, for å fremme de europeiske kapitalmarkeder på det internasjonale plan.

Det er presisert i direktivet at en med markeder sikter ikke bare til børs, men også til andre regulerte markeder. Direktivet vil fjerne en rekke nasjonale hindre ettersom de nåværende krav til gjennomsiktighet i medlemsstatene kan gjøre det vanskelig å få verdipapirene tatt opp til

omsetning på regulerte markeder i flere EØS-stater. Direktivet fastslår at medlemsstatene ikke kan stille strengere krav til periodisk og løpende rapportering enn de som følger av direktivet overfor selskaper med tilhørighet i en annen EØS-stat. Derimot står hjemstaten fritt til å stille strengere krav enn de som følger av direktivet.

Det er i direktivet særlig lagt opp til en styrkning av minstekravene for hvilke regnskapsopplysninger utstederne skal gi til markedet i løpet av regnskapsåret, samt innføring av visse minstekrav til offentliggjøring av materielle endringer i eierforholdene i utstederselskapet. Direktivet må ses i sammenheng med forordningen om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter, direktivet om markedsmissbruk og direktivet om prospekter.

Direktivet inneholder blant annet regler om offentliggjøring av en revidert årsrapport og en styreberetning innen tre måneder etter regnskapsårets utgang. Det stilles også krav til offentliggjøring av en halvårsrapport og krav til offentliggjøring av to styreberetninger i løpet av året. En i løpet av årets seks første måneder, og en i løpet av de påfølgende seks måneder. Selskaper som kun utsteder gjeldsinstrumenter, og som etter gjeldende rett ikke er underlagt delårsrapporteringskrav overhodet, blir etter direktivet forpliktet til å offentliggjøre halvårsrapporter for regnskapsårets seks første måneder.

Direktivet inneholder også krav til at informasjonen skal være lett og tilgjengelig innen EU. Blant annet stilles det krav om at utstederne skal kunne gi opplysninger på et språk som "normalt anvendes i den internasjonale finansverdenen" (dvs. engelsk). Det stilles også krav med hensyn til hvordan opplysningene skal offentliggjøres teknisk sett. Dette for å bedre forholdene for investorer fra en annen medlemsstat. I denne forbindelse kan også nevnes direktivets regler med sikte på å lette investorenes påvirkning ved stemmegivning og lignende.

Videre inneholder direktivet bestemmelser om investorers flaggeplikt ved endringer i eierskap, når erverv eller avhendelse medfører at vedkommende investor samt eventuelle personer eller juridiske enheter som denne investoren kan identifiseres med, passerer nærmere angitte grenser for eierskap. Direktivets bestemmelser på dette punkt er i hovedsak en videreføring av direktiv 1988/627/EF, som allerede er implementert i norsk rett. Ved eierskap i selskaper fra en annen EØS-stat vil det imidlertid ikke lenger for en vertsstat være adgang til å ha strengere bestemmelser om flaggeplikt i nasjonal rett enn de som følger av direktivet.

Direktivet forutsetter at ansvaret for oppfyllelsen av bestemmelsene som er omhandlet i direktivet, skal tillegges en kompetent myndighet som skal være den samme som er tillagt ansvaret for oppfyllelsen av det vedtatte prospektivdirektivet (Direktiv 2003/71/EF, inntatt i EØS-avtalen 8. juni 2004).

Direktivet forutsetter at Kommisjonen skal fastsette utfyllende regler.

Merknader

Gjeldende norske regler om løpende rapportering for utstedere av verdipapirer som er notert på regulerte markeder er gitt i børsloven § 5-7 og § 6-8, jf. 5-7, samt børsforskriften av 17. januar 1994 nr. 40. Bestemmelser som vedrører flaggeplikt er gitt i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel.

Gjennomføring av direktivet vil medføre behov for endringer i gjeldende regelverk. Det vil bl.a. være nødvendig å innføre krav til halvårsrapportering for utstedere som kun utsteder gjeldsinstrumenter på et regulert marked. For norske utstederes vedkommende vil vi fortsatt kunne opprettholde strengere regler vedrørende periodisk og løpende rapportering enn de som følger av direktivet. Utenlandske utstedere vil imidlertid ikke lenger kunne pålegges strengere krav enn de som følger av direktivet.

Finansdepartementet nedsatte 2. juli 2004 et lovutvalg som skal foreslå nødvendige regelverksendringer blant annet som følge av dette direktivet. Utvalget skal avgi sin innstilling innen 20. august 2005.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32004 D 0535 Kommisjonsvedtak 2004/535/EF av 14. mai 2004 om tilstrekkelig vern av personopplysninger som finnes i registre over flypassasjer og som overføres til USAs toll- og grensekontrollmyndigheter

Sammendrag av innholdet

Direktiv 95/46/EF (personverndirektivet) ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 183/1999. I henhold til dette direktivet har Kommisjonen etter hvert truffet en rekke vedtak som alle er innlemmet i EØS-avtalen. Den 14. mai 2004 traff Kommisjonen vedtak 2004/535/EF om overføring av passasjeropplysninger til USA. Vedtaket fastslår at flyselskaper kan overføre visse typer passasjeropplysninger til USA i forbindelse med flyginger dit.

Merknader

Kort tid etter 11. september 2001 vedtok amerikanske myndigheter enkelte nye lover som innebærer at flyselskaper som flyr til USA, må gi de amerikanske toll- og immigrasjonsmyndighetene tilgang til passasjerlister og bookinginformasjon fra sine reservasjonssystemer. Opplysningene vil bl.a. bli sammenliknet med opplysninger i andre databaser før de reisende kommer inn i USA. Flyselskaper som ikke aksepterer amerikanske krav, risikerer å ikke få honorert trafikkrettigheter som er hjemlet i bilaterale luftfartsavtaler med USA.

Lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) av 14. april 2000 nr. 31 gjennomførte direktiv 95/46/EF om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (personverndirektivet). Loven regulerer blant annet adgangen til å overføre personopplysninger fra Norge til andre stater. Hovedregelen er at personopplysninger bare kan overføres til mottakere i stater som sikrer en forsvarlig behandling av opplysningene, jf. § 29 i loven. Direktivet gir Kommisjonen myndighet til å forhandle og inngå avtaler med stater utenfor EØS-området som i utgangspunktet ikke oppfyller kravene til behandling av personopplysninger. Vedtak 2004/535/EF om overføring av passasjeropplysninger til USA ble godkjent av Rådet 17. mai 2004.

Norge, representert ved Datatilsynet, deltar i det forberedende arbeidet i den komiteen som bistår Kommisjonen (artikkel 29-gruppen), og reserverte seg ikke mot rettsakten før vedtaket trådte i kraft i EU. Norge var da iflg. regelverket forpliktet til å gi tiltakene anvendelse samtidig med EU-landene, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 83/1999.

Norge har et nært samarbeid med EU og USA om tiltak mot internasjonal terrorisme, både i internasjonale fora og bilateralt. Avtalen mellom EU og USA om utveksling av passasjeropplysninger er inngått i forlengelsen av dette nære samarbeidet. Grunnleggende personvernprinsipp er at det ikke skal samles inn og lagres flere personopplysninger enn det som er nødvendig for et formål, at slike opplysninger ikke skal lagres lengre enn det som er nødvendig, at tilgangen til personopplysningene skal begrenses og at overføringen av personopplysninger skal stå i forhold til formålet. Artikkel 29-gruppen (en ekspertgruppe under Kommisjonen) påpekte personvern hensyn som etter deres syn ikke var helt ut ivarettatt i rettsakten, og disse hensyn ble tatt med i Kommisjonens videre behandling av saken. Kommisjonens forhandlere oppnådde vesentlige innrømmelser i forhold til kravene som opprinnelig ble fremsatt fra USAs side. Konsekvensene av å nekte å akseptere rettsakten ville

være betydelige for EØS-samarbeidet, flyselskap og reisende til USA – uten at gevinster for personvernet av denne grunn ville kunne oppnås.

Beslutningen faller inn under nåværende § 6-1 i personopplysningsforskriften, og det er derfor ikke nødvendig å supplere personopplysningsloven eller forskriften i dette tilfellet.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsvedtaket har vært forelagt Finansdepartementet, Justisdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet. Ingen av departementene hadde merknader til Moderniseringsdepartementets fremstilling og vurdering av saken. Moderniseringsdepartementet har derfor gitt sin tilslutning.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0545 Kommisjonsvedtak 2004/545/EF av 8. juli 2004 om tidsbegrenset harmonisert bruk av 79 GHz frekvensbåndet for "automotive short-range radar equipment"

Sammendrag av innholdet

Vedtaket er den ene av to kommisjonsvedtak¹ om harmonisert frekvensbruk for radioutstyr som anvendes i kjøretøyer. Det regulerer frekvensbruk for radarbaserte systemer utviklet for å forebygge kollisjoner og andre lignende trafikksikkerhetstiltak.

Harmonisert frekvensbruk for denne type radioutstyr i 79 GHz (og 24 GHz) radiofrekvensbåndet innebærer i praksis at norske myndigheter gir generell frekvenstillatelse for slik bruk. Tilsvarende vil andre land innenfor EØS området gi generelle frekvenstillatelser. Det antas at anvendelsen av slikt radioutstyr, og dermed av den generelle frekvenstillatelsen, vil kunne bli utbredt. Når kjøretøyer med slikt radioutstyr installert beveger seg over landegrensene vil en løsning med generell frekvenstillatelse fremstå som den praktiske løsningen. I tillegg vil slik bruk av radiofrekvenser kunne innebære at et stort antall konsumenter anvender en del av det elektromagnetiske frekvensspekteret. Erfaringsmessig er generell frekvenstillatelse både den praktiske og den beste løsningen i slike tilfeller.

Merknader

Post- og teletilsynet har som ekspertorgan på frekvensområdet vurdert ulike sider ved gjennomføringen av harmonisert frekvensbruk som nevnt ovenfor i Norge spesielt og i EØS området generelt, og har konkludert med at dette er et hensiktsmessig tiltak som det anbefales at vi slutter oss til. Post- og teletilsynet har allerede utarbeidet utkast til de generelle frekvenstillatelsene. Utkastene er på offentlig høring med høringsfrist 27. mai 2005.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0050 Kommisjonsvedtak 2005/50/EF av 17. januar 2005 om tidsbegrenset harmonisert bruk av 24 GHz frekvensbåndet for "automotive short-range radar" utstyr

¹ Det andre er kommisjonsvedtak 2005/50/EF, jf ovenfor.

Sammendrag av innholdet

Vedtaket er den ene av to kommisjonsvedtak² om harmonisert frekvensbruk for radioutstyr som anvendes i kjøretøyer. Det regulerer frekvensbruk for radarbaserte systemer utviklet for å forebygge kollisjoner og andre lignende trafikksikkerhetstiltak.

Harmonisert frekvensbruk for denne type radioutstyr i 24 GHz (og 79 GHz) radiofrekvensbåndet innebærer i praksis at norske myndigheter gir generell frekvenstillatelse for slik bruk. Tilsvarende vil andre land innenfor EØS området gi generelle frekvenstillatelser. Det antas at anvendelsen av slikt radioutstyr, og dermed av den generelle frekvenstillatelsen, vil kunne bli utbredt. Når kjøretøyer med slikt radioutstyr installert beveger seg over landegrensene vil en løsning med generell frekvenstillatelse fremstå som den praktiske løsningen. I tillegg vil slik bruk av radiofrekvenser kunne innebære at et stort antall konsumenter anvender en del av det elektromagnetiske frekvensspekteret. Erfaringsmessig er generell frekvenstillatelse både den praktiske og den beste løsningen i slike tilfeller.

Merknader

Post- og teletilsynet har som ekspertorgan på frekvensområdet vurdert ulike sider ved gjennomføringen av harmonisert frekvensbruk som nevnt ovenfor i Norge spesielt og i EØS området generelt, og har konkludert med at dette er et hensiktsmessig tiltak som det anbefales at vi slutter oss til. Post- og teletilsynet har allerede utarbeidet utkast til de generelle frekvenstillatelsene. Utkastene er på offentlig høring med høringsfrist 27. mai 2005.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 0733 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 733/2002 av 22. april 2002 om innføring av toppdomenet ".eu"

Sammendrag av innholdet

Forordningen etablerer toppdomenet ".EU" og gir det juridiske og politiske grunnlaget for å etablere et rammeverk for forvaltningen av domenet. Forordningen er en oppfølging av Kommisjonens meddelelse om et domenensystem på Internett. Forordningen må sees i sammenheng med forordning (EF) nr. 874/2004 (jf. omtale nedenfor). Opprettelsen av ".EU" er et ledd i Kommisjonens eEurope-initiativ. Gjennomføringen av ".EU" som toppdomene gir medlemsstatenes innbyggere, organisasjoner og selskaper rett til å ha ".EU" -Internett-sider og e-post-adresser. Dette er ment å bidra til å skape en europeisk identitet blant nettbrukerne. Det er første gang det er skapt et felleseuropeisk domenensystem, og ".EU" vil komplettere både de øvrige eksisterende landskodedomene (f.eks .no, .uk, .fr) og de generiske toppdomene (f.eks .com, .org, .int).

Forordningen regulerer utnevning av en registerenhet og fastsettelse av dennes forpliktelser og rettigheter. Med registerenhet menes det organ som får i oppdrag å organisere og styre toppdomenet. Registerenheten skal drives på ikke-kommersiell grunnlag og har som viktigste oppgave å registrere domenensystemet under ".EU" etter anmodning fra søkere. Forordningen legger opp til at Kommisjonen skal utarbeide prosedyrer blant annet mot misbruk av domenensystemet og for bileggelse av tvister mellom domeneregistrering og intellektuell eiendomsrett. Kommisjonen skal bistås av en kommunikasjonskomité som opprettes med rettsgrunnlag i rammedirektivet (jf direktiv 2002/21/EF). Medlemslandene gis rett til å melde inn

² Det andre er kommisjonsvedtak 2004/545/EF, jf nedenfor.

en liste over navn som av særlige grunner ikke kan registreres under ".EU". Adgangen til registrering skal være geografisk avgrenset til personer med fast bopel og juridiske personer som har forretningssted i et EU-land.

Merknader

– Hovedprinsippene i forordningen er i tråd med norske interesser på området, forutsatt at norske rettssubjekter kan reservere navn under .eu. Det vil være hensiktsmessig for norsk næringsliv å kunne få konkurrere om ".EU"-domener fra samme tidspunkt som medlemslandenes aktører, dvs før de beste domenene er opptatt. EFTA/EØS-landene har flere ganger anmodet EU om at alle deltakere i EØS-området gis like muligheter til å registrere domener under ".EU" fra opprettelsestidspunktet. EU har i utgangspunktet gjort det klart at domenet i første omgang er geografisk avgrenset til EU-området. EFTA/EØS-landene har tatt opp spørsmålet ved en rekke anledninger og har bedt EU-siden om en bedre løsning. EU har avslått dette. EFTA/EØS-landene er i ferd med å ta stilling til om tilbudet om et eget underdomene .eea.eu skal aksepteres eller ikke.

– Oppstart av registreringsordningen forventes i 4. kvartal 2005. Den uavklarte situasjonen, jf. ovenfor, kan medføre at Norge ikke får delta fra dette tidspunkt.

– ".EU"-toppdomenet vil være et parallelt system til ".no"-toppdomenet, og vil ikke i seg selv kreve endringer i dagens norske system. Det vurderes om gjennomføring av forordningen vil føre til behov for forskriftsendring/fastsettelse av ny forskrift, eller om forordningens forpliktelser faller inn under EØS-statenes generelle rettigheter og forpliktelser overfor hverandre.

Det er ikke avklart hvilke økonomiske og administrative konsekvenser forordningen vil få.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner

NHO har vært forelagt problemstillingene, herunder spørsmålet om underdomenet.

Status

Saken vurderes på ny i EFTA/EØS-landene i lys av Kommisjonens reaksjon og forslag til tilpasning.

32004 R 0460 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 460/2004 av 10. mars 2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet

Sammendrag av innholdet

Bakgrunnen for forordningen er medlemslandenes økende behov for å fremme sikkerhet i nettverks- og informasjonssystemer. Byrået skal ha både en rådgivende og en koordinerende funksjon mot nasjonale kontaktpunkter. Byrået skal samle og analysere data om informasjonssikkerhet, og komme med innspill for å støtte Fellesskapet i utformingen av dets politikk på dette området. Byrået skal styrke både Fellesskapets og medlemslandenes evne til å håndtere utfordringer knyttet til nettverks- og informasjonssikkerhet. Det skal fremme samarbeid mellom ulike aktører innenfor nettverks- og informasjonssikkerhetsområdet både innenfor Fellesskapet og med tredjeland. Byrået skal spille en støttende rolle i arbeidet med å identifisere relevante standardiseringsbehov og med å fremme sikkerhetsstandarder og sertifiseringer.

Merknader

Byrået vil være åpent for deltakelse fra land som har avtaler med EU i den forstand at de har anvendt EUs lovgivning på området dekket av denne forordning. Lov om elektronisk

kommunikasjon § 2-7 og 2-10 og ekomforskriften kapittel 8 gir rettsgrunnlag for å pålegge gjennomføring av sikringstiltak i elektroniske kommunikasjonsnett og – tjenester. Lov om forebyggende sikkerhetstjeneste med forskrifter vil trolig være relevant for gjennomføring av tiltak som ligger i byråets mandat. Også lov om elektronisk signatur vil falle innenfor byråets arbeidsfelt.

ENISA har et styre med deltakelse fra hvert medlemsland, tre representanter fra EU-kommisjonen samt tre representanter uten stemmerett som skal representere følgende grupper:

- a) informasjons- og kommunikasjonsteknologinæringen,
- b) forbrukergrupper og
- c) sakkyndige med akademisk utdanning innenfor nett- og informasjonssikkerhet.

Styrets hovedoppgaver vil bl.a. være å vedta budsjett og arbeidsprogram, fastsette prosedyreregler for byrådet, samt å utnevne daglig leder. I samsvar med etablert praksis i andre EU-organer får ikke EFTA-statene stemmerett i styret i ENISA

Den daglige lederen skal nedsette en fast interessegruppe sammensatt av sakkyndige representanter for de berørte parter. Gruppen kan gi råd til den daglige leder om utførelsen av dennes oppgaver i henhold til forordningen.

ENISAs budsjett for 2005 er 6 800 000 euro. For 2006 til 2008 er de årlige kostnadene beregnet til 8 000 000 euro. Basert på EØS-avtalens artikkel 82 (1) a vil EØS/EFTA-landene til sammen gi et bidrag på 143 480 euro i 2005 og 168 800 euro per år i perioden 2006-2008. Av dette vil Norges bidrag være nær 95 prosent. Dette vil utgjøre ca 1 158 600 kroner for 2005 og ca 1 363 000 kroner per år i perioden 2006-2008 (basert på kurs 1 euro = 8,5 kroner).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Finansdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Barne- og familiedepartementet, Justisdepartementet, Moderniseringsdepartementet, Post- og teletilsynet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 R 0874 Kommisjonsforordning (EF) nr. 874/2004 av 28. april 2004 om toppdomenet .eu

Sammendrag av innholdet

Forordning (EF) nr. 874/2004 om toppdomenet .eu utfyller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 733/2002 som etablerte toppdomenet .eu og gav det juridiske og politiske grunnlaget for å etablere et rammeverk for forvaltningen av domenet.

Forordning (EF) nr. 874/2004 angir nærmere regler og prinsipper for implementeringen av toppdomenet .eu. Herunder er prinsipper for registrering av domenenavn, prinsipper for språkvalg, prinsipper for reservasjon av landsnavn, geografiske navn og geopolitiske navn, regler for "sunrise"-periode i den innledende fase av registreringen, regler for håndtering av databaser, regler for tilbaketrekking av domenenavn og prinsipper for en rimelig og effektiv tvisteløsningsordning som alternativ til domstolsbehandling.

Forordningen fastslår det såkalte "first-come-first-served"-prinsippet, som går ut på at den som først søker om et bestemt domenenavn, får navnet tildelt. "Sunrise"-perioden i den innledende fasen av registreringen innebærer et unntak fra forannevnte prinsipp, ved at innehavere av immaterielle rettigheter m.m. og offentlige myndigheter kan sikre seg mot at uvedkommende registrerer deres navn. Forordningen inneholder en rett for EØS/EFTA-statene, på landets eget språk og alle offisielle EU-språk, å reservere det offisielle landsnavnet og andre navn på landet som er i alminnelig bruk.

Merknader

Grunnvilkåret for registrering er nedfelt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 733/2002 art. 2 b), og går ut på at virksomheten må være etablert "within the Community." Kommisjonen tolker dette slik at virksomheter etablert innen norsk territorium faller utenfor ordningen. Det samme gjelder fysiske personer bosatt innen norsk territorium. Norske bedrifter, organisasjoner, myndigheter og fysiske personer har dermed etter Kommisjonens syn likevel ikke adgang til å registrere domenenavn under .eu. så lenge de ikke er etablert i en medlemsstat.

Viktig for Norge er at EØS/EFTA-statene i forordningen gis rett til å reservere landsnavnet på norsk, samt på alle offisielle EU-språk. Dette vil forhindre andre enn den norske stat fra å registrere f.eks.: www.norway.eu. Slik reservasjonsliste er nå sendt til EU Kommisjonen.

Kommisjonen har tilbudt EØS/EFTA-statene en underdomeneløsning hvor bedrifter, organisasjoner, myndigheter og fysiske personer kan registrere domenenavn under .eea.eu. Se omtale vedrørende dette under Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 733/2002.

".Eu"-domenet vil være et parallelt system til ".No"-domenet, og vil ikke i seg selv kreve endringer i dagens norske system.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32003 L 0059 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om obligatorisk opplæring av sjåførere i gods- og persontransport

Sammendrag av innholdet

Direktivet innebærer at alle sjåførere som driver yrkestransport, skal ha en grunnutdannelse, og at det blir obligatorisk med etterutdannelse. Per i dag foreligger det ikke krav om obligatorisk utdannelse for yrkessjåførere i EØS-området. Det er likevel mulig å ta en slik utdannelse, og dermed bli innehaver av et eksamensbevis for fullført yrkesopplæring innen gods- og persontransport. Anslagsvis er det kun 5-10 % av yrkessjåførene som tar utdannelsen. Dette innebærer at de aller fleste yrkessjåførere utfører sitt arbeid kun på grunnlag av førerkortopplæringen. Visse alders- og praksisbegrensninger følger av artikkel 5 i rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 for transporter underlagt kjøre- og hviletidsregelverket. Direktivet har bestemmelser om obligatorisk grunnutdannelse og etterutdannelse hvert 5. år.

Merknader

I Norge er det mulig å skaffe seg et kompetansebevis for fullført yrkesopplæring for førere av kjøretøy i godstransport på vei. For sjåfører mellom 18 og 21 år er det obligatorisk å medbringe dette beviset. Det utredes for tiden nærmere hvordan direktivet skal implementeres i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 L 0052 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/52/EF av 29. april 2004 om introduksjon og interoperabilitet for automatiske bompengesystemer i Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Direktivet fastsetter nødvendige betingelser for å sikre utbredelse av og innbyrdes kompatibilitet mellom automatiske systemer for innkreving av vegavgifter i Fellesskapet. Direktivet er vanligvis omtalt som EFC-direktivet. Det gjelder for alle former for automatisk innkreving av bompenger på alle deler av det europeiske vegnettet. Unntatt er bare systemer uten elektronisk innkreving, uten kjøretøyenheter eller små, lokale systemer hvor kostnaden ville overstige nytten.

For å nå dette målet er det fastslått at det skal opprettes en "europeisk bompengetjeneste". Tjenesten skal sikre interoperabilitet for brukerne av de automatiske bompengesystemer som allerede er innført av medlemsstatene på nasjonalt eller regionalt nivå, samt systemer som i fremtiden vil bli etablert på Fellesskapets område. Prinsippet er at en kontrakt med utsteder og en kjøretøyenhet gir tilgang til tjenesten på hele vegnettet. Tjenesten skal ikke påvirke avgiftspolitik, avgiftsnivå eller anvendelsesformål for inntektene i de enkelte medlemsland.

EFC-direktivet bestemmer kun hva som skal være operativt når. Det sier ikke i detalj hvordan, dvs. innholdet i den foreskrevne europeiske tjenesten for bompengebetaling. Direktivet gir i sitt vedlegg en oversikt over alt som skal bestemmes, spesifiseres, eller utvikles før tjenesten er definert. Direktivet tidfester når definisjonsarbeidet må være ferdig: 1. juli 2006. Om dette ikke holdes, vil Kommisjonen gi en ny dato. Innen den tid er det ikke mulig å klarlegge hva som må gjøres av nasjonale tilpasninger av prosedyrer, avtaler eller utstyr med mer for de land som allerede har slike systemer i drift. Direktivet overlater definisjonen av tjenesten til en egen komité (regulatorisk komité, "ComitéTélépéage"), men gir samtidig Kommisjonen full kontroll gjennom å ha endelig beslutningsmyndighet for tjenesten.

Norge må fra 2009 tilby den felles europeiske betalingstjenesten til utenlandske tungbiler i norske bomstasjoner. Tjenesten kan etableres med basis i den infrastruktur som er etablert med AutoPASS, men vil kreve investering i spesielt systemutvikling og forvaltingsapparat. Dette er foreløpig ikke mulig å beskrive i detalj eller kostnadsberegne siden direktivet ikke definerer tjenesten.

AutoPASS innebærer at en kan bruke samme betalingsbrikke i alle landets bomstasjoner. Norske myndigheter har investert betydelige midler i utviklingen av dette systemet. Systemet eies av Statens vegvesen.

For norske kjøretøyer som trafikkerer land i Europa med elektroniske innkreving av avgift, må det enten etableres en interoperabilitet med AutoPASS-brikke, eller bilene må utstyres med en

AuroPASS-brikke som inneholder den felles betalingstjenesten, eller de må fortsette å betale manuelt. Dette vil innebære kostnader i form av investering og drift.

Forslaget må sees i sammenheng med KOM(03)448: Kommisjonens forslag til europaparlaments- og rådsdirektiv om endring av direktiv 1999/62/EF om avgifter på tunge lastebiler for bruk av visse typer infrastruktur (Eurovignetten).

Merknader

Direktivet vil bli implementert i norsk rett gjennom en forskrift til § 27 i vegloven. Direktivet vil sannsynligvis kreve ytterligere tilpasninger i prosedyrer/avtaler med mer, men dette vil først kunne bli avklart gjennom arbeidet i den regulatoriske komitéen. Herunder kan heller ikke kostnadssiden bedømmes foreløpig. Norge har etablert en referansekomité som skal følge opp arbeidet i den regulatoriske komitéen – Statens vegvesen Vegdirektoratet leder referansekomitéen.

Arbeidet med å utarbeide en forskrift til vegloven vil igangsettes. Det forventes et utspill fra Kommisjonen knyttet til arbeidet i den regulatoriske komitéen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS landene.

32004 L 0054 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/54/EF av 29. april 2004 om minimum sikkerhetskrav til tunneler på det transeuropeiske vegnettet

Sammendrag av innholdet

Direktivet gjelder for tunneler på det transeuropeiske vegnettverket ((Trans-European Road Network (TERN)). TERN inngår i Trans-European Transport Network som ble en del av EØS-avtalen i 1999. Direktivet omfatter tunneler på TERN-vegnettet som er lengre enn 500 meter. Direktivet inneholder en rekke konkrete bestemmelser som gjelder både infrastrukturen og tunneldriften. Det omfatter både organisatoriske og tekniske krav og skal gjelde både for eksisterende og nye tunneler (dvs. tunneler i drift, tunneler der planene er godkjent av ansvarlig myndighet, men som ikke er åpnet for trafikk, samt tunneler der planene ikke er godkjent av ansvarlig myndighet innen 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse).

Merknader

Direktivet kan hjemles i vegloven av 21. juni 1963 nr. 23 og brann- og eksplosjonsvernloven av 14. juni 2002 nr. 20. Det vil bli gitt forskrifter i medhold av disse lovene.

Administrative tiltak vil bli nærmere drøftet på nasjonalt nivå.

Direktivet vil medføre nye krav til utstyr i eksisterende tunneler. Disse er kostnadsberegnet til om lag 180 mill. kr, hvorav videoovervåking utgjør den største kostnadskomponenten. Pga. av den store tunnelmassen, antas det at Norge om ønskelig kan bruke 15 år på oppgradering av eksisterende tunneler. Når det gjelder strukturelle tiltak åpnes det også for å gjennomføre alternative sikkerhetstiltak i stedet for kostbare ombygginger av tunneler i drift og tunneler der planene er godkjent av ansvarlig myndighet, men som ikke er åpnet for trafikk innen 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse. Det tas imidlertid forbehold i direktivet om at det gjennomføres risikoanalyser som viser at sikkerheten er tilfredsstillende.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS landene.

Kapittel V Sjøtransport

32005 L 0023 Kommisjonsdirektiv 2005/23/EF av 8. mars om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/25 /EF om minimumsutdanning av sjøfolk

Sammendrag av innholdet

Direktivet oppdateres med henvisning til foretatte endringer i STCW konvensjonen (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers). Endringene omhandler krav til utdanning for bemanning på passasjerskip andre enn ro-ro-passasjerskip. Kommisjonsdirektivet ble drøftet i den europeiske komiteen COSS (Committee on Safe Sea).

Merknader

Direktivet er på høring hos relevante parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vil bli behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 L 0012 Kommisjonsdirektiv 2005/12/EF av 18. februar 2005 om endring av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/25/EF om spesifikke stabilitetskrav for roro-passasjerskip

Sammendrag av innholdet

Endringene gjenspeiler endringer gjort av IMO (International Maritime Organisation). Rettsakten er i praksis en oppdatering for å få samsvar mellom internasjonalt og europeisk regelverk mht. stabilitetskrav for roro-passasjerskip.

Merknader

Direktivet er på høring hos relevante parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten vil bli behandlet i Spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet og Finansdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R XXXX Kommisjonsforordning (EF) nr. XX/2005 om etablering av prosedyrer for Kommisjonens gjennomføring av inspeksjoner innen maritim sikkerhet og terrorberedskap (ennå ikke publisert)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten er vedtatt med hjemmel i artikkel 9 i forordning 725/2004 om tiltak for økt terrorberedskap på skip og i havneterminaler.

Rettsakten pålegger Kommisjonen å gjennomføre inspeksjoner i medlemsstatene etter en nærmere fastsatt standardisert metode, for å etterprøve regelverkets praktisering. Det skal benyttes inspektører fra de øvrige medlemsstatene, men slik at nasjonale eksperter ikke deltar i inspeksjoner i det landet de er ansatt.

Merknader

Sjødyktighetsloven må trolig endres for å gjennomføre forordningen fullt ut. I tillegg vil det være nødvendig med forskriftsendringer i henhold til Havne- og farvannsloven.

Gjennom to-pillarsystemet i EØS-avtalen, legges det til grunn at det er ESA som skal ha den overordnede myndigheten når det gjelder inspeksjoner av maritim sikkerhet og terrorberedskap i Norge.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel VI Sivil luftfart

32004 L 0036 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF av 21. april 2004 vedrørende sikkerhetskontroll av fly fra tredjeland som benytter Fellesskapets lufthavner

Sammendrag av innholdet

Direktivet pålegger EU/EØS-stater å utføre kontroll av fly fra tredjeland, som anvender en EU/EØS-lufthavn, der det er mistanke om eller bevis for at flygingen er foretatt i strid med den internasjonale luftfartsorganisasjonens (ICAO) minstestandarder til sikkerhet. Direktivet forplikter samtlige medlemsstater til å gjennomføre såkalte "ramp-checks", dvs. kontroll av flyet teknisk/operativt innvendig og utvendig samt sjekke mannskap, dokumenter og nødutstyr, ved mistanke om feil og mangler. Kontrollen skal foregå på lufthavnen og utføres av den nasjonale luftfartsmyndighet.

Med bakgrunn i eventuelle funn kan Kommisjonen iverksette tiltak overfor disse operatørene fra tredjeland – eksempelvis nedlegge et flyforbud i hele regionen. Direktivet gir regler om opprettelse av et system for utveksling av informasjon om de funn som er gjort i forbindelse med disse inspeksjonene av de forskjellige medlemslandene. Direktivet pålegger medlemsstatene å ha et regelverk som gir de forskjellige luftfartsmyndighetene tilstrekkelige virkemidler til å oppfylle kravene som stilles i direktivet om kontroll og eventuelt tilbakehold av et luftfartøy. Direktivet pålegger en begrensning i bruken av og adgangen til de opplysningene som utveksles mellom luftfartsmyndighetene og Kommisjonen. Kommisjonen skal imidlertid i henhold til direktivet hvert år offentliggjøre en sammenfattende informasjonsrapport med en analyse av de opplysninger som medlemsstatene innrapporterer. Denne rapport skal angi dette dersom det foreligger en økt risiko for flypassasjerene. Det enkelte medlemsland gis ikke anledning til å gå ut med noen egen liste over hvilke flyselskaper det er utrygt å reise med.

Merknader

Direktivet er i hovedsak en formalisering og standardisering av de prosedyrer for SAFA-inspeksjoner (sikkerhetsinspeksjoner av fly fra tredjeland) som er utviklet gjennom ECAC (den europeiske luftfartsorganisasjon) og JAA (felleseuropeiske luftfartsmyndigheter) og som Luftfartstilsynet allerede utfører. Direktivet er således en formalisering av disse prosedyrene. Det antas ikke å foreligge problemer med å gjennomføre det foreslåtte direktiv i norsk rett.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

304 R 0549 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004, om rammene for opprettelse av et felles europeisk luftrom ("Single European Sky")

Sammendrag av innholdet

Kommisjonens melding "Handlingsprogram for opprettelse av et felles europeisk luftrom" ble lagt frem på Rådsmøtet for transport i oktober 2001. Målet er å opprette et felles europeisk luftrom, med det formål å få ned forsinkelsene i det europeiske luftrom. Sammen med dette handlingsprogrammet fremla Kommisjonen et forslag til europaparlaments- og rådsforordning om rammene for opprettelse av et felles europeisk luftrom. Forslaget til forordning setter opp hovedlinjene for samarbeid som også på det militære området skal føre til en omorganisering av luftrommet.

I tråd med en av hovedkonklusjonene fra høynivågruppen, foreslår Kommisjonen at det opprettes en sterk uavhengig europeisk reguleringsinstans. Denne funksjon skal utøves av Fellesskapet gjennom dets beslutningsprosedyrer og i nært samarbeid med Eurocontrol. Lovgivningen skal omfatte følgende områder: tilretteleggelse av luftrommet, organisering av tjenestetilbydere, utstyr på bakken og utstyr om bord i fly. Reguleringen skal ta hensyn til både sivile og militære aktører. Kommisjonen skal ha ansvaret for gjennomføringen av regelverket i nært samarbeid med en komité bestående av representanter fra medlemsstatene - Komiteen for det felles luftrom ("Single European Sky Committee"). Det forutsettes både sivile og militære representanter i komiteen. Komiteen skal bistå Kommisjonen med å opprette et felles europeisk luftrom. Under utforming og utøvelse av regelverket skal Kommisjonen videre kunne trekke på den tekniske ekspertise som finnes i både Eurocontrol og i medlemsstatene.³

Det etableres et eget organ for konsultasjon mellom Kommisjonen og berørte parter. Det forutsettes i rettsakten også at medlemslandene etablerer supplerende ordninger for konsultasjon av berørte parter.

I tilknytning til rettsakten ble det fremlagt en erklæring fra medlemslandene om forholdet mellom sivil og militær lufttrafikk innenfor rammen av det nye regelverket, samt om behovet for samordning, så vel mellom sivil og militær trafikk som innenfor den militære del av trafikken. Sammen med forslaget til rammeverk ble det videre lagt frem tre forslag til europaparlaments- og rådsforordninger, om henholdsvis utøvelse av luftfartstjeneste, om organisasjon og utnyttelse av det europeiske luftrom og om interoperabilitet i det europeiske lufttrafikkstyringsnett. Regelverket åpner for at europeiske land utenfor EU kan slutte seg til det, enten gjennom avtaler med EU eller gjennom samarbeidet innenfor Eurocontrol. Det legges opp til at EU aktivt skal arbeide for å realisere dette.

^{3 3} [Målsettingen i EU var opprinnelig at de nødvendige implementeringsregelverk skulle være utarbeidet og i kraft innen utgangen av 2004, men tidsplanen er blitt vesentlig forsinket. Flere utkast til slike regelverk er for tiden til behandling i 'Single Sky komitéen' eller ute på internasjonal høring. Et gjennomføringsregelverk - om felles krav til sertifisering av utøvere av flysikringstjenester - er godkjent av komitéen.](#)

Merknader

Norske myndigheter stiller seg positive til forordningene og er enige i at det er nødvendig med tiltak som sikrer effektiv trafikkavvikling i det europeiske luftrom. Det vil være i Norges interesse at Eurocontrol, som Norge er fullverdig medlem av, er med på å sette premissene for den videre utviklingen. Herunder kan nevnes at ordningen vil gjennomføre Eurocontrols sikkerhetsstandarter (ESARR), som Norge allerede i dag gjennomfører gjennom sitt medlemskap i Eurocontrol. For øvrig vil forordningen bl.a. medføre administrative endringer. Konsekvensene er under vurdering. I det videre arbeidet er det viktig at Norge søker å få størst mulig innflytelse i Komiteen for det felles luftrom.

Det forutsettes at de fire forordningene skal innarbeides i EØS-avtalen. Eksisterende regulering av denne virksomheten i Norge skjer gjennom forskrifter vedtatt i medhold av luftfartslovens § 7.4 og 16.1 m.m. Forskriftene er til dels basert på Norges folkerettslige forpliktelser gjennom medlemskapet i Eurocontrol, og dels på våre forpliktelser gjennom EØS-avtalen. Disse forskrifter må endres og bygges ut som følge av de nye rettsaktene. Evt. behov for endring av luftfartsloven vil bli vurdert.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært på høring hos Luftfartstilsynet, AVINOR AS og Forsvaret, og har vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Luftfartstilsynet peker på at regelverket vil innebære betydelige utfordringer for dem som tilsynsmyndighet. AVINOR AS har påpekt viktigheten av at regelverket ikke blir for rigid; dette kan evt. medføre at man må foreta investeringer i utstyr m.v. som det er behov for i deler av Europa med høy trafikkintensitet, men ikke i Norge, og at organiseringen av luftrommet og virksomheten for øvrig må gjennomføres på en måte som ikke er hensiktsmessig her. Forsvaret har pekt på en rekke forhold som må ivaretas i tilfellet styringen av flytrafikken i (delar av) norsk luftrom skal foregå fra kontrollsentraler i utlandet.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

304 R 0550 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 av 10. mars 2004 om utøvelse av flysikringstjenester i det felleseuropeiske luftrom ("Single European Sky")

Sammendrag av innholdet

Medlemslandene må etablere en nasjonal tilsynsmyndighet (NSA) som er uavhengig av operatørene av flysikringstjenesten.

Den nasjonale tilsynsmyndigheten kan delegere oppgavene vedr. inspeksjon og kontroll av operatørene til en "anerkjent organisasjon". Slik godkjenning gjelder i prinsippet for hele EU-området (for tre-års perioder).

Det forutsettes at berørte medlemsland inngår en avtale seg i mellom om tilsyn av en luftromsblokk som dekker flere land, eller hvis en operatør av flysikringstjenester hjemmehørende ett land opererer i et annet land.

– Det skal utarbeides harmoniserte, detaljerte krav til utøvelse av flysikringstjenesten og harmoniserte, detaljerte sikkerhetskrav basert på Eurocontrols sikkerhetskrav. Prinsippene for slike krav er tatt inn i rettsakten. Det er mulig at denne oppgaven vil bli overtatt av EASA i fremtiden. (Jfr forordning (EF) nr. 1592/2002.)

– Operatører av flysikringstjenester må ha et sertifikat fra en nasjonal tilsynsmyndighet (sertifikatet er gyldig i alle 25 medlemsland). Eksisterende operatører må oppfylle de harmoniserte krav senest 1 år (evt. 1½ år) etter at de er vedtatt.

Det forutsettes at Kommisjonen så snart som mulig legger frem et forslag om felles krav til sertifisering av flygeledere. (Et slikt forslag ble fremlagt 12. juli 2004; jfr. KOM(2004) 473.)

—

Medlemsland utpeker operatør(er) for sine funksjonelle luftromsblokker; - på eksklusiv basis for lufttrafikkjenesten, evt også flyværtjenesten. Konkurransen forutsettes for øvrige oppgaver.

- Operatørene kan benytte andre godkjente operatører som underleverandører. For virksomhet som er eksklusive (se ovenfor) må vedkommende medlemsland godkjenne dette.
- Det forutsettes skriftlige avtaler mellom sivile og militære myndigheter ang. styringen av luftromsblokkene.

Det skal fastsettes harmoniserte prinsipper for fastsetting av avgiftene for bruk av flysikringstjenestene. Videre stilles det krav om utarbeidelse av detaljerte regnskaper iht internasjonale normer.

Merknader

Det vises til merknader til forordning nr. 549/2004, ovenfor.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

—

—

304 R 0551 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 551/2004 av 10. mars 2004 om organisering og utnyttelse av det felles europeiske luftrommet ("Single European Sky")

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter retningslinjene for organisering av luftrommet innenfor rammen av regelverket. Hele *det øvre luftrom* over de 25 medlemsland skal etableres som én felles FIR (Flight Information Region) som skal notifiseres til ICAO. Målsettingen er at dette skal skje innen 2 år. Formelt sett bibeholder medlemslandene sine forpliktelser og rettigheter overfor ICAO.

I første omgang gjelder restruktureringen av luftrommet som innføres med dette regelverket kun *det øvre luftrom* (her definert som nivået over 28 500 fot). Men det forutsettes at regelverket i fremtiden vil bli gjort gjeldende for lavere luftrom også. Forslag om dette skal legges frem innen utgangen av 2006.

Luftrommet som omfattes av regelverket skal deles opp i "funksjonelle luftromsblokker" uavhengig av landegrensene. Følgende premisser legges til grunn for denne restruktureringen:

- Eurocontrol skal konsulteres og involveres i utviklingen med tekniske råd.
- Vedkommende medlemsland tar initiativet til opprettelse av luftromsblokk(er).
- Det er ikke fastsatt noen formell tidsfrist for når omstruktureringen (inndeling i funksjonelle luftromsblokker) skal være gjennomført.
- Avtale mellom berørte medlemsland hvis flere land er berørt.
- Ved uenighet ang. en felles funksjonell luftromsblokk kan berørte medlemsland bli enige om å forelegge saken for Single Sky-komiteen. Men komitéens anbefalinger er ikke bindende.

Det forutsettes gradvis harmonisering når det gjelder kategorisering av luftrommet (inkludert ruter/sektorer osv), samt felles prinsipper og kriterier for design av ruter og sektorer. Men de konkrete beslutninger tas av vedkommende medlemsland.

Videre forutsettes harmonisering når det gjelder den operative styringen av lufttrafikken ("air traffic flow management").

Et viktig element er samordning mellom sivile og militære instanser mht bruk av luftrommet, iht et konsept som kalles 'fleksibel bruk av luftrommet'. Dette konseptet skal følges av alle Medlemsland. Det finnes imidlertid en unntaksbestemmelse som henviser til situasjonsbestemte militære behov.

Merknader

Se forordning (EF) nr. 549/2004, omtalt ovenfor.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

—

—

304 R 0552 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 552/2004 av 10. mars 2004 om interoperabilitet i det europeiske lufttrafikkstyringsnett ("Single European Sky")

Sammendrag av innholdet

Harmoniserte, felles krav til utstyr og systemer fastsettes i dels selve forordningen, og dels gjennom prosedyrer som involverer europeiske standardiseringsorganer eller Eurocontrol samt Kommisjonen.

Det etableres et system med konformitetserklæring m.v. av utstyr og systemer som skal benyttes. Det etableres videre en spesiell unntaksprosedyre som skal benyttes hvis det konstateres at utstyr og/eller systemer ikke fungerer etter forutsetningene mht interoperabilitet.

Medlemslandene må utpeke "bemyndigede organer" som kontrollerer at kravene oppfylles. Det er utarbeidet felles krav til slike organer. Instanser som oppfyller kravene i europeiske standarder aksepteres.

Kravene i forordningen skal i utgangspunktet oppfylles av utstyr og systemer som benyttes i EU innen 20. oktober 2005, men utstyr og systemer som p.t. er i bruk skal senest oppfylle kravene innen 20. april 2011.

Merknader

Det vises til merknader til orordning (EF) nr. 549/2004, ovenfor.

Fra 20. oktober 2005 erstatter denne rettsakten rådsdirektiv 93/65/EF og 97/15/EF samt rådsforordning (EF) nr. 2082/2000 og 980/2002. Alle disse rettsakter er innarbeidet i EØS-avtalen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger

Sammendrag av innholdet

Kommisjonen vedtok 7. april 2004 forordning (EF) nr. 802/2004, som fastsetter nærmere regler for Kommisjonens saksbehandling ved håndhevingen av den nye fusjonsforordningen (rådsforordning (EF) nr. 139/2004). Gjennomføringsforordningen trådte i kraft i EU 1. mai 2004, samtidig med den nye fusjonsforordningen.

Forordningen fastsetter nærmere regler om hvem som kan melde en foretakssammenslutning til Kommisjonen, tidspunkt for melding og hvilken informasjon meldingen må inneholde. Forordningen fastsetter i denne forbindelse blanketter for melding av fusjoner. Det er fastsatt særskilte blanketter for fusjoner som antas å være av en slik art at fullstendig melding ikke vil være nødvendig samt for begrunnede anmodninger fra fusjonspartene om at en sak overføres til behandling enten fra Kommisjonen til medlemsstatene eller fra medlemsstatene til Kommisjonen. Det er gitt nærmere regler om slike overføringer i fusjonsforordningen. Gjennomføringsforordningen fastsetter også bl.a. nærmere regler for beregning av tidsfrister for behandlingen av fusjonssaker, regler for partenes og tredjemenns adgang til å bli hørt muntlig og skriftlig i saksbehandlingen, partenes rett til innsyn i Kommisjonens saksdokumenter og bestemmelser om taushetsplikt. Forordningen fastsetter også nærmere regler for behandlingen av eventuelle tiltak som partene fremlegger for å avhjelpe de konkurransemessige problemene Kommisjonen måtte ha påpekt i den opprinnelige fusjonsavtalen.

Merknader

Kommisjonsforordningen erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 3384/98. Denne forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Moderniseringsdepartementet ser forordningen som en hensiktsmessig presisering og utfylling av reglene i forordning 139/2004.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0611 Kommisjonsforordning (EF) nr. 611/2005 av 20. april 2005 om endringer og forlengelse av kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000 om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse kategorier av avtaler, beslutninger og samordnet praksis mellom linjekonsortier

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 823/2000 hjemler det ene av to gruppefritak for maritim transport. Dette fritaket gjelder visse typer samarbeid innenfor såkalte konsortier. Et konsortium er et operativt samarbeid mellom rederier som driver internasjonal linjefart med transport av stykkogods. Kommisjonen vedtok 12. mars 2004 en forordning om endring av forordning (EF) nr. 823/2000 for å bringe den i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1/2003.

Gruppefritaket for konsortier utløp 25. april 2005, og Kommisjonen vedtok 20. april 2005 å forlenge fritaket i fem år. I tillegg ble det vedtatt noen mindre endringer. Kommisjonen ønsker ikke å gjennomføre dyptgripende endringer før prosessen rundt rådsforordning (EF) nr. 4056/86 (forordningen gir nærmere regler om anvendelsen av konkurransereglene på sjøtransport) er ferdig. Endringene som er vedtatt, er å forlenge innlåsningsperioden for deltakerne fra maksimalt 18 til 24 måneder. Videre skal deltakerne ha lov til å binde seg (til ikke å trekke seg) på lik linje som ved stiftelse når det gjøres investeringer av en viss størrelse. Endelig er det vedtatt å tilføye at "individual confidential contracts" også kan være et tegn på priskonkurranse mellom medlemmene i konsortiet.

Merknader

Forordning (EF) nr. 823/2000 er gjennomført i norsk rett i forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen del II kapittel XI A. Endringer i forordningen innebærer at forskriften må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Moderniseringsdepartementet har vurdert forordningen som EØS-relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Vedlegg XV Statsstøtte

32004 R 0794 Kommisjonsforordning (EF) nr. 794/2004 av 21. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 659/1999 om fastsettelse av regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93

Sammendrag av innholdet

Forordningen utfyller og spesifiseres forordning (EF) nr. 659/1999 om saksbehandlingsregler i saker om offentlig støtte. Den nye forordningen gir detaljerte saksbehandlingsregler på områder som tidligere ikke har vært klart regulert. For det første er det innført nye obligatoriske skjemaer som skal brukes når det offentlige melder nye støtteordninger til Kommisjonen. For hver støtteform finnes det i tillegg til det generelle skjemaet et spesielt skjema tilpasset det enkelte støtteformål.

Forordningen gir også presise regler for hvordan tidsfrister skal beregnes i notifikasjonssaker, og den slår fast hvilke endringer i eksisterende støtteordninger som behøver å godkjennes av Kommisjonen.

Det siste sentrale punktet i forordningen er at den innfører en metode for beregning av renter på beløp Kommisjonen (ESA) krever tilbake fra støttemottakeren.

Merknader

Forordning (EF) nr. 659/1999 er inkorporert i norsk rett i forskrift. Det mest hensiktsmessige er å inkorporere den nye forordningen i den samme forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært behandlet i Spesialutvalget for statsstøtte, der Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Miljøverndepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32004 L 0017 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/17/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter om vann- og energiforsyning samt transport (forsyningsdirektivet)

Sammendrag av innholdet

Formålet med direktivet er å modernisere dagens regelverk. Telekommunikasjons-sektoren fjernes fra forsyningsdirektivet som følge av et liberalisert marked, samt at det åpnes for at medlemslandene etter søknad også kan unnta enkelte andre sektorer. Samtidig endres virkeområdet til å omfatte postsektoren, som i dag er underlagt det alminnelige regelverket. Forsyningsdirektivet vil i større grad tillate forhandlinger i forbindelse med anskaffelsene, og opererer med gjennomgående høyere kontraktsverdier før regelverket kommer til anvendelse.

Videre er det lagt til rette for elektronisk handel ved å fjerne hindringer i regelverket som diskriminerer bestemte kommunikasjonsmidler, og ved å innføre kortere frister ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Det åpnes dessuten for nye metoder i innkjøpsprosessen som elektronisk auksjon og dynamiske innkjøpsløsninger.

Merknader

Direktivet krever kun mindre endringer i gjeldende forskrift på forsyningssektoren. Lov om offentlige anskaffelser må justeres som følge av at virkeområdet er endret.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

32004 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF av 31. mars 2004 om samordning av fremgangsmåtene ved inngåelse av offentlige varekontrakter, offentlige tjenesteytelseskontrakter og offentlige bygge- og anleggskontrakter

Sammendrag av innholdet

Formålet med direktivet er å forenkle og modernisere regelverket. Gjeldende direktiver vedrørende inngåelse av offentlige kontrakter om innkjøp, tjenesteytelser og bygge- og anleggsarbeid (92/50/EØF, 93/96/EØF og 93/37/EØF) blir samlet i ett felles direktiv.

Sentrale innholdsmessige endringer omfatter klargjøring av bruken av miljøkrav og rammeavtaler samt innføring av nye anskaffelsesprosedyrer. En av de nye prosedyrene utvider muligheten for dialog ved inngåelse av komplekse avtaler.

Videre er det tilrettelagt for elektronisk handel ved å fjerne hindringer i dagens regelverket som diskriminerer bestemte kommunikasjonsmidler, og ved å innføre kortere frister ved bruk av

elektronisk kommunikasjon. Regelverket åpner dessuten for å bruke elektronisk auksjon og dynamiske innkjøpsløsninger.

Merknader

Forskriftsendring er nødvendig.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Arbeids- og sosialdepartementet, Finansdepartementet, Forsvarsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32004 L 0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/40/EF av 29. april 2004 om minimumskrav for helse og sikkerhet for arbeidstakere som utsettes for risiko på grunn av fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (attende individuelle særdirektiv til rammedirektiv 89/391/EØF art. 16 nr. 1)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten omhandler beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for helseskadelige elektromagnetiske felt (0Hz – 300GHz) under arbeidet. Kommisjonen la 23.09.92 fram et forslag til særdirektiv til rådsdirektiv 89/391/EØF om iverksetting av tiltak til forbedring av arbeidstakernes sikkerhet og helse under arbeidet (rammedirektivet), jf. art. 16 nr. 1. Medlemslandene kom imidlertid til enighet om å dele det opprinnelige direktivforslaget, og heller gå videre med separate forslag. I tillegg til direktiv om beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for elektromagnetiske felt er det vedtatt direktiver om beskyttelse av arbeidstakerne mot eksponering for vibrasjoner og støy. Videre er det fremsatt revidert forslag til direktiv om optisk stråling.

Direktivet tilsvarer i stor grad de øvrige særdirektivene om fysiske agenser. Direktivet inneholder krav om at arbeidsgiveren skal utføre risikovurdering, måling, gjennomføre tiltak for å redusere eksponeringen, samt sørge for opplæring og helseundersøkelse av arbeidstakere. Det oppstilles grenseverdier for eksponering fra elektromagnetiske felt, og det kreves at medlemsstatene oppretter sanksjonsbestemmelser ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som vil følge av direktivet.

Merknader

Dersom direktivet blir vedtatt som en del av EØS-avtalen, vil det medføre behov for nærmere regulering i forskrift. Til tross for at bestemmelsene i direktivet dekkes i stor grad av gjeldende lover og forskrifter, vil det være nødvendig med en presisering og en innarbeiding av grenseverdiene, samt nærmere regulering av kravet om helseundersøkelse. Strålevernforskriften har bestemmelser som blant annet får anvendelse på arbeidsmiljøet. Det er følgelig nødvendig med en avklaring av hvor de ulike bestemmelsene bør innarbeides.

Sjømannsloven § 40 med tilhørende forskrifter gir bestemmelser vedrørende beskyttelse av arbeidstakere på skip. Beskyttelse av arbeidstakere mot risiko forårsaket spesifikt av elektromagnetiske felter og bølger er ikke regulert i dagens regelverk. Krav om risikovurderinger, informasjon, konsultasjon m.v. vil hovedsakelig være i tråd med arbeidsmiljøbestemmelser, men bl.a. spesifisering av krav til risikovurdering, merking, bestemmelser hva gjelder nivået på action values og grenseverdier og handlingsplaner medfører behov for nytt regelverk. Dette vil ses i sammenheng med øvrige særdirektiver vedrørende fysiske agenser, og det må vurderes hvor og hvordan bestemmelsene skal implementeres også sett i lys av det pågående arbeid med gjennomgang av gjeldende regelverk knyttet til "Et enklere Norge". Direktivenes krav vil videre bli sett i sammenheng med tekniske krav til fartøy, og tekniske krav implementeres med hjemmel i Sjødyktighetsloven som i § 42 (1) litra d har en bestemmelse om at enhver form for stråling skal unngås og aldri forekomme i helseskadelig omfang. Denne bestemmelsen er ikke knyttet opp til bestemte grenseverdier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for fri bevegelse av arbeidstakere, arbeidsrett og arbeidsmiljø, der Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0113 Rådskdirektiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om likebehandling av menn og kvinner i forbindelse med adgang til og levering av varer og tjenester

Sammendrag av innholdet

Kommisjonen fremmet 5. november 2003 forslag om et nytt likestillingsdirektiv som skal gjelde utenfor arbeidslivets område. Direktivforslaget ble fremmet med hjemmel i Amsterdamtraktaten artikkel 13, hvor Kommisjonen kan fremme forslag som forhindrer diskriminering basert på blant annet kjønn, rase og religiøs oppfatning. Et revidert direktivutkast ble fremmet under det nederlandske formannskapet og direktivet ble vedtatt 13. desember 2004.

Direktivet fokuserer spesielt på diskriminering på grunnlag av kjønn i forhold til tilgang på varer og tjenester. Direktivet tillater begrunnet forskjellsbehandling på noen områder, det vil si unntak for tjenester som i utgangspunktet kun er tiltenkt det ene kjønn; for eksempel svømmeundervisning for bare jenter. Utdanning, media og markedsføring er eksplisitt unntatt fra direktivets anvendelsesområde.

Etter Kommisjonens opprinnelige forslag av november 2003, skulle kjønn ikke kunne brukes som beregningsfaktor i forhold til forsikring og andre finansielle tjenester. I det reviderte direktivet er hovedregelen nå i forhold til kjønn og forsikring, at det skal være lik pris for begge kjønn jfr. artikkel 5 nr. 1 om at bruk av kjønn ikke skal resultere i ulike premier og forsikringsytelser. Imidlertid kan medlemsstatene etter artikkel 5 nr. 2 tillate forskjeller mellom kjønnene dersom risikovurderingen er basert på relevant og presis kjønnsstatistikk og statistiske data. Videre må de medlemsstater som velger å gjøre unntak fra hovedregelen informere Kommisjonen om dette og forsikre at dataene regelmessig samles, publiseres, og oppdateres. I tillegg må disse landene gjennomgå sitt standpunkt på nytt fem år etter en gitt dato, og meddele resultatet til Kommisjonen.

Merknader

Likestillingsloven omfatter allerede området salg og tilbud av varer og tjenester. Etter likestillingsloven § 3 første ledd er forskjellsbehandling på grunn av kjønn ikke tillatt. Direktivets EØS-relevans må vurderes nærmere, men innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil ikke medføre endringer i likestillingsloven. Innlemmelse av direktivet kan medføre endringer i særlovgivningen. Dette avhenger av om Norge velger å følge direktivets hovedregel om at det skal være lik pris for begge kjønn i forhold til kjønn og forsikring, eller om det skal være tillatt med forskjeller mellom kjønnene dersom risikovurderingen er basert på relevant og presis kjønnsstatistikk og statistiske data. Eventuelle behov for lovendringer må utredes nærmere.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

—

Vedlegg XIX Forbrukervern

32004 R 2006 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av lover for forbrukerbeskyttelse

Sammendrag av innholdet

Forordningen tar sikte på å sikre håndheving av europeisk regelverk for beskyttelse av forbrukernes kollektive interesser, når handlinger som er i strid med regelverket har virkning over landegrensene. Håndhevingsorganet i landet hvor handlingen har virkning (dvs. rammer forbrukere), skal kunne anmode håndhevingsmyndigheten i landet hvor handlingen har utspring (dvs. hvor den næringsdrivende er etablert), om assistanse til å få handlingen stanset. Den skal også informere Kommisjonen og myndigheter i andre land når det blir kjent med at slike handlinger er satt eller er i ferd med å bli satt i verk.

Forordningen pålegger statene å ha offentlige håndhevingsorganer, og fastsetter hvilke fullmakter organene skal ha for å ivareta de nødvendige funksjoner. Den fastsetter prosedyrer for hvordan gjensidig assistanse og samarbeid skal skje i den enkelte sak, de forpliktelser organene skal ha, og regler for konfidensialitet. Videre etableres en rådgivende komité hvor de nasjonale myndighetene kan diskutere aktuelle spørsmål knyttet til praktiseringen av forordningen.

Forordningen trådte i kraft 29. desember 2004. Iflg. artikkel 22 skal den imidlertid ikke begynne å virke før 29. desember 2005, og bestemmelsene om gjensidig bistand i forordningen kapittel II og III vil først virke fra 29. desember 2006.

Merknader

Forordningens virkeområde er begrenset til håndheving av forbrukernes kollektive interesser, dvs. å få stoppet eller forhindret lovstridige handlinger som berører forbrukerne som gruppe. (Enkeltstående tvister over landegrensene mellom kjøper og selger faller utenfor, men slike saker omfattes av det europeiske samarbeidet om utenrettslig tvisteløsning, der Forbrukerrådet er norsk kontaktpunkt).

I Norge fører Forbrukerombudet generelt tilsyn med markedsføring og avtalevilkår overfor forbrukere etter markedsføringsloven. Dette innebærer at det allerede føres aktivt tilsyn for det meste av regelverket som omfattes av forordningen. Forbrukerombudet er et uavhengig tilsynsorgan også på den måten at det selv prioriterer saker og områder for tilsynsvirksomheten.

Dersom forordningen innlemmes i EØS-avtalen, vil dette medføre forpliktelser for Norge til å sørge for behandling av saker etter anmodning fra håndhevingsmyndighetene i andre EØS-land, og til innrapportering, informasjonsutveksling, deltakelse i samarbeidskomiteen osv. Tilsvarende vil håndhevingsmyndigheten i andre land ha plikt til å bistå norske myndigheter.

Det er uttrykkelig fastslått i forordningen at landene plikter å stille de nødvendige ressurser til rådighet. Forpliktelsene og oppgavene antas klart å medføre behov for økte ressurser for det eller de organ(er) som skal ivareta funksjonene som oppstilles i forordningen, samt til dekning av saksomkostninger for saker behandlet av utenlandske domstoler og som er initiert av norske myndigheter. Hvordan oppgavene best kan ivaretas, eventuelt i et samarbeid mellom forskjellige norske tilsynsmyndigheter, og hvor mye ressurser som må tilføres, må vurderes nærmere.

En samarbeidsavtale, i store trekk med de samme siktemål som forordningen, er inngått mellom de nordiske forbrukerombud når det gjelder håndheving av brudd på aktuelle forbrukerregelverk over landegrensene i Norden. Kommisjonen har i sitt arbeid vist betydelig interesse for denne avtalen, og hatt et eget fellesmøte med ombudene og ansvarlige departementer i de nordiske land, om utformingen av forordningen.

EFTA/EØS-landene støttet i en felles uttalelse til EU-kommisjonen forslaget til forordning, og har lagt stor vekt på betydningen av effektive prosedyrer for samarbeid mellom håndhevingsmyndighetene. I uttalelsen ble likevel foreslått enkelte endringer. Dette gjaldt blant annet forslagets generelle krav til at opplysninger nasjonale myndigheter har mottatt som ledd i samarbeidet, skal være underlagt taushetsplikt, hvor det i uttalelsen ble foreslått at taushetsplikten bare skulle gjelde dersom offentliggjøring av opplysningene kan skade forretningsmessige eller andre økonomisk interesser. I den vedtatte forordningen er utformingen på dette punkt endret slik at dokumenter skal behandles konfidensielt dersom offentliggjøring vil skade visse nærmere angitte interesser.

Sakkyndige instansers merknader

Forbrukerombudet, som håndhever markedsføringsloven, er enig i at det er behov for styrket samarbeid om håndheving over landegrensene.

Forordningsforslaget ble sendt på høring 15. oktober 2003 med høringsfrist 26. november. Det ble også diskutert på et møte med berørte departementer 6. oktober 2003 og, sammen med rammenotat og utkast til EFTA-uttalelse, i spesialutvalget for forbrukerpolitikk 13. februar 2004.

Det er en gjennomgående positiv holdning til innholdet i forordningsforslaget fra de myndigheter og organisasjoner som har uttalt seg. En effektiv håndhevelse av forbrukerregelverket anses som en betingelse først og fremst for å oppnå et godt harmonisert forbrukervern, men også for å skape like konkurransevilkår for næringsaktører som opererer på det europeiske markedet.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32003 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35 /EF av 26. mai 2003 om tiltak for allmennhetens deltakelse i utarbeidelse av visse planer og programmer og om endringer i rådsdirektiv 85/337/EF og 96/61/EF

Sammendrag av innholdet

Direktivet skal sikre allmennhetens deltakelse i utarbeidelsen av visse miljørelaterte planer og programmer, konsekvensutredninger og beslutninger om å tillate forurensende virksomhet i samsvar med den såkalte "andre pilar" i FN/ECE-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmennhetens deltakelse i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i saker vedrørende miljø (Århuskonvensjonen) slik at denne kan ratifiseres av EU.

Direktivet innebærer for det første at allmennheten skal gis rett til å delta i utarbeidelsen av planer som kreves utarbeidet etter en rekke direktiver på miljøområdet. Deltakelsen innebærer at informasjon om planlagte planer og programmer gjøres tilgjengelig, at det gis mulighet til å komme med innspill og at det fremgår i planen/ programmet hvordan innspillene er tatt hensyn til. Direktivet innebærer videre at det foretas endringer i direktiv 96/61/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning (IPPC-direktivet). IPPC-direktivet samler regulering av alle forurensende utslipp til luft, vann og jord fra en og samme virksomhet i en tillatelse. Endringene skal sikre allmennhetens mulighet til å få informasjon om, og til å delta i miljøutredningene av tiltak som omfattes av direktivet. Dette innebærer bl.a. at definisjonen av allmennheten utvides, flere typer endringer skal anses så vesentlige at de omfattes av reglene om beslutningsdeltakelse og virksomheten gis en utvidet informasjonsplikt ved søknad om tillatelse. Videre skal offentlige myndigheter sikre den berørte allmennheten informasjon om nye tillatelser eller endring av eksisterende tillatelser før det fattes vedtak i saken slik at allmennheten kan komme med innspill, samt gjøre vedtakene tilgjengelige for allmennheten. Medlemslandene pålegges også plikter for å sikre den berørte allmennheten tilgang på rettsmidler til å bestride lovligheten av beslutninger som omfattes av direktivet. Endelig gis det regler om hvordan medlemsland skal informere andre berørte medlemsland om tiltak som kan ha konsekvenser for det berørte medlemslandet. Direktivet legger til grunn at implementeringen skal skje på en måte som muliggjør effektiv deltakelse fra den berørte allmennheten, mens de mer detaljerte prosedyrene fastsettes av det enkelte medlemsland.

Endelig innebærer direktivet endringer i direktiv 85/337/EØF (om vurdering av miljøkonsekvensene av visse private og offentlige tiltak) for å sikre allmennhetens mulighet til å få informasjon om og til å delta i miljøutredningene av tiltak som omfattes av direktivet. Endringene innebærer i store trekk at allmennheten under dette direktivet får utvidet sine prosessuelle rettigheter i tråd med det som er nevnt ovenfor under omtalen av IPPC-direktivet.

Direktivet innebærer i tillegg en endring i vedlegg II til direktiv 85/337/EØF slik at endringer av tiltak vil utløse utredningsplikt dersom endringen i seg selv er så stor at den vil fanges opp av direktivet, og at det generelle unntaket for forsvarstiltak endres, slik at forsvarstiltak nå kan unntas basert på en konkret vurdering i den enkelte sak dersom nasjonal lovgivning gir slik anledning.

Merknader

Lov av 9. mai 2003 om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet (miljøinformasjonsloven) trådte i kraft 1. januar 2004. Loven inneholder en generell bestemmelse om retten til å delta i utarbeidelse av regelverk, planer og programmer.

Direktiv 96/61/EF er implementert i norsk rett bl.a. gjennom endring av lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og avfall (forurensningsloven). For å tilfredsstille EØS-avtalens krav til klarhet og presisjon ved gjennomføringen av EØS-regelverk, ble det i 2002 vedtatt endringer i forskriftsverket som implementerer hovedprinsippene i IPPC-direktivet mer konkret og som også tok høyde for de endringer av IPPC-direktivet som nå er vedtatt i EU.

Direktiv 85/337/EØF, med tilhørende endringsdirektiv 97/11/EF, er implementert i norsk rett gjennom forskrift om konsekvensutredninger av 21. mai 1999. Forskriften er en del av plan- og bygningslovens bestemmelser om konsekvensutredninger. Gjeldende norsk rett, herunder plan- og bygningsloven, er vurdert i lys av Århuskonvensjonens bestemmelser. Vurderingen konkluderte med at forskrift om konsekvensutredninger ivaretar den del av Århuskonvensjonens bestemmelser som angår "Allmenn deltakelse i beslutninger vedrørende bestemte aktiviteter", jf.

konvensjonens artikkel 6. Det antas derfor at endringene i 85/337/EØF hovedsakelig er ivaretatt gjennom gjeldende regelverk om konsekvensutredninger. Det er behov for å vurdere om det medfører endringer knyttet til nabostaters, og nabostaters borgeres, rettigheter. Direktivet vil ikke ha vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert, og funnet relevant og akseptabel. For øvrig var miljøinformasjonsutvalgets innstilling med en generell lovbestemmelse om rett til deltakelse på miljøområdet (NOU 2001:2 Retten til miljøopplysninger) på bred allmenn høring våren 2001.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om ansvar for miljøskade

Sammendrag av innholdet

Formålet med direktivet er å etablere et rammeverk for å forebygge og gjenopprette skade på miljøet. Direktivet bygger på prinsippet om at forurenseren skal betale. Det objektive ansvaret for miljøskade gjelder bare for visse nærmere angitte virksomheter. Direktivet gjelder ikke private erstatningskrav som følge av miljøskade.

Begrepet "miljøskade" er definert som skade på beskyttede dyrearter og naturtyper, forurensning av vann og forurensning av jordsmonnet. Det er et vilkår at skaden er betydelig. Andre former for forurensningsskade som dekkes av forurensningsloven, bl.a. personskaade og tingskaade, omfattes ikke. Det gjøres unntak for miljøskade regulert i visse IMO-konvensjoner om bl.a. ansvar for oljesøl og sjøtransport av farlige stoffer, og for miljøskade forårsaket av kjernefysisk aktivitet.

Ved fare for at miljøskade skal inntreffe, har operatøren et selvstendig ansvar for å sette i verk forebyggende tiltak. Dersom det allerede *har intruffet* miljøskade, skal operatøren informere myndighetene og umiddelbart treffe tiltak for å begrense og fjerne utslippet. Nødvendige gjenopprettende tiltak skal også treffes. Myndighetene kan også selv gjennomføre slike tiltak, men har ikke selvstendig tiltaksplikt. Full gjenoppretting foreligger når miljøet er tilbakeført til "baseline condition" og det er ytt erstatning for eventuelle tap.

Operatøren skal selv bære alle kostnader forbundet med forebyggende og gjenopprettende tiltak. Dersom myndighetene har gjennomført tiltak, skal de kreve kostnadene forbundet med dette tilbakeført fra operatøren. Det er gitt visse unntak fra kostnadsansvaret, f.eks. dersom skaden var forårsaket av en *treddjepart* eller var et resultat av gjennomføring av et *pålegg* fra en offentlig myndighet. Det kan også gjøres unntak fra kostnadsansvaret dersom miljøskaden var forårsaket av et utslipp eller hendelse som var i tråd med *uttrykkelig tillatelse* fra kompetent myndighet. Det er likevel antakelig bare *kostnadsansvaret* operatøren slipper unna i disse tilfellene. Operatørens ansvar for forebyggende og gjenopprettende tiltak gjelder uansett. Det er gitt en frist på *fem år* etter at tiltakene er avsluttet, eller etter at den ansvarlige er identifisert, for krav om tilbakeføring av kostnadene forbundet med tiltak. Denne fristen er lenger enn den som gjelder i norsk rett, der den alminnelige foreldelsesfristen er tre år, jf. foreldelsesloven § 2.

Privatpersoner som er negativt berørt eller som har rettslig interesse i saken har rett til å *anmode* om at myndighetene utviser aktivitet. Myndighetene plikter å foreta en vurdering av anmodningen. Myndighetenes beslutning om å gjennomføre tiltak eller ikke skal kunne overprøves av domstolene.

Direktivet pålegger ikke virksomheter som omfattes av regelverket å ha forsikring for mulig ansvar, men myndighetene skal oppfordre forsikringsmarkedet til å utvikle forsikringstyper som dekker ansvar for miljøskade.

Merknader

Direktivet er et viktig ledd i gjennomføringen av prinsippet om at "forurensere skal betale". For skade på vann og jordsmonn som følge av forurensning går norsk rett (forurensningsloven) i mange henseender lenger i å ilegge ansvar enn direktivet. Blant annet er kretsen av ansvarlige videre etter forurensningsloven. Terskelen for å kreve opprydding er videre lavere i norsk rett hvor det ikke stilles krav om "betydelig skade".

Det kan imidlertid bli nødvendig med lovendringer som sikrer private adgang til rettslig overprøving av forvaltningens beslutning om ikke å gjennomføre tiltak ved miljøskade. Dette må ses i sammenheng med forslaget til et direktiv om adgang til domstolsprøving i miljøsaker (KOM(2003) 0624). Det kan også bli nødvendig med visse endringer av fristene i foreldelsesloven når det gjelder miljøsaker. I tillegg til skade på vannmiljøet og jordsmonn omfatter direktivet også skade på beskyttede arter og naturtyper. Slike arter og naturtyper er de som defineres i EUs fugle- og habitatdirektiv. Inkludert i definisjonen er også andre naturtyper og arter som ikke omfattes av disse direktivene, men som statene nasjonalt har ønsket å gi beskyttelse. I og med at EUs fugle- og habitatdirektiv ikke er en del av EØS-avtalen må det særskilt vurderes om naturverndelen av miljøansvarsdirektivet skal innlemmes i EØS-avtalen eller ikke.

Direktivet er for øvrig et minimumsdirektiv slik at Norge kan opprettholde strengere nasjonal regulering.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert.

Kommisjonens opprinnelige forslag til direktiv ble sendt på høring 7. oktober 2002.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Kapittel II Vann

32001 D 2455 Europaparlaments- og rådsvedtak 2455/2001//EF av 20. november 2001 om liste over prioriterte stoffer under rammedirektivet for vann

Sammendrag av innholdet

I rammedirektivet for vann (2000/60/EF) er det fastsatt at Kommisjonen skal foreslå en liste med prioriterte stoffer. For disse helse- og miljøfarlige kjemikaliene skal det på fellesskapsplan gjøres gjeldende harmoniserte standarder for vannkvalitet og nødvendige utslippsbegrensninger og

produkttiltak. For de prioriterte stoffene som blir identifisert som prioriterte farlige stoffer, skal det gjelde et mål om stans i utslippene i løpet av 20 år. Prioriterte farlige stoffer er de som er identifisert som tungt nedbrytbare, giftige og som kan bioakkumulere i miljøet.

Kommisjonen foreslo i februar 2000 en liste med 32 prioriterte stoffer. Etter at det ble enighet om å innføre et utfasingsmål for de farligste stoffene, måtte Kommisjonen komme tilbake med et revidert forslag. 11 stoffer var der identifisert som prioriterte farlige stoffer og ytterligere 11 som prioriterte stoffer under vurdering – stoffer som skulle vurderes nærmere med tanke på å bli tatt opp i gruppen.

Ved behandlingen i Europaparlamentet ble listen utvidet til 33 stoffer ved at et stoff ble skilt ut fra en eksisterende stoffgruppe (PAH) og satt i en annen gruppe enn de øvrige. I tillegg ble ytterligere to av stoffene lagt i gruppen prioriterte stoffer under vurdering. Vurderingene av stoffene i denne kategorien skal være gjennomført i løpet av 12 måneder fra listen er vedtatt. Prioritetslisten skal revideres senest fire år etter at direktivet har trådt i kraft og deretter hvert fjerde år.

Merknader

Direktiv 76/464/EØF, det gamle vanddirektivet, regulerer gjennom ulike datterdirektiver 18 ulike stoffer. 9 av disse omfattes også av det nye direktivet. Kravene i direktivet oppfylles gjennom SFTs arbeid med utslippstillatelser.

De fleste av kjemikaliene på listen er allerede stoffer som i Norge er prioritert for stans eller reduksjon i utslippene, enten i nasjonal sammenheng eller gjennom internasjonalt samarbeid.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er oversendt Kommisjonen.

32000 L 0060 Rådskdirektiv 2000/60/EF av 20. oktober 2000 om fastsettelse av rammer for fellesskapstiltak for vannpolitikk (rammedirektivet for vann)

Sammendrag av innholdet

Direktivet skal bidra til å bevare, beskytte og forbedre vannforekomstene og vannmiljøet og sikre en bærekraftig vannbruk. Direktivet skal sikre en felles tilnærming, felles mål og felles prinsipper for beskyttelse av ferskvann, brakkvann, grunnvann og kystvann ut til 1 nautisk mil utenfor grunnlinjen. Direktivet er ment å danne en overbygning for en rekke direktiver og internasjonale konvensjoner som er fastsatt med det formål å beskytte vann og vannmiljø og fastlegge et rammeverk for hvordan forvaltningen av vann skal skje innenfor Det europeiske fellesskapet.

Hovedformålet i direktivet er å beskytte, og om nødvendig forbedre, vannkvaliteten innen 2015. Hvert land skal inndele sine vannforekomster i distrikter som ivaretar hele nedbørfelt med tilhørende kystsone, såkalte nedbørfeltdistrikter. Direktivet krever at vannforekomstene kartlegges. Det skal fastsettes konkrete miljømål for vannforekomster, og innen 2009 skal det for hvert nedbørfeltdistrikt utarbeides en forvaltningsplan med handlingsprogram for de tiltak som må gjennomføres for å oppfylle målene. Forvaltningen skal baseres på miljømål som er definert i

forhold til både kjemiske og biologiske faktorer i vassdragene og i sjøområdene. Direktivet forutsetter at planer utformes gjennom en bred prosess med berørte myndigheter og interesseorganisasjoner.

Direktivet sikter også mot å øke beskyttelsen av vannmiljøet mot forurensning fra miljøgifter. For prioriterte stoffer på en liste vedtatt av Europaparlamentet og Rådet skal det på fellesskapsnivå gjøres gjeldende harmoniserte standarder for vannkvalitet og nødvendige utslippsbegrensninger og produkttiltak. Utslippene av de høyest prioriterte stoffene skal stanses i løpet av 20 år fra stoffene kommer på listen. Utslippene av de øvrige stoffene skal reduseres progressivt slik at konsentrasjonene i miljøet kommer under kvalitetsstandarder som er under utarbeidelse.

Merknader

For gjennomføringen av direktivet vil det være aktuelt å benytte en rekke lover. Planprosessene som skal gjennomføres iht. direktivet skal følge plan- og bygningslovens system. Blant annet forurensningsloven, vannressursloven, saltvannsfiskeloven, oppdrettsloven, havbeiteloven og næringsmiddeloven vil være aktuelle lover for å pålegge konkrete tiltak i henhold til direktivets krav.

Det er i dag vanskelig å vurdere omfanget av merkostnadene ved gjennomføring av tiltak som utløses av direktivet. Dette vil framkomme klarere når målene i direktivet konkretiseres og tilstanden i norske vannforekomster er nærmere kartlagt. Regjeringen vil komme tilbake til dette i Miljøverndepartementets budsjettproposisjoner i årene fremover. Norge deltar aktivt i de arbeidsgruppene som Kommisjonen har opprettet i forbindelse med landenes gjennomføring av direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Forslag til gjennomføring av direktivet i Norge vil bli sendt på offentlig høring.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel III Luft

32004 D 0156 Kommisjonsvedtak 156/2004/EF av 29. januar 2004 om retningslinjer for overvåkning og rapportering av klimagassutslipp som dekkes av kvotedirektivet (2003/87/EF)

Sammendrag av innholdet

Vedtaket, som er med på å operasjonalisere Kvotedirektivet, består i et sett med detaljerte retningslinjer for beregning, måling, overvåking og rapportering av klimagassutslipp (i første omgang CO₂-utslipp) fra enheter som vil få kvoteplikt i henhold til kvotedirektivet. Vedtaksdokumentet består av en kort innledning og 11 vedlegg. Vedlegg I gir generelle retningslinjer, mens vedlegg II – XI gir spesifikke retningslinjer for hver av aktivitetene som er

omfattet av kvotedirektivet. Alle vedleggene vil bli vurdert med tanke på revisjon innen utgangen av 2006 i lys av erfaringene en da vil ha gjort, samt eventuelle endringer i kvotedirektivet.

Vedlegg I begynner med en del definisjoner og prinsipper. Videre gis en detaljert drøfting av overvåking av klimagassutslipp, som kan skje enten ved direkte måling eller ved beregninger ved hjelp av utslippsfaktorer mv. (I praksis er det siste mest aktuelt.) Bl.a. beskrives systemet med nummererte metodeklasser (tiers) for utslippsovervåking, der klassene har høyere nummer jo mer avansert de er. I en tabell angis hvilken tier som bør være minimum for 2005-2007 for hver av aktivitetene som omfattes. Det angis også i hvilke tilfeller CO₂ ikke skal regnes som utslipp (f.eks. når CO₂ brukes til tørris for kjøleformål). Av særlig interesse for Norge er at vedlegget åpner for at "fanget og lagret" (altså f.eks. reinjisert) CO₂ kan trekkes fra i utslippsregnskapet. Inntil videre må imidlertid Kommisjonen gi sitt samtykke til dette i hvert tilfelle.

For utslipp av klimagasser utenom CO₂ vil det bli utarbeidet retningslinjer senere, i samsvar med eventuelle endringer i kvotedirektivet.

Vedlegg I omhandler videre bl.a. usikkerhet og vurdering av denne, rapportering, kvalitetsvurdering og –kontroll, standard utslippsfaktorer og retningslinjer for beregning av aktivitetsspesifikke utslippsfaktorer. Det gis også en liste over hva som regnes som CO₂-nøytral biomasse (med utslippsfaktor lik null). Til slutt gis en oversikt over rapporteringsformat og – kategorier.

Vedlegg II- XI gir detaljerte retningslinjer for hver av aktivitetene som er omfattet av kvotedirektivet:

- forbrenningsanlegg
- oljeraffinerier
- koksverk
- røsting av malm og sinterverk
- jern- og stålproduksjon
- sementproduksjon
- produksjon av kalk
- produksjon av glass
- produksjon av keramiske produkter
- papir- og pappindustri

Merknader

Den norske Klimakvoteloven, som ble vedtatt av Stortinget 17. desember 2004 (se Ot.prp. nr. 13 (2004-2005)) og tilhørende forskrifter vedtatt 23. desember 2004, inneholder bestemmelser om rapportering og kontroll av utslipp. For å legge til rette for kvotehandel med EU er disse bestemmelsene i samsvar med EUs regelverk.

Norge gav for øvrig kommentarer under utarbeidelsen av Kommisjonens vedtaksdokument, og disse er i hovedsak reflektert i teksten. Norge deltar også i arbeidet med å utarbeide retningslinjer når det gjelder klimagasser som blir "fanget og lagret". Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Statens forurensningstilsyn og Oljedirektoratet har vært involvert i prosessen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 D 280 Europaparlaments- og rådsvedtak 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkingsmekanisme for Fellesskapets klimagassutslipp og implementeringen av Kyotoprotokollen

Sammendrag av innholdet

Formålet med vedtaket er å skape regler som gjør det mulig for EU å leve opp til Kyotoprotokollens krav om føring og rapportering av regnskap for klimagassutslipp, samt om rapportering av framskritt som gjøres i arbeidet med å begrense disse utslippene. Vedtaket gir regler for medlemslandenes årlige rapportering av klimagassutslipp og –opptak, samt andre parametre som Kyotoprotokollen krever, til Kommisjonen. Vedtaket erstatter den tidligere overvåkingsmekanismen fra 1993 (93/389/EØF).

Det nye vedtaket pålegger medlemslandene å utarbeide nasjonale programmer for å begrense klimagassutslipp og fremme opptak av klimagasser. Annet hvert år skal medlemslandene rapportere om og gi en vurdering av hvilke framskritt som gjøres i arbeidet med å begrense klimagassutslipp og fremme opptak, samt lovgivningen på klimaområdet og prognoser for framtidige utslipp. Sammenliknet med dagens overvåkingsmekanisme reduserer den nye overvåkingsmekanismen rapporteringshyppigheten fra hvert år til annet hvert år, men samtidig blir rapporteringen mer omfattende enn i dag.

Den nye overvåkingsmekanismen gir også regler for Kommisjonens håndtering av data for klimagassutslipp. I likhet med hvert enkelt medlemsland, er også Det europeiske fellesskap part under Kyotoprotokollen og Klimakonvensjonen, og Fellesskapet må derfor oppfylle de samme rapporteringskravene fra protokollen som enhver annen part. Det gis også regler for registre for utslippsrettigheter med tanke på kvotehandel mellom bedrifter og stater i henhold til både Kyotoprotokollens bestemmelser (herunder bruk av de fleksible mekanismene) og det kommende europeiske kvotehandelssystemet. Disse registrene skal opprettes både på EU-nivå og for hvert medlemsland, men det åpnes for at medlemsland kan samarbeide om registrene. Videre gir forslaget visse regler for fastsettelse av tildelt utslippsmengde (assigned amount) i henhold til Kyotoprotokollen.

Vedtaket skal ikke bare styrke EUs regelverk for overvåking av klimagassutslipp, men også innebære ytterligere harmonisering av medlemslandenes fremskrivninger av utslipp.

Merknader

Norge har sitt eget opplegg for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og tiltak for å overholde vår utslippsforpliktelse (jf. St.meld. nr. 54 (2000-2001), Klimameldingen, og St.meld. nr. 15 (2001-2002), Tilleggsmeldingen). EUs nåværende overvåkingsmekanisme for klimagasser (fra 1993) er ikke en del av EØS-avtalen, og Norge deltar ikke i mekanismen.

Vedtaket anses foreløpig ikke som EØS-relevant. Så lenge det ikke tas inn i EØS-avtalen, ventes den ikke å få rettslige, administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet,

Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 L 0107 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner i utendørsluft

Sammendrag av innholdet

Europaparlamentet og Rådet vedtok 15. desember 2004 et direktiv om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner (PAH) i utendørsluft. Direktivet er det fjerde og siste datterdirektivet under rammedirektivet om luftkvalitet (96/62/EF) og omfatter nevnte stoffer.

Direktivet reflekterer målene i det "sjette europeiske miljøhandlingsprogrammet" gjennom å:

- fastsette mål som ikke skal gi negative helseeffekter
- forbedre overvåking og forvaltning av luftkvaliteten
- informere publikum

Direktivet fastsetter krav om målinger. For arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (indikator for PAH) er det fastsatt øvre og nedre vurderingsterskler som utløser obligatoriske krav om et minimum av faste målinger av konsentrasjonen av disse stoffene i luft.

Uavhengig av konsentrasjonsnivåer for de enkelte stoffene stiller direktivet krav om indikative målinger av bakgrunnskonsentrasjoner i luft og total avsetning med en stasjon per 100,000 km². Indikative målinger er stikkprøvemålinger med redusert krav til tidsdekning i forhold til faste målinger.

Direktivet fastsetter ingen bindende grenseverdier, men målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (B(a)P) i luft. Målsettinger vil ikke kreve gjennomføring av tiltak overfor industrisektoren ut over det som omfattes av IPPC direktivets krav om BAT, og skal ikke lede til stenging av bedrifter. Medlemsstatene skal gjennomføre praktisk mulige samfunnsøkonomisk lønnsomme tiltak innenfor relevante sektorer for å sikre at målsettingene blir oppnådd innen 31.12.2012

Direktivet stiller krav om informasjon til publikum. Overskridelser av målsettingene vil utløse rapporteringsplikt til Kommisjonen.

Merknader

Direktivet fastsetter målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og PAH i luft samt krav til målinger, rapportering og varsling. Det er ikke utarbeidet generelle norske krav som setter grenser for tungmetaller og PAH i utendørsluft. Reguleringer av utslipp fra industri gjennomføres ved krav som stilles i utslippstillatelser etter forurensningsloven (IPPC-direktivet). Bestemmelser om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften stiller krav til målinger, rapportering og varsling til befolkningen for de øvrige datterdirektivene, som er lik de kravene som fremgår av dette direktivet.

Direktivene 96/62/EF, 1999/30/EF, 2000/69/EF og 2002/3/EF om lokal luftkvalitet inngår i EØS-avtalen og er gjort gjeldende i Norge i forskrift om begrensnig av forurensning.

Direktivet skiller seg fra de øvrige direktivene ved at det ikke fastsetter juridisk bindende grenseverdier for stoffene det omhandler. Rammeverket for overvåking, målinger og rapportering er lik den i eksisterende forskrift. Det vil bli foretatt en nærmere vurdering av hvordan direktivet

skal implementeres i norsk rett, bl.a. om det innarbeides i eksisterende bestemmelse om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften.

Ut fra prinsippet om forurenser betaler, slik som bl.a. legges til grunn i eksisterende bestemmelse om luftkvalitet i forurensningsforskriften, vil direktivet ha økonomiske konsekvenser for noen bykommuner, Statens vegvesen, SFT og for industrien. Kostnadene vil omfatte etablering og drift av målinger og måleutstyr, inkl. kvalitetssikring og rapportering. Berørte kommuner vil i tillegg få noe økte administrative kostnader knyttet til oppfølgingen av kravene.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet har ikke vært på høring, men et tidligere direktivforslag fra Kommisjonen var på høring høsten 2003 til aktuelle norske instanser. Daværende forslag inneholdt bl.a. færre krav til overvåking og kun én målsetting for PAH.

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 L 0081 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/81/EF av 21. september 2001 om nasjonale utslippstak for forurensende stoffer til luft

Sammendrag av innholdet

Direktivet trådte i kraft 27.11.2001. Det omfatter stoffene svoveldioksid (SO₂), nitrogenoksider (NO_x), ammoniakk (NH₃) og flyktige organiske forbindelser (VOC), og setter tak for hver enkelt medlemsstats samlede utslipp i 2010 av disse stoffene. Utslippsgrensene er satt ulikt for de enkelte land og for de ulike stoffene. Direktivet har til formål å redusere utslipp som bidrar til forurensning, bakkenært ozon og overgjødsling (eutrofiering). Det inngår som en del av EUs forurensningsstrategi og strategi for å motvirke bakkenært ozon. Det er i utgangspunktet opp til medlemsstatene å vurdere hvilke tiltak som er nødvendige og ønskelige for å overholde de nasjonale grensene for utslipp. Direktivet er hjemlet i EF-traktatens art. 175.

Utslippsforpliktelsen for det enkelte land er fremkommet gjennom forhandlinger med utgangspunkt i modellberegninger som viser hvordan utslippsreduksjoner kan fordeles mellom land og mellom de fire stoffene, slik at man på en kostnadseffektiv måte kan oppnå et gitt miljømessig ambisjonsnivå.

Bestemmelsene i direktivet har klare paralleller til protokollen om reduksjon av forurensning, overgjødsling og bakkenært ozon (Gøteborgprotokollen) som ble vedtatt 30.11.1999 under ECE-konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning, og som trådte i kraft 17.05.2005. Kommisjonen har basert seg på det samme modellgrunnlaget og lagt seg på det samme miljømessige ambisjonsnivået som ble lagt til grunn for forhandlingene om Gøteborgprotokollen. Det er imidlertid i EUs modellberegninger ikke eksplisitt tatt hensyn til miljøsituasjonen i ikke-EU-land, som f.eks. forurensningssituasjonen i Norge. Direktivet inneholder ikke forpliktelser for andre enn EUs medlemsstater.

Flere av EUs medlemsstater har, for noen av stoffene som omfattes av direktivet, påtatt seg strengere forpliktelser i direktivet enn det de har gjort i Gøteborgprotokollen. Samlet sett har EU-landene påtatt seg noe strengere forpliktelser i direktivet enn i protokollen, særlig for utslipp av svovel.

Merknader

Norge ratifiserte Gøteborgprotokollen 30.01.2002. Regjeringen har i St.meld. nr. 21 (2004-2005) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand presentert sin politikk for hvordan Norge skal oppfylle forpliktelsene i henhold til protokollen.

Dersom direktivet om nasjonale utslippstak tas inn i EØS-avtalen og Norge får forpliktelser i hht. direktivet på linje med de vi har påtatt oss i Gøteborgprotokollen, vil direktivet i hovedsak medføre de samme konsekvenser som protokollen på kort sikt. Direktivet inneholder imidlertid en revisjonsklausul og arbeidet med å forberede revisjon er allerede startet. En innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil dermed kunne få større konsekvenser på lengre sikt, bl.a. i form av nye utslippsforpliktelser.

Direktivet inneholder krav om at de lover, reguleringer og administrative ordninger som er nødvendige for å overholde utslippsforpliktelsene skal være iverksatt innen 27.11.2002. Norge har i dag lovverk som dekker samtlige av de utslippskilder det er aktuelt å regulere.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet ble 21.06.2002 sendt på offentlig høring til 130 instanser. 37 høringsinstanser besvarte henvendelsen. 23 av disse hadde synspunkter til saken.

Norges Rederiforbund, Statens forurensningstilsyn, Statens vegvesen, Folkehelseinstituttet og Landsorganisasjonen i Norge ser positivt på eller uttrykker at de ikke har innvendinger mot at direktivet tas inn i EØS-avtalen. Norsk institutt for vannforskning (NIVA) anbefaler at Norge inntar en aktiv holdning i samarbeidet med EU om direktivet og videre arbeid for fortsatte utslippsreduksjoner av nitrogen og svovel.

Norsk Petroleumsinstitutt (NP) mener direktivet ikke bør innlemmes i EØS-avtalen og begrunner sitt syn med at slik innlemmelse vil kunne svekke avtaleverket under ECE-konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning i forhold til EUs interne forhandlingsprosesser. NP mener videre at, dersom direktivet tas inn i EØS-avtalen, bør det sikres at Norge alltid vil kunne velge samme forpliktelse som i tilsvarende ECE-protokoll.

Flere av høringsinstansene hadde synspunkter vedrørende hvilke tiltak og virkemidler Norge bør gjennomføre nasjonalt for å overholde utslippsforpliktelsene i Gøteborgprotokollen og eventuelt EØS-avtalen.

Rettsakten behandles i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 L 0087 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i EU og om endringer i rådsdirektiv 96/61/EF

Sammendrag av innholdet

EU vedtok sommeren 2003 å etablere et system for kvotehandel med klimagassutslipp fra 2005, med det formål å redusere EUs utslipp av klimagasser på en kostnadseffektiv måte.

Kvotesystemet skal ved oppstarten omfatte i perioden 2005-2007 utslipp av CO₂ fra nærmere angitte kilder. Det er først og fremst kraft- og varmeprodusenter og noe energiintensiv industri som er omfattet. For de fleste av disse gjelder at direktivet bare omfatter anlegg som har en viss kapasitet. Landene kan imidlertid etter samtykke fra Kommisjonen velge ensidig å inkludere anlegg som ikke oppfyller kapasitetskravene fra 2005. Fra 2008 kan landene også inkludere andre typer aktiviteter, anlegg og klimagasser såfremt Kommisjonen samtykker. For perioden 2005-2007 kan landene søke om at Kommisjonen midlertidig unntar aktiviteter og anlegg fra kvotesystemet.

Det er lagt opp til at Kommisjonen skal evaluere kvotesystemet, og eventuelt fremsette forslag om å utvide direktivet til å omfatte flere klimagasser og utslippskilder.

Direktivet krever at hver medlemsstat forut for perioden 2005-2007 og hver etterfølgende femårsperiode utarbeider en nasjonal allokeringsplan der staten angir den samlede mengde kvoter den vil tildele i den kommende perioden og samtidig spesifiserer hvordan kvotene skal tildeles. Tildelingen skal skje på bakgrunn av kriterier fastsatt i direktivets vedlegg III samt retningslinjer utarbeidet av Kommisjonen (KOM(2003)830). Landenes forslag til allokeringsplan skal legges frem for offentligheten samt sendes til de andre medlemsstatene og til Kommisjonen, som må godkjenne planen. Denne prosessen er nå gjennomført ift. 2005-2012 og allokeringsplanene godkjent for nesten alle medlemslandene.

Direktivet åpner i liten grad for auksjon av kvoter: I perioden 2005-2007 skal minst 95 prosent av kvotene tildeles vederlagsfritt og i perioden 2008-2012 skal minst 90 prosent av kvotene tildeles vederlagsfritt.

Det påligger bedriftene hvert år å levere dokumentasjon for utslippsmengden det foregående år. En bedrift som ikke har levert en utslippsrapport i tide eller har levert en rapport som ikke er vurdert som tilfredsstillende, mister retten til å overdra kvoter.

Bedrifter som omfattes av kvotesystemet og som det foregående år har hatt utslipp av CO₂, må innlevere til myndighetene kvoter tilsvarende utslippene. Den som ikke leverer tilstrekkelig antall kvoter til dekning av utslippene foregående år, må betale overtredelsesgebyr på 40 euro pr. overskredet kvote. Fra 2008 vil gebyret øke til 100 euro. Betaling av gebyr fritar ikke for forpliktelsen til å returnere kvoter svarende til utslippene.

Kvotedirektivet endrer direktiv 96/61/EF om integrert forurensningskontroll (IPPC-direktivet) (inntatt i EØS-avtalen, jfr. EØS-komiteens beslutning nr. 27/1997 av 30. april 1997), slik at bedrifter som omfattes av EUs kvotehandelssystem ikke samtidig skal få fastsatt en utslippsgrense for klimagassutslippene når det gis utslippstillatelse.

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. september 2004 et direktiv om hvordan kreditter fra de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen kan sluses inn i EUs kvotesystem ("Mekanismedirektivet"). Dette direktivet endrer kvotedirektivet.

Kommisjonen vedtok 29. januar 2004 retningslinjer for overvåking og rapportering av klimagasser som dekkes av Kvotedirektivet (se 32004 D 0156 Kommisjonsvedtak 156/2004/EF). Se egen omtale.

Kommisjonen vedtok 21. desember 2004 en forordning (Commission Regulation (EC) No 2216/2004) om registersystemer under Kvotedirektivet. Denne forordningen inneholder omfattende og i hovedsak tekniske bestemmelser som skal operasjonalisere Kvotedirektivet og Mekanismedirektivet, samt følge opp de omfattende bestemmelsene om registersystemer under Kyotoprotokollen.

Merknader

Det ble innført kvotehandel i Norge fra 2005 i tråd med Regjeringens forslag i Ot.prp. nr. 13 (2004-2005) Om lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven). Kvotesystemet omfatter i perioden 2005-2007 utslipp av CO₂ fra virksomheter som omfattes av EUs kvotedirektiv. Utslipp fra bedrifter som fanges opp av CO₂-avgiften (dvs.

energianleggene på sokkelen og en del anlegg på fastlandet som bruker mineralolje til produksjon av energi) skal likevel holdes utenfor. Kvotesystemet omfatter CO₂-utslipp fra en del energianlegg over 20 MW (bl.a. fra eventuell gasskraftverk og fra bedrifter innen bransjene gassraffinering, ilandføring av olje- og gass og petrokjemi tilsvarende EU-direktivet), oljeraffinerier, jern- og stålproduksjon og produksjon av sement, kalk og glass. Disse kildene stod i 2000 for snau 11 prosent av Norges totale klimagassutslipp. SFT ga 15. mars 2005 utslippstillatelser og tildelte kvoter til i alt 51 virksomheter som omfattes av det norske kvotesystemet. Regjeringen mener at det norske kvotesystemet bør søkes tilknyttet EUs system, slik at norske kvotepliktige blir en del av et stort europeisk kvotemarked. Regjeringen har tatt initiativ til forhandlinger med Europakommisjonen for å få etablert en slik mulighet.

Sakkyndige instansers merknader

Kvotedirektivet har blitt gjort kjent i forbindelse med fremleggelsen av St.meld. nr. 15 (2001-2002) Tilleggsmelding til St.meld. nr. 54 (2000-2001) Norsk klimapolitikk, og i møter med miljøvernorganisasjonene og arbeidslivets parter. Informasjon om direktivet er også tilgjengelig på MDs hjemmesider. Direktivet har ved flere anledninger vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø og i EØS-rettslig utvalg. Direktivet og Regjeringens vurdering av dette er omhandlet i høringsnotatet om utkast til lov om kvotehandel med klimagasser som ble sendt på alminnelig høring 28. juni 2004. En rekke høringsinstanser – særlig enkeltbedrifter og organisasjoner i næringslivet – har gitt uttrykk for at kvotedirektivet bør inntas i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett. Dette gjelder blant annet Næringslivets Hovedorganisasjon, Prosessindustriens Landsforening, Oljeindustriens Landsforening, Energibedriftenes landsforening, Norsk Fjernvarmeforening, Statoil ASA, Gassco AS, Norsk Hydro Produksjon, Norske Skog og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Olje- og petrokjemisk Fagforbund. Disse argumenterer med at forhandlingene om en avtale med EU om gjensidig anerkjennelse av kvoter vil skape usikkerhet for berørt industri. Usikkerheten hevdes både å være knyttet til om forhandlingen om en bilateral avtale vil føre frem og om en slik tilknytningsform vil gi en likebehandling med EU-industrien.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA /EØS-landene.

32004 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 om endring av direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i Det europeiske fellesskap, for så vidt gjelder de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen

Sammendrag av innholdet

Mekanismedirektivet åpner for at kreditter fra de prosjektbaserte mekanismene i Kyotoprotokollen kan sluses inn i EUs kvotesystem. Det følgende oppsummerer hovedpunkter i direktivet:

Det blir anledning til å benytte utslippsenheter fra prosjektbasert samarbeid med utviklingsland om utslippsreduksjoner under Den grønne utviklingsmekanismen (CDM) i kvotesystemet fra 2005. Fra 2008 blir det også adgang til å bruke utslippsenheter fra prosjektbasert samarbeid i-land imellom under mekanismen for Felles gjennomføring (JI).

Bruk av utslippsenheter fra CDM og JI er fra 2008 tillatt opp til en viss prosent av tildelingen for hver kvotepliktige enhet. Det enkelte land skal spesifisere dette prosenttaket i den nasjonale

tildelingsplanen. Total bruk av utslippsenheter fra CDM og JI skal være forenlig med relevante bestemmelser om supplementaritet i Kyotoprotokollen og Klimakonvensjonen. Dette skal følges opp gjennom rapporteringer fra det enkelte land til Kommisjonen hvert andre år.

Direktivet åpner ikke for bruk av kreditter fra kjernekraftprosjekter. Dette er i samsvar med konsensus på Klimakonvensjonens partskonferanse i Bonn i 2001. Heller ikke kreditter fra skogplantingsprosjekter og andre prosjekter som øker opptaket av klimagasser vil godtas i kvotesystemet fra 2005. I forbindelse med gjennomgangen av kvotedirektivet i 2006, bes imidlertid Kommisjonen om å utarbeide forslag til løsninger på noen spesifiserte elementer som muliggjør at utslippsenheter fra denne type prosjekter kan anvendes fra 2008. Direktivet krever at landene ved godkjenning av vannkraftprosjekter med produksjonskapasitet over 20 MW, sørger for at relevante internasjonale kriterier og retningslinjer – herunder kriterier og retningslinjer fra World Commission on Dams – respekteres.

– Direktivet får betydning for land/bedrifter som ønsker å investere i JI- eller CDM-prosjekter i land og sektorer som omfattes av EUs kvotesystem. Hvis JI- eller CDM-prosjekter direkte reduserer eller begrenser utslipp fra installasjoner som omfattes av kvotedirektivet, vil kvoter fra disse prosjektene bare kunne utstedes hvis likelydende antall EU-kvoter kanselleres av operatøren for installasjonen. Likeledes, hvis JI- eller CDM-prosjekter indirekte reduserer eller begrenser utslipp fra installasjoner som omfattes av kvotedirektivet, vil kvoter fra disse prosjektene bare kunne utstedes hvis likelydende antall EU-kvoter kanselleres fra vertslandet nasjonale register.

– Direktivet åpner ikke for bruk av kvoter fra prosjekter innenlands som leder til utslippsreduksjoner fra utslippskilder som ikke omfattes av kvotedirektivet. Kommisjonen skal imidlertid vurdere behovet for endring ved evalueringen av kvotedirektivet i 2006.

Direktivet legger ikke begrensninger på private virksomheters adgang til å generere, tilegne seg eller konvertere utslippsenheter som stammer fra bruk av CDM og JI, så lenge disse utslippsenheter holdes utenfor EUs kvotesystem. Direktivet legger heller ikke begrensninger på staters bruk av Kyoto-mekanismene.

Merknader

En kobling mellom EUs kvotesystem og de prosjektbaserte mekanismene under Kyotoprotokollen vil styrke privat sektors incentiver til å delta i JI- og CDM-prosjekter. Slike prosjekter vil bidra til teknologioverføring til bl.a. Russland og utviklingsland. Adgang til å bruke kreditter fra JI- og CDM-prosjekter i EUs kvotesystem vil samtidig redusere de kvotepliktiges kostnader knyttet til oppfyllelse av kvoteplikten. Kvotepreisen vil påvirkes av hvor omfattende restriksjoner som legges på bruken av JI- og CDM-kreditter i kvotesystemet.

I Ot.prp. nr. 13 (2004-2005) Om lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) varsler Regjeringen at den legger opp til regler for bruk av CDM-kreditter i det tidlige norske kvotesystemet for 2005-2007 som er lik de reglene som EU har for sitt kvotesystem i 2005-2007. Dette er senere nedfelt i Klimakvoteforskriften av 15. mars 2005.

Sakkyndige instansers merknader

Mekanismedirektivet ble omhandlet i høringsnotatet til utkastet til lov om kvotehandel med klimagasser, som ble sendt på alminnelig høring 28. juni 2004. Direktivet behandles av EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og

matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert.

Rettsakten henger sammen med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagasser i EU og om endringer i rådsdirektiv 96/61/EF.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2216 Kommisjonforordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om etablering av et standardisert og sikkert system for registre for å følge opp kvotedirektivet (2003/87/EF) og direktivet om overvåkingsmekanismen (2004/280/EF) vedtatt av Rådet og Parlamentet

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordningen er primært en omfattende teknisk regulering av kvoteregistre som skal sikre at bestemmelsene i kvotedirektivet (2003/87/EF) og mekanismedirektivet (2004/101/EF) blir fulgt opp på en ensartet og sikker måte.

Merknader

SFT er våren 2005 i ferd med å implementere en registerløsning som gjør at Norge vil kunne oppfylle forordningens krav dersom denne blir tatt inn i EØS-avtalen.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene

Kapittel IV Kjemikalier, industrifare og bioteknologi

32002 D 0623 Kommisjonsvedtak 2002/623/EF av 21. juli 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer

Sammendrag av innholdet

Dokumentet inneholder retningslinjer for hvilke prinsipper som skal legges til grunn ved miljørisikovurderingen etter vedlegg II til direktiv 2001/18/EF. Retningslinjene er således en utfyllende del av ovennevnte direktiv.

Merknader

Formålet med miljørisikovurderingen er å identifisere eventuelle utilsiktede virkninger for helse og miljø enten de er direkte, indirekte, umiddelbare eller forsinkede. Retningslinjene gir en konkretisering av hvordan denne risikovurderingen bør gjennomføres, og innebærer ingen endring av norsk rett.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0811 Rådsvedtak 2002/811/EF av 3. oktober 2001 om retningslinjer som utfyller vedlegg II til direktiv 2001/18/EF om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer

Sammendrag av innholdet

Dokumentet inneholder retningslinjer for hva overvåkningsplan i henhold til direktiv 2001/18/EF vedlegg VII skal inneholde.

Merknader

Retningslinjene utfyller de formål og prinsipper som gjelder for de overvåkningsplaner som blir pålagt søker etter direktiv 2001/18/EF. Rettsakten krever ingen endring i forhold til norsk rett.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0812 Rådsvedtak 2002/812/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir nærmere regler for hvordan sammendraget av en søknad skal utformes når dette videresendes Kommisjonen og de andre medlemsland ved søknader til omsetning av GMO.

Merknader

Dette er en standardisert mal for sammendrag av søknader om omsetning av GMO. Malen vil fungere som et søknadsskjema og vil også være standard ved søknader etter genteknologiloven.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32002 D 0813 Rådsvedtak 2002/813/EF av 3. oktober 2002 om formatet for sammendrag av informasjon i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/E

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gir nærmere regler for hvordan sammendraget av en søknad skal utformes når dette videresendes Kommisjonen og de andre medlemsland ved søknader til forsøksutsettinger av GMO.

Merknader

Dette er en standardisert mal for sammendrag av søknader om omsetning av GMO. Malen vil fungere som et søknadsskjema og vil også være standard ved søknader etter genteknologiloven.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32003 D 0701 Kommisjonsvedtak 2003/701/EF av 29. september 2003 om fastsetting iht. europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av skjema for presentasjon av resultatet av forsøksutsetting av genmodifiserte planter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter det skjema som søker skal benytte for rapportering av resultatet av forsøksutsettinger av planter til ansvarlige myndigheter i det landet forsøksutsettingen er godkjent og har funnet sted.

Merknader

Iht. konsekvensutredningsforskriften kan myndighetene pålegge søker å rapportere om resultatet av utsettinger, herunder forsøksutsettinger. Rettsakten vil kunne få rettslige konsekvenser i Norge dersom det finnes hensiktsmessig å henvise til den gjennom endringer i konsekvensutrednings-forskriften. Rettsakten forventes ikke å få vesentlige administrative konsekvenser i Norge ettersom det er søker som skal rapportere iht. skjemaet og det allerede i dag kan stilles krav om slik rapportering. Rettsakten forventes av samme grunn ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning i Norge.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0204 Kommisjonsvedtak 2004/204/EF av 23. februar 2004 om fastsetting av nærmere vilkår for føring av register og registrering av opplysninger om genetiske modifiseringer i genmodifiserte organismer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF

Sammendrag av innholdet

Rettsakten fastsetter hvilke opplysninger som skal føres inn i registrene og at opplysninger som ikke er konfidensielle skal være tilgjengelige for almenheten. Kommisjonen skal ha ansvaret for registrene, men medlemslandene har ansvaret for å sørge for at opplysningene, som fremgår av søknadene om utsetting av GMO, oversendes Kommisjonen.

Merknader

Vedtaket utfyller og operasjonaliserer artikkel 31, 2. ledd i direktiv 2001/18/EF, som pålegger Kommisjonen å opprette ett eller flere registre over ovennevnte opplysninger. Det krever ingen endring i forhold til norsk rett.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32001 L 0018 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av 12. mars 2001 om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer og om oppheving av rådsdirektiv 90/220/EØF

Sammendrag av innholdet

Direktiv 90/220/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg 2 til St. prp. nr. 100 (1991-92), bind 12, s. 425) med særskilt EØS-tilpasning, (jf. Særskilt vedlegg 1 til St. prp. nr. 100 (1991-92), s. 389). Det regulerer forsøksutsettinger av genmodifiserte organismer (GMO) og omsetning av produkter som består av eller inneholder GMO. Utsetting kan bare skje etter godkjenning av søknad med konkret vurdering av helse- og miljørisiko.

Direktivet ble erstattet med direktiv 2001/18/EF med virkning fra 17. oktober 2002. Formålet med det nye direktivet er å klargjøre direktivets virkeområde, gjøre direktivet mer fleksibelt, få fortløpende i den administrative søknadsbehandlingen, styrke harmoniseringen av landenes risikovurderinger, øke offentlighetens tilgang til informasjon og bedre landenes innflytelse i beslutningsprosessen. Direktivet pålegger medlemslandene å sikre sporbarhet og merking av GMO som godkjennes. Regler om dette ble fastsatt i forordning (EF) nr. 1830/2003 om sporbarhet og merking. Direktivet ble også endret ved forordning (EF) nr. 1829/2003 om genmodifisert mat og fôr. Endringen fastslår at medlemslandene kan iverksette tiltak for å sikre sameksistens mellom genmodifiserte, konvensjonelle og økologiske avlinger. Begge forordningene er under vurdering på EFTA-siden for innlemmelse i EØS-avtalen.

Merknader

Direktiv 2001/18/EF kan gjennomføres ved endringer i konsekvensutredningsforskriften under genteknologiloven ved videreføring av dagens tilpasningstekst. Det må bl.a. innføres en plikt for søker til å foreta undersøkelser under og etter utsetting av GMO etter at godkjenning er gitt, og å rapportere om resultatene av undersøkelsen. Det må også innføres tidsfrister for saksbehandlingen, presisering av kravene til konsekvensutredningens og en begrensning av varigheten av første gangs godkjenning til 10 år.

Norge har i løpet av den tiden revisjonen har pågått – blant annet gjennom EFTA - kommentert direktivet på en rekke områder. Det reviderte direktivet er i så måte tilfredsstillende ettersom flere av de endringene Norge har arbeidet for, er ivaretatt i den reviderte teksten, blant annet en eliminering av forslaget om kortere tidsfrister for gjennomføring av offentlig høringer og risikovurdering.

Sakkyndige instansers merknader

Det er foretatt en offentlig høring i Norge av direktivet. Høringen ga i stor grad støtte til innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen. Direktivet har vært til behandling i spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel med videreføring av eksisterende tilpasningstekst.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Kapittel V Avfall

32005 L 0020 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/20 /EF av 9. mars 2005 om endring av direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall

Sammendrag av innholdet

Rettsakten har sammenheng med utvidelsen av EU og gir de nye medlemslandene utsatt frist for å nå emballasjedirektivets mål om gjenvinning.

Merknader

Rettsakten har ikke relevans for gjennomføringen av emballasjedirektivet i Norge. Endringen innebærer ikke behov for lov- eller forskriftsendring og har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D XXXX Kommisjonsbeslutning 2005/..EF om endring av vedlegg II til direktiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy (2005/63/EF) om erstatningdeler til reparasjon (ennå ikke kunngjort)

Sammendrag av innholdet

Bilvrakdirektivet forbyr bruk av bly, kvikksølv, kadmium og seksverdig krom i materialer og komponenter i kjøretøy produsert etter 1. juli 2003. Beslutningen åpner for bruk av bly, kvikksølv, kadmium og seksverdig krom til produksjon av reservedeler for kjøretøy produsert før 1. juli 2003. Unntaket skal imidlertid ikke gjelde for avbalanseringslodd for hjul, karbonbørster for elektriske motorer eller bremsebelegg.

Merknader

Avfallsforskriftens kapittel 4 om kasserte kjøretøy, jf. vedlegg 2 om utfasing av balansevekt i bly innen 1. juli 2005 vil bli gjennomført som planlagt.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Vedlegg XXI Statistikk

32005 D 0288 Kommisjonsvedtak 2005/288/EF av 18. mars 2005 om tilpasning av vedtak 97/80/EF om gjennomføringsbestemmelser for rådsdirektiv 96/16/EF om statistiske undersøkelser av melk og melkeprodukter

Sammendrag av innholdet

Formålet med vedtaket er å gjøre en endring i eksisterende vedtak for å kunne innhente tall for proteininnholdet i melk. Samtidig blir det spesifisert at den offisielle inndelingen i NUTS-regioner skal brukes ved innsending av regionale data. Vedtaket inkluderer også et vedlegg som gir en dokumentasjon av metoder og opplegg for innsamling av statistikk over melk og melkeprodukter.

Merknader

Vedtaket er i hovedsak av teknisk karakter. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 D 0366 Kommisjonsvedtak 2005/366/EF av 4. mars 2005 om gjennomføring av rådsdirektiv 95/64/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs, og tilpasning av vedleggene til dette

Sammendrag av innholdet

Formålet med vedtaket er å innføre en del endringer i de dataene som samles inn i henhold til rådsdirektiv 95/64/EF, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Det blir lagt til noen variabler blant annet for å kunne få skilt ut tall for cruisepassasjerer. Videre blir klassifiseringen av last noe endret samtidig som inndelingen i kystområder og nasjonaliteter blir oppdatert for å ta hensyn til utviklingen.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det har ingen administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 2139 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2139/2004 av 8. desember 2004 om iverksetting og tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 og tilpasning av kommisjonsvedtak 2000/115 med sikte på organisering av Fellesskapets undersøkelser om gårdsbruksstrukturen i 2005 og 2007

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EØF) nr. 571/88 og til kommisjonsvedtak 2000/115/EF, som begge er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. På grunn av opptak av nye medlemsland og revisjon av listen over kjennemerker, må listen over karakteristika, som er gitt som vedlegg til forordning (EØF) nr. 571/88, endres. I tillegg til oppdatert liste, medfører forordningen en endring i vedlegg I til kommisjonsvedtak 2000/115/EF, som gjelder definisjoner av kjennemerkene. Samtidig fjernes vedlegg IV til samme vedtak. Forordningen spesifiserer videre at EUs inndeling i regionale enheter (NUTS) skal benyttes, og fastsetter tidsfrister for når det enkelte medlemsland skal rapportere gyldige individdata til Eurostat.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget, som i hovedsak er av rent teknisk karakter. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene..

32005 R 0179 Kommisjonsforordning (EF) nr. 179/2005 av 2. februar 2005 om tilpasning av forordning (EF) nr. 1917/2000 med hensyn til overføring av data til Kommisjonen

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 1172/95 om Fellesskapets og medlemslandenes varehandel med tredjestater, som er tatt inn i EØS-avtalen. Den endrer en artikkel i kommisjonsforordning (EF) nr. 1917/2000 som omhandler oversendelse av data. Den nye artikkelen presiserer hvilke data som skal sendes og de tidsfrister som gjelder.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0306 Kommisjonsforordning (EF) nr. 306/2005 av 24. februar 2005 om tilpasning av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 138/2004 om økonomiske regnskaper for landbruket i Fellesskapet

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 138/2004, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Forordningen innebærer en del justeringer av vedlegget til nevnte europaparlaments- og rådsforordning for å klargjøre hvordan subsidier skal behandles i forhold til regnskapene for landbruket.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som har konsultert Norsk institutt for landbruksøkonomisk forskning, og finner den relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0384 Kommisjonsforordning (EF) nr. 384/2005 av 7. mars 2005 om programmet for ad hoc-moduler for årene 2007 til 2007 knyttet til Felleskapets arbeidskraftsundersøkelser hjemlet i rådsforordning (EF) nr. 577/98

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 577/98, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Nevnte forordning forutsetter at det regelmessig skal oppdateres en oversikt over hvilke ad hoc-moduler som skal gjennomføres i tilknytning til arbeidskraftsundersøkelsene. Kommisjonsforordningen fastlegger at det skal gjennomføres en tilleggsundersøkelse med tema arbeidsulykker og arbeidsrelaterte sykdommer for 2007, en tilleggsundersøkelse over arbeidsmarkedssituasjonen for innflyttere og deres nære etterkommere for 2008 og en tilleggsundersøkelse over unge menneskers inngang i arbeidsmarkedet i 2009.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0388 Kommisjonsforordning (EF) nr. 388/2005 av 8. mars 2005 om spesifikasjonene av ad hoc-modulen i 2006 om overgangen fra arbeid til alderspensjonering hjemlet i rådsforordning (EF) nr. 577/98 og om tilpasning av forordning (EF) nr. 246/2003

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 577/98, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Som foreskrevet i kommisjonsforordning (EF) nr. 246/2003 skal det gjennomføres en undersøkelse om overgangen fra arbeid til alderspensjonering i 2006. Foreliggende kommisjonsforordning innfører en endring i målgruppen for undersøkelsen (50 -69 år i stedet for 50 - 74 år) og gir videre en detaljert oversikt over hvilke variabler det skal samles data for og kodingen av disse. Variabler som dekkes, er blant annet: personer med redusert arbeidstid, planlagt år for alderspensjonering, viktigste årsak til alderspensjonering, hva som eventuelt kunne bidra til at vedkommende ville arbeide lengre.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32005 R 0430 Kommisjonsforordning (EF) nr. 430/2005 av 15. mars 2005 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om organiseringen av arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet når det gjelder koding for bruk i dataoverføring fra 2006, og bruk av delutvalg for innsamling av data om strukturelle variabler

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 577/98, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Forordningen fastlegger betingelsene for å kunne bruke delutvalg ved innsamling av data om strukturelle variabler, det vil si variabler det bare er nødvendig å samle inn årlige tall for. Videre angir forordningen en detaljert oversikt over hvilke variabler det skal samles inn henholdsvis årlig og kvartalsvis og hvilke koder som skal benyttes.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0448 Kommisjonsforordning (EF) nr. 448/2005 av 15. mars 2005 om tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3880/91 om fremleggelse av statistiske opplysninger om fangster tatt av medlemsstater i det nordøstlige Atlanterhav

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EØF) nr. 3880/91, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Den medfører en viss endring i inndelingen i områder det skal rapporteres fangststatistikk for. Bakgrunnen er blant annet et ønske om å få en geografisk inndeling som gjør det lettere å identifisere fiske på større havdyp. Inndelingen som danner grunnlaget for denne forordningen drøftet i The international Council for the Exploration of the Sea (ICES).

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som har konsultert Fiskeridirektoratet, og finner den relevant og akseptabel.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32005 R 0546 Kommisjonsforordning (EF) nr. 546/2005 av 8. april 2005 om tilpasning av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 437/2003 når det gjelder tildeling av kode for rapporteringsland, og oppdatering av listen over Fellesskapets flyplasser i kommisjonsforordning (EF) nr. 1358/2003

Sammendrag av innholdet

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 437/2003, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Forordningen fastlegger koder for nye medlemsland og flyplasser i disse landene som skal tas med. Videre gjøres det en del endringer når det gjelder klassifisering og unntak knyttet til flyplasser i de tidligere medlemslandene.

Merknader

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og den har ingen administrative konsekvenser og moderate økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den relevant og akseptabel, etter konsultasjon med aktuelle fagmyndigheter (AVINOR).

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

Protokoll 31 om samarbeid på områder utenfor de fire friheter

32002 D 1600 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juni 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram

Sammendrag av innholdet

Det sjette miljøhandlingsprogrammet ble vedtatt 22. juni 2002. Det har fått tittelen "Our Future, Our Choice" og skal gjelde for perioden 2001-2010. Programmet er delt inn i fire hovedsatsingsområder:

1. Klimapolitikken. Hovedmålsettingen er 8 % reduksjon innen 2008-2012 sammenlignet med 1990-nivå, i henhold til Kyotoprotokollen og deretter 20-40% kutt innen 2020. Strukturelle endringer innen transport og energi er sentrale utfordringer.
2. Helse og miljø. Utgangspunktet er at man trenger en mer helhetlig strategi for å gjøre noe med miljørelaterte helseproblemer. Helseskader fra kjemikalier og plantevernmidler er hovedsatsingsområder. Gjennomføring av vann- og støydirektivet anses også som svært viktig innenfor dette satsingsområdet.
3. Naturen og biologisk mangfold. Endelig etablering av Natura 2000-nettverket og sektorspesifikke handlingsplaner for biologisk mangfold. Beskyttelse av jordsmonnet annonseres som et nytt politikkområde.
4. Bærekraftig ressursforvaltning og avfallsproblematikk. Hovedmålsettingen er å få til en frakobling av forholdet mellom økonomisk vekst og avfallsproduksjon.

Kommisjonen presenterer fem ulike veier å gå for å nå resultater på de omtalte områdene:

1. Videre satsing på gjennomføring. Kommisjonen har introdusert "name-fame-shame" konseptet som innebærer økt synliggjøring både av de som gjennomfører miljølovgivningen og de som ikke gjør jobben sin;
2. Integrasjon av miljøpolitikk i andre politikkområder;
3. Få markedet til å jobbe for miljøet gjennom å få til mer miljøvennlig produksjon og forbruk. På dette feltet annonserer Kommisjonen nye virkemidler som integrert produktpolitikk, miljøskatter og bedret informasjon til befolkningen;
4. Styrke forbrukernes makt gjennom å endre deres atferd;
5. Fremme bedre arealplanlegging.

Merknader

Programmet er bredt og i liten grad konkretisert med hensyn til målsettinger og virkemidler. Eventuelle administrative, økonomiske, budsjettmessige og rettslige konsekvenser vil være avhengig av utarbeidelse av nye rettsakter som oppfølging av miljøhandlingsprogrammet og de tematiske strategiene.

Sakkyndige instansers merknader

Programmet ble sendt på bred nasjonal høring med frist for uttalelser 15. mai 2001. Det er bred støtte til programmets valg av overordnede strategier som viser at man ser helheten i miljøutfordringene. Det ses som spesielt positivt at man søker å dreie produksjons- og forbruksmønsteret i en mer bærekraftig retning og satser på økt kunnskap i befolkningen om miljøproblemene for dermed å skape mer miljøbevisste forbrukere. Satsing på helse og miljø blir også sett på som svært positivt. Manglende konkrete målsettinger og tidsfrister for måloppnåelse har vært hovedkritikken mot programmet. For å imøtekomme denne kritikken utarbeider Kommisjonen såkalte tematiske strategier innenfor syv områder: Luftkvalitet, plantevernmidler, jordutnyttelse, ressursforvaltning, bymiljø, marint miljø og avfallshåndtering. Kommisjonen er i gang med utarbeidelse av strategiene og endelig frist for presentasjon av disse er 2005.

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

32004 D 0387 Europaparlaments- og rådsavgjørd 2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege forvaltningar, føretak og borgarar (IDABC)

Sammendrag av innholdet

IDABC er det tredje i rekken av IDA-programmer (Interchange of Data between Administrations) hvor Norge har deltatt siden 1. januar 1997. Formålet er å identifisere, støtte og fremme utvikling og etablering av elektroniske tjenester for forvaltningen (eForvaltningstjenester) og underliggende infrastruktur som kan virke på tvers av landegrensene i Europa, og som kan bidra til at medlemslandene og Fellesskapet kan gjennomføre Fellesskapets politikk på sine kompetanseområder og oppnå vesentlige fordeler både for offentlige myndigheter, næringsliv og borgere. IDABC bidrar på to måter:

Initierer og gir støtte til nye prosjekter for utvikling og omstilling med elektronisk samhandling innenfor prioriterte politikkområder i EU.

Gjennomfører horisontale tiltak av strategisk art eller som støtteaktiviteter for å fremme paneuropeiske eForvaltningstjenester, herunder utvikle spesifikasjoner for felles infrastruktur, verktøy, metoder, anbefalinger og standarder.

Programmet åpner for deltakelse fra EFTA-land i EØS, og kan gjennomføres ved et tillegg til EØS-avtalens protokoll 31 (samarbeid utenfor de fire friheter). Endringene vil reflektere de nødvendige tekniske oppdateringer samt en presisering av at det utvidede samarbeidet i IDABC-programmet som bl.a. følger av nytt fokus på eForvaltningstjenester for virksomheter og borgere, bare kan skje i den utstrekning det understøtter andre programmer, politikkområder etc. som allerede er hjemlet i samarbeidet mellom avtalepartene.

Merknader

Deltakelse i IDABC vil ikke kreve endringer i norsk regelverk. Moderniseringsdepartementet vil ha koordineringsrollen for å følge opp IDABC med særlig ansvar for de horisontale prosjektene og eventuelle nasjonale fellestiltak slik at norsk forvaltning kan nyttiggjøre seg resultater fra IDABC. Fortsatt norsk deltakelse i IDA-programmene vil kreve betydelige kontingentmidler. For 2005 er kontingenten hovedsakelig knyttet til gjennomføring av prosjekter fra forrige IDA-program der kontingenten hvert år ble fordelt mellom 6 (nå 5) departementer. Den samme fordeling vil derfor også bli gjort gjeldende for 2005. I budsjettframlegg for de påfølgende år av programperioden fra 2006 søkes det derimot om at Moderniseringsdepartementet skal ivareta hele kontingenten alene, bl.a. for å forenkle administrasjonsoppgavene ved norsk deltakelse.

For Norge vil det bare være aktuelt å delta i prosjekter på politikkområder der vi samarbeider med EU gjennom EØS-avtalen eller annet særskilt regelverk. Deltakelse i IDABC vil være en forutsetning for at Norge kan delta på en effektiv måte innen aktuelle politikkssektorer eller i et konkret samarbeid med EUs institusjoner og byråer.

En fortsettelse av norsk deltakelse i IDA-programmet vil kreve betydelige kontingentmidler. Total kostnadsramme for IDABC over 5-års perioden 2005-2009 er 148,7 mill EURO. I budsjettprosessen mellom Kommisjonen og EFTA er Norges totalbidrag estimert til 3.049.500 EURO over 5-årsperioden, tilsvarende 5 mill kr pr år. Budsjettet forutsetter at Norge avgir en nasjonal ekspert som betales direkte fra Norge. Med tillegg for nasjonale koordineringsaktiviteter vil samlete årlige kostnader anslås til 6,5 mill kr.

Deltakelse i IDABC vil bl.a. bety at Norge bidrar på lik linje med andre land i omstilling, effektivisering og konvergering av bruksmåter og kommunikasjonsløsninger innenfor EØS-samarbeidet. Tilsvarende vil også samarbeid som er hjemlet i egne avtaler (eksempelvis

Schengen) fritt kunne utnytte IDABCs resultater uten at utviklingsprosjektene får økonomisk bidrag fra IDABC. Norsk deltakelse i kan gi oss fordeler på en rekke områder: Det åpner for at norske sektormyndigheter kan delta uhindret i EØS-samarbeidet og utnytte felles telematikk-løsninger på lik linje med EUs egne medlemmer uten tilleggskostnader eller meradministrasjon. Praksis fra Kommisjonen (overfor Norge så vel som nye søkerland) viser at det vil bli stilt krav om deltagelse i IDABC slik at samhandlingen kan skje effektivt. Sektorområder der Norge i dag benytter resultater fra tidligere IDA-aktiviteter er bl.a. statistikkområdet, miljøsektoren og overvåkning av forurensinger, helseområdet med varsling av sykdommer, legemiddelsamarbeid, mathelse, plantevern, dyrehelse, arbeidsmarked o.a. Det vil lette Moderniseringsdepartementets nasjonale koordineringsrolle med å gi norsk forvaltning lettere tilgang til felles verktøy, metoder, tekniske anbefalinger og kravspesifikasjoner som utvikles felles i EU, og som kan gjenbrukes nasjonalt og på tvers av sektorer. Aktivitetene i IDABC vil bidra til å identifisere best praksis, aktuelle standarder som vil lette det nasjonale koordineringsarbeidet og sikre samordning med utviklingen internasjonalt. Det kan være en innfallsport til arbeidsgrupper under EU-kommisjonen for å spille inn arbeidsmodeller og løsningseksempler på områder der Norge ligger langt framme. Et eksempel i denne sammenheng er utvikling av regelverk for offentlige anskaffelser som legger til rette for mer effektiv bruk av ny teknologi og hvor Norge bidrar aktivt. Det åpner for at Norge kan ha en nasjonal ekspert i Kommisjonen. Det er i norsk interesse å ha en slik lyttepost med innsikt i hva som skjer med teknisk infrastruktur, nye trender og utforming av standarder.

Sakkyndige instansers merknader

En orientering om IDABC er gitt til Spesialutvalget for kommunikasjoner. Programmet har tydeligere brukerorientering enn tidligere IDA-program som bare har hatt fokus på informasjonsutveksling og samspill mellom myndigheter. Denne nyorientering i fokus og de horisontale tiltakene i programmet har klare paralleller til planer og tiltak norsk forvaltning. Moderniseringsdepartementet anbefaler at IDABC-programmet innlemmes i EØS-avtalen med virkning fra 1. januar 2005.

Status

Utkast til beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen er overlevert Kommisjonen.

Protokoll 47 om tekniske hindringer for handel med vin

31999 R 1493 Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 av 17. mai 1999 om den felles markedsordningen for vin

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter bestemmelser for den felles markedsordning for vin. Det søkes å oppnå et generelt mål om en enhetlig gjennomføring av landbrukspolitikken. Tiltakene faller innenfor EUs juridiske kompetanse, og er gyldige fra 1. august 2000.

Forordningen har bestemmelser om vindyrkingspotensial, markedsmekanismer, produsent- og bransjeorganisasjoner, ønologisk praksis og prosesser, produktspesifikasjoner, beskrivelser, betegnelser osv, kvalitetsviner fra bestemte vindyrkingsområder, handel med tredjeland og alminnelige bestemmelser.

Merknader

De unntakene og tilpasninger som ligger i gjeldende regelverk under protokoll 47 i EØS-avtalen, videreføres for EØS/EFTA-landenes vedkommende.

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har funnet de deler av forordningen som omfattes av EØS-avtalen, relevante og akseptable. De unntakene og tilpasningene som ligger i gjeldende regelverk under protokoll 47, videreføres i forhold til ny rådsforordning. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 1607 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1607/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin med hensyn til markedsmekanismer spesielt relatert til kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter bestemmelser for den felles markedsordningen for vin med hensyn til kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder.

Det vises spesielt til artikkel 56 og 58 i rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 av 17. mai 1999 om den felles markedsordning for vin (se omtale ovenfor). Artikkel 56 omhandler fastsettelse av regler for produksjonmetoder for at en vin skal kalles en kvalitetsvin og hvilke mekanismer som trer i kraft når en vin ikke lenger kan betegnes som en kvalitetsvin, spesielt med hensyn til hvem som, har myndighet til å nedgradere vin. Artikkel 58 omhandler bestemmelser for definisjonen av kvalitetsvin basert på geografisk opprinnelse, administrative betingelser og testing av kvalitetsviner.

Merknader

I henhold til artikkel 13 i forordning 1607/2000 oppheves fra 1. august 2000 forordningene 1698/70, 2236/73, 2082/74 og 2903/74. Ingen av disse forordningen inngår i protokoll 47. I preambelen til 1607/2000 vises det spesielt til artikkel 56 og 58 i rådsforordning 1493/1999 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av forordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 1622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 av 24. juli 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter bestemmelser om krav til visse druer og druemost, ønologiske framstillingsmåter og prosesser, samt forsøk vedrørende nye ønologiske framstillingsmåter. Med forordning 1622/2000 oppheves forordningene 1618/70, 1972/78, 2394/84, 305/86, 1888/86, 2094/86, 2202/89, 2240/89, 3220/90, 586/93, 3111/93, 1128/96 samt deler av 2676/90. Av disse er det bare 1618/70 og 89/2240 som ikke omfattes av Protokoll 47.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av kommisjonsforordning 1622/2000 vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert som relevant og akseptabel av Statens næringsmiddeltilsyn. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32000 R 2451 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2451/2000 av 7. november 2000 vedrørende forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter et supplement til forordning 1622/2000, vedlegg XIV, vedrørende økning i alkoholstyrken i vin i år med uvanlig ugunstige klimatiske forhold.

Endringen gjelder vin fra år 2000 med en økning på 1 vol %. Dette gjelder vin fra visse typer druer i vindyrkingssone A i England og Wales.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 2451/2000 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale over). Gjennomføring av kommisjonsforordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

—

32001 R 0884 Kommisjonsforordning (EF) nr. 884/2001 av 24. april 2001 om gjennomføringsbestemmelser for følgedokumenter som skal følge vinprodukter og registreringer som skal oppbevares i vinsektoren

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter bestemmelser for følgedokumenter for vinprodukter. Videre fastsettes det bestemmelser om hvordan og av hvem disse dokumentene skal føres, og om oppbevaring av dokumentene.

Med forordningen oppheves rådsforordning (EØF) nr. 2238/93 som inngår i protokoll 47 i EØS-avtalen.

Merknader

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert forordningen som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 R 1609 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 av 6. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser trådte i kraft i EU 1. august 2000. Med den ble deler av forordning (EF) nr. 2676/90 opphevet. Forordning 2676/90 er innlemmet i EØS avtalens protokoll 47. Kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 innebærer en forlengelse av overgangstiden for bestemmelser om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser fra 1. august 2001 til 1. august 2003.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av kommisjonsforordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 R 1655 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1655/2001 av 14. august 2001 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser

Sammendrag av innholdet

Forordningen omfatter en endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordningen for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og ønologiske prosesser. I år med ugunstige værforhold kan det tillates at innhold av maksimum svoveldioksid økes fra 32000 mg/l, jfr. vedlegg V del A i 1493/1999, til 340 mg/l. Dette gjelder for visse typer vin innen enkelte vindyrkingssoner, angitt i vedlegg XIIa.

Merknader

I kommisjonsforordning (EF) nr. 1609/2001 vises det til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 og kommisjonsforordning 1622/2000 (se omtale ovenfor). Gjennomføring av forordningen vil kreve endring av forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32001 R 2066 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2066/2001/EF av 22. oktober 2001 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 vedrørende bruk av lysozym i vinprodukter

Sammendrag av innholdet

Forordningen gir regler for bruk av lysozym i vinproduksjon, når hensikten er å kontrollere bakterievekst som forårsaker eple-melkesyregjæring i vinproduktene.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1493/1999 trådte i kraft i EU 1. august 2000, og i henhold til denne forordningen tillates tilsetning av lysozym i vinproduksjon. Detaljerte regler om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1493/1999 er gitt i forordning (EF) nr. 1622/2000 (se omtale ovenfor).

Merknader

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 0753 Kommisjonsforordning (EF) nr. 753/2002 av 29. april 2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innholdet

Forordningen inneholder merkingsbestemmelser for vin. I forordningen gis det en rekke generelle regler om merking av vin, bruk av spesielle flasketyper og registre. I tillegg gis det spesielle regler for druemost, delvis gjæret druemost, konsentrert druemost, ung ikke-ferdiggjæret vin og vin fra overmodne druer. Det gis også spesielle regler for bordvin, bordvin med geografisk betegnelse og kvalitetsvin fra bestemte distrikter (kvbd), spesielle regler for sterkvin, perlende vin og perlende vin tilsatt kullsyre og spesielle regler for musserende vin og musserende vin tilsatt kullsyre. Forordningen har også bestemmelser om importerte produkter.

Merknader

Med forordningen oppheves forordningene 3201/90, 3901/91, 554/95, 881/98 og 1608/2000. Disse inngår i protokoll 47, men av disse forordningene er det bare 3201/90 som det er tilpasninger til, og de tilpasningene antas ikke å være relevante å videreføre for Norges del.

Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. vil måtte endres ved gjennomføring av forordningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har blitt oversendt industrien for uttalelse, men det har ikke kommet noen kommentarer. Mattilsynet har funnet de deler av forordningen som omfattes av EØS-avtalen relevante og akseptable. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32002 R 2086 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2086/2002 av 25. november 2002 vedrørende endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter.

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2086/2002 er en endringsforordning til forordning (EF) 753/2002, (se omtale ovenfor), og innebærer forlenget overgangstid og utsatt ikrafttredelse av forordning (EF) nr. 753/2002 med 6 måneder.

Merknader

Rettsakten krever endring i Forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 0440 Kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2003 av 10. mars 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av felles analysemetoder for vin

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2003 er en endringsforordning til forordning (EØF) nr. 2676/90. Det er utviklet nye analysemetoder for bestemmelse av:

- små mengder av D-epletsyre (D(+)-epletsyre i vin.
- forholdet mellom kullstoffisotopene i etanol i vin og etanol fremstilt ved gjæring av druemost, konsentrert druemost og rektifisert druemost.

Disse er gitt som endringer av vedlegget til forordning (EØF) nr. 2676/90.

Ved å benytte disse metodene kan det oppnås bedre kontroll av vinens kvalitet og ekthet.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august. 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1205 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1205/2003 av 4. juli 2003 om endring av forordning (EØF) nr. 753/2002 om fastsettelse av visse regler for å tilpasse rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 når det gjelder beskrivelse, betegnelser, presentasjon og beskyttelse av visse produkter innen vinsektoren

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1205/2003 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 753/2003 (se omtale ovenfor). Endringen innebærer at etiketter og ferdigpakninger med merking som er i overensstemmelse med de krav som gjelder inntil forordning (EF) nr. 753/2003 trer i kraft, kan anvendes inntil 1. februar 2004.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august. 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1410 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1410/2003 av 7. august 2003 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av nærmere regler for implementeringen av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin og fastsettelse av Fellesskapets bestemmelser for ønologisk praksis og prosesser

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1410/2003 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 1622/2003. Rettsakten innebærer følgende endringer:

- Bestemmelser om renhetskriteriene av stoffer som anvendes i ønologisk praksis skal følge generelt regelverk, men disse kan suppleres.
- Betegnelsen på området "Rheinpfalz" endres til "Pfalz".
- Opphevelsesdatoen for visse bestemmelser i forordning 2676/90 utsettes til 1.august 2005.

- Tabellen for grenseverdier for visse stoffer erstattes med en ny tabell.
- Spesielle bestemmelser for renhetskriterier for polyvinylpyrrolidon oppheves. Jfr. første strekpunkt.
- En italiensk vin (kvbd Colli orientali del Friuli med tilleggsbetegnelsen Picolit) skal tilføyes to av vedleggene

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1793 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1793/2003 av 13. oktober 2003 om fastsettelse av det naturlige minimum alkoholinnhold angitt i volum for kvbd "Vinho verde" med opprinnelse i vindyrkingssone C 1 a) i Portugal for produksjonsårene 2003/04 til 2004/05

Sammendrag av innholdet

Rettsakten innebærer at vin av typen kvbd "Vinho verde" med opprinnelse i sone C 1 a) i Portugal, kan ha et naturlig alkoholinnhold på under 8,5 vol % , men ikke under 8,0 vol %. Dette gjelder for produksjonsårene 2003/04 til 2004/05.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32003 R 1795 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1795/2003 av 13. oktober 2003 om endring av vedlegg VI til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 for kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1795/2003 er en endringsforordning av vedlegg VI til forordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor). Forordningen innebærer at for musserende kvalitetsvin fra bestemte vindyrkingsområder som er produsert etter tradisjonelle metoder og regulert i særlige bestemmelser i medlemslandet, kan medlemslandet tillate at vinen tilsettes ett eller flere vinprodukter som ikke kommer fra det spesifikke området som vinen har sitt navn fra. Det forutsettes at det føres en passende kontroll og at øvrige kriterier i oppfylt.

I henhold til forordning (EF) nr. 1795/2003 vil overgangstiden for den nevnte bestemmelsen forlenges med to år fra 31. august 2003 til 31. august 2005.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0128 Kommisjonsforordning (EF) nr. 128/2004 av 23. januar 2004 om endring av forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsettelse av Fellesskapets analysemetoder for vin

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 128/2004 er en endringsforordning til forordning (EØF) nr. 2676/90. Forordningen innebærer at metoden for måling av alkoholinnholdet i vin med hydrostatisk vekt er ajourført og validert etter internasjonale anerkjente kriterier. Den nye beskrivelsen av metoden er vedtatt av det Internasjonale vinkontoret (OIV) på generalforsamlingen i 2003.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0316 Kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2004 av 20. februar 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 316/2004 er en endringsforordning til forordning (EF) nr. 753/2002 (se omtale ovenfor). Endringen innebærer en oppretting av tekniske feil i forordning (EF) nr. 753/2002, samt omskriving av enkelte bestemmelser slik at de blir mer tydelige og sammenhengende.

Dessuten er det foretatt visse endringer på bakgrunn av krav fra tredjeland. Disse endringene omfatter muligheten for tredjeland til å benytte visse tradisjonelle uttrykk, forutsatt at de oppfyller samme krav som er stilt til medlemslandene. Noen bestemmelser er endret for å oppnå samme sikkerhet om at de er bindende også i tredjeland.

Overgangstiden for visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1493/1999 (se omtale ovenfor) forlenges til 15. mars 2004.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31. august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 0908 Kommisjonsforordning (EF) nr. 908/2004 av 29. april 2004 om tilpasning av flere forordninger vedrørende den felles markedsordning for vin som følge av at Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia tiltrer Den europeiske unionen

Sammendrag av innholdet

Kommisjonsforordning (EF) nr. 908/2004 innebærer visse tekniske endringer av flere kommisjonsforordninger vedrørende den felles markedsordning for vin. Endringene gis for å gjennomføre de nødvendige tilpasninger som følge av at de nye landene Tsjekkia, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia tiltrer Den europeiske unionen.

Forordningen endrer forordningene (EF) nr. 1623/2000, 883/2001, 884/2001 og 753/2004. Av disse forordningene er bare forordning (EF) nr. 884/2001 og 753/2004 EØS-relevante (se omtale av disse ovenfor).

Endringene går hovedsakelig ut på at ord og betegnelser på de nye landenes språk tilføyes i forordningene. I tillegg inkluderes bordvin med geografiske betegnelser og kvalitetsvin fra bestemte dyrkingsområder fra de nye landene.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1427 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1427/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om visse gjennomføringsbestemmelser til Rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om en EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder

Sammendrag av innholdet

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 1622/2000. Endringene er generelt relatert til de nye EU-landene, og de omfatter ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder. Endringene innebærer betingelser for den tradisjonelle fremstillingmetoden for vin fra Tokaj-området i Ungarn, tilføyelse av druesorter i Tsjekkia, Ungarn og Slovakia og innplassering av ulike vintyper fra Tsjekkia og Slovakia relatert til maksimum innhold av svoveldioksid. Forordningen har også oppdatering av lister for ulike vintyper relatert til maksimumsinnhold av flyktige syrer. Dette omfatter enkelte viner fra Frankrike og Hellas, samt fra Tsjekkia, Kypros, Ungarn, Slovakia, og Slovenia etter disse landenes tiltredelse til EU.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1428 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1428/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1622/2000 om fastsettelse av forordning (EF) nr. 1493/1999 om den felles markedsordning for vin, og om EF-kodeks for ønologiske framgangsmåter og behandlingsmetoder

Sammendrag av innholdet

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 1622/2000. Endringene omfatter opphevelse av særlige bestemmelser for blanding av hvitvin og rødvin i Spania, tilføyelser av enkelte franske, italienske og luxemburgske viner som kommer inn under spesielle krav for innhold av svoveldioksid og tilføyelse av enkelte franske, luxemburgske, spanske og østerrikske kvalitetshvitviner (khvbd) fra bestemte dyrkingsområder som omfattes av særlige regler for innhold av flyktige syrer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1429 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1429/2004 av 9. august 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten innebærer endringer i forordning (EF) nr. 753/2002. Endringene er relatert til de nye medlemslandene i EU. Endringene omfatter tilføyelser av tradisjonelle uttrykk for bordvin med geografisk opprinnelse og kvalitetsviner fra bestemte vindyrkingsområder (kvbd). Dessuten tilføyes druesorter med geografiske betegnelser og lister over tradisjonelle uttrykk i vedleggene til forordningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.

32004 R 1991 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1991/2004 av 19. november 2004 om endring av forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 vedrørende beskrivelse, betegnelse, presentasjon og beskyttelse av visse vinprodukter

Sammendrag av innholdet

Rettsakten innebærer endringer til forordning (EF) nr. 753/2002. I forordningene (EF) nr. 1493/1999 og 753/2002 angis hva som er kravene til merking på vin. Det innføres nå krav om merking av allergene ingredienser, jfr. direktiv 89/2003/EF som er en endring av merkingsdirektivet (direktiv 2000/13/EF). Dette merkingskravet vil med forordning (EF) nr. 1991/2004 også omfatte vin.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 31.august 1998 nr. 855 om vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker m.v.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

Status

Rettsakten er under vurdering i EFTA/EØS-landene.